പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സൺഡേസ്കൂൾ അസ്സോസിയേഷൻ

താബോർ വിഭാഗം

പാഠാവലി പതിനൊന്ന്

ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്

സൺഡേസ്കൂൾ കേന്ദ്ര ഓഫീസ്
ദേവലോകം, കോട്ടയം-38
ഫോൺ: 2572890

AN OSSAE PUBLICATION

Sunday School Padavali-X1

First Edition April 2012

Second Edition December 2013

Copies 6,000

Price ₹ 60.00

പ്രവേശിക

വിദ്യാഭ്യാസം സംശുദ്ധവും വിജയകരവുമായ ജീവിതത്തിന് ഇളം തലമുറയെ പരിശീലിപ്പിച്ച് തയ്യാറാക്കുന്ന തുടർപ്രക്രിയയും ഭാവിയിലേക്കുള്ള സമൂഹനന്മയുടെ നിക്ഷേപവുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനന്തസാദ്ധ്യതകൾ മതങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾപോലും പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ "ക്രിസ്തീയ വിദ്യാഭ്യാസം" എന്നത് സഭയുടെ ഒരു ministry (ശുശ്രൂഷ) ആയിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്.

ഭൗതിക വിദ്യാഭ്യാസം ഇന്ന് ഏറെ പരിവർത്തനവിധേയമായിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾ താത്വികാടിസ്ഥാനങ്ങൾ, ഉള്ളടക്കം, ബോധന രീതികൾ, പഠിതാക്കളുടെ വിശാലപങ്കാളിത്തം, മൂല്യനിർണ്ണയരീതികൾ, അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവകളിൽ കൂടുതൽ ഗവേഷണങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഈ രംഗത്ത് പരിണാമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അനിവാര്യമാണ്.

സൺഡേസ്കൂൾ ഊന്നൽ നൽകുന്ന "ജീവിതവിദ്യാഭ്യാസം" ഭൗതികവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ തനിപ്പകർപ്പല്ല. അതിന് തനതായ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും ദർശനങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആധുനിക ബോധനശാസ്ത്രത്തിലെ സ്വീകാര്യമായ ചില സങ്കേതങ്ങൾ സൺഡേസ്കൂൾ പഠനപദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല; എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് ദർശനങ്ങൾ വിസ്മൃതമാകാതിരിക്കാൻ ജാഗ്രതവേണമെന്നുമാത്രം.

ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സൺഡേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ പാഠ്യപദ്ധതി സമ്പൂർണ്ണമായി കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ധീരമായ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തത് ശുഭോദർക്കമാണ്. ഈദൃശ്യ സംഗതികളിൽ താല്പര്യവും അവഗാഹവുമുള്ളവരുടെ ഒരു സംഘം, തുടർച്ചയായ പഠനവും സംവാദവും സംശോധനയും നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഓരോ പാഠവും തയ്യാറാക്കുന്നത്. അധ്യാപകർക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് പ്രത്യേക സംവിധാനവുമുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും സമാനമായി തയ്യാറാക്കുകയാണ്. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ ഘടന അടിസ്ഥാനമാക്കി, പ്രാദേശികവും പ്രസക്തവും ഭാഷാപരവുമായി അനിവാര്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടെ ഇത് നടപ്പിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അടിസ്ഥാനങ്ങളും പൊതുഘടകങ്ങളും മാറ്റാൻ പാടുള്ളതല്ല. സഭയെയും യേശുവിന്റെ അരുമകളായ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുന്നവർ ഈ സദുദ്ദേശത്തെ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്യും എന്ന പ്രത്യാശയോടെ ഈ ഉദ്യമത്തെ പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

പ്രസിഡന്റ്, ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ
സൺഡേസ്കൂൾ അസ്സോസിയേഷൻ

കരിക്കുലം റിവിഷൻ കമ്മിറ്റി

അഭി. ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്

ഫാ. കെ.വി. തോമസ്

ഫാ. ഡോ. റജി മാത്യു

ഫാ. കെ.വി. ഏലിയാസ്

പ്രൊഫ. ഡോ. സാം വി. ഡാനിയേൽ

പ്രൊഫ. ചെറിയാൻ തോമസ്

പ്രൊഫ. ഡോ. ജിബി ജോർജ്

ശ്രീ സന്തോഷ് ബേബി എ.കെ.

മിസ് അന്നമ്മ ഫിലിപ്പോസ്

ഡോ. ഐപ്പ് വറുഗീസ്

ആമുഖം

അതിവേഗം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണല്ലോ നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഈ മാറ്റങ്ങൾ വളരെയേറെ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസമേഖല. സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണ് ഒട്ടേറെ പരിഷ്കരണങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ കൂടുതൽ പരിചയിക്കുന്നതും അവരെ സ്വാധീനിക്കുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസമാണല്ലോ. അതിനാൽ സൺഡേസ്കൂളിന്റെ പാഠ്യപദ്ധതിയും അവരുടെ പരിശീലനത്തിനു സമാനമായി തീർന്നില്ലെങ്കിൽ പഠിക്കാനുള്ള താല്പര്യം കുറയും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മുന്നിൽക്കണ്ടാണ് സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഷ്കാരത്തിന് നാം ഇപ്പോൾ മുതിർന്നത്.

സെക്കുലർരീതി പരിചയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ദൈവസ്വഭാവമുള്ളവരാകണമെന്ന് അർത്ഥമില്ല. അവിടെ ക്രിസ്തുവും ശിഷ്യന്മാരും തമ്മിൽ വളർത്തിയെടുത്ത ഗുരു-ശിഷ്യ സ്നേഹബന്ധമാണ് അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാകേണ്ടത്. ആ പ്രമാണം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിഷയങ്ങൾ കുട്ടികളിലേക്കു സംവേദിക്കുവാൻ ഇതിലെ അവതരണ രീതി അദ്ധ്യാപകർക്കും കുട്ടികൾക്കും ഒരുപോലെ സഹായകമാകും.

പ്രസിഡന്റ് തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷനായ ഒരു സിലബസ് പരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റിയുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് പതിനൊന്നാം ക്ലാസ്സിലേക്കുള്ള ഈ പാഠപുസ്തകം. ഇതിലെ വിവിധ യൂണിറ്റുകൾ എഴുതിയവരുടെ സേവനം നിസ്തുലമാണ്. കൂടാതെ എല്ലാ കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളും വിശിഷ്യാ പ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡന്റ് അഭിവന്ദ്യ ഐറേനിയസ് തിരുമേനിയും എക്സിക്യൂട്ടിവ് എഡിറ്റർ സാം വി ഡാനിയൽ സാറും ചേർന്നാണ് ഇതിനെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കിയത്. എങ്കിലും കുറവുകൾ കണ്ടേക്കാം. അതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ, അടുത്ത എഡിഷനുകളിൽ അതു തിരുത്തുന്നതാണ്.

സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യയനരംഗത്ത് ആത്മീയ ദർശനത്തിന്റെ ഒരു പുതുയുഗം പിറക്കുവാൻ പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതി സഹായകമായിത്തീരട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്, അണിയറശില്പികൾക്ക് നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.

ദേവലോകം
20-1-2012

ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്
ഡയറക്ടർ ജനറൽ

പാഠ്യപദ്ധതി—മുഖവുര

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥി സഹോദരങ്ങളെ,

നമ്മുടെ സൺഡേസ്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതി സമ്പൂർണ്ണമായി പരിഷ്കരിക്കുകയാണ്. ബാലപാഠം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് വരെയുള്ള പഠന കാലഘട്ടത്തെ അഞ്ച് ഘട്ടങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1.	ബേത്‌ലഹേം	ബാലപാഠം ക്ലാസ്സ്	5 വയസ്സുവരെ
2.	നസ്രേത്ത്	ക്ലാസ്സ് 1 മുതൽ 3 വരെ	5 മുതൽ 7 വരെ
3.	ഗലീലി	ക്ലാസ്സ് 4 മുതൽ 7 വരെ	8 മുതൽ 11 വരെ
4.	യരുശലേം	ക്ലാസ്സ് 8 മുതൽ 10 വരെ	12 മുതൽ 14 വരെ
5.	താബോർ	ക്ലാസ്സ് 11 ഉം 12 ഉം	15 മുതൽ 16 വരെ

താബോർ എന്ന വിഭാഗത്തിലെ രണ്ടു വർഷപഠന കോഴ്സിന് **'ഓർത്തഡോക്സ് വേദപ്രവീൺ ഡിപ്ലോമാ'** എന്നാണ് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടു വർഷ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ മനോഹരമായ ഒരു ഡിപ്ലോമാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആണ് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. രണ്ടാം വർഷത്തെ പാഠങ്ങളിൽ പഠനത്തിന്റെ മനഃശാസ്ത്രം, ബോധനരീതികൾ, മൂല്യനിർണ്ണയം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കുന്നവർക്ക് സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരാകാനുള്ള യോഗ്യതകൂടി ലഭിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കോഴ്സ് ശ്രദ്ധയോടെയും അതിലേറെ ഉത്സാഹത്തോടെയും പൂർത്തീകരിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനമുള്ള പാഠങ്ങളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പാഠഭാഗങ്ങൾ സ്വയം വായിച്ചു പഠിക്കത്തക്കതുപോലെ ലളിതമായാണ് തയ്യാറാക്കുന്നത്.

ഒന്നാം വർഷപാഠപുസ്തകത്തിൽ ഏഴ് യൂണിറ്റുകളിലായി 28 പാഠങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂടാതെ ഉപപാഠപുസ്തകമായി 'വി. കുർബ്ബാന ഒരു പഠനം' എന്ന ഒരു ലഘുപുസ്തകംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ തുടർച്ചയായി വി. കുർബ്ബാന ഒരു പഠനം എന്ന ഒരു യൂണിറ്റ് ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ തുടർച്ചയായി അല്പംകൂടി ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ട പ്രധാന ആശയങ്ങൾ ചേർത്ത് പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കുന്നതാണ് ഈ

പുസ്തകം. ഇവ കൂടാതെ പ്രായോഗികപ്രവർത്തനത്തിനായി ഒരു ലഘു പ്രോജക്ട് ആണ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആദ്യവർഷത്തെ പാഠഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമാണ് പ്രോജക്ടിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. ഈ റിപ്പോർട്ട് ക്ലാസ് ടീച്ചർ മുഖേന ഹെഡ്മാസ്റ്റർക്ക് സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ധ്യാപകരുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും വികാരിയച്ചന്റെയും ഒക്കെ സഹായം ഇതിനായി നിങ്ങൾക്ക് തേടാവുന്നതാണ്.

പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഘടന

1. പ്രോജക്ടിന്റെ തലക്കെട്ട്
2. ആമുഖം
3. വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും പഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും
4. പഠനരീതി
5. ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങളുടെ വിശകലനം
6. പ്രധാന കണ്ടെത്തലുകൾ
7. ഉപസംഹാരം
8. റഫറൻസുകൾ

നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു വിഷയം പ്രോജക്ടിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കണം. ഉദാഹരണമായി സഭാപിതാക്കന്മാർ എന്ന പാഠഭാഗത്തെ ആസ്പദമാക്കി "പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവൈശിഷ്ഠ്യങ്ങൾ" എന്ന വിഷയം സ്വീകരിക്കാം. ഇതിനായി കിട്ടാവുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളും ശേഖരിച്ച് വായിച്ചും, പണ്ഡിതന്മാരുമായി അഭിമുഖം നടത്തിയും വിവരശേഖരണം നടത്താവുന്നതാണ്. ലഭിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക. ഇപ്രകാരം തയ്യാറാക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ ഘടനയനുസരിച്ച് ക്രമീകരിക്കുക. റിപ്പോർട്ടിന് ചുരുങ്ങിയത് നാല് പേജുകൾ ഉണ്ടാവണം.

പാഠഭാഗങ്ങളെല്ലാം ക്രമമായും ചിട്ടയായും പഠിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. സൺഡേസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ മുടങ്ങാതെ പങ്കെടുക്കണം. പതിവായി ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കണം, പ്രാർത്ഥിക്കണം.

സർവ്വോപരി, എല്ലാ സൺഡേസ്കൂൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കായും അദ്ധ്യാപകർക്കായും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം. സഭയിലെ വളർന്നുവരുന്ന തലമുറയെ ആത്മീയമായി പരിശീലിപ്പിക്കുകയും സത്യവിശ്വാസത്തിലും സത്യാരാധനയിലും ഉറപ്പിക്കുന്നതിലും ഗണ്യമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകർ ചെയ്യുന്ന സേവനം നിസ്തുലമാണ്.

പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിൽ നമ്മുടെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും പരിപൂർണ്ണമായ സഹകരണം ഉണ്ടായേ മതിയാവൂ. പഴയ രീതികളിൽനിന്നും പുതിയ പദ്ധതി ഒരു നല്ല അളവുവരെ വിഭിന്നമാകയാൽ അദ്ധ്യാപകരും വളരെ ശ്രദ്ധയോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടി പുതിയ പാഠ്യപദ്ധതിയും പാഠ്യരീതിയും കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കണമെ. പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും മറ്റ് ചുമതലക്കാരും നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഈ സൽകർമ്മത്തിന് സ്നേഹമൂർത്തിയായ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹാശീർവാദങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകട്ടെ.

ഡോ. സാം വി. ഡാനിയേൽ
എക്സിക്യൂട്ടീവ് എഡിറ്റർ

ഉള്ളടക്കം

യൂണിറ്റ് ഒന്ന്: വേദപുസ്തകപഠനം
(ഫാ. ഡോ. റ്റി.ജെ. ജോഷ്വാ)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: വിശുദ്ധ ബൈബിൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവീക്ഷണത്തിൽ 11
അദ്ധ്യായം രണ്ട്: പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം 15
അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: സുവിശേഷങ്ങളും പൗലോസിന്റെ കത്തുകളും 18
അദ്ധ്യായം നാല്: ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിനുള്ള സ്ഥാനം 22

യൂണിറ്റ് രണ്ട്: ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന
(പ്രൊഫ. ചെറിയാൻ തോമസ്)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: ആത്മീയത ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണം 25
(യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ)
അദ്ധ്യായം രണ്ട്: ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പ്രത്യേകതകൾ 30
അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാക്രമം 35
അദ്ധ്യായം നാല്: ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പെരുന്നാളുകൾ 40

യൂണിറ്റ് മൂന്ന്: സഭാചരിത്രം
(ഫാ. ഡോ. ജോസ് ജോൺ)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: സഭാചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ 44
അദ്ധ്യായം രണ്ട്: മലങ്കരസഭയും പ്രധാന സംഭവങ്ങളും 51
അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: കാതോലിക്കാ സിംഹാസന ചരിത്രം 60
അദ്ധ്യായം നാല്: മലങ്കരസഭ ആധുനിക യുഗത്തിൽ 65

യൂണിറ്റ് നാല്: ക്രിസ്തീയ കുടുംബം
(ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസ്)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: വേദപുസ്തക അടിസ്ഥാനം 70
അദ്ധ്യായം രണ്ട്: ആധുനിക കുടുംബങ്ങൾ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ 74
അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ 77
അദ്ധ്യായം നാല്: വ്യത്യസ്ത സഭകളിലെയും മതങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹ ബന്ധങ്ങൾ 81

യൂണിറ്റ് അഞ്ച്: വിവിധ മതങ്ങളും എക്യുമെനിസവും
(ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: വിവിധ മതങ്ങൾ 85

അദ്ധ്യായം രണ്ട്: വിവിധ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ 91

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം 96

അദ്ധ്യായം നാല്: എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പങ്കാളിത്തം 100

യൂണിറ്റ് ആറ്: മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ
(അഡ്വ. ജെയ്സി കരിങ്ങാട്ടിൽ)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ആരംഭവും സ്വഭാവവും 104

അദ്ധ്യായം രണ്ട്: അടിസ്ഥാനമനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ: ഭരണഘടനയിൽ 107

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: മനുഷ്യാവകാശവും വിലപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവനും 111

അദ്ധ്യായം നാല്: മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും (Rights and Responsibilities) 114

യൂണിറ്റ് ഏഴ്: വിവിധ തത്വസംഹിതകളോടുള്ള ക്രിസ്തീയ സമീപനം
(ഫാ. ഡോ. ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ്)

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്: ഗാന്ധിജിയെ പരിചയപ്പെടുക 117

അദ്ധ്യായം രണ്ട്: മതമൗലികവാദം 121

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്: സാമൂഹ്യപ്രത്യയശാസ്ത്രം 126

അദ്ധ്യായം നാല്: സാമ്പത്തികപ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ 129

യൂണിറ്റ് ഒന്ന്

വേദപുസ്തകപഠനം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വിശുദ്ധ ബൈബിൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവീക്ഷണത്തിൽ

സഭയുടെ ആധികാരികഗ്രന്ഥം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകമാണ്. സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും പ്രധാന സ്രോതസ്സായി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം നിലകൊള്ളുന്നു. അത് ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനത്താലും സഹായത്താലും രചിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആ സത്യം പത്രോസ് ശ്ലീഹാ വ്യക്തമാക്കുന്നു. "ദൈവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ട് സംസാരിച്ചതത്രേ. (2 പത്രോസ് 1:21) പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ സാക്ഷ്യം "എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ....പ്രയോജനമുള്ളത് ആകുന്നു." (2 തീമൊ. 3:16-17) വചനം എന്ന മാധ്യമത്തിൽ കൂടിയാണ് ദൈവം തന്റെ ഹിതവും പ്രവൃത്തിയും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ബൈബിൾ ദൈവവചനമാണ്. മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നല്കുന്ന സന്ദേശമായി അതിനെ കാണാം.

ഇതു തെറ്റുകൂടാതെയും പൂർണ്ണമായും എഴുതാൻ ദൈവം ചില വ്യക്തികളെ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. അവർക്ക് അവിടുന്ന് പ്രചോദനവും പ്രകാശവും നല്കി. എന്നാൽ അവർ വെറും യാന്ത്രികമായ ഉപകരണങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല. മറ്റേതു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെപ്പോലെ ഇവരും സ്ഥലകാല സാഹചര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിനു വിധേയരായിരുന്നു. അവരുടെ സാംസ്കാരികവും സാമൂഹ്യവും സാഹിത്യപരവുമായ സവിശേഷതകൾ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം പ്രമാദരഹിതമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ അവർക്കു വരം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശം മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകളിൽ ലിഖിതമായി. ദൈവത്തെയും മനുഷ്യരക്ഷയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വസ്തുതകളിൽ ബൈബിൾ പ്രമാദരഹിതമാണ്.

ബൈബിൾ ഒരു ശാസ്ത്രപുസ്തകമല്ല. ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവുകളല്ല അതിൽ കണ്ടെത്തുന്നത്. എന്നാൽ ശാസ്ത്രത്തിനു നിരക്കാത്തത് ബൈബിളിൽ ഇല്ലാ എന്നു പറയാം. രക്ഷാചരിത്രം അവതരിപ്പിക്കുകയും രക്ഷാമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുകയുമാണ് ബൈബിൾ ചെയ്യുന്നത്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ബൈബിളും

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ബൈബിളിൽ പഴയനിയമത്തിൽ 39 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ബൈബി

ളിൽ 46 പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസം എങ്ങനെ വന്നു? ബി.സി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അനവധി യഹൂദന്മാർ കുടിയേറ്റക്കാരായി ഈജിപ്തിൽ പാർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ രണ്ടാം തലമുറക്കാർ തദ്ദേശീയ ഭാഷയായ ഗ്രീക്കുമാത്രം അറിയാവുന്നവരായി. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ബൈബിളിന്റെ ഗ്രീക്കു പരിഭാഷ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

ഇത് ബി.സി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ്. 72 പണ്ഡിതന്മാർ ചേർന്നുള്ള സംരംഭമായിരുന്നതിനാൽ ഈ പരിഭാഷയ്ക്ക് സെപ്റ്റുവജിന്റ് (LXX) എന്ന് പേരായി. ഈ പരിഭാഷയിൽ പാലസ്തീനിൽ നിലവിലിരുന്ന ബൈബിളിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഏഴുകൃതികളുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംഭവിച്ചത് അന്ന് ഇത്ര പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ എന്ന നിശ്ചയമൊന്നുംചെയ്തിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാലാണ്. ഹീബ്രു ഒരു മാതൃഭാഷയായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടും ഗ്രീക്ക് അന്നു സാർവ്വത്രികഭാഷയായിരുന്നതുകൊണ്ടും യഹൂദ സമൂഹം സെപ്റ്റുവജിന്റ് അംഗീകരിച്ചുപോന്നു. ആ പാരമ്പര്യത്തിൽ ആണ് ക്രിസ്തീയസഭയും ആരംഭംമുതൽ സെപ്റ്റുവജിന്റ് ഉപയോഗിച്ചു വന്നത്. പൗലോസും മറ്റും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഹീബ്രുവിൽനിന്നല്ല ഗ്രീക്കുപരിഭാഷയിൽനിന്നാണ്.

ക്രിസ്തീയസഭയുടെ വളർച്ചയും മുന്നേറ്റവും തടയുവാൻ പലസ്തീനിലെ യഹൂദ റാബിമാരുടെ ഒരു കൗൺസിൽ ജാമ്നിയായിൽകൂടി (A.D. 90). അവിടെ അവർ എടുത്ത ഒരു തീരുമാനം ക്രിസ്തീയ സമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന ബൈബിൾ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് നേരത്തെ പലസ്തീനിൽ നിലനിന്നിരുന്ന 39 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമാണ് കാനോനികഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അപ്പോൾ സെപ്റ്റുവജിന്റിലെ അധികം ചേർക്കപ്പെട്ട കൃതികൾക്കു ക്രിസ്തീയസഭ ഉത്തരകാനോനിക (Deutro Canonical) ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നു പേർ വിളിച്ചു. അധികമുള്ള ഏഴു കൃതികൾ തോബിത്, യൂദിത്, മഹാജ്ഞാനം, പ്രഭാഷകൻ, ബാറൂക്ക്, 1, 2, മക്കബായർ. (എസ്തറിന്റെയും ദാനിയേലിന്റെയും കൃതികൾക്ക് അനുബന്ധങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്.)

ക്രിസ്തീയസഭയിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് സെപ്റ്റുവജിന്റ് ബൈബിളും അതിൽനിന്നുള്ള പരിഭാഷകളുമാണ്. നവീകരണകർത്താക്കൾ എബ്രായ കാനോൻപ്രകാരമുള്ള 39 പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമാണ് പഴയനിയമമെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് നവീകരണസഭകൾ അല്ലാതെയുള്ള കാത്തോലിക്ക ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ എല്ലാം തന്നെ 46 പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ള പഴയനിയമം സ്വീകരിക്കുന്നത്.

സുറിയാനി സഭയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പെശീത്താ പരിഭാഷ (Peshitta) സെപ്റ്റുവജിന്റിൽനിന്നായതുകൊണ്ട് അതിൽ 46 പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. മലയാളത്തിൽ പെശീത്തായുടെ പരിഭാഷ ഫാദർ കുര്യൻ കണിയാംപറമ്പിലും ഫാ. ഉപ്പാണിയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“സഭയാൽ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണെന്നും പരിശുദ്ധാത്മപ്രചോദനത്താൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും മുകളിൽ കണ്ടു. എന്നാൽ അതിന്റെ രൂപീകരണത്തിലും ക്രോഡീകരണത്തിലും സഭയ്ക്കുള്ള പങ്ക് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പഴയനിയമം യഹൂദ സഭയിലെ ആരാധനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടതാണ്. അതുപോലെ പുതിയ നിയമം ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആരാ

ധനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് രൂപപ്പെട്ടത്. ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അതിലെ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് ഉപയുക്തമാംവണ്ണമാണ് പുസ്തകങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടത്.

മറ്റുപല കൃതികളും അന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏതൊക്കെ ആയിരിക്കണം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് എന്ന് സഭയാണ് നിശ്ചയിച്ചത്. അപ്രകാരം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും ക്രോഡീകരിക്കുന്നതിനും പരിശുദ്ധാത്മാവു സഭയെ നയിച്ചു എന്നു പറയാം. അതുകൊണ്ട് സഭയിൽനിന്ന്, സഭയ്ക്കുവേണ്ടി, സഭയാൽ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥമെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ആ ഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് സഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ നിർവചിക്കാനും നിയന്ത്രിക്കാനും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്താനും എല്ലാം സഹായിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ വേണം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തെ കാണേണ്ടതും വിലയിരുത്തേണ്ടതും.

വിശുദ്ധനായ അഗസ്തീനോസ് പ്രസ്താവിച്ചു: I wouldnot believe in the Gospel were it not for the authority of the church. ''സഭയുടെ ആധികാരികത അതിന്റെ പിമ്പിലില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ സുവിശേഷത്തെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.'' The Church is to teach, the Bible to prove. സഭയാണു പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്, വേദപുസ്തകം അതിനെ സാധൂകരിക്കുകയും വേണം. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് "സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദൈവാലയം" (1 തീമൊ 3: 15) എന്നാണ്. സഭയുടെ സ്ഥാനവും പ്രാധാന്യവും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിലല്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായ വേദവ്യാഖ്യാനത്തിന് ഒരുമ്പെടുന്നതു അപകടകരമാണ്. അങ്ങനെയാണ് നൂതനങ്ങളായ ഒട്ടേറെ സഭകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. "വാൾ എടുക്കുന്നവൻ വെളിച്ചപ്പാട്" എന്നു പറയുന്നതുപോലെ ഓരോരുത്തരും ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഒരുമ്പെടുമ്പോൾ തെറ്റായ പല നിഗമനങ്ങളിലും ചിന്തകളിലും ചെന്നെത്താം. അതുകൊണ്ട് സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിലും സഭയുടെ പിതാക്കന്മാർ നല്കിയിട്ടുള്ള പ്രബോധനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിലും ബൈബിൾ പഠനം സാധ്യമാക്കണം.

സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങൾക്കും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും വേദപുസ്തകം മാത്രമാണ് ആധാരം എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വീക്ഷണം ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കില്ല. വിശുദ്ധഗ്രന്ധം പ്രധാനവും പ്രാമാണികവുമായ സ്രോതസ്സ് ആണ്. അതോടു ചേർന്നു പരിശുദ്ധ സഭാപിതാക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങളും വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസുകളുടെ നിശ്ചയങ്ങളും പരിഗണിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകസത്യങ്ങളെ എപ്രകാരം, സഭാപിതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളത് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. രണ്ടായിരത്തിലധികം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് രചിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം പിന്നിട്ട തലമുറകൾ എപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു നാമറിയുന്നത് ആവശ്യം തന്നെ.

ഉപസംഹാരം

1. സഭയുടെ ആധികാരികഗ്രന്ഥമാണ് വിശുദ്ധവേദപുസ്തകമെന്ന് നാം അംഗീകരിക്കുന്നു.
2. സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും സുന്നഹദോസു കാനോനുകളെയും വേദപുസ്തകപഠനത്തിൽ ഉപയുക്തമാക്കണം.
3. നാം അംഗീകരിക്കുന്ന സുറിയാനി ബൈബിൾ (പെ്ശീത്ത) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്

ബൈബിളിൽനിന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പഴയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണ്.

4. വേദപുസ്തകം മാത്രമാണ് (sola scripture) സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് ആധാരമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ബൈബിളിലെയും ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ബൈബിളിലെയും പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കാൻ കാരണമെന്ത്?
2. സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ മാത്രമേ വേദപുസ്തകം വ്യാഖ്യാനിക്കാവൂ. ഈ ആശയം സമർത്ഥിക്കുക.
3. 'വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവീക്ഷണത്തിൽ' എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

"ഞാൻ പഴയനിയമം വായിക്കാറില്ല; പുതിയനിയമംമാത്രമേ വായിക്കൂ." എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. അതിന് അവർ നൽകുന്ന വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്. ഒന്ന്, പഴയ നിയമം യഹൂദജനതയുടെ വേദഗ്രന്ഥമാണ്. അത് അനുശാസിക്കുന്നത് ന്യായപ്രമാണവും അവയുടെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അതു പ്രസക്തമല്ല. രണ്ട്, പഴയനിയമത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന വികാരം പ്രതികാരത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും ശിക്ഷയുടേതുമാണ്. അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തോടു നിരക്കുന്നതല്ല. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവർ പലർ ഉണ്ടായേക്കാം.

അതുകൊണ്ട് പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഏറ്റവും ആവശ്യമാണ്. അഗസ്തീനോസിന്റെ പ്രസ്താവന വളരെ പ്രസക്തവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമാണ്. "പുതിയനിയമം പഴയനിയമത്തിൽ മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു; പഴയത് പ്രകാശിതമാകുന്നത് പുതിയനിയമത്തിലും." രണ്ടും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഈ പ്രസ്താവനയിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പുതിയനിയമപഠനം ശരിയായി നടത്തണമെങ്കിൽ പഴയനിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരിജ്ഞാനം അപരിത്യാജ്യമാണ്. പഴയനിയമസംഭവങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത് പുതിയനിയമത്തിലാണ്.

പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിൽ പലതിലും വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അവ തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തവും ഐക്യവുമാണ് നമ്മെ കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്നത്. (1) രണ്ട് ഭാഗങ്ങളിലും ഒരേ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അബ്രഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുവിൽക്കൂടി സംസാരിക്കുന്നത്. യേശുക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനം നിവർത്തിച്ച ദൈവം തന്നെയാണ് യിസ്രായേലിനെ ഈജിപ്തിൽനിന്നും വിടുവിച്ച് കനാനിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതും പ്രവാചകന്മാർമൂലം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തത്. സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച ദൈവം തന്നെയാണ് യേശുക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി വ്യാപരിച്ചതും "ഇരുട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കണം എന്ന് അരുൾചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു." (2 കൊരി 4:6) യിസ്രായേല്യരോട് ഭാഗം ഭാഗമായും വിവിധമായും സംസാരിച്ച ദൈവംതന്നെ അന്ത്യസമയത്തു പുത്രൻ മുഖാന്തരം അരുൾച്ചെയ്തു. (എബ്രാ 1:1)

(2) രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവജനമായ യിസ്രായേലിനെപ്പറ്റി, അവരുടെ ഉത്ഭവം, ചരിത്രം, ജയാപജയങ്ങൾ, ആത്യന്തിക

ലക്ഷ്യം എന്നിവ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണവർ.

അതേ വിധത്തിൽത്തന്നെ പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനതയാണ് ക്രിസ്ത്രീയസഭ. അത് പുതിയ യിസ്രായേലാണ്. പഴയ യിസ്രായേലിന്റെ തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവുമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ പുതിയ സമൂഹം ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനവും വിശുദ്ധജനവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. (പുറ 19:6; 1 പത്രൊ 2: 9) ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ നിയുക്തരാണവർ.

(3) പഴയനിയമ സംഭവങ്ങൾ പുതിയ നിയമസംഭവങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മാതൃകകളും മുൻകുറികളുമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലും ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ അനുഭവത്തിലുമുള്ള അനവധി സംഭവങ്ങൾ പഴയനിയമചരിത്രത്തിൽ മുൻകുറികളും അടയാളങ്ങളുമായി കാണാം. ശിശുവായ യേശു ഈജിപ്തിൽനിന്നും തിരികെ വരുന്നതും പിന്നീട് യേശു മരുഭൂമിയിൽ 40 ദിവസങ്ങൾ ഉപവാസത്തിൽ കഴിച്ചതും തുടർന്നുണ്ടായ പ്രലോഭനങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ യിസ്രായേലിന്റെ അനുഭവങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതായി സുവിശേഷകന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അതുപോലെ സഭയുടെ അനുഭവത്തിലും പലതും മുൻകുറി ആയി പഴയനിയമത്തിൽ കാണാം. (1 കൊരി 10: 1-13 കാണുക)

(4) പഴയനിയമത്തിലെ അനവധി പ്രവചനങ്ങളും സങ്കീർത്തനങ്ങളും പുതിയതിൽ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. പുതിയനിയമഎഴുത്തുകാർ എല്ലാവരും തന്നെ ഈ വീക്ഷണം പുലർത്തിയവരായിരുന്നു. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ ഉടനീളം പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ നല്കിക്കൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ സംഭവവും പ്രവചനപൂർത്തീകരണമായി വിവരിക്കുന്നു. ഇതരസുവിശേഷങ്ങളിൽ ഇത്രയും വ്യാപകമായില്ലെങ്കിലും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പല പരാമർശനങ്ങളും കാണാം.

പഴയനിയമപണ്ഡിതനായിരുന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹാ തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ പഴയനിയമ ഉദ്ധരണികളും പരാമർശങ്ങളും നല്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. *ഉദാ:* വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം എന്ന സിദ്ധാന്തം പൗലോസിന്റെ പുതുതായ ഒരു ഉപദേശമല്ല, പഴയനിയമത്തിൽ അബ്രഹാമിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതാണെന്ന് ഉല്പത്തി 15:6 ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സമർത്ഥിക്കുന്നു. റോമർ 4: 22.

പുതിയനിയമത്തിലെ എഴുത്തുകാർ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ എടുത്തിട്ടുള്ളത് അവരുടെ പഴയനിയമ പാണ്ഡിത്യം പ്രകടമാക്കാനല്ല. പിന്നെയോ, ക്രിസ്തീയസഭ എന്നുള്ളത് പൊടുന്നനവേ പൊന്തിവന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമല്ല എന്നും ദീർഘമായ ഒരുക്കത്തിന്റെയും സുചിന്തിതവും ആശ്രിതവുമായ ഒരു ദൈവികപദ്ധതിയുടെ പരിണിതഫലമായി രൂപംകൊണ്ടതാണെന്നും തെളിയിക്കാനത്രേ. പഴയനിയമം എന്നുള്ളത് പുതിയനിയമത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സുദീർഘമായ ഒരുക്കമായിരുന്നു. പഴയനിയമപ്രതീക്ഷകളും അഭിലാഷങ്ങളും പൂവണിഞ്ഞ് ഫലപൂർണ്ണമായത് പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലും അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനത്തിലുമാകുന്നു.

"നാം ന്യായപ്രമാണത്തിനല്ല കൃപയ്ക്കത്രേ അധീനരാകുന്നു." (റോമ. 6:15) എന്നുള്ള പൗലോസിന്റെ പ്രസ്താവന എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണം? മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾക്കു പ്രസക്തമല്ല എന്നു വരുമോ? പഴയനിയമത്തിലെ ഗണ്യമായ ഭാഗം നിയമങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളുമാണ്. അവ നമുക്ക്

പ്രസക്തമല്ലെങ്കിൽ പഴയനിയമം നമുക്ക് സ്വീകാര്യമാകുന്നതെങ്ങനെ? വളരെ ഗഹനവും വ്യാപ്തവുമായ ഈ വിഷയത്തെ താഴെ പറയുംവിധം ചുരുക്കമായി പറയാം.

(1) പഴയനിയമത്തിലെ അനുഷ്ഠാനപരങ്ങളും ആചാരപരങ്ങളുമായ നിയമങ്ങൾ അതേപടി നമുക്കു പ്രസക്തമല്ല. *ഉദാ:* മോശെയുടെ നിയമത്തിൽ മൃഗങ്ങളെയും മത്സ്യങ്ങളെയും അശുദ്ധമെന്നും ശുദ്ധമെന്നും വേർതിരിച്ച് ഭക്ഷ്യങ്ങളും അല്ലാത്തവയുമെന്ന വേർതിരിവ് നമുക്ക് പ്രസക്തമല്ല. ശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചില സങ്കല്പങ്ങളും സ്വീകാര്യമല്ല. *ഉദാ:* കുഷ്ഠരോഗിയെ തൊട്ടാൽ, ശവത്തെ തൊട്ടാൽ അശുദ്ധി (സംഖ്യാ 5:2) എന്നും മറ്റുമുള്ള നിഷ്കർഷ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിൽ ഇല്ല.

ശാബതു നാളിനെ (ഏഴാം ദിവസമായ ശനിയാഴ്ച) ശുദ്ധീകരിക്ക എന്നുള്ള കല്പനയും ബാധകമല്ല. നാം ആചരിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ് ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച (ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ) ആണ്. ശാബത് നമുക്ക് അപ്രസക്തമായി.

(2) നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ആചരിക്കുന്നതുവഴി ദൈവരാജ്യം സംപ്രാപിക്കാം എന്നും അങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ പരിശ്രമത്താലും പ്രയത്നത്താലും ആർജ്ജിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ദൈവരാജ്യം (രക്ഷയുടെ അനുഭവം) എന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തം നമുക്കു സ്വീകാര്യമല്ല എന്നാണ് പൗലോസ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൻകീഴുള്ളവരല്ല എന്നു പറയുന്നത് ഇക്കാര്യമത്രേ. പാപത്തിനധീനനായ മനുഷ്യൻ എത്ര തന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ന്യായപ്രമാണം നിർവ്വചിക്കുന്ന പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുക സാധ്യമല്ല. ഈ പരിമിതിയും പരാധീനതയും മനസ്സിലാക്കി ദൈവം തന്നെ സ്വപുത്രനെ പാപത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തുവാൻ നിയോഗിച്ചു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം വരുത്തിയെന്നുള്ളത് നാം അംഗീകരിക്കുന്നതുവഴി (വിശ്വാസത്താൽ) നാം ദൈവമുമ്പാകെ സ്വീകാര്യരാകുന്നു. അവിടെ ദൈവകൃപയാണ് അടിസ്ഥാനം. അക്കാരണത്താൽ നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിലല്ല, കൃപയ്ക്കധീനരായി ജീവിക്കുന്നു. നാം ധാർമ്മികമായി ജീവിക്കുന്നത് ദൈവം നമ്മെ പുത്രപദവി തന്ന് രക്ഷയുടെ അനുഭവത്തിൽ വരുത്തിയതുകൊണ്ടാണ്. മോശയിൽകൂടിയും മറ്റു പ്രവാചകരിൽക്കൂടിയും ലഭ്യമായിട്ടുള്ള ധാർമ്മികനിയമങ്ങൾ (Moral and ethical rules) നമുക്കു പ്രസക്തമാണ്. എന്നാൽ ആചാരപരവും, അനുഷ്ഠാനപരങ്ങളുമായവ ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി അപ്രസക്തങ്ങൾ ആയി.

പഴയനിയമവും പുതിയ നിയമവും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധം നാം കണക്കിലെടുത്ത് പഴയനിയമത്തെ അവഗണിക്കുന്ന പ്രവണത ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. പുതിയനിയമം പഴയതിന്റെ പൂർത്തീകരണമായി കണ്ട് രണ്ടും തമ്മിലുള്ള ശരിയായ ബന്ധം നാം സംരക്ഷിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ഒന്നു നിഴലും മറ്റത് പൊരുളും എന്ന വീക്ഷണമായിരിക്കണം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്ന് പത്ത് പഴയനിയമ ഉദ്ധരണികൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക.
2. 'വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം' എന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ആശയം അബ്രഹാമിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എങ്ങനെ വെളിപ്പെട്ടു?
3. പഴയനിയമകാലത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നതിൽ നമുക്ക് പ്രസക്തമല്ലാത്ത അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുക.
4. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും തമ്മിലുള്ള സാമ്യങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും വിശദീകരിക്കുക?

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

സുവിശേഷങ്ങളും പൗലോസിന്റെ കത്തുകളും

'സുവിശേഷം' എന്നത് 'ഏവൻഗേലിയോൻ' എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണ്. അതിന് നല്ല വാർത്ത; സദ്വാർത്ത സുവാർത്ത എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നല്കാം. മനുഷ്യരാശി മുഴുവനും വേണ്ടിയുള്ള സദ്വാർത്തയാണ് അതുൾക്കൊള്ളുന്നത്. സുവിശേഷം, ചരിത്രത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരിക്കുന്നു. (റോമ 1:1-2; 2 തീമൊ 2:8) യേശുക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി ലഭ്യമാകുന്ന പുതിയ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവിടുന്നു ആരാകുന്നു എന്നും, എന്ത് ഉപദേശിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും സുവിശേഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ആദിമഘട്ടത്തിൽ സുവിശേഷസത്യങ്ങൾ വാമൊഴിയായി പ്രചരിച്ചു. എഴുതിവെയ്ക്കുവാൻ ആരും ശ്രമിച്ചില്ല. എഴുതി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പറഞ്ഞും പ്രസംഗിച്ചും ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോസ്തലന്മാരുടെയും സുവിശേഷകന്മാരുടെയും ലക്ഷ്യം. കർത്താവിന്റെ പുനരാഗമനം ആസന്നഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനാൽ വരുംതലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുതിവയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യകത തോന്നിയിരുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തു ചെയ്തതും പറഞ്ഞതുമായ വസ്തുതകൾ വിശ്വസ്തതയോടെ ദൃക്സാക്ഷികൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുത്തു. (1 യോഹ. 1: 1-2; അ.പ്ര 2:42; ലൂക്കോ. 1:2)

സുവിശേഷം എഴുതുവാനുള്ള സാഹചര്യം

ദൃക്സാക്ഷികളായ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലം വേഗത്തിൽ കടന്നുപോയി. അവരിൽനിന്നു നേരിട്ടുകേൾക്കുവാൻ സാഹചര്യം കുറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ വാക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുവാൻ പ്രേരണയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല സഭ വളരുകയും വ്യാപിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും സഹപ്രവർത്തകർക്കും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എത്തിച്ചേരുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ആദ്യം അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ആസന്നമായിരിക്കയില്ല എന്നുള്ള ചിന്തയും ഉയർന്നു. ഇവയെല്ലാമാണ് സുവിശേഷങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകങ്ങൾ. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളായിട്ടോ സമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസസംഹിതയായിട്ടോ വേദോപദേശ സഹായിയായിട്ടോ യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും എഴുതപ്പെടുവാനിടയായി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി നാലു സുവിശേഷങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വന്നു.

നാലുസുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ തെറ്റാണ്. സുവിശേഷം ഒന്നേയുള്ളൂ. അതു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള

താണ്. എന്നാൽ അതേപ്പറ്റിയുള്ള നാലു വീക്ഷണങ്ങളാണ്; നാല് അവതരണങ്ങളു മാണ്. നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണു ന്നത്. അവ കാലദേശങ്ങൾക്കനുസരണ മായി പകർന്നുവന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപംപ്രാപിച്ചതാണ്. സഭയുടെ സജീവപാരമ്പര്യങ്ങളാകുന്നു സുവിശേഷ രചനയുടെ പിമ്പിലുള്ളത്. ഓരോ എഴുത്തു കാരനും തന്റേതായ സാഹചര്യങ്ങളും ആവ ശ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി സ്വന്തമായ വിലയി രുത്തലും വിശകലനവും ചെയ്താണ് പാര മ്പര്യവസ്തുതകളെ ക്രോഡീകരിച്ച് അവ തരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇംഗ്ലിഷിലുള്ള പ്രസ്താ വന ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. Gospel of Jesus Christ, according to St. Mathew or St. Mark or St. Luke or St. John.

സുവിശേഷങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം

നാലു സുവിശേഷങ്ങളും യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും പ്രവൃത്തി കളുമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെങ്കിലും അവ തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പല വ്യത്യാസ ങ്ങളും നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്, എന്നാൽ അവ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്ത മാണ്. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ (മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്) തമ്മി ലുള്ള അടുത്ത സാധർമ്മ്യംകൊണ്ട് അവയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് “സമവീക്ഷണസുവി ശേഷങ്ങൾ” എന്നാണ്. ഇവയും യോഹ ന്നാന്റെ സുവിശേഷവും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങൾ ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

(1) **യേശുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷാ കാലം:** ഒരു വർഷംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്ന വിധമാണ് സമവീക്ഷണസുവിശേഷത്തി ലുള്ളത്. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷ ത്തിലെ വിവരണങ്ങൾ കുറഞ്ഞതു മൂന്നു വർഷം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു. മൂന്നു പെസഹാ യിൽ യേശു സംബന്ധിക്കുന്നതായി യോഹ ന്നാൻ വിവരിക്കുന്നു (യോഹ 2:13; 6:4; 12:1) മാത്രമല്ല യേശു പല പ്രാവശ്യം യെരു ശലേം സന്ദർശിക്കുന്നതായും പറയുന്നു.

(2) **ഉപദേശത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം:** സമാന്തരസുവിശേഷങ്ങളിൽ ജീവസുറ്റ അനവധി ഉപമകൾ കാണാം. യോഹന്നാ നിൽ സുദീർഘവും സങ്കീർണ്ണവുമായ പ്രഭാ ഷണങ്ങളാണ്; ഉപമകളേയില്ല. പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. സമവീ ക്ഷണസുവിശേഷങ്ങളിൽ ദൈവരാജ്യ ത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുക്കുമ്പോൾ യോഹ ന്നാനിൽ ക്രിസ്തു ആരെന്നും തനിക്കു പിതാവിനോടുള്ള ബന്ധമെന്തെന്നും വെളി പ്പെടുത്തുന്നു.

(3) **അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും:** സമവീക്ഷണസുവിശേഷങ്ങളിൽ അത്ഭുത ങ്ങളും വീര്യപ്രവൃത്തികളും നിറഞ്ഞുനി ല്ക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ ഏഴെണ്ണം മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവയെ ‘അടയാളങ്ങൾ’ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അവയിൽക്കൂടി ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്തത്തെകുറിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. യോഹ ന്നാനിൽ ഭൂതോച്ചാടനം ഒന്നും തന്നെയില്ല.

പൗലോസിന്റെ കത്തുകൾ

പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് നാലിൽ ഒരു ഭാഗം പൗലോസിന്റെ കത്തു കൾ ആണെന്നു പറയാം. സുവിശേഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കു ന്നവയും അവ തന്നെ. പൗലോസ് എന്ന വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചകളെക്കു റിച്ചും നമുക്കറിയാൻ സാധിക്കുന്നത് ആ കത്തുകളിൽക്കൂടിയാണ്.

പൗലോസിന്റെ കത്തുകളെപ്പറ്റി പൊതു വായി പറയേണ്ട ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

(1) എല്ലാ കത്തുകളും നമുക്ക് ലഭ്യമാ യിട്ടില്ല. ചില കത്തുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു

കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതിയ ഒന്നാം കത്തിൽ അതിനുമുമ്പ് അവർക്ക് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കത്തിനെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. (1 കൊരി. 5:9). അതുപോലെ 2 കൊരി. 2:4-ൽ വളരെ കണ്ണുനീരോടും വ്യസനത്തോടും എഴുതി എന്നു പറയുന്നു. അത് ഒന്നാം ലേഖനം ആകാനിടയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, 2 കൊരി 10-13 അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഈ കത്തോ, അതിന്റെ ഭാഗമോ ആയിരിക്കാമെന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

കൊലൊ 4: 16ൽ ലവുദിക്യസഭയ്ക്ക് ഒരു കത്തയച്ചതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. അതും നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടില്ല.

(2) പല കത്തുകൾക്കും പിന്നീട് "എഡിറ്റിങ്" നടന്നിട്ടുള്ളതായി കരുതുന്നു. 2 കൊരിന്ത്യർക്ക് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. 2 കൊരി 6:14-7:1 വരെയുള്ള ഭാഗം അതിനുമുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ഭാഗങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെടാതെ നില്ക്കുന്നു. 6:13-നുശേഷം 7: 2 വായിച്ചാൽ ആശയത്തിന് ഒരു ഭംഗവും വരുന്നില്ല. അതുപോലെ 2 കൊരി 8, 9, അദ്ധ്യായങ്ങൾ പല മൂലങ്ങളിൽനിന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്ത പ്രതീതിയാണ് ഉളവാക്കുന്നത്—ആശയങ്ങളുടെ ആവർത്തനം, പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത അവതരണം ഇവ പ്രകടമാണ്.

(3) കത്തുകൾ ഓരോന്നും ഓരോ പ്രത്യേകസാഹചര്യത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. ഉള്ളിൽ പ്രചോദനമുണ്ടായിട്ട് ചിലർ പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിക്കുന്നതുപോലെ എഴുതപ്പെട്ടവയല്ല. അതുപോലെ ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള എല്ലാവരും വായിച്ചറിയുവാൻ ആദ്ധ്യാത്മിക കൃതികൾ ആയി രചിക്കപ്പെട്ടവയല്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തുമുള്ള സഭകളുടെ പ്രത്യേകമായ പ്രശ്നങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് അവയ്ക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

ഓരോ സഭയിലും ഉയർന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതികരണമാണ് പൗലോസിന്റെ കത്തുകൾ. അതുകൊണ്ട് കത്തുകളുടെ ഉള്ളടക്കം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ ഓരോ സഭയും നേരിട്ട പ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ സാഹചര്യങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പക്ഷേ, അതിനു അപ്പോസ്തോലന്റെ കത്തുകൾ മാത്രമേ നമുക്കാശ്രയിക്കാനുള്ളൂ. കത്തുകളിലെ വരികൾക്കിടയിൽക്കൂടി വായിച്ചുകൊണ്ട് സാഹചര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോൾ അപ്പോസ്തലൻ എപ്രകാരമാണ് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കുന്നത് എന്നു കാണാൻ കഴിയും.

ഓരോ സഭയുടെയും പ്രശ്നം ഓരോന്നായിരുന്നു. അതിനനുസരണമായിട്ടാണ് അപ്പോസ്തോലൻ എഴുതുന്നത്. തനിക്കു നേരിട്ട് പോയി സഭാസമൂഹത്തെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കത്തുകളുടെ ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്തു ടെലഫോൺബന്ധം സാധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കത്തുകളുടെ സാംഗത്യമേ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അർത്ഥവത്താണ്. നേരിട്ടുബന്ധം പുലർത്താൻ അസാധ്യമായതിനാലാണ് കത്തുകൾ അയയ്ക്കേണ്ടി വന്നത്.

പ്രാദേശികസഭകൾക്ക് അതതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായിട്ടെഴുതപ്പെട്ടവയെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് ഈ കത്തുകൾക്കു സാർവ്വത്രികമായ പ്രസക്തി ഉണ്ടാകുന്നത്? രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ഒന്നാമത്, അന്നത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾതന്നെ ഓരോ ഭാവത്തിലും രൂപത്തിലും ഇന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്റെ സന്ദേശം ഇന്നും സംഗതമാണ്. രണ്ടാമത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്തുകൾ കേവലം ഉപരിപ്ലവമായ ചിന്തയിൽനിന്നോ ബുദ്ധിയിൽനിന്നോ ഉള്ളവയല്ല. പരിശുദ്ധാത്മപ്രചോദനത്താൽ രൂപപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു സനാതനമായ സന്ദേശമുണ്ട്

സാംഗത്യമുണ്ട്. എക്കാലത്തും എവിടെയുമുള്ളവർക്ക് അവ പ്രസക്തമാണ്. തല്ക്കാല സാഹചര്യത്തിന് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടവയെങ്കിലും സനാതനസത്യങ്ങൾ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

(4) പുരാതന കാലത്ത് നിലവിലിരുന്ന കത്തുകളുടെ മാതൃകതന്നെയാണ് അപ്പോസ്തലനും പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ തന്റെ പ്രതിഭയ്ക്കനുസൃതമായി ആവശ്യമുള്ള ചില മാറ്റങ്ങൾ രൂപഭാവങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വരുത്തുന്നുണ്ട്. ഗ്രീക്കുകാരുടെയും റോമാക്കാരുടെയും ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന കത്തുകളുടെ മാതൃക മനസ്സിലാക്കാൻ തക്കവണ്ണം പല പുരാതന ലിഖിതങ്ങളും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ചുവടു പിടിച്ചാണ് അപ്പോസ്തലൻ എഴുതുന്നത് എന്നു നമുക്കു ബോധ്യമാകും.

ഈ കത്തുകൾ വിശ്വസ്തരായ വ്യക്തികൾ വശം കൊടുത്തയ്ക്കുകയായിരുന്നു. കൊണ്ടുപോകുന്നവർതന്നെ അതതു സഭയിൽ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയോ ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നല്കുകയോ ചെയ്തുപോന്നു. ഏഫെ 6:21-22; കൊലോ 4:7-8 കാണുക.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. സമവീക്ഷണസുവിശേഷങ്ങളും വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുക.
2. വി. പൗലോസിന്റെ എല്ലാ കത്തുകളും നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നതിനുള്ള തെളിവ് കണ്ടെത്തുക.
3. കൊരിന്തു സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ കൊരിന്ത്യ ലേഖനം വായിച്ച് കണ്ടെത്തുക.
4. വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ കത്തുകൾ ഓരോ സ്ഥലത്തുമുള്ള സഭകളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. അവയ്ക്ക് സാർവ്വത്രികമായ പ്രസക്തി എങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിനുള്ള സ്ഥാനം

സഭയുടെ മൗലികമായ ദൗത്യം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുകയാണ്. ആരാധനയിൽക്കൂടി ലഭിക്കുന്ന ആത്മീയചൈതന്യമാണ് സഭയുടെ സാക്ഷ്യജീവിതത്തിനു കരുത്തു പകരുന്നത്. ആരാധനയും വിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുമായി അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. യഹൂദ സഭയുടെ ആരാധനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പഴയനിയമം രൂപം പ്രാപിച്ചത്. അതുപോലെ പുതിയനിയമം രൂപംപ്രാപിച്ചത് ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആരാധനയിൽനിന്നുമാണ്. ആരാധനയുടെ വിവിധഘടകങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം തിരുവെഴുത്തുകളിൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി കിട്ടിയ സത്യങ്ങളുമാണ്.

പുരാതനസഭയായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന് സുപ്രധാന സ്ഥാനം നല്കിയിരിക്കുന്നു. അതു മനസ്സിലാകുന്നത് സഭയുടെ ആരാധനാസംവിധാനങ്ങളും ആരാധനാക്രമീകരണങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോഴാണ്. ഒരു വിശ്വാസി ആരാധനയ്ക്കായി ദൈവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കലായിൽ അഴിക്കകത്ത് വച്ചിട്ടുള്ള മേശമേൽ വി.ഗ്രന്ഥം വിശേഷമായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു ദർശിക്കുന്നു. ആരാധന കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാ വിശ്വാസികളും ഈ വി.ഗ്രന്ഥം മുത്തിയിട്ടാണ് പിരിഞ്ഞുപോകുന്നത്. ദൈവവചനത്തോടുള്ള വണക്കം മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ പാതയ്ക്കു ദീപവും പാദത്തിനു പ്രകാശവുമായിരിക്കുന്നത് തിരുവെഴുത്തുതന്നെയാണ് എന്നു അനുസ്മരിക്കുകകൂടിയാണ്.

വിശുദ്ധമദ്ഹായിൽ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ത്രോണോസും അതിനു സമീപത്ത് വിരിച്ചൊരുക്കിയ മറ്റൊരു പീഠവും നാം കാണുന്നു. ആ പീഠത്തിന്മേൽ ദൈവവചനം സൂക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനമായ ത്രോണോസിനു മുമ്പിൽ ധൂപം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഏവൻഗേലിപീഠത്തിനു മുമ്പിലും ധൂപം അർപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നിൽ അവതരിച്ച വചനമെങ്കിൽ മറ്റതിൽ അരുൾചെയ്ത വചനമാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ആരാധനയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുമ്പിൽ കുരിശും അതിനു പിമ്പിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കും. വിശ്വാസികൾക്കു മാർഗ്ഗദീപമാണ് തിരുവചനം എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം വി. കുർബ്ബാനയാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും മാറാനായ പെരുന്നാളുകളിലും വി.കുർബ്ബാനാനുഷ്ഠാനം നിർബ്ബന്ധമാണ്. മറ്റു കൂദാശകളുടെ പൂർത്തീകരണവും വി. കുർബ്ബാനയിൽകൂടിയാണ്. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയോട് അനുബന്ധിച്ചാണ് മറ്റു കൂദാശകൾ എല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെ പരമപ്രധാനമായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ തിരുവചനപാരായണത്തിനു വലിയ സ്ഥാനം നല്കിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയെ പ്രധാനമായി രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാം. ആദ്യത്തെ ഭാഗം പരസ്യമായി ആരംഭിച്ച്, വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നതുവരെയുള്ളത്. അതുവരെ പട്ടക്കാരൻ ത്രോണോസിന്റെ മുമ്പിലുള്ള പദവി (പടി)യിൽ കയറാതെ അതിനുതാഴെ നിന്നുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗമായ

അനാഫോറ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ മുതൽ പദവിമേൽ കയറിനിന്നുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കുർബ്ബാനയുടെ ആദ്യഭാഗത്തിന് രണ്ടു പേരുകൾ ഉണ്ട്. (1) വചനശുശ്രൂഷ (Ministry of the word) (2) വിശ്വാസികളുടെ ക്രമം (liturgy of the catechumens) വചനശുശ്രൂഷ എന്നു പറയുവാൻ കാരണം, ആ ഭാഗത്ത് തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്നുള്ള നിർദ്ദിഷ്ടവായനകളും അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പ്രബോധനവുമാണ്. രണ്ടാമത്തെ പേരിനുള്ള അടിസ്ഥാനം ആദിമകാലത്ത് സഭയിൽ മാമോദീസായ്ക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങി വിശ്വാസം പഠിക്കുന്നവർ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. (catachumens) അവർക്ക് ഈ ആദ്യഭാഗത്തെ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കാം. അതുകഴിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുപോകണം. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം (അന്നാഫൊറ) മാമോദീസാ സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്.

വചനശുശ്രൂഷയുടെ ഈ ആദ്യഭാഗം സുനഗോഗു ആരാധനയുടെ മാതൃകയിലാണ്. അവിടെ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവചനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ള വായനകളും സങ്കീർത്തനാലാപനവും തുടർന്ന് വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പ്രബോധനവുമാണ്. വി. കുർബ്ബാനയിൽ നാം പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നുമുള്ള വായനകൾ നടത്തുന്നു. ഇപ്പോൾ പഴയനിയമവായന കുർബ്ബായ്ക്കുമുമ്പേയുള്ള നമസ്കാരത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തിലാക്കി. മുമ്പ് അങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല. തിരുവെഴുത്ത് പുതിയനിയമം മാത്രമല്ല, പഴയനിയമവും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ നാം മൂന്നു വായനകൾ നടത്തുന്നു. അവയിൽ മൂന്നാമത്തെ വായന, എല്ലാ തിരുവെഴുത്തിന്റെയും മകുടവും പൂർത്തീകരണവുമായ വിശുദ്ധസുവിശേഷത്തിൽനിന്നാണ്. വിശുദ്ധ സുവിശേഷം വായിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുവരുന്നത് വളരെ ആഘോഷമായിട്ടാണ്. മുമ്പിൽ ധൂപവും ഇരുവശങ്ങളിലും കത്തിച്ച ദീപവുമായി വി. ഏവൻഗേലിയോൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് വലിയ ആഘോഷമായ വരവേല്പാണ്. ഇതര ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ ഈ വരവേല്പ് വളരെ മിഴിവുറ്റ ഒന്നാണ്. ഇപ്പോൾ പട്ടക്കാരൻതന്നെ ഏവൻഗേലിയോൻ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു പടിഞ്ഞാറോട്ട് കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നുള്ള മാറ്റം പലയിടത്തും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പട്ടക്കാരൻ ഏവൻഗേലിയോൻ വായിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആമുഖവാക്കുകളായി പറയുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ലോകത്തിനു ജീവനും രക്ഷയും നല്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ജീവനുള്ള വചനം" എന്നാണ്.

ആരാധനാസംവിധാനമനുസരിച്ച് പ്രസംഗം ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയെ തുടർന്നാണ് നടത്തേണ്ടത്. മുമ്പ് അങ്ങനെ ആയിരുന്നു. അതു ജനങ്ങളെപ്രതി ഇപ്പോൾ കുക്കിലിയോന്റെ സമയത്തേക്കു മാറ്റിയിരിക്കുന്നത് ലിറ്റർജിക്കൽ ആയി ന്യായീകരിക്കാവുന്നല്ല. ആരാധനാവർഷത്തെ വിവിധഘട്ടങ്ങളായി തിരിച്ച് കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരപ്രവർത്തനത്തെയും തന്റെ പുനരാഗമനവും യുഗാന്ത്യവും വരെയുള്ള വിഷയങ്ങളെയും വിശ്വാസികളുടെ ധ്യാനത്തിനും പഠനത്തിനും സഹായിക്കത്തക്കവണ്ണമാണ് വേദവായനകൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്.

മാമോദീസാ, വിവാഹം, പട്ടംകൊട തുടങ്ങിയ മറ്റു കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോഴും തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുള്ള വായന അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നും സുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ നിർബന്ധമുണ്ട്. ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളിൽതന്നെ അവ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷയിൽ പഴയനിയമത്തിലെ വായനയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (പക്ഷേ, അതു ഇപ്പോൾ വായിക്കാറില്ല

എന്നുമാത്രം) യൽദോ, ദനഹാ, ഓശാന, ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച, ഉയിർപ്പ്, പെന്തിക്കോസ്തി മുതലായ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായ ശുശ്രൂഷാസംവിധാനമുണ്ട്. ഓരോ വിഷയത്തോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി അതിന്റെ പ്രസക്തിയും അനുഗ്രഹവും അനുഭവവേദ്യമാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങളാണ് ഇവ. ഈ ശുശ്രൂഷകളിൽ എല്ലാംതന്നെ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നുമുള്ള പ്രസക്തവും അനുയോജ്യവുമായ വേദഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച സഭാപിതാക്കന്മാർ നല്ല വേദപരിജ്ഞാനമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തം.

അനുദിനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നമസ്കാരങ്ങളും കർത്താവിന്റെ പീഢാനുഭവത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്ന കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ നമസ്കാരങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം ബോധ്യമാകും. വേദപുസ്തകസത്യങ്ങൾ നമുക്കായി അവയിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയോ, പരാമർശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രുമിയോൻ-സെദറാകൾ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത് പഴയനിയമത്തിലെ പ്രവചനസൂക്തങ്ങളാണ്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനകളിൽ - കൂദാശകളിലും നമസ്കാരങ്ങളിലും അർത്ഥപൂർണ്ണമായി സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ തിരുവചനസമ്പുഷ്ടി വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയുന്നതാണ്. കൂടാതെ ഭവനങ്ങളിലെ കുടുംബാരാധനയിൽ തിരുവചനം വായിച്ചശേഷമാണ് കാനോനികനമസ്കാരം നടത്തുന്നത്. ആരാധനയുടെ ഭാഗമാണ് തിരുവചനധ്യാനം എന്ന ബോധ്യം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നു.

ഇടവകകളിൽ നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾക്ക് ചില ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ "വായന"കൾ എന്ന പേരുണ്ട്. എങ്ങനെ ആ പേരുണ്ടായി എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. വിശ്വാസികൾ ഭവനങ്ങളിൽ കൂടിവരുന്നത് തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നുള്ള വായനയ്ക്ക് എന്ന ശക്തീകരണമാണ് അതിലുള്ളത്. പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും പുതിയനിയമത്തിൽനിന്നും ക്രമമായി വായിക്കുന്ന സംവിധാനം അവിടെയുണ്ട്.

പൗലോസ് ശ്ലീഹാ തിരുവെഴുത്തിനെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി നല്കിയിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനയോടെ ഈ പഠനം അവസാനിപ്പിക്കാം. "എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സകല സൽപ്രവൃത്തിക്കും വക പ്രാപിച്ച് തികഞ്ഞവൻ ആകേണ്ടതിന് ഉപദേശത്തിനും ശാസനത്തിനും ഗുണീകരണത്തിനും നീതിയിലെ അഭ്യാസത്തിനും പ്രയോജനമുള്ളത് ആകുന്നു."
2 തീമൊ 3: 16,17

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. അവതരിച്ച വചനം എന്നാൽ എന്ത്?
2. വി. കുർബ്ബാനയിൽ വചനശുശ്രൂഷയ്ക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട് എന്ന് തെളിയിക്കുക.
3. വി. കുർബ്ബാനയിൽ അന്നാഫൊറ എന്ന ക്രമം തുടങ്ങുന്നതെപ്പോൾ?
4. 'ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വി. വേദപുസ്തകത്തിനുള്ള സ്ഥാനം' എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു പ്രോജക്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക.

യൂണിറ്റ് രണ്ട്

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

ആത്മീയത
ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണം

മുഖവുര

മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് 'ആത്മീയത' കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രതിഭാസമല്ല, പ്രത്യുത ഒരു അനിവാര്യതയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പരമപ്രധാനമായ കാര്യമാണ്. അതിനാൽ പ്രകടനാത്മകമായ ആത്മീയത മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും പെരുമാറ്റരീതികളിലും കാണാം. മനുഷ്യൻ കേവലം ഭൗതികശരീരം മാത്രമല്ല, അതിലുപരി ദൃഢമായ സംയുക്തമാണ്. ശരീരം, മനസ്സ്, ആത്മാവ് എന്നിവയുടെ സംയോജനമാണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും അത് നല്ലതാണെന്ന് കാണപ്പെട്ടതുമാകയാൽ ആത്മീയത ദൈവത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യന് വളരെ സ്വാഭാവികമായി ലഭിച്ചതാണ്. ഇത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയമവും സ്വാധീനവുമാകയാൽ ഭൗതികശരീരവും അദൃശ്യമായ മനസ്സും ആത്മാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നു.

'മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു' എന്നു വേദപുസ്തകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവവും ദൈവസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനും തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ദൈവത്തെപ്പോലെ മനുഷ്യന് സ്നേഹിക്കുവാനും സേവനം ചെയ്യുവാനും ത്യാഗം ചെയ്യുവാനും ജന്മസിദ്ധമായ സഹനവും കഴിവും ശേഷിയുമുണ്ട്. മനുഷ്യൻ എപ്പോൾ, ദൈവത്തോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ച് പുറമെയുള്ള മറ്റാരുടെയും എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെപോലും സഹായമില്ലാതെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചുവോ ആ നിമിഷത്തിൽ അവന്റെ വീഴ്ച ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ പതനത്തിനുശേഷം മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെടുകയും ദൈവമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്കു മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ദൈവത്തിൽനിന്നാണല്ലോ. മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നത് അവന്റെ സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടോ ഭൗതികമോ ശാസ്ത്രീയമോ ആയ പ്രതിഭാസം കൊണ്ടോ ആണെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതു തന്നെ സ്വാത്മവഞ്ചനയാണ്.

ആത്മീയതയും മതവിശ്വാസവും

ആത്മീയത എല്ലാ മതത്തിന്റെയും ഹൃദയമാണ്. ഇത് പുരാതനമതങ്ങളായ ഹിന്ദുമതം, ബുദ്ധമതം, മാവോ മതം തുടങ്ങിയവയിലും കാണാം. മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആത്മീയതയിൽ മതങ്ങൾ

തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബഹുമാനസൂചകമായ പാരസ്പര്യമുണ്ട്.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിലെയും പാരമ്പര്യത്തിലെയും ആത്മീയത എന്നത് മനുഷ്യനെ ഭൗതികതയുടെയും പാപത്തിന്റെയും ചങ്ങലകളിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട സാദൃശ്യത്തിലേക്കും സ്വരൂപത്തിലേക്കും വീണ്ടെടുക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിരമായ പ്രക്രിയയാണ്.

ഗൗരവമായി പറഞ്ഞാൽ ആത്മീയത എന്നത് നമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. ആത്മീയമായ പുരോഗമനം അളക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല. ആത്യന്തികമായി ദൈവകൃപകൊണ്ടു മാത്രമാണ് വിശുദ്ധിയിലേക്കും പൂർണ്ണതയിലേക്കും നയിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും താല്പര്യവും നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്. ആത്മീയവളർച്ച ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതേസമയത്തുതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു നിരന്തരവും ആത്മാർത്ഥവുമായ ഒരുക്കവും പരിശ്രമവും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ആത്മീയതയുടെ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് ക്രമേണ ഉയരുവാനും അതുവഴി നാം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയിലേക്കും പൂർണ്ണതയിലേക്കും രൂപാന്തരപ്പെട്ട് ഉയരുവാനും സാധ്യമാകുകയുള്ളു.

ആത്മീയത വേദപുസ്തകപശ്ചാത്തലത്തിൽ

മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയമായ ഉയർച്ചയ്ക്ക് വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ അനേകം വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങളും ബിംബങ്ങളും (images) കാണുവാൻ സാധിക്കും. ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ ഇസഹാക്കിന്റെ പുത്രനായ യാക്കോബ് സ്വപ്നത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന ഒരു ഗോവണി കാണുന്നു (ഉല്പത്തി 28:12). ഉയരങ്ങളിലേക്കുള്ള ഗോവണി അതിശക്തമായ ഒരു പ്രതിബിംബമാണ്. കാരണം യാക്കോബ് ഗോവണിയുടെ ഏറ്റവും താഴെയാണ്. എന്നാൽ ദൈവം സ്നേഹത്തോടെ ഗോവണിയുടെ ഉയരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് യാക്കോബിനോട് സംസാരിച്ചു. ആർക്കെങ്കിലും യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ആ വ്യക്തി തന്നെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് തന്റെ ക്രൂശെടുത്തു ദൈവത്തെ അനുഗമിക്കണമെന്നു സുവിശേഷത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു പഠിപ്പിക്കുന്നു. (വി.മത്താ. 10:38); 16:24-28; വി.ലൂക്കോ. 14:27; 9:23-27; വി.മർക്കോ. 8:34-35) അങ്ങനെ വിശ്വാസത്തോടെ അനുഗമിച്ചവരെയാണ് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു വിളിച്ചത്. വി. പൗലോസ് അവകാശപ്പെടുന്നത് 'ആ മനുഷ്യൻ പറുദീസയോളം എടുക്കപ്പെട്ടു' എന്നാണ് (2 കോരി. 12:3). ആത്മീയവളർച്ച സംബന്ധിച്ച ശക്തമായ ഒരു പരാമർശമാണ് ഇത്.

താബോർമലയിലെ രൂപാന്തരീകരണത്തിലെ (വി.മർക്കോ. 9:2-8; വി.ലൂക്കോ. 9:28-36; വി.മത്താ. 17:1-8) ഒരു പ്രധാന കാര്യം താബോർ മലയിൽ മറുരൂപാനുഭവത്തിൽ ആത്യന്തികമായ ദൈവികദർശനം ലഭിക്കുന്നു എന്നതു മാത്രമല്ല നമ്മളിൽ രൂപാന്തരീകരണം ഉണ്ടായി ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിലും പ്രകൃതിയിലും പങ്കാളികളാകുന്നു എന്നതാണ്. ദൈവാജ്ഞ അനുസരിച്ച് മോശ സീനായ്പർവ്വതത്തിൽ കയറി. എന്നാൽ അവിടെനിന്ന് മോശ താഴെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്ത് അലൗകികമായ പ്രകാശമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്ക് ആ മുഖത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിലും അവന്റെ കൃപയിലും പാപത്തിൽനിന്നും തെറ്റുകളിൽനിന്നും വിമുക്തമാവുക എന്നതാണ് ആത്മീയതകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപാന്തരീകരണം.

ക്രൈസ്തവ സന്യാസ പാരമ്പര്യവും ആത്മീയതയും

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വളരെ കുറച്ചു പേർക്കോ അഥവാ പരിശുദ്ധന്മാർക്കോ

മാത്രമേ ആത്മീയമായി ഉയരാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു എന്നത് മിഥ്യാധാരണയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഈ നിത്യമായ രൂപാന്തരീകരണ പ്രക്രിയയിലേക്കും ആത്മീയമായ ഉയർച്ചയിലേക്കും ദൈവം വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു നേടാവുന്നതല്ല; പ്രത്യുത, നിരന്തരമായ ഒരുക്കവും എല്ലാവരോടുമുള്ള വിനയവും ആത്മത്യാഗവും നിരുപാധികമായ സ്നേഹവുമെല്ലാം ഇതിനുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആത്മീയമായ രൂപാന്തരീകരണത്തിന്റെ നിത്യമാതൃകകളായ 'മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കളും മാതാക്കളും' നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നത് പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവികകല്പനകളുടെ സംഗ്രഹമായ 'ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക, മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുക' എന്നിവ പ്രാവർത്തികമാക്കുക എന്നത്രേ. വലിയതും അനുസ്യൂതവുമായ ക്ലേശാനുഭവങ്ങളാലാണ് ആത്മീയമായ രൂപാന്തരീകരണവും വളർച്ചയും ഉണ്ടാകുന്നത്. അവർ സാക്ഷ്യജീവിതം നയിച്ചതുപോലെ ഓരോരുത്തർക്കും സ്ഥിരമായ സഹനം അനിവാര്യമാണ്. ആത്മീയവളർച്ച ദൈവത്തെ ഒരു നിമിഷംപോലും മറന്നുകൊണ്ടു സാധ്യമല്ല എന്നു മാത്രമല്ല, അതിന് ദൈവകൃപ നിരന്തരമായി ലഭ്യമാക്കുകയും വേണം.

'മരുഭൂമിയുടെ മഹർഷി' പാരമ്പര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സന്യാസികൾ അവരുടെ ആത്മീയമായ പോരാട്ടത്തിൽ പുരോഗതിക്ക് ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ള 'ഓടിപ്പോകൽ' ജീവിതത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയ പുരോഗതിക്കു തടസ്സമായിരിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നം 'ലോക'ത്തോടും 'ജഡ'ത്തോടുമുള്ള ബന്ധമാണ്. മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ലോകം', 'ജഡം' എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകളും സൂചിപ്പിച്ചത് ദൈവത്തിനും നന്മക്കുമെതിരെ മനുഷ്യനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആസക്തികളാണ്. അവർ ഈ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചത് വ്യക്തിയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നില്ല മറിച്ച്, എല്ലാ നന്മക്കും എതിരായി വർത്തിക്കുന്നതും ദൈവത്തെയും നന്മയെയും നിരാകരിക്കുന്നതുമായ പൈശാചികതയെ തോല്പിക്കാനാണ്. അവർ പൈശാചികതയ്ക്കെതിരെ മുന്നറിയിപ്പുകളും നൽകിയിരുന്നു.

ഓർത്തഡോക്സ് ആത്മീയതയുടെ ശരിയായ മാതൃകകൾ പൂർവ്വകാലത്തെ രക്തസാക്ഷികളും ആശ്രമങ്ങളുമാണ്. എങ്ങനെയും നമ്മെ തോല്പിക്കാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധരായി നിലകൊള്ളുന്ന പാപകരമായ ചിന്തകൾക്കെതിരെ എങ്ങനെ മുന്നേറണമെന്ന് അവർ പഠിപ്പിച്ചു. ചിലപ്പോൾ പൈശാചികശക്തികൾ 'പ്രകാശത്തിന്റെ മാലാഖമാരാ'യി നിലകൊള്ളുന്നു. യേശുവിനെത്തന്നെ നാല്പതുദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം പിശാച് പ്രലോഭിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഓരോരുത്തരും സദാ ജാഗ്രതയോടെ ശ്രമിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ.

ആത്മീയവളർച്ചക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

പിശാചിനോടുള്ള പോരാട്ടം ആത്മീയമായ വളർച്ചയുടെ ഒരു അവസ്ഥ മാത്രമാണ്. അവർ വിലമതിച്ചിരുന്ന നന്മകളിൽ പ്രധാനം വിനയമായിരുന്നു. അതേസമയം മറ്റെല്ലാ നന്മകളും സ്വജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ആത്മീയ പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതവും പ്രബോധനങ്ങളും അവരെ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാനും പ്രചോദിപ്പിച്ചു. ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാനുള്ള ഉപാധികൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന കാര്യ

ങ്ങൾ ഏവയാണ്? ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് ആത്മീയ പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത്? ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഏവയാണ്? ആത്മീയതയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഏതൊരാളും ഈ രീതിയിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും ഉത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ തല്പരരുമായിരിക്കണം.

ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൽ ആത്മീയതയുടെ വാതിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കു മാത്രമല്ല, ഏവർക്കുമായി തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ആത്മീയ പുരോഗതി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ആത്മീയ ജീവിതം ഉണങ്ങിവരണ്ടതും മെല്ലെ മെല്ലെ ശത്രുവിന് കടക്കുവാൻ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതുമായിരിക്കും. പാശ്ചാത്യവീക്ഷണത്തിൽ ആത്മീയവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആത്യന്തികത 'ദൈവികദർശന'ത്തിലാണ്. എന്നാൽ, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ, വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണമാണ് പുലർത്തുന്നത്. ആത്മീയപുരോഗതി അവസാനമില്ലാത്ത വളർച്ചയാണെന്നാണ് പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണം. ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലും ആത്മീയവ്യക്തിത്വ വളർച്ച 'മതിയായി' എന്നു തോന്നുകയില്ല. എപ്പോഴും മുൻപോട്ടുള്ള പ്രയാണം നടത്തുന്നത് 'ആത്മീയ അസംതൃപ്തി'യോടുകൂടെയായിരിക്കും. അനുസ്യൂതമായ ഈ രൂപാന്തരീകരണം ആത്മീയ അച്ചടക്കത്തിനു സഹായകരമായിരിക്കും.

Jesus Prayer

ലൗകികഉമ്പങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഈ ഓട്ടത്തിന് നിശ്ശബ്ദത, ഉപവാസം, നോമ്പ്, ആത്മീയവായന, ശാരീരികാദ്ധ്വാനം, മദ്ധ്യസ്ഥത, സ്വയംപരിത്യാഗം എന്നിവ വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ആത്മീയാഭ്യാസങ്ങളാണ്. ഈ ആത്മീയഅഭ്യാസങ്ങൾ നിരന്തരമായി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസിന്റെ "പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ" (1 തെസ്സ. 5:16) എന്ന പ്രബോധനം പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സന്യാസികളും താപസന്മാരും ആത്മീയ പിതാക്കന്മാരും ഗൗരവമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം 'Jesus Prayer' അല്ലെങ്കിൽ 'ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന' ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ഇത് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നത് താഴെ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥന ഓരോ ശ്വാസത്തോടും ഹൃദയമിടിപ്പോടും ആവർത്തിക്കുമ്പോഴാണ്. **യേശുവേ, ദൈവപുത്രാ മഹാപാപിയായ എന്നോട് കരുണ തോന്നേണമേ.** ഇത് പൗരസ്ത്യ സന്യാസിമാർക്ക് ഒരു 'പ്രാർത്ഥനാ മന്ത്രംതന്നെ' ആയിരുന്നു.

ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചുള്ള പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് ദർശനം

പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് ചിന്തയിൽ ആത്മീയവളർച്ചയുടെ അത്യന്തിക ലക്ഷ്യം 'തിയോസിസ്' അല്ലെങ്കിൽ 'ദൈവീകരണ'മാണ് വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും ദൈവീകരണവും ദൈവികസ്വഭാവത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് കൃപ ആർജ്ജിക്കലുമാണ് ലക്ഷ്യം. സ്വതന്ത്രമായി നന്മ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവിക സാദൃശ്യത്തിലേക്കെത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് മനസ്സും വിവേകവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ദൈവീകരണത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം. ആത്മീയതയുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായി പാശ്ചാത്യസഭകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന 'ദൈവാനുകരണ'വും 'ദൈവികദർശന'വും ഓർത്തഡോക്സ് ചിന്താധാരയിലെ ദൈവീകരണവുമായുള്ള വ്യത്യാസം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ ആത്മീയരായാണ്. അതിനാലാണ് 'ദൈവത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്നതു

വരെ നമുക്കു വിശ്രമമില്ല' എന്ന് സെന്റ് അഗസ്റ്റിൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പ്രായോഗികമായി പറഞ്ഞാൽ ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവരെന്ന നിലയിൽ നാം ആത്മീയാഭ്യാസങ്ങളായ നിശ്ശബ്ദത, കുമ്പിടിൽ, നോമ്പ്, വായന, തിരുവചനധ്യാനം, ആവശ്യക്കാർക്കും ദരിദ്രർക്കും ദാനം കൊടുക്കൽ എന്നിവ ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമാക്കണം. ദൈവകൃപകൊണ്ടു മാത്രമേ ലൗകികതയിൽനിന്ന് ദൈവീകരണത്തിന്റെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് നാം നയിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. നാം എത്രമാത്രം സ്വയം അച്ചടക്കം പ്രായോഗികമാക്കിയാലും ദൈവകൃപക്ക് അനുയോജ്യരാവുകയില്ല. ദൈവം സ്നേഹവാനും ദയാലുവും കൃപനിറഞ്ഞവനുമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് അവസരം തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അവസാനമില്ലാത്ത പ്രക്രിയയായ ആത്മീയവളർച്ചയുടെ ആത്മാവ് നിലകൊള്ളുന്നത് എല്ലാ കല്പനകളുടെയും സാരമായ ദൈവത്തെയും മനുഷ്യനെയും സ്നേഹിക്കുക എന്നതിലാണ്. വേദങ്ങളുടെ സാരമായി ഉപനിഷത്തുകൾ നിലകൊള്ളുന്നതുപോലെ എല്ലാ ആത്മീയ പ്രവൃദ്ധതയുടെയും ആത്മാവ് ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. താബോർ മലയിലെ സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്ത്?
2. യാക്കോബിന്റെ ഗോവണി ദർശനം വിശദീകരിക്കുക.
3. Jesus Prayer എന്നാലെന്ത്? അത് എപ്പോഴും ഉരുവിടാൻ ശ്രമിക്കുക.
4. ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏവ? യശയ്യാ 58-ാം അധ്യായം കൂടി വായിച്ച് ഉത്തരം തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പ്രത്യേകതകൾ

ഓർത്തഡോക്സ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ശരിയായ വിശ്വാസം ശരിയായ സ്തുതി (ശരിയായ ആരാധന) എന്നെല്ലാ മാണ്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ 'സ്തുതി ചൊവ്വാക്കപ്പെട്ട' എന്നായിരുന്നു ഈ വാക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നത്. വേദവിപരീതികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സത്യവിശ്വാസവും സത്യആരാധനയും പിൻതുടരുന്ന സഭ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പൗരസ്ത്യ സഭകൾ ഓർത്തഡോക്സ് എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചത്. സത്യവിശ്വാസമാണ് സത്യാരാധനയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം; അഥവാ സത്യ ആരാധനയിൽ കൂടിയാണ് സത്യവിശ്വാസം പ്രകടമാക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ ദർശനം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയെ മറ്റു സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ ആരാധനകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന വളരെ അധികം പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനകാലഘട്ടത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയ മാർത്തോമ്മാ സഭയും 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ പിരിഞ്ഞുപോയ മലങ്കര റീത്തു സഭയും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാരീതി തന്നെയാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ആരാധന എന്നത് സ്വർഗവും ഭൂമിയും സമ്മേളിക്കുന്ന അതിസന്തോഷകരമായ അനുഭവമാണ്. ആരാധനയിൽ, സൃഷ്ടി മുഴുവൻ സൃഷ്ടാവിങ്കലേക്കും സ്വർഗീയാനുഭവങ്ങളിലേക്കും ആത്മാവിൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം, സ്വർഗസ്ഥനായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനോടും മറ്റു ഭൗമിക വസ്തുക്കളോടുംകൂടെ തന്റെ കൂടാരം സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ വസിച്ച് മനുഷ്യനുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നു. 'ഇതാ മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം' എന്ന വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെ പ്രസ്താവന ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയെ സംബന്ധിച്ച് അന്വർത്ഥമാണ് (വെളിപ്പാട് 21:3).

പ്രാദേശിക ഭാഷ

ജനങ്ങളുടെ സജീവ പങ്കാളിത്തം ഓർത്തോഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ പ്രാദേശിക ഭാഷയാണ് ആരാധയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ കാലത്ത് പാലസ്തീനിൽ അറമായ ഭാഷയായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ജറുശലേം, അന്ത്യോക്യ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽ ഗ്രീക്കുഭാഷയിലായിരുന്നു ആരാധനയെങ്കിലും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർക്കായി പ്രാർത്ഥനകൾ അറമായ ഭാഷയിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരുന്നു. അന്ത്യോഖയിൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിലായിരുന്നു ആരാധനയെങ്കിലും ഗ്രീക്കിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞപ്പോൾ ആരാധനാ ഭാഷ സുറിയാനിയായി. അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധന ക്രമം സ്വീകരിച്ച മലങ്കരയിലും ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സുറിയാനിയായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രമേണ എല്ലാ ശുശ്രൂഷക്രമങ്ങളും മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്യ

െപ്പെട്ടു. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സഭ വ്യാപകമായതോടുകൂടി വി. കുർബ്ബാന ഉൾപ്പെടെയുള്ള പല ശുശ്രൂഷകളും ഭാരതത്തിലെ മറ്റു ഭാഷകളിലേക്കും ഇപ്പോൾ തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വി. കുർബ്ബാനയുടെ തമിഴ്, കന്നട, കൊങ്കിണി, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള പരിഭാഷ കഴിഞ്ഞ അര നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ നടന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിൽ, സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള ചില പദങ്ങൾ നമ്മുടെ ആരാധനയുടെ ഭാഗമായി ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം

ആരാധനയുടെ മകുടമായ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കണമെങ്കിൽ വൈദികനുപുറമേ കുറഞ്ഞപക്ഷം ശുശ്രൂഷകനും, വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിനിധിയായി ഒരാളും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യം. പൊതു ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാവരും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ടും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണമാണ് ആരാധനയിലുടനീളമുള്ളത്. നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ, കാണുവാനും (മദ്ബഹായുടെയും, അംശവസ്ത്രങ്ങളുടെയും അലങ്കാരപണികൾ) കേൾക്കുവാനും (സംഗീതം) മണക്കുവാനും (കുന്തിരിക്കം) സ്പർശിക്കുവാനും (കൈയ്യസ്തൂരി) രുചിക്കുവാനുമുള്ള (വി. കുർബ്ബാന) അവസരങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ ഗായകസംഘങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ, വിശ്വാസികൾ വെറും ആസ്വാദകരമായി മാത്രം ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന തെറ്റായ ഒരു പ്രവണത ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആരാധനയിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുക എന്നതു മാത്രമായിരിക്കണം ഗായക സംഘങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. വിശ്വാസികളുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കുവാനാണ് ഗാനരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ആരാധനയിൽ കൂടുതൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഗാനരൂപത്തിലുള്ള ആരാധനാഭാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിശ്വാസികളും നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന പുരോഹിതരും കൂട്ടായി പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിലേ ഹൃദയസ്പർശിയായ ആരാധന സാധ്യമാകുകയുള്ളു.

ആരാധന വ്യക്തികേന്ദ്രീകൃതമല്ല

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വ്യക്തി എന്നതിലുപരി സമൂഹത്തിനാണ് പ്രധാന്യം. സഭ ഒറ്റ സമൂഹമായാണ് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഈ വണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയാണ് നാം മാതൃകയാക്കിയിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗസ്ഥനായ 'ഞങ്ങളുടെ' പിതാവേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചത്. ഞാൻ, എന്റെ, എനിക്ക് എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വളരെ ചുരുക്കമാണ്.

വിശ്വാസ ബോധനം ആരാധനയിലൂടെ

സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാന മാധ്യമം ആരാധനയാണ് എന്നതാണ് ഒർത്തഡോക്സ് പിതാക്കന്മാരുടെ ചിന്ത. കാരണം, ബുദ്ധിപരമായി ചിന്തിച്ച്, യുക്തിസഹമായി പഠിക്കുവാനുള്ളതല്ല വേദശാസ്ത്രം. ആരാധനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മസഹായത്തിലാണ് സത്യവിശ്വാസം പഠിക്കേണ്ടത്. സെദ്റാ, പ്രൊമിയോൻ, ഗീതങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം വിശ്വാസ പഠനം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന് 'അത്ഭുതമാം ഫലമേകും വൃക്ഷം ....' എന്ന ഗീതം ശ്രദ്ധിക്കുക. കന്യകമറിയാമിന്റെ കന്യാത്വ

ത്തിനെതിരായി സംസാരിക്കുന്നവർക്കെതിരെ എത്ര ശക്തമായിട്ടാണ് ആ ഗീതം പ്രതികരിക്കുന്നത്. പെന്തിക്കോസ്തിശുശ്രൂഷയിലെ സെദ്റാകൾ ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിന്റെ ആഴമായ പഠനവും പ്രകാശനവുമാണ്.

വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങളാൽ സമ്പന്നം

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന വി. വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണ് എന്ന് നാം നേരത്തെ കണ്ടു. (യൂണിറ്റ് 1, അദ്ധ്യായം 4) ശ്രദ്ധയോടെയും ഏകാഗ്രതയോടെയും ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചാൽ മാത്രമേ ആ കാര്യം മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസം പഠിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, വി. വേദപുസ്തകം ധ്യാനിക്കുവാനും ആരാധന തന്നെയാണ് വി. സഭ പശ്ചാത്തലമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പഴമ വായന, ശ്ലീഹാ വായന, ഏവൻഗേലിയോൻ വായന എന്നിവ നമ്മുടെ ആരാധനയുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്. വളരെയധികം സങ്കീർത്തന ഭാഗങ്ങളാണ് ഒരോ നമസ്കാരത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിനും പുറമേ പല ഗീതങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള കുക്കിലിയോൻ എന്ന പ്രാർത്ഥനാചക്രം എപ്പോഴും ആരംഭിക്കുന്നത് ഒരു സങ്കീർത്തനം പാടികൊണ്ടാണ്. ധ്യാനപൂർവ്വം ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരുടെ വേദപുസ്തക പാണ്ഡിത്യത്തെക്കുറിച്ച് അത്ഭുതപ്പെടും എന്നതിനു സംശയമില്ല.

മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ

സ്വന്ത ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പ്രധാന്യം കൊടുക്കുവാനും ആരാധനയിൽ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു രീതിയിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ നമ്മുടെ ആരാധനയിലുണ്ട് – മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, വിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നാം അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടിയും വാങ്ങിപ്പോയവർക്കു വേണ്ടിയുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ആരാധനയിൽ സമൃദ്ധമാണ്. തുബ്ദേൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉദാഹരണമാണ്. ധൂപ പ്രാർത്ഥനകൾ എന്ന പേരിലുള്ള ഗീതങ്ങൾ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളാണ്. ഇവിടെ മാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നാം അഭയം പ്രാപിക്കുകയും അവരെയും മറ്റു വാങ്ങിപ്പോയവരെയും ദൈവമുമ്പാകെ ഓർക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. വി. കുർബ്ബാനയിലെ ഒരുക്ക ശുശ്രൂഷയിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധേയമാണ്. '..........ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സ്തോത്രബലി മൂലം ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ആദാമിനെയും, മാതാവായ ഹവ്വായേയും, ദൈവമാതാവായ വി. മറിയാമിനെയും, ദീർഘദർശിമാരെയും ശ്ലീഹന്മാരെയും.........എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ ഓർക്കും.'

പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ പ്രാർത്ഥനയെന്നാൽ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്തിൽ നിന്നും ആനുകൂല്യങ്ങൾ യാചിക്കുകയാണ് എന്ന തെറ്റായ ഒരു ചിന്താധാര നിലനിന്നിരുന്നു. ഈ ധാരണ തീർത്തും തിരുത്തുന്നതാണ് ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന

സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധയുടെ പ്രധാന ഘടകമാണ്. സകലത്തേയും ജീവിപ്പിക്കുന്നതും സകലവും പൂർത്തിയാക്കു

ന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് എന്നതാണ് ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രം. അതു കൊണ്ടാണ്, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഇത്രയും പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വി. കുർബ്ബാന, വി. മാമോദിസാ, പട്ടംകൊട, മൂറോൻ കൂദാശ എന്നീ കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. (ക്രോയ്ത്തൊദ് റൂഹോ) എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ശുശ്രൂഷക്കാരൻ അവസരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ജനത്തെ വിളിച്ചറിയിക്കും. (എന്റെ വാത്സല്യമുള്ളവരെ ജീവനുള്ള പരിശുദ്ധ റൂഹാ................) കൂദാശയിൽ വന്നാവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ റൂഹാ. നമ്മിലും വന്നാവസിച്ച് വഴി നടത്തുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുക എന്നതാണ് ഒരോ വിശ്വാസിയുടെയും കടമ.

ഐക്കണുകളുടെ ഉപയോഗം

ആരാധനയിൽ വിശുദ്ധരും വാങ്ങിപ്പോയ വിശ്വാസികളും നമ്മോടൊത്തുണ്ട് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാൻ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ ആരാധനാസ്ഥലത്തു വയ്ക്കുന്ന പതിവ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലുണ്ട്. വെറും ചിത്രങ്ങളേക്കാളുപരി വേദശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഐക്കണുകളാണ് കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തായിട്ടുള്ളത്. പന്ത്രണ്ടും പതിമൂന്നും ശതകങ്ങളിലാണ് ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ ഐക്കണുകൾക്കു പ്രധാന സ്ഥാനം ലഭിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. രചനയ്ക്ക് പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും സമ്പൂർണ്ണ ശിക്ഷണം വേണമെന്നുള്ളതു കൊണ്ട് ഐക്കൺ ചിത്രകാരന്മാരധികവും സന്യാസിമാരാണ്. അഗാധമായ ആന്തരിക ആദ്ധ്യാത്മികശിക്ഷണത്തോടെ കലാസങ്കേതങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഐക്കണുകൾ രചിക്കുന്നത്. ഐക്കണുകൾക്ക് ദൈവവചനത്തോടൊപ്പമുള്ള പ്രാധാന്യമാണ് സഭ നല്കുന്നത്. നമ്മുടെ ചില ദേവാലയങ്ങളിലും ദയറാകളിലും ഐക്കണുകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നല്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഐക്കണുകളുടെ ഉപയോഗം സഭയിൽ വ്യാപകമായിട്ടില്ല. പകരം ഭിത്തിയിൽ തൂങ്ങുന്ന സാധാരണ ചിത്രങ്ങളാണ് പലയിടത്തും കാണപ്പെടുന്നത്. നിലവിലുള്ള ഐക്കണുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടേതാണ് എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

പരിസ്ഥിതിബോധം നല്കുന്ന ആരാധന

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിലെ ശുശ്രൂഷകളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പരിസ്ഥിതി ബോധം നല്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഗീതങ്ങളും സെദറാകളും സങ്കീർത്തനഭാഗങ്ങളും സുലഭമാണ്. ഇന്ന് എല്ലാ സഭകളും പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയും പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനായി നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആരാധനയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ പരിസ്ഥിതിയോട് ആഭിമുഖ്യം ഉണ്ടാക്കുവാൻ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ആദിമുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഭൂമി, ആകാശം, വായു, വെള്ളം വൃക്ഷലതാദികൾ തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം നമ്മുക്ക് ആരാധനയിൽ പലയിടത്തും കാണുവാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന് 'ഋജുമതികൾക്കിരുളിൻ ദ്യുതിയുളവായി' എന്ന ഗീതം നോക്കുക.

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ സംഗീതത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം

നമ്മുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ മൂലഭാഷ സുറിയാനിയാണ്. അന്ത്യോക്യൻ സഭാബന്ധമുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് കൽദായ സുറിയാനിയിലായിരുന്നു ആരാധന. സുറിയാനി ഭാഷ പൊതുവേ തന്നെ സംഗീതാത്മകമാണ്. ഈ സവി

ശേഷത ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. വളരെയധികം കാവ്യ ഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തുകൊണ്ട് പങ്കെടുക്കുന്നവർക്കുള്ള ഭാഗ ഭാഗിത്തവും ആസ്വാദനവും വർദ്ധിക്കും എന്നുതന്നെയല്ല കേൾവിക്കാർക്ക് മന സിന് കുളിർമ്മ നൽകുകയും ചെയ്യും. പല സുറിയാനി രാഗങ്ങളും കാലാതീതമാണ്. സുറിയാനി രാഗത്തിലുള്ള ഗീതങ്ങൾ നമ്മുടെ ആരാധനയെ മറ്റു ക്രിസ്തീയ ആരാധനകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാ ക്കുന്നു. ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഗാനങ്ങളും എട്ടു രാഗ ങ്ങളിൽ പാടാവുന്നതാണ്. ഒരേ രാഗം തന്നെ എല്ലാ ദിവസവും കേൾക്കുന്നത് അരോചകമാകാതിരിക്കുവാനാണ് പിതാ ക്കന്മാർ അങ്ങനെ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ രാഗക്രമീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്ത കത്തെ 'എക്കാറാ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. എക്കാറ എന്നതിന് 'അടിസ്ഥാനം' എന്നാ ണർത്ഥം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. വി. കുർബ്ബാനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുക്കിലിയോനുകളിലെ സങ്കീർത്തന ങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കുക.
2. 'നൽകുക നന്മൊഴി മാനസമേ....................' എന്ന, മോതിരം വാഴ്വിന്റെ ശുശ്രൂഷ യുടെ ഗാനവും 45-ാം സങ്കീർത്തനം ഒന്ന് മുതൽ മൂന്ന് വരെയുള്ള വാക്യ ങ്ങളും താരതമ്യപ്പെടുത്തുക.
3. നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ പരിഹരിക്ക പ്പെടേണ്ട കുറവുകളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുക.
4. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുക.
5. വി. കുർബ്ബാനയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവി നോടുള്ള പ്രാർത്ഥനാഭാഗങ്ങൾ കണ്ടെ ത്തുക.

തുടർ വായനയ്ക്ക്

1. ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും - ഫാ. ഡോ. ബി. വർഗീസ്
2. സ്വാതന്ത്ര്യദീപ്തി - ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്
3. വി. കുർബ്ബാന - ഒരു ധ്യാനാത്മക പഠനം - ബിഷപ്പ് എച്ച്. പെക്കൻ ഹാം വാൽഷ്
4. വി. കുർബ്ബാനയുടെ ധ്യാനപഠനം - മാത്യുസ് മാർ ബർണബാസ്

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്
ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാക്രമം

ആരാധന ആദ്യമനുഷ്യന്റെ കാലം മുതൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരാധനയുടെ മകുടമായ ബലിയും അന്നു മുതൽ തന്നെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ നിയതമായ ആരാധനക്രമങ്ങൾ ആദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗോത്രത്തലവന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആരാധനകൾ നടത്തിവന്നു. എന്നാൽ മോശയുടെ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പന പ്രകാരം പ്രത്യേക പുരോഹിത സ്ഥാനികളും, ആരാധനയ്ക്ക് നിർദ്ദിഷ്ട ക്രമീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായി. ശലോമോന്റെ കാലമായപ്പോഴേക്കും ദൈവാലയവും വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും രൂപീകൃതമായി. ക്രിസ്തീയ സഭ രൂപം കൊണ്ടപ്പോൾ യഹൂദസഭയുടെ ആരാധനാരീതികളുടെ സ്വാധീനം ക്രിസ്തീയ ആരാധനയിൽ ഉണ്ടായത് സ്വഭാവികമാണ്. ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ എല്ലാം മാതാവായ യരുശലേമിലാണ് ആരാധനാക്രമങ്ങൾ അവയുടെ ബാലദശയിൽ രൂപം കൊണ്ടത്. സഭ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിച്ചപ്പോൾ അതതു സ്ഥലങ്ങളിലെ സംസ്ക്കാരവും പാരമ്പര്യവും ഉൾക്കൊണ്ട് സഭാജീവിതവും ആരാധനക്രമങ്ങളും വികസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മലങ്കരയിലെ ആരാധനക്രമം

മലങ്കരയിൽ പോർട്ടുഗീസ് ആഗമനത്തിനുമുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന ആരാധനക്രമത്തെക്കുറിച്ച് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. അന്നത്തെ ദേശീയ സഭയുടെ ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനോടനുബന്ധിച്ച് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനുശേഷം പോർട്ടുഗീസുകാരുമായി യോജിക്കാതെ, സ്വതന്ത്രരായി നിന്ന മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾ പൗരോഹിത്യബന്ധത്തിനുവേണ്ടി വിദേശത്തുള്ള പല സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വരികയും പശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമം മലങ്കരയിൽ വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ആരാധനാക്രമത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ആരാധനക്രമത്തിന്റെ രൂപവും ഉള്ളടക്കവും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലെ ആരാധനക്രമത്തിന്റേതുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് സുറിയാനി ഭാഷയിലെ ചില സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ ഇന്നും വി. കുർബ്ബാനയിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്.

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന ക്രമത്തിൽ, ആരാധനയുടെ മകുടം വി. കുർബ്ബാന തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ദിവസത്തിന്റെ നിശ്ചിത സമയങ്ങളിൽ നടത്തേണ്ട നിർദ്ദിഷ്ട നമസ്കാരങ്ങൾ വിശ്വാസികൾ നിർബന്ധമായും അനുഷ്ഠിക്കണം.

യാമപ്രാർത്ഥനകൾ

പ്രാർത്ഥനകൾ ഏതു സമയവും നടത്താമെങ്കിലും ദിവസം ഏഴു നേരങ്ങളിൽ

(യാമങ്ങളിൽ) പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത് ഒരു ഓർത്തഡോക്സുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിർബ്ബന്ധമാണ്. ഈ ഏഴു നേരത്തെ നമസ്കാരം സാധാരണക്കാർക്ക് രണ്ടു നേരമായി നടത്തുവാൻ സഭ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ ദിവസം ആരംഭിക്കുന്നത് സന്ധ്യയിലാണ്. സന്ധ്യ, സൂത്താറ, പാതിരാത്രി, പ്രഭാതം, മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി (ഉച്ച), ഒമ്പതാം മണി എന്നിവയാണ് ഏഴു യാമങ്ങൾ. ഇതിൽ ഒമ്പതാം മണി, സന്ധ്യ, സൂത്താറ എന്നീ യാമങ്ങളിലെ നമസ്കാരം വൈകുന്നേരവും ബാക്കി പ്രഭാതത്തിലും നടത്തുവാൻ സഭ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏഴു യാമങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ ഏഴു നേരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രീതി പഴയ നിയമ കാലം മുതൽക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 'നിന്റെ നീതിയുള്ള വിധികൾ നിമിത്തം ഞാൻ ദിവസം, ഏഴു പ്രാവശ്യം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. എന്നു ദാവീദ് പറയുന്നുണ്ട്. (സങ്കീ 119:164) ഏഴു യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥന വലിയ നോമ്പിലും മൂന്നു നോമ്പിലും മൂന്നു നേരമായിട്ട് നടത്തുന്ന പതിവാണുള്ളത്. വലിയനോമ്പിലെ ശനി, ഞായർ ദിവസങ്ങളിൽ സാധാരണ നമസ്കാരം തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്.

പ്രാർത്ഥനയിലെ ക്രിയകൾ

പ്രാർത്ഥനയിൽ ആത്മാവും ശരീരവും മനസും ഒരുമിച്ചാണ് സംബന്ധിക്കുന്നത്. 'വേണ്ടുംപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് എന്തെന്ന് നാം അറിയുന്നില്ല ആത്മാവു തന്നെ ഉച്ചരിച്ചുകൂടാത്ത ഞരക്കങ്ങളാൽ നമുക്ക് വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു.' (റോമർ 8:26) മനസ് ഏകാഗ്രതയോടെ ദൈവവുമായി സംസർഗം പുലർത്തുന്ന സമയമാണല്ലോ പ്രാർത്ഥന. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ശരീരവും ആരാധനയുടെ ഭാഗഭാക്കാകുകയാണ്.

നമ്മുടെ എതു നമസ്കാരവും ആരംഭിക്കുന്നത് കൗമ ചൊല്ലികൊണ്ടാണ്. കൗമ എന്ന വാക്കിന് നില്പ് എന്നാണർത്ഥം. നിന്നുകൊണ്ട് ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയായതുകൊണ്ടാണ് അതിന് കൗമ എന്ന് പേരു വന്നത്. എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവമുമ്പാകെ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് ചൊല്ലുന്നതാണ് ഓർത്തഡോക്സ് രീതി.

കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതും കുമ്പിടുന്നതും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിലെ പ്രധാന അംശങ്ങളാണ് (പുറ. 4:31; 12:27). ഞായറാഴ്ചകളിലും മാറാനായ പെരുനാളുകളിലും, ഉയർപ്പ് മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ഒഴികെ കുമ്പിടേണ്ട സമയത്ത് കുമ്പിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നതാണ് സഭയുടെ നിഷ്കർഷ. മൂന്ന് നോമ്പിലും വലിയ നോമ്പിലും ഉച്ച നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം നാൽപ്പത് കുമ്പിടുന്ന രീതിയിലാണ് ആരാധനക്രമം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കുറിയേലായിസോൻ എന്ന് ചൊല്ലികൊണ്ട് പത്തും, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമേ എന്ന് ചൊല്ലി പത്തും, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ കൃപയുണ്ടായി ഞങ്ങളോടെ കരുണ ചെയ്യണമേ എന്ന് ചൊല്ലി പത്തും, ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഉത്തരമരുളി ചെയ്ത് ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യണമേ എന്ന് ചൊല്ലി പത്തും കുമ്പിടുന്നു. വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിച്ച ദിവസങ്ങളിൽ സന്ധ്യവരെ കുമ്പിടാറില്ല.

ആരാധനയുടെ നിർമ്മാണ ഘടകങ്ങൾ

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഏത് ആരാധനയും തുടങ്ങുന്നത് ത്രിത്വസ്തുതി

യോടെ ആയിരിക്കും. പട്ടക്കാരൻ സന്നിഹിതനാണെങ്കിൽ സാധാരണ 'പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധറൂഹായ്ക്കും സ്തുതി' എന്നർത്ഥമുള്ള 'ശുബഹോലാബോ ഉലബ്രോവല റൂഹോ കാദീശോ' എന്നു സുറിയാനിയിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കും നമസ്കാരങ്ങൾ തുടങ്ങുക. അതുപോലെ തന്നെ ഏതു നമസ്കാരവും ആരംഭിക്കുന്നതും അവസാനിക്കുന്നതും കൗമ ചൊല്ലികൊണ്ടായിരിക്കും. ആരാധനയുടെ നെടുംതുണുകളായ കൗമയും വിശ്വാസ പ്രമാണവും ഒരു ആരാധനയിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒഴിവാക്കുകയില്ല. അതുപോലെ തന്നെ തിരുവചന വായന എല്ലാ ശുശ്രൂഷയുടെയും ഭാഗമായിരിക്കും. മൂന്ന് പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള പഴയ നിയമ വായന ഉൾപ്പെടെ ആറു വേദ പുസ്തകഭാഗങ്ങൾ വി. കുർബ്ബാനയിൽ വായിക്കുന്ന രീതി ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.

നമസ്കാരങ്ങളിലും ശുശ്രൂഷകളിലും ആദ്യം ചൊല്ലുന്ന, പ്രാർത്ഥന എന്നർത്ഥമുള്ള സ്ലൂസോ, ആമുഖം എന്നർത്ഥമുള്ള പ്രുമിയോൻ, നിരനിരയായ പ്രാർത്ഥന എന്നർത്ഥമുള്ള സെദറാ, പാപപരിഹാര പ്രാർത്ഥന എന്നർത്ഥമുള്ള ഹൂസോയോ, ധൂപപ്രാർത്ഥന എന്നർത്ഥമുള്ള എത്രോ, സമാപനം എന്നർത്ഥമുള്ള ഹൂത്തോമോ ഇവയെല്ലാം ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധന ക്രമത്തിലെ ഘടകങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ ഹൂത്തോമോ മാത്രമേ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും ഗീതമായി ചൊല്ലാറുള്ളു.

കുക്കിലിയോൻ

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാക്രമത്തിൽ വളരെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ആരാധനാ ക്രമീകരണമാണ് കുക്കിലിയോനുകൾ. പ്രാർത്ഥനാ ചക്രം എന്നാണ് വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. എല്ലാ കുക്കിലിയോനും തുടങ്ങുന്നത് ഒരു സങ്കീർത്തനഭാഗത്തോടെയാണ്. അതിന്റെ ഒടുവിൽ ത്രിത്വസ്തുതിയുണ്ടാകും (ശുബഹോ............. മെനഓലം.............) പിന്നീടുള്ള ഭാഗത്തിന് എക്ബോ എന്നു പറയും. (പടി, സ്റ്റെപ്പ് എന്നാണ് വാക്കിനർത്ഥം) എക്ബോ അവസാനിക്കുന്നത് നാം നല്ലവണ്ണം നിൽക്കണം എന്നർത്ഥമുള്ള സ്തൗമെൻകാലോസ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. വിപുലമായ കുക്കിലിയോനിൽ ഇവിടെ പ്രൊമിയോൻ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് സ്തൗമെൻകാലസ് എന്നു പറയുന്നത്. തുടർന്നുള്ളത് കോലോകൾ എന്നു പറയുന്ന പാട്ടുകളാണ്. ഒരേ ലയത്തിലുള്ള രണ്ടോ അതിലധികമോ പാട്ടുകളുടെ ഒരു കൂട്ടമാണിത്. ഇടയ്ക്ക് ത്രിത്വസ്തുതി ഉണ്ടാകും. മൊറിയോറാഹേം മേലൈനൂ ആദാറൈൻ (കർത്താവേ കരുണ ചെയ്ത് ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ) പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് കോലോകൾ അവസാനിക്കുന്നത് കാരണം ഇവിടെ ധൂപപ്രാർത്ഥയുടെ അവസരമാണ്. അതിനുശേഷം ഒരു ബോവൂസോ (അപേക്ഷ) ചൊല്ലി കുക്കിലിയോൻ അവസാനിപ്പിക്കും. ഈ ക്രമീകരണത്തിലുള്ള വളരെയധികം ആരാധനകൾ സഭയിൽ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവമാതാവ്, പരിശുദ്ധന്മാർ, വാങ്ങിപ്പോയ പട്ടക്കാർ, പരേതർ, സ്ലീബാ എന്നീ നാമങ്ങളിലുള്ള കുക്കിലിയോനുകൾ വി. കുർബ്ബാനയിലും മറ്റും നാം സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. മാമോദിസാ, വിവാഹം, ഭവന കൂദാശ തുടങ്ങിയ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെല്ലാം കുക്കിലിയോന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കാണാം.

സാധാരണ നമസ്കാരം

ഭവനങ്ങളിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി രാവിലെയും വൈകിട്ടും നമസ്കാരം നടത്തേണ്ടത് ഓർത്തഡോ

ക്സ് ഭവനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് നിർബന്ധമാണെന്ന് സഭ അനുശാസിക്കുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി കുടുംബാരാധനാക്രമം എന്ന ലഘുപുസ്തകം സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഒമ്പതാം മണി, സന്ധ്യ, സൂത്താറാ എന്നീ യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥന സന്ധ്യയ്ക്കും രാത്രി പ്രഭാതം, മൂന്നാം മണി, ഉച്ച എന്നീ യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രഭാതത്തിലുമാണ് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭവനങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി 'പാമ്പാക്കുട നമസ്കാരക്രമം' ഉപയോഗിക്കുന്നവരും ഇവ രണ്ടുമല്ലാതെ 'പഴയ നമസ്കാരക്രമം' ഉപയോഗിക്കുന്നവരും സഭയിലുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏതു ക്രമം ഉപയോഗിച്ചാലും കുടുംബ പ്രാർത്ഥന കൃത്യമായും സഭാചട്ടക്കൂടുകൾ അനുസരിച്ചും നടക്കണം എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. എന്നാൽ സെമിനാരികളിലും ദയറാകളിലും മറ്റും സാധാരണ നമസ്കാരം (ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം) എന്ന ക്രമമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഒരോ ദിവസത്തെയും പ്രാർത്ഥനാവിഷയം ദിവസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ് (ക്യംതാ) സ്മരിക്കുന്ന ദിവസമാണ്. തിങ്കളാഴ്ചയും ചൊവ്വാഴ്ചയും അനുതാപത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളാണ്. ബുധനാഴ്ച ദൈവമാതാവിനെ സ്മരിക്കുന്ന ദിവസമാണ്. (ശ്ഹീമാ നമസ്കാരത്തിലെ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരമാണ് നാം ഞായറാഴ്ചകളിൽ സ്ലീബാ നമസ്കാരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്) ശ്ലീഹന്മാരെയും മല്പാൻമാരെയും എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെയും ഓർക്കുന്ന ദിവസമാണ് വ്യാഴം. വെള്ളിയാഴ്ച കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം സ്മരിക്കുന്ന ദിവസമാണ്. ശനിയാഴ്ച സകല വാങ്ങിപ്പോയവരെയും ഓർക്കുന്ന ദിവസവും.

വലിയ നോമ്പിലും മൂന്നു നോമ്പിലും ഹാശാ ആഴ്ചയിലും ഉള്ള നമസ്കാരങ്ങൾ സാധാരണ നമസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.

ധൂപപ്രാർത്ഥന

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനക്രമത്തിലെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമാണ് ധൂപാർപ്പണം. യാമപ്രാർത്ഥനകളിലും വി. കുർബ്ബാനയിലും ഇതര കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ധൂപത്തിന് പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനമുണ്ട്. പഴയ നിയമകാലത്തെ ആരാധനയിൽ ധൂപാർപ്പണത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു. സമാഗമന കൂടാരത്തിൽ ധൂപാർപ്പണത്തിനായി പ്രത്യേകം ധൂപപീഠം ഉണ്ടായിരുന്നു. (പുറപ്പാട് 30:1-10) വെളിപാട് പുസ്തകത്തിൽ ധൂപാർപ്പണം സംബന്ധിച്ച് വളരെയധികം സൂചനകളുണ്ട്. പുതിയ യിസ്രായേലാകുന്ന സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവസന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ധൂപവർഗം നിറഞ്ഞ പൊൻകലശമാണെന്ന് വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു (വെളിപ്പാട് 5:8). ധൂപാർപ്പണം ദൈവത്തിന് മുമ്പാകെയുള്ള സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തിന്റെ അടയാളം കൂടിയാണ്. ധൂപത്തിന്റെ സുഗന്ധത്താൽ ദൈവാലയം നിറയുന്നതുപോലെ വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതം സ്നേഹവും നന്മയും കൊണ്ടു നിറയണം എന്ന ഒരു പ്രതീകാത്മക അർത്ഥം കൂടി ധൂപത്തിനുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ധൂപം അന്തരീക്ഷത്തിലെ ദുർഗന്ധവും മാലിന്യങ്ങളും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സഭയുടെ ആരാധനയിലൂടെ സ്ഥലകാലങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ പ്രതീകം കൂടിയാണ് ധൂപം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. സൺഡേസ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു സാംപിൾ സർവ്വേയിലൂടെ ഇടവകയിൽ എത്ര ശതമാനം ഭവനങ്ങളിൽ രാവിലെയും വൈകിട്ടും കുടുംബ

പ്രാർത്ഥന ഉണ്ട് എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുക.

2. ധൂപക്കുറ്റിയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം പഠന വിധേയമാക്കുക.
3. ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിലെ കുക്കിലിയോനിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സങ്കീർത്തന ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുക.
4. ഭവനങ്ങളിൽ രാവിലെയും വൈകിട്ടും നടത്തേണ്ട നമസ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റി ഒരു ലഘു വിവരണം തയ്യാറാക്കുക.
5. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള ഏഴു യാമങ്ങളും അവയുടെ പ്രത്യേകതകളും വിശദമാക്കുക.

തുടർവായനയ്ക്ക്

1. ശുശ്രൂഷാ സംവിധാനം – യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്
2. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനയും ആചാരാനുഷ്ടാനങ്ങളും – ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്
3. അബ്ബാ പിതാവേ – റവ. ഫാ. ഡോ. ബി വർഗീസ്
4. ആരാധനയുടെ മകുടമായ വി. കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ പഠനത്തിന് മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ് തിരുമേനിയുടെ 'വി. കുർബ്ബാന ഒരു ധ്യാനപഠനം' എന്ന പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പെരുന്നാളുകൾ

വ്യക്തികളായും കുടുംബമായും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ പൊതുവായ ആരാധനയ്ക്കും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമാണുള്ളത്. സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ദേവാലയത്തിൽ ഒത്തുകൂടി ഒരു മനസ്സോടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരങ്ങൾ എത്രയും വർദ്ധിക്കുന്നുവോ അത്രയും അനുഗ്രഹകരമാണ് എന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ ചിന്തയാണ് സഭയിൽ പെരുന്നാളുകൾക്കു പ്രാധാന്യം വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമാക്കിയത്. പഴയ നിയമകാലത്ത് യഹോവയായ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പന അനുസരിച്ചു തന്നെ അനേകം പെരുന്നാളുകൾ യഹൂദജനങ്ങൾ ആചരിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ വലിയ പെരുന്നാളുകളായ പെസഹ, പെന്തിക്കോസ്തി, കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ എന്നീ പെരുന്നാളുകളിൽ യഹൂദന്മാർ യരുശലേം ദേവാലയത്തിൽ ഒരുമിച്ച് കൂടി ആരാധിച്ചിരുന്നു.

പെരുന്നാൾ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വലിയ ദിവസം എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭയുടെ എല്ലാ പെരുന്നാളുകളും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കും. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ, ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ എന്നിവ അനുസ്മരിക്കുവാനും (*ഉദാ.* സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ) അപ്പോസ്തോലന്മാർ, സഭാ പിതാക്കന്മാർ, ശുദ്ധിമാന്മാർ, ശുദ്ധിമതികൾ എന്നിവരുടെ ഓർമ്മദിവസങ്ങൾ ആചരിക്കുവാനും ആണ് പെരുന്നാളുകൾ നടത്തുന്നത്. ഒരു ഇടവകയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദേവാലയം ആരുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവോ ആ പരിശുദ്ധന്റെ (പരിശുദ്ധയുടെ) ഓർമ്മ ദിവസമോ, ദേവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയ ദിവസമോ പെരുന്നാളായി ആചരിക്കാറുണ്ട്.

മോറാനായ പെരുനാളുകൾ

മോറാൻ എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ എന്നാണർത്ഥം. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളും മോറാനായ പെരുന്നാളുകളാണ് ---കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പിന്റെ സ്മരണ കൊണ്ടാടുന്ന പെരുന്നാൾ. ഇതിനു പുറമേ, ആരാധനാ വർഷത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ കൊണ്ടാടുന്ന ദിവസങ്ങളും പെരുന്നാളുകളാണ്. അവയാണ് മാറാനായ പെരുന്നാളുകൾ. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പ്, കർത്താവിന്റെ ജനനം, ദേവാലയ പ്രവേശനം, മാമോദിസാ, മറുരൂപം, ഉയിർപ്പ്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പെന്തിക്കോസ്തി ഇവ മാറാനയ പെരുന്നാളുകളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. (ഇവയിൽ ഉയിർപ്പും, പെന്തികോസ്തി പെരുനാളും ഞായറാഴ്ച തന്നെയാണ് എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മാറാനായ പെരുന്നാളുകളുടെ പട്ടികയിൽ സാധാരണ പറയാറില്ല.)

ഇവ കൂടാതെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളെ സ്മരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളും ഈ ഗണ

ത്തിൽപ്പെട്ട പെരുന്നാളുകളായി ആചരിക്കുവാനാണ് സഭ കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് ദൈവമാതാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പെരുനാളുകൾ (ശൂനോയോ-മാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ്) ഇതിനു പുറമേ ചില പെരുന്നാളുകൾ മാറാനായ പോലെ ആചരിക്കണമെന്ന് സഭ കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ ശ്ലീഹാന്മാരുടെ ഓർമ്മ, കർത്താവിനെപ്രതി കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു മരിച്ച സഹദേന്മാരുടെ ഓർമ്മ എന്നിവ ഈ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മായ ജൂൺ 29ഉം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുക്റോനോ ആയ ജൂലൈ മൂന്നും (അഥവാ ഡിസംബർ 21) മലങ്കരയിൽ മാറാനായ പെരുന്നാളുകളാണ്

ഞായറാഴ്ച എങ്ങനെ ആചരിക്കണം

"ഈ ദിവസത്തിൽ ലോക വേലകളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും വി. കുർബ്ബാന, വേദപുസ്തക വായന, പ്രാർത്ഥന, ദൈവഗീതങ്ങൾ മുതലായ ആത്മീയ വേലകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ആത്മീയ വേലകളിൽ സംബന്ധിക്കാതെ മടിയായിരുന്നു സമയം വൃഥാ ചെലവഴിക്കരുതാത്തതുമാകുന്നു." (മതോപദേശ സാരങ്ങൾ) അന്നേ ദിവസം കുമ്പിടുവാനോ ഉപവസിക്കുവാനോ സഭ അനുവദിക്കുന്നില്ല. (യശയ്യാ 58:13,14 വായിക്കുക). മാറാനായ പെരുന്നാളുകളും ഇതുപോലെ തന്നെ ആചരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെങ്കിലും ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പരിമിതികൾ മൂലം സഭ ഈ കാര്യത്തിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ ഒരു സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.

പെരുന്നാളുകൾ ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം

വർഷത്തിൽ വിവിധ സമയങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഓർക്കുന്നതിലൂടെ കർത്താവുമായി ഒരു സമകാലീനത്വം നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടും. പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും ഓർമ്മ ആചരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ജീവിത മാതൃകയും വിശ്വാസ സ്ഥിരതയും കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പകർത്തുവാൻ ഇടയാകുന്നു. അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത വഴി ദൈവകൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുവാൻ ഇടയാകും. കൂടാതെ, അവരിൽകൂടി സഭയ്ക്കും ലോകത്തിനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നന്മകളെപ്രതി ദൈവത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്യുവാൻ ഈ അവസരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

ഏറ്റവും വലിയ പെരുന്നാൾ

ഒരു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും വലിയ പെരുന്നാൾ ഈസ്റ്ററാണെന്ന് പറയാം. കാരണം ക്രൂശിൽ മരിച്ച ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുനേറ്റു എന്ന ചരിത്ര സത്യമാണ് ക്രിസ്തുമതത്തെ മറ്റേതൊരു മതത്തേക്കാളും വ്യത്യസ്ഥമാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്ക് നിദാനമായ ആ സംഭവമാണ് നമ്മെ ഏറ്റവും അധികം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും നാം പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ദൗർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, പല പള്ളികളിലും ഈസ്റ്റർ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആളുകൾ കുറവായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ പ്രവണത തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്.

പെരുന്നാളുകളിലെ പ്രത്യേക ആചാരങ്ങൾ

പെരുന്നാളുകളുടെ ആചരണത്തിന് അതാതിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും വിഷയത്തിനും യോജിച്ച തരത്തിലുള്ള പ്രത്യേകതകൾ ആചാരക്രമങ്ങളിലുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ജനനപ്പെരുനാളിലെ തീജ്വാലയുടെ ശുശ്രൂഷ കർത്താവിന്റെ ജനനസമയത്ത്

ആട്ടിടയന്മാർ കണ്ടതായ ദിവ്യപ്രകാശത്തെയും, അന്ധകാരത്തിലിരുന്ന ലോകത്തിന് ഉദിച്ചതായ പ്രകാശത്തെയും പ്രതീകാത്മകമായി കാണിക്കുന്നു. ആട്ടിടയന്മാർ വന്ന് കാഴ്ചകൾ അർപ്പിച്ചതുപോലെയും, വിദ്വാന്മാർ പൊന്ന്, മൂര്, കുന്തിരിക്കം എന്നിവ കാഴ്ച അർപ്പിച്ചതിനെയും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടും നാം തീജ്വാലയിൽ കുന്തിരിക്കം ഇടുന്നു. കുന്തിരിക്കം ജ്വാലയിൽ ഇടുമ്പോൾ നമ്മെത്തന്നെ ദൈവമുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നതായി ധ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ശുശ്രൂഷ രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം മാലാഖമാരുടെ സ്തുതിപ്പിന് മുമ്പായി നടത്തുന്നു.

ദനഹാപെരുന്നാളിൽ കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസായെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളം വാഴ്ത്തുന്ന ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു. ത്രിത്വ പ്രകാശം യോർദ്ദാനിൽ ഉദയം ചെയ്തപ്പൊൾ അഗ്നികൊണ്ടും ആത്മാവുകൊണ്ടും സ്നാനം നൽകുന്നവനെ യോഹന്നാൻ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടാണ്, ഉദയത്തിന്റെ പെരുനാൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ദനഹാ എന്ന് ഈ പെരുന്നാളിന് പേരു വന്നത്.

ഉയിർപ്പ്പെരുന്നാളിന്റെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രധാന ഭാഗം ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണ്. രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ “നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉയിർത്തെഴുനേറ്റ് തന്റെ ശത്രുകളെ പിന്നിലേക്ക് ആട്ടിയോടിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് വൈദികൻ നടത്തുന്ന പ്രഖ്യാപനമാണ് ഉയർപ്പിന്റെ പ്രഖ്യാപനം. “സത്യമായി താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചേറ്റു പറയുന്നു” എന്ന് വിശ്വാസികൾ മറുപടി പറയും.

പെന്തിക്കോസ്തിപെരുന്നാളിൽ സുദീർഘമായ ശുശ്രൂഷയാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളത്. പിതാവിനെ സംബോധന ചെയ്തും, പുത്രനെ സംബോധന ചെയ്തും, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബോധന ചെയ്തും - ഇങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളാണ് പെന്തിക്കോസ്തി ശുശ്രൂഷയ്ക്കുള്ളത്. മൂന്ന് ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ശേഷവും വാഴ്ത്തിയ വെള്ളം വിശ്വാസികളുടെ മേൽ തളിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനമേറ്റ വിശ്വാസികൾക്ക് മാമ്മോദീസായുടെ ഒരു പുതുക്കമാണ് പെന്തിക്കോസ്തി ശുശ്രൂഷയിൽ ലഭ്യമാകുന്നത്.

ഹൗദ്മാലാഖെ

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ എല്ലാ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ആരാധനാരീതിയാണ് ഹൗദ്മാലാഖെ എന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ലീബാ ആഘോഷം. പെന്തിക്കോസ്തി ശുശ്രൂഷ മാത്രമാണ് ഇതിനൊരപവാദം. ഒരു കൗമാ ആഘോഷമായി നടത്തുന്ന രീതിയാണ് ഇത്. സാധാരണ പ്രതിവാക്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനേ എന്നതു ചൊല്ലുന്നു. എന്നാൽ പെരുന്നാളുകളിൽ അതതിന്റെ വിഷയം ചേർത്തുള്ള പ്രതിവാക്യമായിരിക്കും ചൊല്ലുന്നത്. സ്വർഗീയ സേനയിലെ ഒൻപതു ഗണങ്ങളോടും ഉയരത്തിലുള്ളതും മദ്ധ്യത്തിലുള്ളതും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ എല്ലാ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളോടും ചേർന്ന് നിന്നുകൊണ്ട് സഭ, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു സ്വർഗീയ ആരാധനയാണിത്. ജനന പെരുന്നാൾ, പാതിനോമ്പ്, ദുഖവെള്ളിയാഴ്ച, ഉയിർപ്പ് പെരുന്നാൾ, സ്വർഗ്ഗാരോഹണ പെരുന്നാൾ എന്നീ ദിവസങ്ങളിലും പള്ളി കൂദാശ, കുരിശിൻ തോട്ടി കൂദാശ തുടങ്ങിയ ശുശ്രൂഷകളിലും സ്ലീബാ ആഘോഷം നടത്തുന്നു. ദനഹാപെരുന്നാളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വെള്ളവും ഓശാനപ്പെരുന്നാളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുരുത്തോലയും, മൂറോൻ കൂദാശയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മൂറോനും സ്ലീബാ സഹിതം എടുത്ത് ഹൗദ്മാലാഖെ ചൊല്ലുന്നു.

പെരുന്നാളുകളിലെ അനാവശ്യ ആഢംബരങ്ങൾ

ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിച്ച് മരിച്ച പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുന്നാളുകൾ ഇന്ന് അനാവശ്യ ആർഭാടങ്ങളുടെ വേദികളാകുന്നുണ്ട്. ഒരു പരിശുദ്ധന്റെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം മഹത്വപ്പെടുകയും, പരിശുദ്ധന്റെ ജീവിതചര്യ പിന്തുടർന്നു ജീവിച്ച് വിശുദ്ധിയിലേക്ക് വളരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു പകരം, ഇന്ന് പെരുന്നാളുകൾ ആർഭാടങ്ങൾക്കും മേളങ്ങൾക്കും വഴി മാറുന്നു. ഇതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ഒരു പുതിയ തലമുറ വളർന്നുവരണം. രക്തസാക്ഷികളുടെ (ഗീവർഗീസ് സഹദാ, തോമ്മാ ശ്ലീഹാ, പത്രോസ്-പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാർ) പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അവർ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കാതെ മരണത്തെ സ്വീകരിച്ചു എന്നു ചിന്തിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ആണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അവരുടെ ജീവിതവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള ആഘോഷങ്ങൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. മലങ്കര സഭയിലെ പരിശുദ്ധന്മാരായ പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെയും പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെയും പെരുനാളുകൾ കൊണ്ടാടുമ്പോൾ അവരെ വിശുദ്ധരാക്കിയ അവരുടെ ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും ആ ജീവിതം അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവരെ സഭയ്ക്ക് തന്ന ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും പ്രസ്തുത പെരുന്നാളുകൾ ഉപകരിക്കണം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. യഹൂദന്മാരുടെ പെരുന്നാളുകളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക.
2. മോറാനായ പെരുന്നാളുകൾ എന്നാലെന്ത്? അവയുടെ തീയതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുക.
3. വിവിധ ദൈവാലയങ്ങളിൽ പെരുന്നാളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നടത്തുന്ന ക്രൈസ്തവമല്ലാത്ത ചടങ്ങുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുക.
4. പെരുന്നാളുകളിലെ ധൂർത്ത് എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പഠനം നടത്തുക.

തുടർവായനയ്ക്ക്

1. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും - ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്.
2. നിർലേപം (അദ്ധ്യായം 5) - ഗീവർഗീസ് മാർ ഇവാനിയോസ്.
3. ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും (അദ്ധ്യായം 5, 6) - ഫാ. ഡോ. ബി വർഗീസ്.

യൂണിറ്റ് മൂന്ന്

സഭാചരിത്രം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

സഭാചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭംമുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള വളർച്ചയുടെ സമഗ്രവും സംഷിപ്തവുമായ ചരിത്രം പ്രധാന സംഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. സഭാചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നവ മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യവിഷയമാകുന്നുള്ളൂ.

1. പെന്തിക്കോസ്തിയും സഭയുടെ മാമ്മോദീസയും.
2. ശെമ്മാശന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരവും.
3. യേറുശലേം കൗൺസിൽ-എ.ഡി. 50.
4. പീഢനങ്ങൾ.
5. വി. വേദപുസ്തകരൂപീകരണം.
6. മിലാൻ വിളംബരം എ.ഡി. 313.
7. പൊതുസുന്നഹദോസുകളും സഭാവിജനവും.
8. സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭവും വളർച്ചയും.
9. കുരിശ് യുദ്ധങ്ങൾ.
10. നവീകരണം.
11. എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം.

പെന്തിക്കോസ്തിയും സഭയുടെ മാമ്മോദീസയും

മൂന്നാം നാൾ ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ഏതാനും ചില സ്ത്രീകൾക്കും പ്രത്യക്ഷനായി, അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മ നൽവരം നൽകുകയും അവരെ സുവിശേഷദൗത്യം ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (വി. യോഹ. 20:19-23; വി. മത്തായി 28:18-20).

യേരുശലേമിൽനിന്ന് വാങ്ങിപ്പോകാതെ തന്നോട് കേട്ട പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തിനായി കാത്തിരിക്കണമെന്നും താൻ അവർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി (അപ്പോ.പ്ര. 1:2-5). പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതുമൂലം അപ്പോസ്തോലവൃന്ദത്തിൽനിന്നും നീക്കപ്പെട്ട യൂദായ്ക്ക് പകരം മത്ഥിയാസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു (അപ്പോ.പ്ര.1:15-26).

പെന്തിക്കോസ്ത് നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകം പ്രാപിച്ച്, ആത്മാവ് നിറഞ്ഞ് അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു (അപ്പോ.പ്ര. 2:1-4). കൂടാതെ പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിച്ച

വരിൽ മൂവായിരത്തോളം പേർ സ്നാനം ഏറ്റ് സഭയോടു ചേർന്നു (അപ്പോ.പ്ര. 2:14-42). ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭവും മാമ്മോദീസായും ഇപ്രകാരം വേദപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവവും ക്രൂശുമരണവും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും 50-ാം ദിവസം ശിഷ്യന്മാർക്ക് ലഭിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകവും ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും യരുശലേമിൽ തുടക്കം കുറിച്ചു.

ശെമ്മാശന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരവും

ശിഷ്യന്മാർ പെരുകിവരികയും സഭ അഭൂതപൂർവ്വമായ വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സഭാശുശ്രൂഷകരിൽ പ്രത്യേകിച്ച് സഭയുടെ ക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അപ്പോസ്തോലന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിന് ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴ് പേരെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം തെരഞ്ഞെടുത്തു (അപ്പോ.പ്ര. 6:1-6). "ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ" എന്നർത്ഥമുള്ള 'ശെമ്മാശൻ' (deacon) എന്ന പേരിൽ ഇവർ അറിയപ്പെട്ടു.

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയിൽ അസൂയപൂണ്ട യഹൂദന്മാർ ഏത് വിധേനയും സഭയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടെത്തി അവരെ പീഡിപ്പിച്ച് ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു പ്രധാന പോംവഴി. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്നവരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്ന ശൗൽ എന്ന ബാല്യക്കാരൻ ക്രിസ്തുയേശുവിനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ട് സഭയുടെ പ്രധാന ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്നു (അപ്പോ.പ്ര. 9:1-18; 22:3-21). ശൗലിന്റെ മാനസാന്തരം ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്ക് പുത്തൻ ഉണർവും ഊർജ്ജവും പകർന്നു നൽകി. "ജാതികളുടെ അപ്പോസ്തോലൻ" എന്ന പേരിൽ വിളിക്കപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ശൗൽ എന്ന പൗലോസ് തന്റെ സുവിശേഷീകരണപ്രവർത്തനം യഹൂദ്യക്കും ശമര്യക്കും പുറത്ത് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ മറ്റ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചു.

പൗലോസിന്റെ മിഷനറിയാത്രകളും സുവിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളും ക്രൈസ്തവസഭയുടെ വ്യാപനത്തിനും വളർച്ചക്കും നിദാനമായിത്തീർന്നു.

യരുശലേം കൗൺസിൽ എ.ഡി. 50

സഭാചരിത്രത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നാണ് യരുശലേം കൗൺസിൽ. യഹൂദന്മാർ അല്ലാത്തവർ ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ചേരുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ അത് പരിഹരിക്കുവാനായി അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എ.ഡി. 50-ൽ യരുശലേമിൽ യോഗം ചേരുകയും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു (അപ്പോ.പ്ര. 15:1-15). നിസ്സാരമെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും പ്രസ്തുത കൗൺസിൽ രണ്ട് കാരണങ്ങളാൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

1. ക്രൈസ്തവസഭക്ക് തനതായ അസ്ഥിത്വം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ പ്രസ്തുത കൗൺസിൽ കാരണമായിത്തീർന്നു. അന്യരെയും യഹൂദമതത്തിന്റെ ഭാഗമായി കരുതിയിരുന്ന ക്രൈസ്തവസഭക്ക് തനതായ വ്യക്തിത്വവും അസ്ഥിത്വവും ലഭിക്കുന്നത് പ്രസ്തുത കൗൺസിൽ വഴിയാണ്.
2. സഭാപരമായ തർക്കങ്ങൾക്കും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമായി യരുശലേം കൗൺസിൽ ചരിത്രപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

സഭയുടെ വളർച്ച മുമ്പത്തേക്കാൾ വേഗത്തിലാവുകയും ചെയ്തു.

പീഢകൾ

ആദിമസഭ വളരെയേറെ പീഢകൾക്ക് വിധേയമാകേണ്ടിവന്നു. ആദ്യം യഹൂദരും പിന്നീട് റോമാക്കാരും ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഢിപ്പിച്ചു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ച ക്രൂരവും മൃഗീയവുമായ പീഢനങ്ങൾ നാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയും നീണ്ടുനിന്നു. അപ്പോസ്തോലന്മാരും അപ്പോസ്തോലിക പിതാക്കന്മാരുമടക്കം അനേകായിരങ്ങൾ രക്തസാക്ഷി മരണം പ്രാപിച്ചു. രക്തസാക്ഷിത്വം പ്രാപിക്കുന്നത് മറ്റെന്തിനേക്കാളും ഉപരിയായി കാണുകയും കരുതുകയും ചെയ്ത ആദിമക്രൈസ്തവരുടെ രക്തം സഭക്ക് വളമായും വിത്തായും രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വലേറിയസ് (253-260), ഡയോക്ലീഷ്യൻ (284-313) നീറോ തുടങ്ങിയ റോമാചക്രവർത്തിമാരായിരുന്നു പീഢകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തോടും ചക്രവർത്തിമാരോടുമുള്ള വിധേയത്വമില്ലായ്മ, റോമൻ ദൈവങ്ങളെ അവഗണിക്കുക, അവർക്ക് പൂജയോ ബലിയോ നടത്താതിരിക്കുക, സൈനികസേവനത്തിന് തയ്യാറാകാതിരിക്കുക, സാമ്രാജ്യതാൽപര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായോ, എതിരായോ പ്രവർത്തിക്കുക, രഹസ്യസങ്കേതങ്ങളിൽ സമ്മേളനങ്ങൾകൂടി സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്തുക, രഹസ്യകൂട്ടായ്മകൾ കൂടി വ്യഭിചാരത്തിലും മാംസഭോജനത്തിലും പങ്കാളികളാവുക, സാമൂഹിക ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുക എന്നിവ പീഢകൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളായി ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

പീഢകൾ ക്രൈസ്തവസഭക്ക് വെല്ലുവിളി ഉയർത്തിയിരുന്നെങ്കിലും ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും രക്തസാക്ഷികളാവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും അനേകരെ ക്രൈസ്തവസഭയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുകയും തന്മൂലം സഭയുടെ വളർച്ച ത്വരിതഗതിയിലാവുകയും ചെയ്തു. പീഢകൾ രക്തസാക്ഷികളെ മാത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നില്ല, പ്രത്യുത സഭയുടെ വളർച്ചക്കും വ്യാപനത്തിനും കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ പുതിയനിയമകാനോൻ രൂപീകരണത്തിനും വിശ്വാസസംബന്ധിയായ രചനകൾക്കും പീഢനങ്ങൾ കാരണമായി ത്തീർന്നു.

വി. വേദപുസ്തകരൂപീകരണം

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ആദിമസഭ ഗ്രന്ഥരചനകളിൽ ഉത്സാഹം കാട്ടിയിരുന്നില്ല. എ.ഡി. 50-നു ശേഷം പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളും തുടർന്ന് എ.ഡി. 60-നു ശേഷം സുവിശേഷഭാഗങ്ങളും എഴുതപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും പേരിൽ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെടുകയും അതുവഴിയായി വിരുദ്ധോപദേശങ്ങൾ സഭയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം വി. വേദഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഏതൊക്കെ രചനകൾ ഉൾപ്പെടുത്താം, ഏതൊക്കെ ഒഴിവാക്കാം എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും തൽഫലമായി രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ ഏകദേശം എ.ഡി. 175-നോടടുത്ത് പുതിയ നിയമകാനോൻ രൂപീകൃതമാവുകയും ചെയ്തു. എ.ഡി. 180-നോടടുത്ത് എഴുതപ്പെട്ടു എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന "മ്യൂററ്റോറിയൻ കാനോനിൽ" പുതിയ നിയമത്തിലെ 22 പുസ്തകങ്ങളെ കാനോനികമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. ഗ്രന്ഥകാരനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവ്യക്തതകളും ഉള്ളടക്ക സംബന്ധമായ സംശയങ്ങളും മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാനോനികതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും

എന്നാൽ അത് സംബന്ധിയായ സ്ഥിരീകരണം പില്ക്കാലത്ത് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. എ.ഡി. 367-ൽ അലക്സന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പായ അത്തനാസ്യോസ് തന്റെ ഇടവകകൾക്ക് അയച്ച ഈസ്റ്റർ സന്ദേശത്തിൽ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങൾ 27 എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എ.ഡി. 90-ൽ "ജാംനിയ" എന്ന സ്ഥലത്ത് കൂടിയ യഹൂദറാബിമാരുടെ യോഗം പഴയനിയമഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിൽ 39 പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു (ജാംനിയ കൗൺസിൽ). വി. വേദപുസ്തകത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ആധികാരികവും ഔദ്യോഗികവുമായ തീരുമാനം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെയാണ് സഭ കൈക്കൊള്ളുന്നത്. അങ്ങനെ 39 പുസ്തകങ്ങളടങ്ങിയ പഴയനിയമവും 27 പുസ്തകങ്ങളടങ്ങിയ പുതിയനിയമവും ആദിമ സഭ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ചു.

മിലാൻ വിളംബരം (എ.ഡി. 313)

റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ അധിപനായിരുന്ന ലിസിനിയൂസും പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ അധിപനായിരുന്ന കുസ്തന്തീനോസും ചേർന്ന് എ.ഡി. 313 ജൂൺ മാസം 13-ാം തീയതി "മിലാൻ വിളംബരം" പുറപ്പെടുവിച്ചു. പ്രസ്തുത വിളംബരം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമേലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ നിയന്ത്രണങ്ങളും നീക്കം ചെയ്യുകയും റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മതമായി ക്രിസ്തുമതത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട്, പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവസഭക്ക്, റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ അംഗീകാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മിലാൻ വിളംബരത്തിലൂടെ ലഭിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കണ്ടുകെട്ടിയ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും ആരാധനാലയങ്ങളും തിരികെ ലഭിച്ചു. തടവിലടക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികൾ മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഞായറാഴ്ച പൊതു അവധി ദിവസമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. മിലാൻ വിളംബരം ആദ്ധ്യാത്മീകതലത്തിൽ ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷം ചെയ്തുവെന്ന് പില്ക്കാല ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നു.

അംഗീകൃത മതമായി ക്രിസ്തുമതം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി അനേകായിരങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവസഭ അന്നുവരെയും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ധാർമ്മിക നിലപാടുകളും സാന്മാർഗ്ഗിക ജീവിതരീതികളും സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കൂട്ടായ്മകളുമൊക്കെ നാമമാത്രമായിത്തീരുകയും രാഷ്ട്രീയ അധികാര പിൻബലത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഭരണസംവിധാനമായി റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ അതുവരെയും സാമ്രാജ്യശക്തികൾക്കെതിരെ ശബ്ദിച്ചിരുന്ന സഭ, പില്ക്കാലത്ത് അത്തരം ശക്തികൾക്കും വ്യക്തികൾക്കും സ്തുതി പാടുന്നവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവസഭ സാമ്രാജ്യസഭയായി മാറ്റപ്പെട്ടു.

പൊതുസുന്നഹദോസുകളും സഭാവിഭജനവും

സുന്നഹദോസുകൾ (കൂടിവരവ്, സമ്മേളനം) സഭാഗാത്രത്തിലെ വേദശാസ്ത്രപരവും മതപരവുമായ തർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനും പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നതിനുമുള്ള വേദിയായിരുന്നു. ആദിമക്രൈസ്തവസഭക്ക് പ്രധാനമായും രണ്ട് തരത്തിലുള്ള വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന്, രാഷ്ട്രീയ-സാമ്രാജ്യപീഢനങ്ങൾ; രണ്ട്, തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളും വേദവിപരീതങ്ങളും.

ജ്ഞാനവാദം(gnosticism), മാർസിയനിസം (marcianism), മൊണ്ടാനിസം (montanism), മൊണാർക്കിയനിസം (monarchianism) എന്നിവയായിരുന്നു ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ പ്രധാന വേദവിപരീതങ്ങൾ. ഇത്തരം ഉപദേശങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലോ അല്ലാതെയോ പില്ക്കാലത്ത് അനേകം വേദവിപരീതങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. പില്ക്കാലവേദവിപരീതങ്ങൾ സഭയിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിക്കുകയും അവ സുന്നഹദോസുകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രധാന സുന്നഹദോസുകളും അവയ്ക്ക് കാരണമായ വേദവിപരീതങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. നിഖ്യാ (A.D. 325) അറിയൂസിന്റെ വേദവിപരീതം.
2. കുസ്തന്തീനോസ് (A.D. 381) മാസിഡോണിയനിസം, അപ്പൊല്ലിനേറിയനിസം.
3. എഫേസൂസ്(A.D. 431) നെസ്തോറിയനിസം.

മേല്പറഞ്ഞ മൂന്ന് സുന്നഹദോസുകൾ എല്ലാ പൗരാണിക സഭകളും അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്. പൊതുസുന്നഹദോസുകൾ അഥവാ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകൾ എന്ന പേരിൽ പതിനെട്ട് സുന്നഹദോസുകൾ പിന്നീട് കൂടുകയുണ്ടായി. ആകെയുള്ള ഇരുപത്തിയൊന്ന് സുന്നഹദോസുകളിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് സുന്നഹദോസുകൾ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും ആദ്യത്തെ ഏഴ് സുന്നഹദോസുകൾ ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനുശേഷമുള്ളവ കത്തോലിക്കാസഭ മാത്രമേ അംഗീകരിക്കുകയും അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളു.

നാലാം സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന കൽക്കദൂൻ സുന്നഹദോസ് (451) സഭാചരിത്രത്തത്തിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തു യോജിപ്പിനുശേഷം ഏകസ്വഭാവത്തിലാണോ, അതോ ഇരുസ്വഭാവങ്ങളിലാണോ വർത്തിച്ചിരുന്നത് എന്ന തർക്കവിഷയത്തിൽ അലക്സാന്ത്രിയയിലെ സന്യാസാശ്രമത്തിലെ അധിപനും വയോധികനുമായ എവുത്തിക്കൂസ് "യോജിപ്പിനുശേഷം ഏകസ്വഭാവം എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു" എന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത പ്രയോഗം വലിയൊരു തർക്കത്തിന് ആരംഭമിടുകയും ആ തർക്കം റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭയുടെ വിഭജനത്തിന് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കൽക്കദൂൻ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്ന സഭകളെ കൽക്കദൂൻ സഭകളെന്നും (Chalcedonian Churches) (റോം, കുസ്തന്തിനോപ്പോലീസ്), അംഗീകരിക്കാത്ത സഭകളെ കൽക്കദൂൻ ഇതര സഭകളെന്നും (Non-Chalcedonian Churches) (അലക്സാന്ത്രിയ, അന്ത്യോഖ്യ, അർമ്മേനിയ) വിളിച്ചുപോരുന്നു. 1054-ലെ സഭാവിഭജനത്തോടെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭ കിഴക്കൻ സഭയെന്നും (ബൈസന്റയിൻ) പടിഞ്ഞാറൻ സഭയെന്നും (കത്തോലിക്കാ) രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു.

സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭവും വളർച്ചയും

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യശതകങ്ങളിലും മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപാദത്തിലുമാണ് സന്യാസപ്രസ്ഥാനം ക്രൈസ്തവസഭയിൽ ഉടലെടുത്തത്. യേശുക്രിസ്തു ആവശ്യപ്പെട്ട 'പൂർണ്ണത' കൈവരിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും (Mt: 5:48; 19:21), പീഢകളുടെ അവസാനവും ക്രൈസ്തവരുടെ ആധ്യാത്മിക ജീവിതശൈലിയും ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ഥ ധാരണകളും സന്യാസജീവിതത്തിലേക്ക് അനേകരെ ആകർഷിച്ചു. ഈജിപ്തിലാണ് സന്യാസപ്രസ്ഥാനം ഉടലെടു

ത്തത്. അന്തോണിയോസ്, പക്കോമിയോസ് എന്നിവർ യഥാക്രമം ഏകാന്തജീവിതക്രമത്തിന്റെയും സമൂഹജീവിതക്രമത്തിന്റെയും (Solitary & Community) പ്രാരംഭകരും പ്രയോക്താക്കളുമായി കരുതപ്പെടുന്നു. സന്യാസപ്രസ്ഥാനങ്ങളും സന്യാസികളും ക്രൈസ്തവസഭക്ക് അമൂല്യസംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പഠനങ്ങളും ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ രചനകളും കൂടാതെ സാമൂഹ്യക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളും മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങളും സാന്മാർഗ്ഗിക ജീവിതശൈലികളും സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സംഭാവനകളാണ്.

കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ

ഇസ്ലാം മതവിശ്വാസികളായ തുർക്കികളുടെ കൈകളിൽനിന്നും വിശുദ്ധനാടായ പാലസ്തീൻ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവർ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ പൊതുവെ കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ക്രൂശിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ക്രൂശുമേന്തി ക്രൈസ്തവർ നടത്തിയ വിശുദ്ധ യുദ്ധമാണിത്. 1095 മുതൽ 1291 വരെ കാലഘട്ടത്തിലാണ് കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടത്. 1212-ൽ ചിൽഡ്രൻസ് ക്രൂസേഡ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന കുട്ടികളുടെ കുരിശുയുദ്ധവും നടത്തപ്പെട്ടു. പാലസ്തീൻ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ക്രൈസ്തവ സ്വാധീനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അനേകം പ്രദേശങ്ങൾ തുർക്കികളുടെ ആധിപത്യത്തിലാവുകയും ചെയ്തു. കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ ഗുണത്തേക്കാളുപരി ദോഷകരമായി ക്രൈസ്തവസഭയെ ആകമാനം ബാധിച്ചു. ക്രൈസ്തവസഭകൾ തമ്മിലുള്ള ശണ്ഠക്കും തർക്കത്തിനും ഇത് വഴി തെളിക്കുകയും ചെയ്തു.

നവീകരണപ്രസ്ഥാനം

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ മാർട്ടിൻലൂഥറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച സഭ നവീകരണ നീക്കങ്ങൾ നവീകരണപ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു. നവീകരണത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് മാർട്ടിൻ ലൂഥറാണെങ്കിലും അതിന് ഉപോത്ബലകമായ ആശയങ്ങൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രചാരത്തിലിരുന്നു. ജോൺ വൈക്ലിഫും ജോൺ ഹസ്സുമൊക്കെ നവീകരണാശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചവരും പാശ്ചാത്യസഭയുടെ ഘടനയെയും പ്രവർത്തനശൈലിയെയും ചോദ്യം ചെയ്തവരുമാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന 'പാപവിമോചന ചീട്ട്" വില്പന നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഊർജ്ജം പകർന്നു. റോമാസഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അഴിമതിക്കും അധർമ്മങ്ങൾക്കും അധികാരദുർവിനിയോഗത്തിനുമെതിരെ മാർട്ടിൻ ലൂഥർ ശക്തമായി പ്രതികരിച്ചു. 1517-ൽ ലൂഥർ നവീകരണപ്രസ്ഥാനം പരസ്യമായി ആരംഭിച്ചു. എച്ച്. സ്വിംഗ്ളി, ജോൺ കാൽവിൻ എന്നിവർ ലൂഥറിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ശക്തമായി പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് ജർമ്മനി, സ്വിറ്റ്സർലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, നെതർലണ്ട് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ നവീകരണാശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഉടലെടുത്ത സഭകൾ 'നവീകരണ സഭകൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. നവീകരണപ്രസ്ഥാനം നവീകരണസഭകളും അതുവഴി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളും രൂപപ്പെടുവാൻ കാരണമായി ത്തീർന്നു. നവീകരണപ്രസ്ഥാനം റോമാസഭയുടെ തുടർവിഭജനത്തിന് ഹേതുവായിത്തീർന്നു.

എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം

നവീകരണാശയങ്ങൾ ക്രൈസ്തവസമൂഹം മുഴുവനും പുതിയ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിനു വഴിവച്ചു. തൽഫലമായി വേദപുസ്തകപഠനവും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നവീനസഭാ-സംഘടനകൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. വേദപുസ്തക പഠന

ത്തിലും മിഷനറിപ്രവർത്തനങ്ങളിലുമുള്ള താല്പര്യം അത്തരം സഭാശുശ്രൂഷകരെ വ്യത്യാസമെന്യേ ഒന്നിച്ച് കൂടുവാനും ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പാനും ഇടയാക്കി. സഭാവ്യത്യാസമില്ലാത്ത ഇത്തരം കൂട്ടായ്മകൾ കാലാന്തരത്തിൽ വളരുകയും പിന്നീട് അത് അഖില ലോകമിഷനറി സമ്മേളനത്തിലേക്ക് (World Missionary Conference) നയിക്കുകയും ചെയ്തു. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭദശയിൽ 1910-ൽ എഡിൻബറോയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനമാണ് ആധുനിക എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അടിത്തറ പാകിയത്. അഖില ലോക മിഷനറി സമ്മേളനത്തിന്റെ സ്വാധീനം പുതിയ രണ്ട് എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു; ജീവനും പ്രവർത്തനവും (Life and Work Movement) വിശ്വാസവും പട്ടത്വവും (Faith and Order Movement) അടിയന്തിര സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളുടെ നടുവിൽ ക്രൈസ്തവ ഉത്തരവാദിത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ ലൈഫ് ആൻഡ് വർക്ക് പ്രസ്ഥാനം യത്നിച്ചു. ഫെയ്ത്ത് ആൻഡ് ഓർഡർ പ്രസ്ഥാനമാകട്ടെ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള വിശ്വാസ-പട്ടത്വ വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സഹായകരമായി. 1937-ൽ ഓക്സ് ഫോർഡിൽ കൂടിയ 'ഫെയ്ത്ത് ആൻഡ് ഓർഡർ' സമ്മേളനവും എഡിൻബറോയിൽ വച്ച് നടന്ന 'ലൈഫ് ആൻഡ് വർക്ക്' സമ്മേളനവും അഖില ലോകസഭാകൗൺസിലിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന് കാരണമായി. ഇരുപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ലോകസഭാ കൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും 1948 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ആംസ്റ്റർഡാമിൽ വച്ച് നടന്ന 147 ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ പ്രതിനിധികൾ സഭകളുടെ അഖില ലോകകൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. വേൾഡ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസിന്റെ ആദ്യ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി റവ. W.A. Vissert Hoaft-നെ (ഡബ്ലിയു. എ. വിസ്സേർട്ട് ഹൂഫ്റ്റിനെ) തിരഞ്ഞെടുത്തു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളായി അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഫാ. കെ. ഫിലിപ്പോസ് എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു. മലങ്കരസഭ അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ സ്ഥാപകാംഗങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നു. അന്നു മുതൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. കാലം ചെയ്ത പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത എക്യുമെനിക്കൽ രംഗത്ത് ഉന്നതശീർഷനായിരുന്നു എന്നത് അഭിമാനകരമാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ശെമ്മാശ്ശന്മാരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഇടയായ സാഹചര്യം എന്തായിരുന്നു?
2. ഒറ്റുകാരനായ യൂദായ്ക്കു പകരം മത്ഥിയാസിനെ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തതെങ്ങനെയാണെന്ന് അപ്പോ.പ്ര. 1:15-26) വരെ വായിച്ച് കണ്ടുപിടിക്കുക.
3. യരുശലേം കൗൺസിൽ എന്നാലെന്ത്? അത് കൂടിയതെന്തിന്? ഈ കൗൺസിലിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്ത്?
4. മിലാൻ വിളംബരം എന്നാലെന്ത്? ഈ വിളംബരത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുക.
5. കൽക്കദോനിയൻ സുന്നഹദോസ് എന്നാലെന്ത്? ഈ സുന്നഹദോസിനു ശേഷമുണ്ടായ സഭാവിഭജനം വ്യക്തമാക്കുക?
6. ചുരുങ്ങിയ വിവരണം തയ്യാറാക്കുക
    1. സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭം.
    2. കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ.
    3. നവീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ.
    4. എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

മലങ്കരസഭയും പ്രധാന സംഭവങ്ങളും

മലങ്കരസഭയുടെ വളർച്ചയിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ച ഏതാനും ചില സംഭവങ്ങളേക്കുറിച്ചാണ് ഈ അധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഇരുപത് നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ മലങ്കര സഭാ ചരിത്രം വളരെ സംക്ഷിപ്തമായി ഇവിടെ കുറിക്കുന്നു.

1. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും മലങ്കരസഭയും
2. പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം
3. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് (1599)
4. കൂനൻ കുരിശ് സത്യം
5. മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനും എപ്പിസ്കോപ്പയും
6. മലങ്കരസഭയുടെ വിഭജനം
7. മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം
8. വട്ടിപ്പണം
9. ബൈബിൾ പരിഭാഷയും സെമിനാരി സ്ഥാപനവും
10. മലങ്കര-ആംഗ്ലിക്കൻ ബന്ധം
11. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്
12. ആധുനിക മലങ്കരസഭ

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും മലങ്കരസഭയും

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ എ.ഡി. 52-ൽ മലങ്കരയിൽ വരികയും ഏതാനും ചില ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭാരത സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ട് പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു; ഉത്തരേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യവും, ദക്ഷിണേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യവും.

ദക്ഷിണേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യം

മുസീരിസ് എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ആഗതനാകുകയും ഏഴ് പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എ.ഡി. 72-ൽ ശ്ലീഹാ മൈലാപ്പൂരിൽ താമസിക്കവെ, സാക്ഷി മരണം പ്രാപിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ കബറടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണ് മലങ്കരയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചത് എന്നതിനുള്ള പ്രധാന തെളിവുകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടം
2. മാർത്തോമ്മായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പുരാതന ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ
3. ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശ്ലീഹായുടെ നാമധേയം.
4. ശ്ലീഹായുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചരിത്രരേഖകൾ.
5. വാമൊഴിയായും വരമൊഴിയായും നിലനിൽക്കുന്ന ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം.

ഉത്തരേന്ത്യൻ പാരമ്പര്യം

തോമ്മാശ്ലീഹാ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു എന്നതിനാധാരം ക്രിസ്താബ്ദം 180 നും 230നും ഇടയിൽ

ഉറഹായിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ രചിച്ച 'യൂദാസ് തോമാസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ' എന്ന കൃതിയാണ്. തോമസ് അപ്പോസ്തോലൻ ഗോണ്ടഫോറസിന്റെ രാജ്യത്ത് ക്രിസ്തുമാർഗം പ്രചരിപ്പിച്ചതായി ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ബലൂചിസ്ഥാൻ, പഞ്ചാബ് എന്നീ ദേശങ്ങൾ ചേർന്നു കിടന്നിരുന്ന നാടുകളെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാവായിരുന്നു ഗോണ്ടഫോറസ് എന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നാണയങ്ങൾ പില്ക്കാലത്തു കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി പിതാവായ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഗോണ്ടഫോറസിന്റെ അധീനതയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്. ആ നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ ജീവിച്ചിരുന്ന ബസ്രായിലെ നെസ്തോറിയൻ ബിഷപ്പായിരുന്ന ശലോമോൻ രചിച്ച 'The Book of the Bee' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും യൂദാഗോത്രക്കാരനായ തോമാസ് ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം ഘോഷിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം

മലങ്കരസഭയും പേർഷ്യൻ സഭയും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യവും പൈതൃകവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അതിൽ അഭിമാനം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സഭകളാണ്. മാർത്തോമ്മ പൈതൃകം ഇരുസഭകളുടെയും പരസ്പരബന്ധത്തിനും സൗഹൃദത്തിനും ആക്കംകൂട്ടി. മലങ്കരസഭ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിൽതന്നെ പേർഷ്യൻസഭയുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കെതിരെ ക്രൂരമായ പീഢകൾ അരങ്ങേറിയപ്പോൾ ചെറുസമൂഹങ്ങളായി പേർഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മലങ്കരയിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്തു. ആദ്യ പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം എ.ഡി. 345-ൽ ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ നേതൃത്വത്തിലും രണ്ടാമത്തെ കുടിയേറ്റം 825-ൽ സബ്റീശോയുടെ നേതൃത്വത്തിലുമാണ് നടന്നത്. ആദ്യത്തേത് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥമുള്ള കുടിയേറ്റവും രണ്ടാമത്തേത് വ്യാപാരതാല്പര്യത്തോടുകൂടിയതുമായിരുന്നു. പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയെ സഭാജീവിതത്തിൽ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആത്മീയ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിനും പേർഷ്യൻ ബന്ധം ഒരളവുവരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

15-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന പാദത്തിൽ റോമൻ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസികളായ പോർട്ടുഗീസുകാർ വാണിജ്യാവശ്യത്തിനായി മലങ്കരയിലേക്ക് വന്നുചേർന്നു. വാസ്കോഡഗാമയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരയിൽ എത്തിയ പാശ്ചാത്യസഭാംഗങ്ങൾ മലങ്കരസഭയെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭാവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാറ്റുവാൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചു. അന്നുവരെയും പേർഷ്യൻ സഭയുമായി മാത്രം സഭാബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന മലങ്കരസഭാമക്കൾക്ക് കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അതൃപ്തിയുണ്ടായി. എന്നാൽ കാലക്രമേണ മലങ്കരയിലെ ഭരണാധികാരവും പോർട്ടുഗീസുകാരായ കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങൾ ബലമായി കൈക്കലാക്കിയപ്പോൾ മലങ്കരസഭക്ക് അവരുടെ അധികാരമുഷ്കിനു മുൻപിൽ അടിയറവു പറയേണ്ടിവന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കുപ്രസിദ്ധ സംഭവമാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ സംഭവിച്ചത്. റോമാ

സഭയുടെ പരമാധികാരവും റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും സഭാസംബന്ധമായ മറ്റ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച മലങ്കരസഭയെ, ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ നിർബന്ധമായി റോമാനുകത്തിനടിമയാക്കി. നിസ്സഹായരായ നസ്രാണികൾക്ക് ഈ ബാഹ്യശക്തിയെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അലക്സിസ് ഡി. മെനസിസ് എന്ന ഗോവൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ നടപടികളെ നിയന്ത്രിച്ചതും തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടതും. 1599 ജൂൺ മാസത്തിൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം ചേർന്നു. മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളായി 153 പട്ടക്കാരും 660 ആത്മായക്കാരും സുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് കൈക്കൊണ്ടു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ, ഏകപക്ഷീയമായും നിർബന്ധത്താലും കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളവയാണെന്ന് ചരിത്രരചനകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ സുന്നഹദോസിൽ അവതരിപ്പിക്കാത്ത ചില നിശ്ചയങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളും മെനസ്സിസ് പിന്നീട് എഴുതിച്ചേർത്തതായും പറയുന്നു.

സുന്നഹദോസിൽ കൈക്കൊണ്ട തീരുമാനങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. ത്രിത്വം, മനുഷ്യാവതാരം, ദൈവമാതാവ്, ജന്മപാപം, ബസ്പുർക്കാന, പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത, രൂപവണക്കം, സഭയും അതിന്റെ സംഘടനയും, വേദപുസ്തകഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ നിലപാടുമായി യോജിച്ചുപോകണം.
2. സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ റോമൻ പാപ്പാ മാത്രമാണ്, ബാബിലോൺ പാത്രിയർക്കീസ് വിശ്വാസവിപരീതിയും, ശീശ്മക്കാരനും ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം.
3. മലങ്കരയിലെ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പട്ടിക സ്വീകാര്യമല്ല; അതിനാൽ ആ പട്ടിക ഉപേക്ഷിക്കണം.
4. പട്ടക്കാർക്ക് ബ്രഹ്മചര്യം നിർബന്ധമാക്കണം.
5. മലങ്കരസഭയെ ഇടവകകളായി തിരിച്ച് ഓരോ ഇടവകക്കും വികാരിമാരെ നിയമിക്കണം.

മലങ്കരസഭയുടെ തനിമയും സ്വാതന്ത്ര്യവും, അടിച്ചമർത്തിയ ഒന്നായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്.

കൂനൻകുരിശു സത്യം (1653)

അൻപത്തിനാലു വർഷത്തെ അടിമനുകത്തിൽനിന്നും മലങ്കരസഭയെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തുറമുഖത്തേക്ക് ആനയിച്ച മഹാസംഭവമാണ് കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിലൂടെ സംജാതമായത്. 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധന-വിശ്വാസ-അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ കാര്യമായി മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി മലങ്കരസഭയുടെമേൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വിശ്വാസവും ആചരണങ്ങളും അടിച്ചേല്പിക്കുകയും റോമൻ പാപ്പായുടെ അടിമനുകത്തിൽ മലങ്കരസഭയെ തളച്ചിടുകയും ചെയ്തു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ മലങ്കരസഭ അരനൂറ്റാണ്ടുകാലം എല്ലാം സഹിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യം തിരികെ നേടുന്നതിന് തക്ക സമയത്തിനായി നോക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1652-ൽ “അഹത്തള്ള” നാമധാരിയായി ഒരു മേല്പട്ടക്കാരൻ മലങ്കരയിലെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി കണ്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കാണ്മാനും പോർട്ടുഗീസ് ബാന്ധവത്തിൽ വിട്ടുകിട്ടുവാനുമായി മലങ്കരസഭാമക്കൾ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഫ്രാൻസിസ് ഗാർസിയയെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയെ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തിരുന്ന ആർച്ച് ബിഷപ്പ്

അഹത്തള്ളയെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാനോ കാണ്മാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നതിനോ അനുവദിച്ചില്ല. വിദേശികളുടെ സ്വാധീനം മൂലം കൊച്ചിരാജാവിനു നസ്രാണികളെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ മലങ്കരസഭാമക്കൾ അഹത്തള്ളയെ മോചിപ്പിച്ചേക്കുമെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ അധികാരികൾ 'അഹത്തള്ള'യെ വഹിച്ചിരുന്ന കപ്പൽ കൊച്ചി തുറമുഖം വിട്ട് പോകണമെന്ന് ആജ്ഞ നല്കി. തദവസരത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ അഹത്തള്ളയെ വധിച്ച് സമുദ്രത്തിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തി എന്ന ഒരു കിംവദന്തിയും പരന്നു. രോഷാകുലരായ മലങ്കരസഭാ മക്കൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ആലങ്ങാട്ട് ഉണ്ടായിരുന്ന കുരിശുപള്ളിയിൽ കൂടി പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. ഈ പ്രതിജ്ഞയാണ് കൂനൻകുരിശു സത്യം എന്നപേരിലറിയപ്പെടുന്നത്. കുരിശിൽ ആലാത്ത് കെട്ടി സത്യം ചെയ്തതിനാൽ കുരിശ് വളഞ്ഞു. തത്ഫലമായി ഈ സത്യപ്രഖ്യാപനത്തെ കൂനൻകുരിശ് സത്യമെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

1653 ജനുവരി 3-ാം തീയതി നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ സംഭവം പില്ക്കാല കത്തോലിക്കാ ചരിത്രകാരന്മാർ ചരിത്രസത്യം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. "മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന "കൂനൻകുരിശ് സത്യം" എല്ലാ വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിനും മേല്ക്കോയ്മക്കും എതിരെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. സമകാലീന ചരിത്രപശ്ചാത്തലം പഠിക്കുന്നവർക്ക് ഇത് വ ളരെ വ്യക്തമാണ്. റോമൻ സഭയുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥശേഖരണത്തിൽ പോലും അതിനുള്ള തെളിവുകളാണ്. കൂനൻ കുരിശ് സത്യം വെറുമൊരു പ്രഹസനമോ രോഷപ്രകടനമോ മാത്രമായിരുന്നില്ല; മറിച്ച് അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട മലങ്കരസഭ അതിന്റെ ആരാധന-വിശ്വാസ-പാരമ്പര്യങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു കൂട്ടായ ശ്രമമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭ മുഴുവനും ഒന്നായി ഈ പ്രത്യക്ഷസമരരംഗത്ത് പങ്കുകൊള്ളുകയും റോമാസഭയെയും അതിന്റെ അനുബന്ധസ്ഥാനികളെയും മലങ്കരസഭയുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തെയും നിരുപാധികം ഉപേക്ഷിക്കുകയും തങ്ങളാചരിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മ പൈതൃകത്തിലേക്കും സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലേക്കും തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മലങ്കരസഭ ആചരിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും പൈതൃകങ്ങളും പുല്കിയവരെ "പുത്തൻകൂറ്റുകാർ" എന്ന പേരിൽ അധിക്ഷേപിച്ചത് ചരിത്രസത്യത്തിന് നിരക്കാത്തതാണെന്ന സത്യം വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നഷ്ടപ്പെട്ട പൈതൃകങ്ങളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു മഹായജ്ഞമായിരുന്നു കൂനൻകുരിശ് സത്യം.

മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമനും എപ്പിസ്കോപ്പയും

1653-ലെ കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തിനു ശേഷം മെയ്മാസം 22-ാം തീയതി ആലങ്ങാട്ട് വച്ചുചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോനെ പന്ത്രണ്ട് പട്ടക്കാർ ചേർന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തി. ഭാരതസഭയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശ്രേണിയിലെ ആദ്യ വ്യക്തിത്വമാണ് അപ്രകാരം അവരോധിതനായ മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമൻ. മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനസാധുതയെപ്പറ്റി അന്നും ഇന്നും ചരിത്രകാരന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മലങ്കരസഭ ഒന്നായി ആഗ്രഹിക്കുകയും നിശ്ചയിക്കു

കയും ചെയ്ത ഒന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനാഭിഷേകം. കൂടാതെ 1665-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ യേരുശലേമിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനത്തെ സാധൂകരിച്ചു. വൈദേശിക മെത്രാന്മാരെ എന്തിനും ഏതിനുംവേണ്ടി ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്ന മലങ്കരസഭ, അത്തരമൊരു ഭരണ-ശുശ്രൂഷ സംവിധാനം മലങ്കരസഭയുടെ സമഗ്രമായ വളർച്ചക്ക് അനുപേക്ഷണീയമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും തദ്ദേശീയ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തിന് നാന്ദി കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരതസഭയുടെ അറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യ എപ്പിസ്കോപ്പ ആണ് മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമൻ. പന്ത്രണ്ട് വൈദികർ ചേർന്ന് ഒരാളെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുന്ന കീഴ്‌വഴക്കവും അലക്സന്ത്രിയൻ (കോപ്റ്റിക്) സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ വിഭജനം

കൂനൻകുരിശ് സത്യവും തുടർനടപടികളും മനസ്സിലാക്കിയ റോമാസഭ മലങ്കര മക്കളെ അനുനയിപ്പിക്കുന്നതിനും തിരികെ റോമാവിശ്വാസത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനുമായി കർമ്മലീത്ത മിഷനറിമാരായ ഹിയാസിന്ത്, ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനി എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മദ്ധ്യസ്ഥ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘം അനുരഞ്ജനശ്രമങ്ങളിൽ വിജയിക്കുകയും മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ഇടവകകളും മറുപക്ഷത്തേക്ക് ചേക്കേറുകയും ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമനെ സഹായിക്കുവാനായി ഇടപ്പള്ളിയോഗം നിയമിച്ചാക്കിയ നാലു പ്രമുഖ വൈദികരിൽ രണ്ട് പേർ കുറവിലങ്ങാട്ട് പറമ്പിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരും കടുത്തുരുത്തി കടവിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരും ഇതിനോടകം തന്നെ റോമാ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. 1663 ജനുവരി 7-ാം തീയതി ഡച്ചുകാർ കൊച്ചി പിടിച്ചെടുത്തു. തത്ഫലമായി പോർട്ടുഗീസുകാർക്ക് മലങ്കരയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ സ്വാധീനം കുറഞ്ഞുവന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരെല്ലാവരും കൊച്ചി വിടണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഡച്ചുകാർ പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസം പുലർത്തിയിരുന്നവരുടെ നേതാവായി പറമ്പിൽ ചാണ്ടി കത്തനാരെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി ഉയർത്തി. 16 നൂറ്റാണ്ടുകൾ ഒന്നായി നിലനിന്നിരുന്ന മലങ്കരസഭ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഇടപെടൽ മൂലം രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ഇരുവിഭാഗങ്ങളും ബദ്ധ ശത്രുക്കളായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഇടപെടൽ മലങ്കരസഭയെ തുടർവിഭജനത്തിലേക്കും അധികാര മാത്സര്യത്തിലേക്കും വഴി തെളിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്നത്തെ വിഭാഗീയതക്കും അധികാര മത്സരത്തിനും നാന്ദികുറിച്ചത് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയും അതിന്റെ അധികാരമോഹവുമാണെന്ന സത്യം ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. വിശ്വാസവും പാരമ്പര്യവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം ഒന്നായിരുന്ന മലങ്കരസഭ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർത്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിഭജനത്തിന് വിധേയമായി.

മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം

15-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയും തദ്ദേശീയ നേതാക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ട മലങ്കരസഭ, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തെ തുടർന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ ഭരണത്തിന് കീഴിലമർന്നു. ഏകദേശം അര നൂറ്റാണ്ട് കാലം റോമാനുകം പേറിയ മലങ്കരസഭ 1653-ലെ കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തെതുടർന്ന് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവും കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള

എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വിച്ഛേദിച്ചതായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവല്ലോ. കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ മാർത്തോമ്മ ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കവും പുതിയ ബന്ധങ്ങളിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെ നയിച്ചു. 1665-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ യരുശലേമിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസാണ് അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന് നാന്ദികുറിച്ചതെന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 16-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെയും മലങ്കരസഭക്ക് പേർഷ്യൻ സഭയുമായി (നെസ്തോറിയൻ) ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും ബന്ധം മലങ്കര സഭക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായി ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു ചരിത്രരേഖകളുമില്ല. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ആഗമനവും അതുവഴി മലങ്കര സഭക്ക് കൈവന്ന എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാന സാധുതയുമാണ് മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന് നാന്ദികുറിച്ചത്. 17, 18 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ അന്ത്യോഖ്യൻ മേല്പട്ടക്കാരുടെ സന്ദർശനവും സഹവർത്തിത്വവും മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന് കൂടുതൽ ദൃഢത നൽകുകയും ചെയ്തു. 1876-ൽ കൂടിയ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന് ഔദ്യോഗിക പരിവേഷം നൽകുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം മലങ്കരസഭയുടെ സുറിയാനി സഭാ പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുവാൻ സഹായിച്ചെങ്കിലും വിശ്വാസ-ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിർണ്ണായകമായ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഇടയാക്കി. കത്തോലിക്ക സഭയുമായുള്ള ബന്ധം മലങ്കരയിൽ രണ്ട് വിഭജനങ്ങൾക്ക് (മലങ്കര റീത്ത് ഉൾപ്പെടെ) കാരണമായപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം മലങ്കര സഭയെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരയിൽ രൂപപ്പെട്ട സഭാവിഭാഗങ്ങളാണ് തൊഴിയൂർ യാക്കോബായ സഭാവിഭാഗങ്ങൾ.

വട്ടിപ്പണം

ബ്രിട്ടിഷ് ഇന്ത്യയിൽ കേണൽ കോളിൻ മക്കോളി റസിഡന്റായി ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാലത്ത് 1808-ൽ മാർത്തോമ്മ ആറാമന്റെ (വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ) കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി മാർത്തോമ്മ ഏഴാമൻ 10,500 രൂപ വരുന്ന 3000 പൂവരാഹൻ (star pagodas) പ്രതിവർഷം 8 ശതമാനം പലിശനിരക്കിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയിൽ സ്ഥിരമായി നിക്ഷേപിച്ചു. 3000 പൂവരാഹത്തിൽ 840 പൂവരാഹൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സമുദായത്തിൽനിന്ന് പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയതും ബാക്കിയുള്ളത് (2160) മക്കോളിയുടെ സഹകരണത്തിൽ ലഭിച്ചതുമായിരുന്നു (കന്നഡ ഭാഷയിലെ "ബഡ്ഢി" എന്ന വാക്കിന് പലിശ എന്നർത്ഥം. ഈ വാക്കാണ് മലയാളത്തിൽ "വട്ടി"യായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചത്) മേലുദ്ധരിച്ച തുകയിൽ വർഷംതോറും ലഭിക്കുന്ന പലിശ സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹിക സേവനപരിപാടികൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഉദ്ദേശ്യം. നിക്ഷേപ സംഖ്യയുടെ പ്രഥമ പലിശ മാർത്തോമ്മ ഏഴാമനും തുടർന്നുള്ള മൂന്ന് വർഷത്തെ പലിശ സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും കൈപ്പറ്റി. 1836 വരെ സെമിനാരിയുടെ ദൈനംദിന നടത്തിപ്പിനായി സ്ഥിരനിക്ഷേപത്തിന്റെ പലിശ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ പിന്നീട് പലിശ ആര് കൈപ്പറ്റണമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗവുമായി തർക്കമുണ്ടാവുകയും ആ തർക്കം വട്ടിപ്പണക്കേസ് എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ബൈബിൾ പരിഭാഷയും സെമിനാരി സ്ഥാപനവും

വി. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പഴയനിയമഭാഗം എബ്രായ ഭാഷയിലും പുതിയനിയമഭാഗം ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിലുമാണ് രചിക്കപ്പെട്ടത്. പിന്നീട് സമ്പൂർണ്ണ വേദഗ്രന്ഥം ലാറ്റിൻ, സുറിയാനി, കോപ്റ്റിക്, ഇംഗ്ലീഷ്, ജർമ്മൻ തുടങ്ങി വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് പരിഭാഷ ചെയ്യപ്പെട്ടു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകംവരെ മലങ്കരയിലും പ്രചാരത്തിലിരുന്നത് സുറിയാനി പരിഭാഷയിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥമായിരുന്നു. 1811-ലാണ് ബൈബിളിലെ നാല് സുവിശേഷഭാഗങ്ങളുടെ മലയാള പരിഭാഷ ആദ്യമായി മലങ്കരയിൽ പ്രചാരത്തിലാവുന്നത്. മലയാളം ബൈബിളിന്റെ പരിഭാഷയിൽ കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാനും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റമ്പാനും സുപ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. "റമ്പാൻ ബൈബിൾ" എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ പരിഭാഷ 1811-ൽ ബോംബെയിൽനിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. റമ്പാൻ ബൈബിളിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാന്റെയും ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെയും പങ്ക് പ്രത്യേകം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. 1829-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സമ്പൂർണ്ണ പുതിയ നിയമ ബൈബിളിന്റെ അണിയറ ശില്പികളിൽ പ്രധാനികളാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലിയും. 1841-ൽ പഴയ-പുതിയ നിയമസമ്പൂർണ്ണ ബൈബിൾ ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലിയുടെയും തോമസ് നോർട്ടന്റെയും ശ്രമഫലമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മലയാളം ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാന്റെയും കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെയും സംഭാവനകൾ വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. മലയാളം ബൈബിളിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ വിദേശ മിഷനറിമാരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് ആംഗ്ലിക്കൻ മിഷനറിമാരുടെ സേവനം നിസ്തുലമാണ്. ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി, തോമസ് നോർട്ടൻ, ഹെർമ്മൻ ഗുണ്ടർട്ട് എന്നിവർ പ്രത്യേക സ്മരണ അർഹിക്കുന്നു.

1815-ൽ കേണൽ മൺറോയുടെ സഹായത്തോടെ (പുലിക്കോട്ടിൽ-1) ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനാണ് പഴയ സെമിനാരി എന്നറിയപ്പെടുന്ന വൈദിക പരിശീലന കേന്ദ്രം കോട്ടയത്ത് സ്ഥാപിച്ചത്. സെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി തിരുവിതാംകൂർ വാണിരുന്ന റാണി ലക്ഷ്മീഭായി 16 ഏക്കർ ഭൂമിയും ആവശ്യമായ തടികളും 20,000-ൽ പരം രൂപയും സംഭാവനയായി നൽകി. മീനച്ചിലാറിന്റെ തീരത്ത് കരമൊഴിവായി ലഭിച്ച സ്ഥലത്ത് 1814 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി കല്ലിട്ട് പണി ആരംഭിച്ചു. 1815 മാർച്ചിൽ സെമിനാരി നിർമ്മാണം പൂർത്തീകരിച്ച് വൈദിക പരിശീലനം ആരംഭിച്ചു. മലങ്കര സഭയുടെ ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായും വൈദിക പരിശീലന കളരിയായും രൂപപ്പെട്ട പഴയ സെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ തിരുമേനിയുടെ പങ്ക് നിസ്തുലമാണ്. മലയാളക്കരയിൽ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചത് പഴയ സെമിനാരിയിലായിരുന്നു.

മലങ്കര-ആംഗ്ലിക്കൻ ബന്ധം

മലങ്കരസഭയുടെ വളർച്ചയിൽ സഹായിക്കുകയും എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ സഭയുടെ വിഭജനത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്ത മറ്റൊരു സഭാബന്ധമാണ് മലങ്കര-ആംഗ്ലിക്കൻ ബന്ധം. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലംമുതൽ മലങ്കര സഭയും ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ മിഷനറി വിഭാഗമായ CMS മിഷനറിമാരുമായി നല്ല ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. മലങ്കരസഭയോട് സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കേണൽ മൺട്രോയുടെ

നിർദ്ദേശപ്രകാരം ചർച്ച് മിഷനറി സൊസൈറ്റി തോമസ് നോർട്ടൺ, ബെഞ്ചമിൻ ബെയ്‌ലി, ഹെന്റി ബെക്കർ, ജോസഫ് ഫെൻ എന്നീ മിഷനറിമാരെ മലങ്കരയിലേക്ക് അയക്കുകയും കോട്ടയം കേന്ദ്രമാക്കി അവർ തങ്ങളുടെ സുവിശേഷവേല നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫെൻ സെമിനാരി സേവനത്തിലും ബെയ്‌ലി വേദപുസ്തകപരിഭാഷയിലും ബേക്കർ സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും വ്യാപൃതരായി. മിഷനറിമാർ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം മലങ്കരസഭയിൽ നവീകരണാശയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും ശ്രമമാരംഭിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ ആരാധനക്രമവും വിശ്വാസാചാരങ്ങളും തങ്ങളുടെ സഭയുടേതുമായി ചേർന്നുപോകത്തക്കവിധം വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ അവർ അഭിലഷിച്ചു. നവീകരണാശയങ്ങളെ അനുകൂലിച്ചവരും എതിർത്തവരുമായി രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ തത്ഫലമായി മലങ്കരസഭയിൽ രൂപപ്പെട്ടു. നവീകരണാശയങ്ങളെ സഭ സ്വീകരിക്കണമോ തള്ളണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുവാനായി 1836-ൽ മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു സഭായോഗം ചേർന്ന് നിശ്ചയങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. ആ സഭായോഗം നവീകരണാശയങ്ങളെ തള്ളി തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടു. അതിനെയാണ് 'മാവേലിക്കര പടിയോല' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക തീരുമാനം അംഗീകരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറായില്ല.

കൊച്ചി പഞ്ചായത്ത് എ.ഡി. 1840

മിഷനറിമാരുമായുള്ള ഭിന്നത പരമകാഷ്ഠയിൽ എത്തി. യോജിപ്പ് അസാദ്ധ്യമാണെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ സഭാസ്വത്തുക്കൾ രണ്ടായി തിരിക്കാമെന്ന് ഇരുകൂട്ടരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഇതിനായിട്ട് മൂന്ന് യൂറോപ്യന്മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റി 1840 ഏപ്രിൽ 14-നു കൊച്ചിയിൽ കൂടി. കമ്മറ്റിയുടെ തീരുമാനം പഴയസെമിനാരിയും സ്വത്തുക്കളും വട്ടിപ്പണവും സുറിയാനി സഭയ്ക്കിരിക്കണമെന്നും കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജും പരിസരങ്ങളും സർക്കാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ച 20000 രൂപായും മൺട്രോ ദ്വീപും മിഷനറി സംഘത്തിന് ഇരിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു. പൊതുമുതൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും വട്ടിപ്പണപ്പലിശ വാങ്ങുന്നതിനും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൂടാതെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പട്ടക്കാരനും ഒരു അയ്മേനിയും ട്രസ്റ്റികളായിരിക്കണമെന്നും കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് സമുദായ ട്രസ്റ്റികൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

പില്ക്കാലത്ത് (ഏബ്രഹാം മല്പാൻ) നവീകരണാശയങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ പ്രമുഖനാണ്—തത്ഫലമായി നവീകരണാശയങ്ങളോട് പ്രതിപത്തി കാട്ടിയവർ എതിർവിഭാഗമായി സഭയിൽ തുടരുകയും കാലക്രമേണ അത് മറ്റൊരു വിഭജനത്തിന് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. 1889-ലെ റോയൽ കോടതിവിധിയിലൂടെ മലങ്കരസഭയിൽനിന്നും നവീകരണ വിഭാഗം വേർപെടുകയും "മാർത്തോമ്മാ സഭ" എന്ന പേരിൽ പുതിയ സഭ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് (1876)

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങളിലൊന്നാണ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്. നവീകരണവിഭാഗത്തെ വ്യവഹാരത്തിൽ തോല്പിക്കുവാനായി മലങ്കരസഭ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിലേക്ക് വരുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ഒരു യോഗം മുളന്തുരുത്തിയിൽകൂടി നിശ്ചയങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. 1876 ജൂൺ മാസത്തിൽ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽവെച്ച് ചേർന്ന മലങ്കരസഭാ പ്രതിനിധി സമ്മേളത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും പരമാധി

കാരവും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് അടിയറവ് വയ്ക്കുന്നതായി എഴുതാൻ പാത്രിയർക്കീസ് നിഷ്ക്കർഷിച്ചു. 1873-ൽ വെളിയനാട് വച്ച് ചേർന്ന സഭായോഗ തീരുമാനങ്ങളെ കൂടാതെ മലങ്കര സഭ പുരാതനകാലം മുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെന്നും തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടു. നവീകരണവിഭാഗത്തെ വ്യവഹാരത്തിൽ തോല്പിക്കുന്നതിന് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ സഹായിച്ചുവെങ്കിലും സഭയുടെ സ്വകീയതയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കൂച്ചുവിലങ്ങിടുന്നതിനും സഭയുടെ വിഭജനത്തിനും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വഴിതെളിച്ചു എന്നത് ദുഃഖകരമായ ചരിത്രസത്യമാണ്. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസാണ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും അതിൽ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം വഹിച്ചതും. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ കാലത്താണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സുന്നഹദോസ് കൂടുവാൻ ഇടയായത്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഭാരതസന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് നിലനിൽക്കുന്ന രണ്ടു പാരമ്പര്യങ്ങൾ വിശദമാക്കുക?
2. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് എന്നാലെന്ത്? അതിലൂടെ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് ഉണ്ടായ ദോഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
3. ചുരുക്കമായി വിവരിക്കുക.
   1. പേർഷ്യൻ കുടിയേറ്റം.
   2. കൂനൻകുരിശു സത്യം.
4. തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോൻ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടതെങ്ങനെ?
5. മലങ്കരസഭയിലെ വിഭജനത്തിന് ഇടയാക്കിയ സാഹചര്യം വ്യക്തമാക്കുക.
6. പ്രസിദ്ധമായ വട്ടിപ്പണക്കേസ് എന്താണ്?
7. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് എന്നാലെന്ത്? അതിന്റെ ദോഷഫലങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുക.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്
കാതോലിക്കാ സിംഹാസന ചരിത്രം

മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, സ്വയംശീർഷകത്വത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് മലങ്കരയുടെ കാതോലിക്കേറ്റ്. കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചും അതിന് മുഖാന്തിരമായ സംഭവങ്ങളെ കുറിച്ചുമാണ് ഈ പാഠഭാഗത്തിൽ നാം ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

1. കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനനാമങ്ങൾ
2. കാതോലിക്കാ - മഫ്രിയാന സ്ഥാനങ്ങൾ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ
3. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം
4. കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം മലങ്കരയിൽ
5. മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് കാതോലിക്കേറ്റോ, മഫ്രിയാനേറ്റോ
6. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനസ്ഥാപനമോ?

കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനനാമങ്ങൾ

കാതോലിക്കാ എന്ന നാമം കാത്-ഹോലിക്കോസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. പൊതുവിന്റെ ആൾ എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ സാമ്പത്തിക ചുമതല വഹിക്കുന്ന സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനും ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആയതിനാൽ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ കാതോലിക്കോസ് എന്ന പേര് സഭാ സ്ഥാനികൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്ത് പേർഷ്യ, ജോർജ്ജിയ, അർമേനിയ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ സഭാ സ്ഥാനികൾ കാതോലിക്കോസ് എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പൊതുവിന്റെ ആൾ എന്നതു കൂടാതെ ഒരു നിശ്ചിത ഭൂപ്രദേശത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന സഭാസ്ഥാനി എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഈ സ്ഥാനനാമം മേല്പറഞ്ഞ സഭകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനനാമം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിലുള്ള സഭാസ്ഥാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു നാമധേയമാണ്. പ്രധാന പിതാവ് എന്നർത്ഥം വരുന്ന പാറ്ററി, ആർക്കീസ് എന്നീ ഗ്രീക്ക് പദങ്ങളിൽ നിന്നാണ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാന നാമം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. സഭയുടേയോ, കുടുംബത്തിന്റെയോ, വർഗ്ഗവംശങ്ങളുടേയോ പ്രധാന ചുമതലക്കാരൻ ഈ പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കോസും സ്ഥാന നാമങ്ങളിലും അതുൾക്കൊളള്ളുന്ന അധികാര അവകാശങ്ങളിലും തുല്യരാണെന്ന് മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുതകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. രണ്ട് സ്ഥാന നാമങ്ങളും തുല്യ അധികാരാവകാശങ്ങളോടെ വ്യത്യസ്ത സഭാ വിഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥാനികൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

കാതോലിക്കാ-മഫ്രിയാനസ്ഥാനങ്ങൾ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ

പേർഷ്യൻ സഭയിൽ എ.ഡി 290 നോടടുത്ത് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം നിലവിൽ

വന്നു. ഏകദേശം മുന്നൂറിൽപ്പരം വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളായി പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന തിഗ്രീസിലെ സഭയിലും മഫ്രിയാന സ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നു. പേർഷ്യൻ സഭയുടെ തലവനെ കാതോലിക്കാ എന്ന നാമത്തിലും തിഗ്രീസിലെ സഭയുടെ തലവനെ മഫ്രിയാന എന്ന നാമത്തിലും വിളിച്ചുപോന്നു. കാതോലിക്കാ പേർഷ്യൻ സഭാംഗങ്ങളുടെ തലവനും മഫ്രിയാന അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളായി പേർഷ്യയിൽ അധിവസിക്കുന്നവരുടെ നേതാവുമായിരുന്നു. കാതോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസിന് തുല്യസ്ഥാനിയും മഫ്രിയാന (ഫലം കായ്ക്കുന്നവൻ) പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയുമാണെന്ന സങ്കൽപ്പം ആ കാലങ്ങളിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം കാതോലിക്കാ മഫ്രിയാന സ്ഥാനനാമങ്ങൾ തുല്യ രേഖകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞവയിൽ പേർഷ്യൻ സഭയുടെ കാതോലിക്കായുമായിട്ടായിരുന്നു മലങ്കര സഭ ഏകദേശം പന്ത്രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം സമ്പർക്കവും സൗഹൃദവും പുലർത്തിയിരുന്നത്. തിഗ്രിസിലെ മഫ്രിയാന അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയും, അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട സുറിയാനി സഭാംഗവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളായി തിഗ്രീസിൽ പാർത്തിരുന്നവർക്ക് ഇടയ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ തിഗ്രിസിലെ സഭ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം

മലങ്കര സഭയുടെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ വൈദേശികാധിപത്യത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനവും, മലങ്കര സഭയുടെ നൈസർഗ്ഗിക സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയും ഇത്തരമൊരു ഭരണസംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ സഭാ പിതാക്കന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. കൂടാതെ മലങ്കരസഭയുടെ ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായി മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ കാണാവുന്നതുമാണ്.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസും, അതിലൂടെ പാത്രിയർക്കീസ് അനധികൃതമായി നേടിയെടുത്ത അധികാരാവകാശങ്ങളുമാണ്. 1876-ൽ കൂടിയ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് സഭയുടെ പരമാധികാരി അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നും പുരാതനകാലം മുതൽ മലങ്കര സഭ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നുമുള്ള തെറ്റായ തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു. മേൽപറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കിസിന് സർവ്വാധികാരം ഉറപ്പാക്കുകയും, മലങ്കര സഭ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമാണെന്ന നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുവഴി മലങ്കരസഭയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടു എന്ന ധാരണയുണ്ടായി. വൈദേശികമായ ഇടപെടലുകൾ മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുകയും മലങ്കര സഭ ഒരിക്കൽ കൂടി വൈദേശികാധിപത്യത്തിൽ അമരുകയും ചെയ്തു. പ്രധാനമായും വൈദേശികാധിപത്യത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചന വാഞ്ഛ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് വഴി തെളിച്ചു.

കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ മറ്റൊരു പശ്ചാത്തലം റോയൽ കോടതി വിധിയിലൂടെ നവീകരണക്കാരെ പരാജയപ്പെടുത്തി മലങ്കര സഭയ്ക്ക് വിജയം നേടി

കൊടുത്ത ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന് അംഗീകാരവും ആദരവും നേടി കൊടുക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ പേർഷ്യയിലെ തിഗ്രിസിൽ നിലനിൽക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ഭരണസംവിധാനം - മഫ്രിയാന സ്ഥാനം - മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നും, പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തേക്ക് ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനെ ഉയർത്തണമെന്നുള്ളതുമായിരുന്നു സഭാംഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. ഈ ആവശ്യത്തിലേക്ക് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും പാത്രിയർക്കീസിന് കത്തുകൾ അയച്ചിരുന്നതായും ചരിത്ര രേഖകളുണ്ട്. തിഗ്രീസിൽ നിന്നുപോയ മഫ്രിയാന സ്ഥാനം മലങ്കരയിൽ പുനസ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു മലങ്കര സഭയുടെ ആവശ്യം. സ്വതന്ത്ര ചുമതലയുള്ള ഭരണസംവിധാനം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസുമായോ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുമായോ ഉള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കണമെന്ന അഗ്രഹം പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയ്ക്കോ, കൂട്ടാളികൾക്കോ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്ര രേഖകളിൽ പറയുന്നില്ല. പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ 1911 മെയ് 5-ാം തീയതി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് അകാനോനികമായി മുടക്കിയത് കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസന്ന കാരണങ്ങളിലൊന്നാണ്.

മലങ്കര സഭയുടെ പൗരാണികതയുടെയും ചരിത്രബോധത്തിന്റെയും പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണമായി കാതോലിക്കേറ്റിനെ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ സഭയുടെ ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചയുടെ ഫലമായി രൂപം കൊണ്ട സ്വതന്ത്ര ഭരണ സംവിധാനവുമായി കാതോലിക്കേറ്റിനെ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. പൗരാണികതയും ചരിത്രബോധവും സ്ഥാന വളർച്ചയുമെല്ലാം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപന കാരണങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നതാണ്.

കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം മലങ്കരയിൽ

പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്ക് മലങ്കരസഭയിലാകമാനം വലിയ കോളിളക്കം സൃഷ്ടിച്ചു. മലങ്കരയിലെ ബഹു ഭൂരിപക്ഷം പള്ളികളും ജനങ്ങളും വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിനോടൊപ്പം അണി നിരന്നു. അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ വിധമുള്ള ഇടപെടലുകൾക്ക് വിരാമമിടുന്നതിനും മേലിൽ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു. അബ്ദുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനെ വിവരം ധരിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം മലങ്കര സഭയുടെ ക്ഷണപ്രകാരം 1912 ജൂൺ മാസം 13-ാം തീയതി മലങ്കരയിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പരുമലയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗം കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസ് മാർ ഇവാനിയോസിനെ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. അതനസുരിച്ച് 1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നിരണം വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഈവാനിയോസിനെ മാർ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ മലങ്കര സുന്നഹദോസ് കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ചു. അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് കാതോലിക്കേറ്റോ, മഫ്രിയാനേറ്റോ?

മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായത് കാതോലിക്കേറ്റാണെന്നും മഫ്രിയാനേറ്റാണെന്നുമുള്ള രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും

കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് അയച്ചുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന എഴുത്തുകളിൽ മഫ്രിയാന സ്ഥാനത്തേക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ആവശ്യമാണ് ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തോടനുബന്ധിച്ച് അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് പുറപ്പെടുവിച്ച കൽപ്പനകളിൽ മാർ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ കാതോലിക്കാ അഥവാ മഫ്രിയാന എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഒരു കൽപ്പനയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

In response to your request, we have ordained our beloved Ivanios as Baselios with the name Maphrian or Catholicos of the East that is the See of the Apostle Mar Thoma India and elsewhere" (V.C Samuel, Truth Triumphs, MOC, Kottayam, 46) 1912 സെപ്റ്റംബർ 17-ാം തീയതി പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്തുത കൽപ്പനയിൽ മലങ്കര സഭയുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ അഥവാ മഫ്രിയാനായായി മാർ ഈവാനിയോസിനെ, ബസേലിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും ആഗ്രഹിച്ചതും മഫ്രിയാനേറ്റാണെങ്കിലും അതിനെ കാതോലിക്കേറ്റായും കൽപ്പനയിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ 1913 ഫെബ്രുവരി മാസം എട്ടാം തീയതി പുറപ്പെടുവിച്ച കൽപ്പനയിലും മലങ്കരയുടെ സഭാ തലവനെ കാതോലിക്കായായി വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൽപ്പന ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു. When the Catholicos passes away, your bishops have the legitimate right to ordain another person in the place" മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് കൽപ്പനകളിലും മലങ്കരസഭാദ്ധ്യക്ഷനെ കാതോലിക്കാ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭ ആഗ്രഹിച്ചത് മഫ്രിയാനേറ്റാണെങ്കിലും ഫലത്തിൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിതമായി. കാതോലിക്കായുടെ അധികാരവകാശങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൽപ്പനയിലും മഫ്രിയാന സ്ഥാനത്തിന് അതീതമായ അഥവാ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനികൾക്ക് നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന അധികാരാവകാശങ്ങളേക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. ആയതിനാൽ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായത് സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റാണ്.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനമോ, പുനസ്ഥാപനമോ

കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം, പുനസ്ഥാപനമെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ എങ്ങനെ ഇടയായി. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനം പുനസ്ഥാപനമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

1) തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റാണ് മലങ്കരയിലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചത് എന്ന ബോധ്യവും അത്തരത്തിലുള്ള പ്രചരണവും.
2) മലങ്കരസഭ തിഗ്രീസിലെ സഭയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്ന ധാരണ
3) മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ, തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കായുടെ അതേ വിശേഷണപദമായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന തലക്കെട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ
4) തിഗ്രിസിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് നിന്നുപോയിയെന്നും അതിപ്പോൾ നിലവിലില്ല എന്നുമുള്ള ധാരണ.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനം പുനസ്ഥാപനമെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ചരിത്രപരമായ

പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലാക്കി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ അവാസ്തവമാണെന്നും ആയതിനാൽ പുനസ്ഥാപനമല്ല, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

തീഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റല്ല, മറിച്ച് അതേ അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ കാതോലിക്കേറ്റാണ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായത്. മലങ്കര സഭ തിഗ്രീസിലെ സഭയുടെ ഭാഗമായിരുന്നില്ല എന്നത് ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. കൂടാതെ ഒരേ വിശേഷണ പദങ്ങളോ, നാമങ്ങളോ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഒരേ സ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യണമെന്നില്ല. തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളായവർക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിതമായ ഒരു ഭരണ സംവിധാനമായിരുന്നു. തിഗ്രീസിലെ സഭ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗവുമായിരുന്നു.

മലങ്കര സഭയുടെ കാതോലിക്കേറ്റ് മുമ്പ് മറ്റെങ്ങും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നുള്ളതും മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മലങ്കര സഭയുടെ പിതാക്കന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ഭരണ സംവിധാനമാണെന്നുള്ളതുമായ വസ്തുതകൾ മലങ്കരയുടെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനമെന്ന വസ്തുതയെ സാധൂകരിക്കുന്നു. 1912 ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനമാണ് നടന്നത് എന്ന് ഇതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. കാതോലിക്കാ, പാത്രിയർക്കീസ്, മഫ്രിയാന എന്നീ സ്ഥാനനാമങ്ങളുടെ ഒരു താരതമ്യ പഠനം നടത്തുക.
2. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുക.
3. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനം പുനഃസ്ഥാപനമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക.
4. കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിനായും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായും പരിശ്രമിച്ച സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിതവൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.
5. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

മലങ്കരസഭ ആധുനിക യുഗത്തിൽ

കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന് ശേഷമുള്ള മലങ്കരസഭാ ചരിത്രം സഭയുടെ വളർച്ചയുടെയും ഉയർച്ചയുടെയും നാളുകളാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും, തനിമയും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ശരിയായ ദിശാബോധം നൽകുകയും മലങ്കര സഭ ലോകോത്തര സഭകളുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ഉയരുന്നതിനുള്ള സാദ്ധ്യതയുടെ വാതിൽ തുറക്കുകയും ചെയ്തു. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

1. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനാ രൂപീകരണം
2. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ - കാതോലിക്കാ സ്ഥാനലയനം
3. 1958 ലെ ബഹു. സുപ്രീം കോടതി വിധിയും സഭാ സമാധാനവും
4. മലങ്കരസഭയും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനവും
5. മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഭരണഘടന രൂപീകരണം-1934

ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്രമാകുന്നതിനും ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന രൂപീകരിക്കുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭയായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒരു ഭരണഘടന രൂപീകരിക്കുകയും അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളത് അഭിമാനാർഹമായ ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. 1934 ഡിസംബർ മാസം 26-ാം തീയതി കോട്ടയം എം.ഡി സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനാണ് സഭാ ഭരണഘടന പാസ്സാക്കിയത്. മലങ്കര സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയും കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, വൈദേശികാധിപത്യം ചെറുക്കുന്നതിനും സഭാ ഭരണഘടന രൂപീകരണം സഹായിച്ചു എന്നത് പ്രത്യേകം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.

1911 മുതൽ 1934 വരെയുള്ള കാലഘട്ടം സംഘർഷഭരിതവും, എന്നാൽ സമാധാനാലോചനകളിലൂടെ സമാധാനന്തരിക്ഷം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു കാലമായിരുന്നു. 1928-ൽ കൂടിയ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി, ശ്രീ. ഒ.എം. ചെറിയാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഭരണഘടനാ സബ് കമ്മറ്റിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. നിയമസംഹിത എന്ന പേരിൽ ഈ കമ്മറ്റി ഒരു പ്രാഥമിക രേഖ തയ്യാറാക്കി. അതേ സമയം തന്നെ പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും സ്വന്തമായി ഒരു ഭരണഘടനാ നക്കൽ തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും ഭരണഘടനാ രൂപീകരണ സമതിയും തയ്യാറാക്കിയ നക്കലുകളെ കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും, ചർച്ചകളും നടക്കവേ, 1934 ഫെബ്രുവരി 23-ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കാലയവനിക പൂകി. 1934 ഡിസംബർ 26-ന് കൂടിയ മലങ്കര

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ ഭരണഘടന സബ് കമ്മറ്റി അംഗീകരിച്ച് സമർപ്പിച്ച ഭരണഘടനാരൂപം പാസ്സാക്കുകയും 1935-ൽ പ്രസ്തുത ഭരണഘടന നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്തു. 1934-ൽ അംഗീകരിച്ച സഭാ ഭരണഘടനയിൽ 13 അദ്ധ്യായങ്ങളും, 127 വകുപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനയിൽ 13 അദ്ധ്യായങ്ങളും 135 വകുപ്പകളും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഭരണഘടന 1951, 1967, 1997, 2006, 2012 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ-കാതോലിക്കാ സ്ഥാനലയനം

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രപരമായ വളർച്ചയുടെ ഘട്ടങ്ങളിൽ രൂപീകൃതമായ രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച അപ്പോസ്തോലിക പൈതൃകവും കൈവയ്പും സഭാ സ്ഥാനികളിലൂടെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം തുടർന്നു എന്ന് നാം കാണുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായിൽ നിന്ന് നൽവരം പ്രാപിച്ച ഭാരതസഭയുടെ ആദ്യ പിതാക്കന്മാരിൽ തുടങ്ങി കാതോലിക്കായോളം ആ അപ്പോസ്തോലിക ശ്രേണി നീണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ആദിമ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ എന്നപോലെ മലങ്കര സഭയുടെ ആദ്യ പിതാക്കന്മാരെ മൂപ്പന്മാർ എന്നോ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെന്നോ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കാം. കാലാന്തരത്തിൽ ജാതിക്ക് കർത്തവ്യൻ, അർക്കദിയാക്കോൻ എന്നീ പേരുകളിൽ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. 1653-ലെ സഭാ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനത്തോടനുബന്ധിച്ച് മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർത്തോമ്മാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാമാരും, അവരുടെ പിൻഗാമികളായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മലങ്കര സഭയെ സുധീരം നയിക്കുകയും 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തോടെ രണ്ട് സുപ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ മലങ്കര സഭയിൽ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര സഭയുടെ ലൗകീകവും വൈദീകവും ആത്മീയവുമായ ഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹിത്വം വഹിക്കുന്ന മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും മൂറോൻ കൂദാശ, മെത്രാഭിഷേകം, തുടങ്ങിയ ചുമതലകളോടൊപ്പം സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷ പദവിയും അലങ്കരിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും. 1912 മുതൽ 1934 വരെ ഈ രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളും രണ്ടായി നിലനിൽക്കുകയും എന്നാൽ 1934-ലെ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളും ഒരാളിൽ നിക്ഷിപ്തമാകത്തക്കവണ്ണം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ രണ്ട് സുപ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നായിചേർന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും എന്ന നാമധേയത്തിൽ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങനെ കാതോലിക്കാ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ പ്രസിഡന്റും മലങ്കര സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയുമായി. ഈ സ്ഥാനലയനം മലങ്കര സഭയുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ചയെ വളരെയേറെ സഹായിച്ചു.

1958-ലെ ബഹു. സുപ്രീം കോടതി വിധിയും സഭാ സമാധാനവും

1912 ലെ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തേ തുടർന്ന് സഭയിൽ ഭിന്നത രൂക്ഷമാവുകയും ബാവാ കക്ഷിയെന്നും, മെത്രാൻ കക്ഷിയെന്നുമുള്ള പേരിൽ ഇരു വിഭാഗങ്ങളും പരസ്പര മത്സരിക്കുകയും ചെയ്തു. വാദിയായും പ്രതിയായും ഇരുവിഭാഗങ്ങളും

കേസുകൾ നടത്തുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അനുരഞ്ജന ശ്രമങ്ങളും നടന്നിരുന്നു. അനുരഞ്ജനശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും 1958 സെപ്റ്റംബർ 12-ാം തീയതി ബഹു. സുപ്രീംകോടതി വിധി ഉണ്ടായി. ബഹു. സുപ്രീം കോടതി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് അനുകൂലമായി വിധി പറയുകയും അതേ തുടർന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം പുനസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എസ്. ആർ. ദാസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ അഞ്ചംഗ ബഞ്ചാണ് വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ചീഫ് ജസ്റ്റിസിനെ കൂടാതെ ജസ്റ്റിസ് ഭഗവതി, ജസ്റ്റിസ് സിൻഹ, ജസ്റ്റിസ് സുബ്ബറാവു, ജസ്റ്റിസ് വാങ്കു എന്നിവർ ഡിവിഷൻ ബഞ്ചിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

1938-ൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്കെതിരെ കൊടുത്ത കേസാണ് പല വിധി തീർപ്പുകളും കടന്ന് 1958-ൽ ബഹു സുപ്രീം കോടതി വിധിയിലൂടെ അവസാനിച്ചത്. 1946-ൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കെതിരെ വിധി ഉണ്ടായെങ്കിലും അപ്പീൽ വാദം കേട്ട് ബഹു സുപ്രീം കോടതി 1958-ൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭക്കനുകൂലമായി വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പ്രസ്തുത വിധി മലങ്കര സഭയുടെ സമാധാനത്തിന് മുഖാന്തിരമായി ഭവിച്ചു.

1958-ലെ വിധിക്കുശേഷം കാതോലിക്കാ പക്ഷത്തും പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തുമുള്ള എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസും ഉൾപ്പെട്ട സംഘം 1958 ഡിസംബർ 16-ന് കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടുകയും, രാത്രി പതിനൊന്ന് മണിക്ക് പരസ്പര സ്വീകരണത്തിന്റെ കത്തുകൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ (ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതിയൻ) പ്രതിനിധി മാർ യൂലിയോസും ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവയും പരസ്പരം കത്തുകൾ കൈമാറി സഭയിൽ സമാധാനം കൈവരിച്ചു.

1958-ൽ സഭയിൽ സമാധാനം പുനസ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും തുടർന്നും അലോസരങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങായി പൊന്തിവന്നു. കേസുകളും, തുടർ കേസുകളുമായി ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം മലങ്കര സഭ വിഭജിതമായി കഴിയുന്നു. സഭാ സമാധാനത്തിനുശേഷം നടന്നിട്ടുള്ള വാദ-പ്രതിവാദങ്ങളുടെ അന്തിമ തീരുമാനം 1995 ൽ ബഹു. സുപ്രീം കോടതി വിധിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ തുടർന്നുള്ള വിധികൾക്കോ, സമാധാനശ്രമങ്ങൾക്കോ അന്തിമമായ വിജയം കൈവരിക്കാനായിട്ടില്ല. ബഹു. സുപ്രീം കോടതി തന്നെ സമാധാന ശ്രമങ്ങൾ വിജയത്തിലെത്തിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമമായിരുന്നു 2002-ലെ അസോസിയേഷൻ. ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ യോഗം സുപ്രീം കോടതി ജസ്റ്റിസായ ജസ്റ്റിസ് മളിമഠിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. 2002 മാർച്ച് 20-ന് നടന്ന പ്രസ്തുത അസോസിയേഷൻ യോഗം ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ, ക്രമപ്രകാരമുള്ള മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന് വോട്ടെടുപ്പിലൂടെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. ദൗർഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ, പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷം അവസാന നിമിഷത്തിൽ അതിൽ നിന്നും പിന്മാറി. തുടർന്ന് ആ വിഭാഗം നിഷേധാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്നും മലങ്കര സഭയിൽ സമാധാനം ഒരു മരീചികയായി നിലകൊള്ളുന്നു.

മലങ്കര സഭയും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനവും

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് സഭാ ചരിത്രത്തിൽ വളരെയേറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം വിഘടിത സഭാ

സമൂഹങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുവാനും, ഐക്യ സന്ധി സംഭാഷണങ്ങളിലേർപ്പെടുവാനും പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പാനും ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നും ഇത്തരം ശ്രമങ്ങൾക്ക് താൽപര്യവും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1948 ആംസ്റ്റർഡാമിൽ ഔദ്യോഗികമായി രൂപം കൊണ്ട അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ സ്ഥാപകാംഗങ്ങളിലൊന്നാണ് മലങ്കരസഭ എന്നുള്ളത് മലങ്കര സഭയുടെ എക്യുമെനിക്കൽ താൽപര്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അഖില ലോകസഭാ കൗൺസിലിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പും മലങ്കര സഭ എക്യുമെനിക്കൽ രംഗങ്ങളിൽ സജീവ സാന്നിദ്ധ്യം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ, ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി, ഡോ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി, അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് തിരുമേനി, ഫാ. ഡോ. വി.സി. ശാമുവേൽ, ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ, സാറാ ചാക്കോ തുടങ്ങി അനേകർ മലങ്കര സഭയുടെ പ്രതിനിധികളായി എക്യുമെനിക്കൽ സഭകളിൽ സജീവസാന്നിദ്ധ്യം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ കക്ഷിവഴക്കും ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളും സഭയുടെ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രതിച്ഛായക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്.

മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

മലങ്കര സഭയ്ക്ക് മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഓർഡർ ഓഫ് സെന്റ് തോമസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് മലങ്കര സഭയിൽ നിലവിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷം സന്യാസാശ്രമങ്ങളുടെയും ആവിർഭാവം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളോ അതിനുശേഷമോ ആണ്. റാന്നി പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമം 1918-ലും പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറാ 1929-ലും കോയമ്പത്തൂർ തടാകം ക്രിസ്തുശിക്ഷ്യാശ്രമം 1936-ലും പുതുപ്പാടി സെന്റ് പോൾസ് ആശ്രമം 1958-ലും ചെങ്ങമനാട് ബേത്ലഹേം ആശ്രമം 1960-ലും റാന്നി ഹോളി ട്രിനിറ്റി ആശ്രമം 1970-ലും മൈലപ്ര മാർ കുറിയാക്കൊസ് ദയറാ 1985-ലും സ്ഥാപിതമായി. സന്യാസാശ്രമങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ സന്യാസിനി മഠങ്ങളും സ്ഥാപിതമായി എന്നുള്ളത് വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അങ്ങനെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് മലങ്കര സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി.

സന്യസാശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സുവിശേഷീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും മലങ്കര സഭയിൽ രൂപം കൊണ്ടു. 1924-ൽ അർത്തുങ്കൽ ഗീവർഗിസ് കത്തനാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപീകൃതമായ പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷ സമാജവും, എം. പി. പത്രോസ് ശെമ്മാശന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച സ്ലീബാദാസ സമൂഹവും ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്. കൂടാതെ എം. വി. ജോർജ് ശെമ്മാശന്റെ (അഭിവന്ദ്യ ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി) നേതൃത്വത്തിൽ 1953-ൽ സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ സംഘവും സ്ഥാപിതമായി.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. 'കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിനുശേഷം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ശരിയായ ഒരു ദിശാബോധം നൽകുവാൻ സഭാ ഭരണഘടനാ രൂപീകരണത്തിനു കഴിഞ്ഞു.' ഈ വാദം സമർത്ഥിക്കുക.
2. ചെറിയ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.
   1. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ-കാതോലിക്കാ സ്ഥാനലയനം.

2. മലങ്കര സഭയും എക്യൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനവും.

3. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ.

ഗ്രന്ഥസൂചിക

1. **ഫാ. വി. സി. ശാമുവേൽ,** *ആധുനിക ഭാരതസഭ,* ദിവ്യബോധനം, കോട്ടയം 1987
2. **സി. വി. ചെറിയാൻ,** *Orthodox Christianity in India; A History of the Malankara Orthodox Church* AD - 52-2002, Academic Kottayam, 2003
3. **Joseph Cheeran,** *the Indian Orthodox Church of St. Thomas* (A.D 52-2009) Kottackal, Kottayam 2009
4. **സഭാ വിജ്ഞാനകോശം,** ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം 1993
5. **ഫാ. എം. ഒ. ജോൺ,** *യേറുശലേമിൽ നിന്ന്,* ദിവ്യബോധനം, കോട്ടയം, 2000
6. **ഫാ. വി. സി. ശാമുവേൽ,** *സഭ വളരുന്നു,* ദിവ്യബോധനം, കോട്ടയം 1991
7. **കാതോലിക്കാ സിംഹാസന ചരിത്രം,** സൺഡേസ്കൂൾ പബ്ലിക്കേഷൻ, കോട്ടയം, 2009

യൂണിറ്റ് നാല്

ക്രിസ്തീയ കുടുംബം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വേദപുസ്തക അടിസ്ഥാനം

ആമുഖം

സമൂഹത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കുടുംബത്തേക്കുറിച്ചുള്ള വീക്ഷണങ്ങളും മാറിയിട്ടുണ്ട്. തന്നെയുമല്ല വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളിലും ദേശങ്ങളിലും മതങ്ങളിലും ഒരേ വീക്ഷണം ഈക്കാര്യത്തിൽ പുലർത്തിയിരുന്നു എന്നു പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നിരുന്നാലും നമുക്ക് കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണം ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുവായി എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതം കരുപിടിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നത് കുടുംബമാണ്. കുടുംബത്തെ പല നിലകളിൽ വീക്ഷിക്കാം.

1. ബയോളജിക്കൽ അഥവാ ജീവശാസ്ത്രപരമായ വീക്ഷണം

പ്രകൃതിയിലെ ജീവജാലങ്ങൾക്ക് ഒരു ക്രമമുണ്ട്. അത് ഒരു പ്രായമാകുമ്പോൾ ഇണ ചേർന്ന് സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കും. കുറെക്കാലം സ്വന്തം കുട്ടികളെ വളർത്തുകയും ചെയ്യും. അതുകഴിഞ്ഞ് മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ എന്ന വികാരവിചാരത്തോടെയുള്ള ഒരു ജീവിത ക്രമീകരണം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

2. സൈക്കോളജിക്കൽ അഥവാ മനഃശാസ്ത്രപരം

സ്ത്രീയ്ക്കും പുരുഷനും മനസ് തുറന്ന് പങ്കിടുവാനും, സ്നേഹവും കരുതലും പങ്കു വയ്ക്കുവാനുമുള്ള ഒരു വൈകാരികമായ ആഗ്രഹം നൈസർഗ്ഗികമായുണ്ട്. കുടുംബ ബന്ധത്തിൽ കൂടി അത് നിറവേറുന്നു.

3. കൊമേഴ്സ്യൽ അഥവാ സാമ്പത്തികം

സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വം എല്ലാവരുടെയും നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചയ്ക്കും ആവശ്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് നിസ്സഹായരായ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളുടെ സംരക്ഷണയിൽ മാത്രമേ വളർത്തപ്പെടുന്നുള്ളുവല്ലോ. കുടുംബം അതിനുള്ള പ്രധാന ഉപാധിയാണ്.

4. സോഷ്യോളജിക്കൽ അഥവാ സാമൂഹികം

മനുഷ്യൻ ആത്യന്തികമായി സാമൂഹ്യജീവിയാണ്. സമൂഹം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ അതിനകത്തു തന്നെ ക്രമീകൃതമായ ഒരു ഘടന ആവശ്യമുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ യൂണിറ്റായി കുടുംബം നിലകൊള്ളുന്നു. അതു

കൊണ്ടാണ് കുടുംബം നന്നായാൽ സമൂഹം നന്നാകുമെന്ന് പറയുന്നത്.

ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണം

ഈ പറഞ്ഞ നാലു വീക്ഷണങ്ങളേയും അതിന്റെ സമഗ്രതയിൽ ഉൾക്കൊണ്ട്, അതിലുപരിയായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് വേദപുസ്തകം നൽകുന്നു. അതായത് കുടുംബത്തിന്റെ ചുമതലകൾ എല്ലാം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നത് ദൈവ ഇഷ്ടത്തിന് വിധേയമായിട്ടായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കുടുംബം എന്ന സംവിധാനംതന്നെ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയിലും പരിപാലനത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. വേദപുസ്തക അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിക്കാം.

1. കുടുംബത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു

(ഉല്പത്തി 1:25-26; 2)

കുടുംബത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നതിന്റെ രണ്ട് വിവരണങ്ങൾ നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വിവരണത്തിൽ എങ്ങനെ സൃഷ്ടി നടത്തി എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവ സാദൃശ്യവും സ്വരൂപവും സൃഷ്ടിയിൽ ആദ്യ മാതാപിതാക്കൾക്കല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവജാലങ്ങൾക്കും നൽകിയിട്ടില്ല എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ മനുഷ്യർ വളരണമെന്നും ചിന്തകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വിവരണത്തിൽ ആദ്യമാതാപിതാക്കളെ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നുള്ള വിശദീകരണമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ആദാമിന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി അവനെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവന്റെ വാരിയെല്ലിൽ നിന്ന് ഹവ്വായെ സൃഷ്ടിച്ചതുമൊക്കെ കുടുംബത്തെ ദൈവം തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ്. അന്യോന്യം കൂട്ടാളികളും പങ്കാളികളുമായി വർത്തിക്കണമെന്നാണ് ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അല്ലാതെ ആദാമിനേക്കാൾ താഴെ ദാസിയുടെ സ്ഥാനമാണ് ഹവ്വായ്ക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് പിൽക്കാലത്ത് ചിലരൊക്കെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിൽ അപ്രകാരം വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ദൃഢതയാണ് ഇവിടെ എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

2. വിവാഹ ബന്ധം വേർപിരിക്കാനാവില്ല

(വി.മത്തായി 19:1-12)

വിവാഹ കൂദാശയുടെ സമയത്ത് വായിക്കുന്ന സുവിശേഷഭാഗമാണ് ഇത്. യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവ് അത് അംഗീകരിച്ചില്ല. വിവാഹത്തിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ പരസ്പര ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയല്ല, ദൈവത്തോടാണ് അവരുടെ ഉടമ്പടി എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതാകയാൽ മനുഷ്യന് വേർപിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന പഠിപ്പിക്കൽ സഭ ഗൗരവമായാണ് വീക്ഷിക്കുന്നത്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിവാഹമോചനങ്ങൾ, ദൈവഇഷ്ടത്തിന് ചേർന്നതല്ലാ എന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

3. കർത്താവും സഭയും പോലെയുള്ള ബന്ധം

(എഫേ 5:22-32)

ഇതും വിവാഹ കൂദാശയ്ക്ക് വായിക്കുന്ന ലേഖന ഭാഗമാണ്. മർമ്മം, രഹസ്യം അഥവാ കൂദാശ എന്ന വാക്ക് ഇവിടെയാണ് നാം ആദ്യം കാണുന്നത്. Sacrament എന്ന ലത്തീൻ പദത്തിന് കൂദാശ എന്ന് പരിഭാഷ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

ഒരിക്കലും വേർപിരിക്കാനാവാത്തതാണ്. ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവൻ നൽകി സഭയെ വീണ്ടെടുത്തു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ ത്യാഗപൂർവ്വമായ സ്നേഹം നിലനിർത്തി ജീവിതാവസാനം വരെ ഒരുമിച്ച് വസിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നും ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

4. ഏക ഭാര്യ, ഏക ഭർത്താവ്

പഴയ സംസ്കാരങ്ങളിലും, എന്തിന് യഹൂദന്മാരിൽ പോലും ബഹു ഭാര്യാത്വവും വെപ്പാട്ടി സമ്പ്രദായവുമൊക്കെ നിലനിന്നിരുന്നു. ക്രിസ്തീയ സഭ ഇതിനെയൊന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഇടയലേഖനങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാർക്കും ശുശ്രൂഷകർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രബോധനം വിശ്വാസികൾക്ക് മുഴുവൻ ബാധകമായി സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. (1 തീമോ 3.2, തീത്തോ 1:6) ഏക ഭാര്യാ ഭർതൃ കുടുംബ രീതി ലോകത്തിന് മാതൃകയായി നൽകിയത് ക്രിസ്തീയസഭയാണ് എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

5. വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാണ്

മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വേദപ്രമാണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വിവാഹത്തെ ഒരു കൂദാശയായി സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂദാശയിൽ പ്രധാന കാർമ്മികൻ ദൈവമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് പ്രധാന കാർമ്മികൻ ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാരെ കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ വിവാഹ കൂദാശയിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ഭാഗത്ത് മോതിരം വാഴ്ത്തി വധൂവരന്മാർക്ക് നൽകുന്നു. വിവാഹ നിശ്ചയം പോലും ദൈവസന്നിധിയിൽ എടുക്കപ്പെടുന്നു എന്നതിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് കാർമ്മികർ മോതിരം വാഴ്ത്തി നൽകുന്നത്. പരസ്പരമുള്ള ഉടമ്പടിയല്ലായ്കയാൽ മോതിരങ്ങൾ പരസ്പരം നൽകുന്നില്ല. പ്രധാന കാർമ്മികൻ തന്നെ അതു വാഴ്ത്തി നൽകുന്നു. കിരീടം വാഴ്വിന്റെ അടുത്ത ശുശ്രൂഷയിൽ സ്ലീബായുള്ള മാല വാഴ്ത്തി കാർമ്മികൻ വധൂവരന്മാർക്ക് നൽകുന്നു. അതിനുശേഷം രണ്ടുപേരുടെയും കൈകൾ ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് അന്യോന്യം ഭരമേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ ദൈവമാണ് നിങ്ങളുടെ എന്നേക്കുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥൻ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കുടുംബം ദൈവിക സ്ഥാപനമാണ് എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് വി. വിവാഹ കൂദാശയിലെ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം. യഹോവ വീടു പണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പണിയുന്നവർ വൃഥാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു. യഹോവ പട്ടണം കാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കാക്കുന്നവർ വൃഥാ ജാഗരിക്കുന്നു (സങ്കീ 127-1) എന്ന വിശ്വാസത്തിന് പ്രധാന്യം നൽകുമ്പോൾ എല്ലാ കുടുംബജീവിതങ്ങളും വിജയിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

6. വി. ത്രിത്വം പരിപൂർണ്ണ മാതൃക

പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാൻ ഈ ലോകത്തിൽ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും, ആത്യന്തികമായി ഒരു ലക്ഷ്യം ജീവിതത്തിനുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു കുടുംബം വ്യക്തികൾ ചേർന്നുണ്ടാകുന്നതും, വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്ക് അനിവാര്യമായ വ്യത്യസ്തതകൾ ഉള്ളതുമാണ്. അവിടെ യോജിപ്പ് എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, മറുപടിയായി ലഭിക്കുന്ന ഉത്തരമാണ് വി. ത്രിത്വം. എന്നാൽ വി. ത്രിത്വത്തിലെ കൂട്ടായ്മയൊന്നും കേവല മനുഷ്യ ബുദ്ധിയിൽ ഗ്രഹിക്കാമെന്ന് ചിന്തിക്കുകയുമരുത്. ഏകത്വവും, വൈവിദ്ധ്യവും ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. സകലത്തെയും സൃഷ്ടിച്ച പിതാവും കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ അതിനെ വീണ്ടെടുത്ത പുത്രനും ഉണ്ടായതിനെയും ഉണ്ടാകുവാനുള്ളതിനെയും പൂർത്തീകരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവും വ്യത്യസ്തമായ ധർമ്മമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സാരാംശത്തിൽ മൂന്നും ഒന്നാണുതാനും. ഇതു

പോലെ കുടുംബത്തിൽ മാതാവിനും പിതാവിനും കുട്ടികൾക്കും വ്യത്യസ്ഥമായ ധർമ്മങ്ങളാണ് നിറവേറ്റാനുള്ളത്. അതേസമയം ദൈവസ്നേഹത്തിൽ എല്ലാവരും ഒന്നായിരിക്കുകയും വേണം. ഏകത്വവും ബഹുത്വവും ഒരുമിച്ചിരിക്കുന്ന ത്രിത്വത്തിലെ മർമ്മം ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടതാണ്.

7. നസ്രേത്തിലെ തിരുകുടുംബം

പുരുഷബന്ധം കൂടാതെയാണ് ക്രിസ്തു ജനിച്ചതെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന് ഒരു കുടുംബ പശ്ചാത്തലമുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല, മനുഷ്യാവതാരത്തെപ്പറ്റി പ. കന്യകമറിയാമിന് അരുളപ്പാടു നൽകുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ മറിയാമിന്റെയും യൗസേഫിന്റെയും വിവാഹ നിശ്ചയം നടത്തിയിരുന്നതായി വി. വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. (വി. മത്തായി 1:18-21; വി.ലൂക്കോസ് 1:26-38) ലോകരക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന് ജനിക്കാൻ ഒരു കുടുംബവും വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, കുടുംബത്തിന്റെ ആത്മീയ മൂല്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. ഒരുപോലെ ദൈവിക വെളിപാടുകൾ ലഭിച്ചവരാണ് വി. യോസഫും പരിശുദ്ധ കന്യക മറിയാമും. എട്ടാം ദിവസത്തെ പരിച്ഛേദനയും 40-ാം ദിവസത്തിലെ ദൈവാലയ പ്രവേശനവും 12-ാം വയസ്സിലെ പ്രതിഷ്ഠയും എല്ലാം മുറപോലെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട് പൈതലിനെ ദൈവകൃപയിലും മനുഷ്യരുടെ കൃപയിലും വളർത്തുവാനും മാതാപിതാക്കൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു. (വി. ലൂക്കോ 2:53) യേശുവിന് ഇതെല്ലാം ആവശ്യമെങ്കിൽ തിന്മയുടെ സ്വാധീനം അധികമുള്ള ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ വളർത്തപ്പെടുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ആത്മീയ ശിക്ഷണം എത്രയധികം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ ദൈവിക അടിസ്ഥാനത്തേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും കൂടി ചേർത്ത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണം മറ്റുള്ളതിൽനിന്നും എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
2. വിവാഹകൂദാശയിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന വേദഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശകലനം ചെയ്യുക.
3. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണം, കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പിനെ എങ്ങനെ സഹായിക്കും. ചർച്ച ചെയ്യുക.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

ആധുനിക കുടുംബങ്ങൾ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ

ആമുഖം

കുടുംബജീവിതങ്ങളിൽ എല്ലാ കാലങ്ങളിലും പ്രശ്നങ്ങളും, വെല്ലുവിളികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആധുനിക കുടുംബങ്ങളിൽ ഇത് കുറേ കൂടി സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. പല കാരണങ്ങൾ അതിനു പുറകിലുണ്ടെങ്കിലും ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് പാശ്ചാത്യസ്വാധീനമാണെന്നു പറയാം. അതായത് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ച അതിന്റെ ഭൗതികതയിലാണെന്ന് ഏവരും ചിന്തിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യർക്ക് ഉണ്ടായ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളും സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ വളർച്ചാരീതികളും നമുക്കും ഉണ്ടാകണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു. അതോടൊപ്പം പാശ്ചാത്യർക്ക് സംഭവിച്ച കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലെ താളപിഴകളും അറിയാതെ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലേക്കും വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങി. ഭൗതിക വളർച്ചയും കുടുംബ സമാധാനവും ഒരുമിച്ച് പോകുന്നില്ല എന്നതാണ് പാശ്ചാത്യരെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിൽകൂടി നമുക്ക് എത്തിച്ചേരാവുന്ന ഒരു നിഗമനം. വിവാഹമോചനങ്ങളും കുടുംബ തകർച്ചയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലും അവഗണിക്കാനാവാത്ത നിലയിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമായ ചില വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ചു മാത്രം നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

1. കൗദാശികമായ മൂല്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു

കുടുംബത്തിന്റെ സുസ്ഥിരത അതേപ്പറ്റിയുള്ള ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തിലും വിശ്വാസത്തിലുമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പാഠത്തിൽ പഠിച്ചതുപോലെ, ദൈവം കൂട്ടി ചേർക്കുന്നതാണെന്നും അത് വേർപിരിക്കാനാവുന്നതുമല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം ആധുനിക കുടുംബങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞു വരുന്നു. ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളാണ് വിവാഹത്തെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നതെന്ന് ആധുനിക ദമ്പതികൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തെക്കൂടി മറന്ന് അതിനായി കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ മൂല്യതകർച്ച വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്.

2. മാറുന്ന കുടുംബ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ദമ്പതികൾക്ക് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ആകാത്ത മാനസിക അവസ്ഥ

സമൂഹത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങൾ കുടുംബത്തെ വളരെ സ്വാധീനിക്കുന്നതാണ്. കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥിതി, കാർഷിക സമൂഹത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ദൈവാശ്രയബോധവും മനുഷ്യ ബന്ധവും ആ സമൂഹത്തിൽ കൂടുതലായിരുന്നു. കാർഷിക സമൂഹം വ്യവസായിക യുഗത്തിലേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ കൂട്ടു കുടുംബങ്ങൾ അണു കുടുംബങ്ങളായി മാറി. വ്യാവസായിക യുഗത്തിൽനിന്നും ഇന്ന് സൈബർ യുഗത്തിലേക്ക് സമൂഹം നീങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലത്ത് അലംഘനീയമെന്ന് ആത്മീയതയിലും ഭൗതീകതയിലും ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന മൂല്യങ്ങൾക്ക് ഇടിവു തട്ടി. ഉദാഹരണത്തിന് വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയ മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കുക

എന്നത് പഴയ സമൂഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മൂല്യമായിരുന്നു. ഇന്ന് അതിന് മാറ്റം വന്നു. ആ തരത്തിൽ സമൂഹത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ കുടുംബങ്ങൾക്ക് വെല്ലുവിളിയായിട്ടുണ്ട്.

3. ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ (Role Changes)

കുടുംബം ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയാണ്. അതിനകത്ത് ഒരോരുത്തർക്കും ചെയ്യുവാനുള്ള ധർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് മുൻകാലങ്ങളിൽ കൃത്യമായി നിർവഹിച്ചിരുന്നു. ഭർത്താവ് വീടിന് പുറത്ത് അദ്ധ്വാനിച്ച് കുടുംബത്തിനാവശ്യമായ വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും ഭാര്യ വീടിനകത്ത് പരിചരിക്കുകയും കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിച്ച് വളരുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഒരു ക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ കഴിവുകൾ വളരുന്നതിന് സഹായമല്ലാത്ത ഒരു ക്രമമായിരുന്നു എന്ന ദൂഷ്യം ഈ വ്യവസ്ഥിതിയ്ക്കുണ്ട്. എന്നാൽ അംഗീകൃതമായ ഒരു ഭരണ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന നല്ല വശവും അതിനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ക്രമം മാറി സ്ത്രീയും പുരുഷനും വീടിന് പുറത്ത് അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരായി മാറി. മാറിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു ആഭ്യന്തര ഭരണക്രമം ഇന്ന് കുടുംബങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇത് മറ്റൊരു വെല്ലുവിളിയാണ്.

4. ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ സ്വാധീനം

സാമ്പത്തികമായ വളർച്ചയും നേട്ടവുമാണ് ആഗോളവൽക്കരണ സമൂഹത്തിലെ വിജയത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട അളവുകോൽ. 'പണം ഇല്ലാത്തവൻ പിണം' എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വ്യക്തികളെയും സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ, എത്തിച്ചേരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന തലത്തിൽ ഉയർച്ച ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് അസംതൃപ്തി ഉണ്ടാകും. അത് കുടുംബ സമാധാനത്തെ ബാധിക്കും. ഭൗതിക വളർച്ചയിൽ ഒട്ടേറെ പ്രതീക്ഷകൾ ദമ്പതികൾ വച്ച് പുലർത്തുന്നുണ്ട്. പ്രതീക്ഷയും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുടുംബങ്ങളിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും.

5. മാധ്യമങ്ങളുടെ തെറ്റായ സ്വാധീനങ്ങൾ

സുഖലോലുപത, ആഢംബരം, വില കൂടിയ വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങി പലതിനോടും ആവശ്യത്തിലധികം ആർത്തി സൃഷ്ടിക്കുന്നത് മാധ്യമങ്ങളാണ്. ബുദ്ധിയും യുക്തിയും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിടത്ത് വൈകാരികമായ ഇളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മൂല്യബോധവും മനോഭാവവും ആത്മീയതയിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതാകണമെന്നില്ല. ഒട്ടേറെ ത്യാഗം ആവശ്യമായിരിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് കുടുംബ ജീവിതം. ത്യാഗമനസ്ഥിതിക്ക് പകരം ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യമാണ് മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികം നേടുക. കുടുംബത്തിനകത്തും ഈ സമവാക്യം ഉപയോഗിച്ച് തുടങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് അതും മറ്റൊരു വെല്ലുവിളിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

6. തിന്മയ്ക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സാമൂഹികാംഗീകാരം

ഒരു കാലത്ത് സമൂഹം വളരെ മ്ലേച്ഛമെന്ന് വിധിച്ചിരുന്ന പലതിനും ഇന്ന് സമൂഹം അംഗീകാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മദ്യപാനം അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. കേവല സൗഹൃദത്തിന്റെ ഭാഗമായി തുടങ്ങുന്ന ഈ ശീലം മിക്കവരെയും അടിമത്തത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഈ ഒറ്റ കാരണം

കൊണ്ടു തന്നെ അനേക കുടുംബങ്ങൾ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും പിന്നീട് വിവാഹ മോചനത്തിലേക്കും എത്തി ചേരുന്നു. മയക്കുമരുന്നിനോടുള്ള ആസക്തി വിവാഹേതര ബന്ധങ്ങൾ, കുറ്റവാസനകൾ, തുടങ്ങിയ അധാർമ്മിക പ്രവർത്തികളും കുടുംബ ജീവിതത്തിന് വെല്ലുവിളിയായിട്ടുണ്ട്.

7. മാനസിക രോഗങ്ങൾ

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ മാനസിക രോഗങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വിഷാദം, സംശയം, ഉന്മാദം, സാഡിസം (സാഡിസം: മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുക) അപകർഷത, അകാരണമായ ഭയം തുടങ്ങി ചെറുതും വലുതുമായ മാനസിക രോഗങ്ങൾ ദമ്പതികളിലൊരാൾക്ക് വന്നാൽ അതു കുടുംബത്തെ ബാധിക്കും. പങ്കാളിയ്ക്ക് ആവശ്യമായ പരിചരണവും നല്ല ചികിത്സയും തക്കസമയത്ത് നൽകിയാൽ പല അസുഖങ്ങളും ഭേദമാകുന്നതാണ്. അതിനുള്ള ത്യാഗ മനസ്സ് പങ്കാളിക്ക് ഇല്ലാതെപോയാൽ പ്രശ്നം ഗുരുതരമാകും. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിവാഹം മോചിക്കണമോ എന്ന് വളരെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച് തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ പട്ടികയിൽ ഇനിയും ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടികാട്ടാനുണ്ട്. ദമ്പതികളുടെ കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച, വ്യക്തിത്വങ്ങളിലെ അന്തരം, പരസ്പരമുള്ള ആദരമില്ലായ്മ, അഹന്ത, അസൂയ, അനിയന്ത്രിതമായ കോപം, ക്ഷമിക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ, അലസത, കുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിൽ ഏകോപനമില്ലായ്മ തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇനിയുമുണ്ട്. ആത്മീയമായ അടിത്തറയിൽ കുടുംബം പണിയുകയാണ് എല്ലാത്തിനും പരിഹാരം. "A family prays together stays together" ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കുടുംബം ഒരുമിച്ച് നിൽക്കും. ആരാധന, നോമ്പ്, ഉപവാസം തുടങ്ങിയ ആത്മീയ നിഷ്ഠകൾ പരിശീലിച്ച് ദൈവസ്വഭാവത്തിൽ ദമ്പതികൾ വളരുകയാണെങ്കിൽ മുകളിൽ കാണിച്ച എല്ലാ വെല്ലുവിളികളെയും അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയും. "യഹോവ വീടു പണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പണിയുന്നവർ വൃഥാ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു." (സങ്കീ 127:1) എന്ന ദൈവവചനം ആധുനിക കുടുംബങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി ഗൗരവമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ആധുനിക കുടുംബജീവിതത്തിലെ വെല്ലുവിളികൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക.
2. ഭൗതിക പുരോഗതി കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സന്തുഷ്ടിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
3. മാധ്യമങ്ങൾ കുടുംബങ്ങളെ ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുക.
4. മാനസികരോഗങ്ങൾ കുടുംബജീവിത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാം?

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ

ആമുഖം

ഒറ്റപ്പെട്ടതെങ്കിലും ചിലയിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥിതി വിശേഷത്തെ കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. കൊട്ടാരസമാനമായ വീട്. ഏക മകന് അതിവിശാലമായ ഒരു മുറി. അതിൽ റ്റി. വി, ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളും അതിനകത്ത് ഇരുന്ന് പഠിക്കുന്നതോടൊപ്പം ലോകത്തിന്റെ ഏതു മുക്കിലും മൂലയിലും ഉള്ളവരോട് ചാറ്റിംഗും, ഫേസ് ബുക്ക്, ടിറ്റർ തുടങ്ങിയ സോഷ്യൽ നെറ്റ് വർക്കിങ്ങിലും എപ്പോഴും സജീവം. മുറിയുടെ വാതിലിൽ ഒരു ഫലകം തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 'No entry without permission' അനുവാദം കൂടാതെ മുറിയ്ക്കകത്ത് പ്രവേശനമില്ല. പിതാവും മാതാവും കൂടി നിർമ്മിച്ച ഭവനം. ഏക മകന് സൗകര്യമായി പാർക്കാൻ അവർ നൽകിയ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അവന്റെ പ്രത്യേകമായ സമ്മതം ആവശ്യമാണത്രേ. ആധുനിക വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ലോകത്തെ ആഗോള ഗ്രാമമായി കണ്ട് വിശ്വപൗരനായി രാജ്യാന്തരബന്ധം നടത്തുമ്പോഴും ഒരു കൂരയ്ക്ക് താഴെ താമസിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളോടുള്ള സംഭാഷണവും സംസർഗ്ഗവും വളരെ പരിമിതമാകുന്നു. കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ പോലും ആഴമേറിയ സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാനാവാത്ത സ്ഥിതി വിശേഷത്തെ ഗൗരവമായി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ കുറഞ്ഞുപോകുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ

മാതാപിതാക്കൾ ഉദ്യോഗസ്ഥരോ, തിരക്കുകൾ ഉള്ളവരോ ആണെങ്കിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതു കുറയുന്നു. അതിനുപകരം സാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ സഹായത്തോടെ തങ്ങളുടെ അധികസമയം അവർ ചെലവിടുന്നു. കളിപ്പാട്ടങ്ങളിൽ തുടങ്ങി കമ്പ്യൂട്ടർ ഗെയിമിലൂടെ ഇന്റർനെറ്റിലും സോഷ്യൽ നെറ്റ് വർക്കിലുമെത്തി വീടിന് പുറത്തുള്ള ഒരു ലോകവുമായി അവർ ബന്ധം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കൂട്ടു കുടുംബ വ്യവസ്തിതി ഇല്ലാതായതോടെ പ്രായമായ വല്യപ്പന്മാർ, വല്യമ്മച്ചിമാർ എന്നിവരുമായി മുത്തശ്ശികഥകൾ കേട്ടുള്ള ആഴമായ സൗഹൃദം പങ്കിടുന്ന രീതിക്കും മാറ്റം വന്നു. ഭൗതിക പുരോഗതിയിൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടുള്ള വീടുകളും ഫ്ളാറ്റുകളും അയൽവീടുകളായുമായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കങ്ങളെ കെടുത്തി കളഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ വീടിനടുത്തുള്ള സ്കൂളിൽ പഠനം നടത്താതെ ദൂരെയുള്ള പബ്ലിക്ക് സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴും കുട്ടികൾക്ക് അയൽപക്കവുമായി ആഴമേറിയ സൗഹൃദബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വരുന്നു. ഇതിനെല്ലാമുപരി ആഗോളവൽക്കരണം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന അന്യവൽക്കരണവും ബന്ധങ്ങളെ ബലഹീനമാക്കുകയാണ്. അതായത് 'people are to be used and things are to be loved' മനുഷ്യരെ ഉപ

യോഗിക്കാനും വസ്തുക്കളെ സ്നേഹിക്കാനുമുള്ള ഒരു തത്വശാസ്ത്രമാണ് മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇടം തേടിയിരിക്കുന്നത്. പണവും സാങ്കേതിക വിദ്യകളുമുണ്ടെങ്കിൽ വ്യക്തികളെ ആവശ്യമില്ലാ എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറ്റങ്ങൾ എത്തി നിൽക്കുന്നു. Individualism അഥവാ അവനവനിസം സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിൽ അംഗീകൃതമായ മൂല്യമായിട്ടുണ്ട്.

ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യന്റെ അകൽച്ചയും ചെന്നെത്തി നിൽക്കുന്നത് സഹജീവിയിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയിലാണ്. ഏദന്റെ തോട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയുടെ അനന്തര ഫലമായിരുന്നല്ലോ സഹോദരന്റെ കൊലപാതകം. ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യസ്നേഹവും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുപുറങ്ങളാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഹേതുവായി കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിൽ അകത്തും പുറത്തും ശിഥിലീകരണങ്ങൾ ശക്തമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരെ ബോധപൂർവ്വമായി ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങൾ പ്രതികരിക്കേണ്ടതാണ്. കുടുംബങ്ങളുടെ തകർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളേകൂടി ചിന്തിക്കാം.

1. ദൈവത്തെ കുടുംബത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാക്കി ആഴമേറിയ ആത്മീയത കൈവരിക്കുക

ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുക, ആരാധിക്കുക, ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, നർമ്മ സല്ലാപങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുക തുടങ്ങി കുടുംബാംഗങ്ങൾ പല നിലകളിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്താനുള്ള അവസരം ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടിക്കണം. ധനസമ്പാദനത്തിനായി മാത്രം സമയം നീക്കിവെച്ചാൽ കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ പോലും അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഗാഢമായ ബന്ധം ഉണ്ടാവുകയില്ല.

2. വൃദ്ധമാതാപിതാക്കളെയും, വിശാല കുടുംബങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കടപ്പാടുണ്ട്

മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കുക, ആദരിക്കുക എന്നത് മാറ്റപ്പെടാനാവാത്ത ദൈവകൽപ്പനയാണ്. സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടായതുകൊണ്ട് ദൈവകൽപ്പനയെ ധിക്കരിക്കുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല. വിവാഹ കൂദാശയിലും ഈ കൽപ്പനയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പ്രബോധനം നൽകുന്നുണ്ട്. വൃദ്ധമാതാപിതാക്കളെ വാർദ്ധക്യ ഭവനങ്ങളിലാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമം കുടുംബത്തിലെ തന്നെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ ആ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്താൽ അത് ഒരു ദൈവിക സാക്ഷ്യമായിരിക്കും.

3. കുഞ്ഞുങ്ങളെ പഥ്യോപദേശങ്ങളിൽ വളർത്തുക

ആത്മീയതയുടെ അടിത്തറയിലേ ഭൗതിക ജീവിതത്തേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളും സ്വപ്നങ്ങളും വളർത്തിയെടുക്കാവൂ. "If character is lost everything is lost" സ്വഭാവം നഷ്ടമായാൽ എല്ലാം നഷ്ടമായി എന്ന പരാമർശനത്തിൽ വളരെ കഴമ്പുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം കുറെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നതും കുറച്ചു ആചാരങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും മാത്രമല്ല. അതിലുപരി ഒരു ജീവിത ശൈലിയാണ്. ആ ശൈലിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത എളിയവരെ ആദരിക്കുന്നതാണ്. (സങ്കീ 41:1) അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവും തന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്ത് ചുങ്കക്കാരും പാപികളും വേശ്യാസ്ത്രീകളും കുരുടന്മാരും കുഷ്ഠരോഗികളുമടങ്ങുന്ന പുറന്തള്ളപ്പെട്ടവരോടാണ് കൂടുതൽ താദാത്മ്യപ്പെട്ടത്. ഈ മൂല്യം മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് കുട്ടികൾ കണ്ടുപഠിക്കണം. വീടിനു

ളളിൽ വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക കരുതലും സ്നേഹവും നൽകണം. വീടിന് പുറത്ത്, രോഗികളും സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കുമാണ് പ്രത്യേകമായി കരുതൽ നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

4. കുടുംബങ്ങളിൽ ഈ പരിശീലനം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങൾ പ്രായത്തിനനുസരിച്ച് ഉൾകൊള്ളുവാനും യൗവനക്കാർക്ക് സാധിക്കണം

ചിലകുടുംബങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് മാതൃക ലഭിച്ചില്ല എന്നു കരുതി ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്നും യുവലോകം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കരുത്. സെക്കുലർ ലോകത്തിലെ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നല്ലാതെ ചെറുപ്പക്കാർ കണ്ടു പഠിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വം ആത്മീയമായ ജീവിതത്തിലും ബാധകമാണ്. ദൈവവചനവും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവിതവും ഈ കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കളേക്കാൾ മാതൃകയായി യൗവനക്കാർ സ്വീകരിച്ചാൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും.

5. സഭ ഒരു കുടുംബമാണ്

ആരാധിക്കുന്ന സമൂഹം ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ സഹവർത്തിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. വിശ്വാസികൾ ക്രിസതുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (1 കൊരി. 12:11-20) ഒരു അവയവം കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കെയും കൂടി കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു. (വാ: 26) ആദിമ ക്രൈസ്തവ സമൂഹം ഈ വിധത്തിൽ അന്യോന്യം കരുതലുള്ളവരായും ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ പങ്കിട്ടും ജീവിച്ചിരുന്നതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്ന് സകലവും പൊതു വക എന്ന് എണ്ണുകയും....... പങ്കിടുകയും ചെയ്തു. (അപ്പോ. പ്ര. 2:45-46) മുട്ടുള്ളവർ ആരും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (4:34) കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് പങ്കിട്ട് അനുഭവിക്കുമ്പോൾ അത് അർത്ഥവത്തായി തീരുന്നത് ഭൗതികമായ വസ്തുക്കൾ ഇല്ലാത്തവരുമായി പങ്കിടുമ്പോഴാണ്. വിശ്വാസി രക്തബന്ധം വഴിയുള്ള കുടുംബ ബന്ധങ്ങളും ആരാധിക്കുന്ന കൂട്ടായ്മയിലുള്ള വിശ്വാസികളുമായും നല്ല ബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടവരാണ്. ക്രിസ്തു ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇതര സഭകളിലും മതങ്ങളിലും പെട്ടവരെയും എന്തിനധികം മതവിശ്വാസികളല്ലാത്തവരെയും സ്നേഹിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിൽ നാം നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു.

6. മനുഷ്യ ബന്ധങ്ങൾ, ആത്മശരീര മനസുകളുടെ സൗഖ്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു

ആരും തനിക്കായി ജീവിക്കുന്നില്ല. മരിക്കുന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി ജീവിക്കുമ്പോഴാണ് ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമുണ്ടാകുന്നത്. എല്ലാവരും ബഹുമാനിക്കുന്ന മദർ തെരേസ്സാ പ്രസ്താവിച്ചു. "ഭക്ഷണ ദാരിദ്ര്യം ഉള്ള ജനകോടികൾ ഈ ഭൂമുഖത്തുണ്ടെങ്കിലും അതിനേക്കാൾ അധികം സ്നേഹ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഉണ്ടത്രെ." ആരും സ്നേഹിക്കാനില്ലാ എന്നു വരുമ്പോഴാണ് ജീവിതം ദുസ്സഹമായി തീരുന്നത്. പലഭവനങ്ങളിലെയും വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾ ഈ അനുഭവത്തിൽ കൂടി ഇന്ന് കടന്നു പോകുന്നുണ്ട്. വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയവർക്ക് സുഖഭോഗ വസ്തു

ക്കൾ അധികം വേണമെന്നില്ല. അവർക്ക് വേണ്ടത് സ്നേഹവും കരുതലും അത്യാവശ്യസന്ദർഭങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷയുമാണ്. വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ പരമകാഷ്ഠയിലേക്ക് വളരുന്ന സമൂഹത്തിൽ വീടിനകത്ത് അന്യവൽക്കരണം, ഒറ്റപ്പെടൽ ഇവയൊക്കെ സാധാരണയായിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാത്മികശിക്ഷണം ലഭിച്ച ഏവരും ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ വീടിനുള്ളിലും പുറത്തും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ആവോളം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. കൂട്ടുകുടുംബം, ന്യൂക്ലിയർ കുടുംബം ഇവയുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുക.
2. മാതാപിതാക്കളെ വൃദ്ധസദനങ്ങളിലാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക.
3. ഇടവകയിലെ കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ ആഴമേറിയ സൗഹൃദം വളർത്തുവാനുള്ള പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

വ്യത്യസ്ത സഭകളിലെയും മതങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹ ബന്ധങ്ങൾ

ആമുഖം

വിവാഹം, കുടുംബബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കൊക്കെ എപ്പോഴും മതപരമായ ഒരു പശ്ചാത്തലവും, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളുമുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ സംസ്കാരങ്ങളുടെ ചരിത്രം പഠിച്ചാൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. സമൂഹം മതനിരപേക്ഷമായി അഥവാ മതനിഷേധമായി തീർന്ന സമൂഹങ്ങളിൽ സിവിൽ നിയമങ്ങൾ കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമായി മാറി. മതവിശ്വാസം അങ്ങനെയുള്ള ദമ്പതികൾക്ക് കാര്യമായ ഒരു വിഷയമല്ല. എന്നാൽ ആ സ്ഥിതിയിലേക്ക് കേരളീയ സമൂഹം പൂർണ്ണമായി മാറിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ പ്രവാസികൾ ഏറെയുള്ള ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിൽ, കുട്ടികൾ വിവിധ സംസ്കരങ്ങളോടും വിവിധ മത സഭാവിശ്വാസികളോടും അടുത്ത് സഹവസിക്കുന്നതിനും ആ വഴിക്ക് പ്രേമബന്ധം ഉണ്ടായി കുടുംബ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും ഇടയാകുന്നു. ഇവിടെ സഭയുടെ നിയമങ്ങൾ ഇത്തരക്കാർക്ക് വിലങ്ങുകൾ വെയ്ക്കുന്നതായി തോന്നാം. മാതാപിതാക്കളുടെ എതിർപ്പുകൾ രൂക്ഷമാവാം. ഇവയൊക്കെ അതിജീവിച്ചാലും വിശ്വാസത്തിലും അതിലൂന്നിയ ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെ അന്തരങ്ങളും പിൽക്കാലത്ത് കുടുംബജീവിതങ്ങളിൽ വിള്ളൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റി യുവതിയുവാക്കൾ ബോദ്ധ്യമുള്ളവരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സഭയുടെ നിയമം

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ വിവാഹം ഒരു കൂദാശയാണ്. കൂദാശകൾ വിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമേ നൽകുകയുള്ളു. അതിനാൽ വിവാഹിതരാകുന്ന മണവാളനും മണവാട്ടിയും വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികൾ ആയിരിക്കണം. വി. കുർബ്ബാനയിലുള്ള സംസർഗ്ഗം അതിപ്രധാനമാകയാൽ വി. കുർബ്ബാന സംസർഗ്ഗം ഇല്ലാത്ത സഭാംഗങ്ങൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അംഗമാകാതെ വിവാഹം നടത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ കാരണത്താൽ മാർത്തോമ്മാ, സി.എസ്.ഐ തുടങ്ങിയ സഭകളിലെ അംഗങ്ങളെ (മിക്കവാറും പെൺകുട്ടികൾ) വിവാഹത്തിനെടുക്കുമ്പോൾ അവരെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം പഠിപ്പിച്ച് മൂറോൻ അഭിഷേകം നടത്തി, വി. കുമ്പസാരവും വി. കുർബ്ബാനയും നൽകി സഭയിലെ അംഗങ്ങളാക്കി വിവാഹം നടത്തുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയും കൽദായ സഭയും ആയി നവീകരണ സഭകളേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി വിശ്വാസത്തിൽ നമുക്ക് അടുപ്പമുള്ളതിനാൽ അവർക്ക് മുറോനഭിഷേകം നൽകുന്നില്ല. അവരുടെ മാമ്മോദീസാ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം അംഗീ

കരിച്ച് വി. കുമ്പസാരവും അതുവഴി വി. കുർബ്ബാനയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കണം. പെന്തിക്കോസ്തു വിഭാഗങ്ങളാണെങ്കിൽ മാമ്മോദീസാ ഉൾപ്പെടെ സഭയുടെ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും, കൂദാശകളും സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ശേഷമേ വിവാഹം നടത്തി കൊടുക്കുകയുള്ളു. ഇതര മതവിശ്വാസിയും പൂർണ്ണമായും സഭാംഗമായി തീരണം.

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വ്യത്യസ്ത നിലപാട്

വിവിധ സഭ, മതാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്ക് കത്തോലിക്കാ സഭ മറ്റൊരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് പങ്കാളിയുടെ മതമോ വിശ്വാസമോ മാറാതെ തന്നെ അവർ വിവാഹം നടത്തി കൊടുക്കും. വിവാഹത്തിലെ കത്തോലിക്കാ പങ്കാളിക്ക്, കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊള്ളുവാനും മക്കളെ അതിൽ വളർത്തുവാനും കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസിയല്ലാത്ത പങ്കാളി സമ്മതം നൽകിയാൽ മതി. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിലപാട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ദമ്പതികൾ ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ഐക്യത്തിൽ ജീവിച്ചാലെ വളരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് ദിശാബോധവും ഉറച്ച മൂല്യങ്ങളും ലഭിക്കുകയുള്ളു എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചിന്തിക്കുന്നു. പിതാവ് ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിലും മാതാവ് പെന്തിക്കോസ്ത് കൂട്ടായ്മയിലും ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നത് അവരുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിലെ ഐക്യത്തെയും അതുവഴി കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവിയെയും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ളതിനാൽ ദമ്പതികൾ വ്യത്യസ്ത സഭകളിലോ, മതങ്ങളിലൊ തുടരുന്ന നിലപാടിനെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നില്ല.

സിവിൽ നിയമപ്രകാരം വിവാഹം നടത്തുന്നതിന് വിശ്വാസങ്ങളിലെ അന്തരം പ്രശ്നമുള്ളതല്ല. ഇന്ത്യയുടെ നിയമമനുസരിച്ച് സ്ത്രീക്ക് 18 വയസും പുരുഷന് 21 വയസും ഉണ്ടെങ്കിൽ പരസ്പരം മറ്റാരുടെയും നിർബന്ധം കൂടാതെ സ്വന്തം ഇഷ്ട പ്രകാരം സമ്മതപത്രം നൽകിയാൽ വിവാഹം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെടും.

വ്യത്യസ്ത സഭാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ

അപ്പോസ്തോലിക സഭകളിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്ക് മിക്കവാറും മാതാപിതാക്കൾ സമ്മതം നൽകാറുള്ളതിനാൽ ആ വഴിക്ക് വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറില്ല. എന്നാൽ വിവാഹങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്ന ദിവസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പലപ്പോഴും തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. കാനോനികമായ അഞ്ച് നോമ്പുകളിലും (3, 12, 15, 25, 50) ഞായർ, തിങ്കൾ ഒഴികെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വിവാഹം അനുവദിക്കുന്നില്ല. പ്രായോഗികമായ ചില പരിഗണനകൾ വെച്ച് സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ ചില ഇളവുകൾ ഇപ്പോൾ നൽകിവരാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതര സഭകൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ നിലപാടുകളുണ്ട്. കൂടുതൽ ദിവസങ്ങൾ വിവാഹത്തിന് യോഗ്യമായി അവർ സമ്മതം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഞായറാഴ്ച ഒഴികെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം നടത്തുവാൻ മാർത്തോമ്മാ സഭ അനുവാദം നൽകുന്നു. എന്നാൽ ഞായറാഴ്ചയ്ക്ക് അവർ ഇളവ് നൽകുന്നില്ല. അനിവാര്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവാഹം നടക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാതിരിക്കാൻ സഭാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

ദമ്പതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തങ്ങളുടെ മനോനിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് സ്വയം വിലയിരു

ത്തൽ നടത്തേണ്ടതാണ്. വിശ്വാസവും അതിനനുസരിച്ചുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാന ങ്ങളും ജീവിത ശൈലിയും ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നവർ അതിനനുസരിച്ചുള്ള പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തുന്നതാണ് സന്തുഷ്ടമായ കുടുംബ ജീവിതത്തിന് നല്ലത്. നോമ്പ്, ഉപവാസം, വി. കുമ്പസ്സാരം, വി. കുർബ്ബാനയിൽ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസം. പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത, വാങ്ങിപ്പോയവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയവയിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവർ ഇതൊന്നുമില്ലാത്ത പങ്കാളിയുമായി ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിൽക്കാലത്ത് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. യൗവന പ്രായത്തിൽ തോന്നുന്ന പ്രേമമെന്ന വികാരത്തിന്റെ തീവ്രതയിൽ മനസ്സിന്റെ അഗാധതലത്തിൽ കോറിയിടുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ അവഗണിക്കാമെന്ന് ചിന്തിക്കുമെങ്കിലും കുറച്ചുകഴിയുമ്പോൾ അവയൊക്കെയും നിസ്സാരമല്ലെന്ന് തെളിവായിവരും. അതിനാൽ ആഴമേറിയ സ്വയവിശകലനം പങ്കാളിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ആവശ്യമായി വരും.

വ്യത്യസ്ത മതസംസ്ക്കാരങ്ങളിലുള്ളവരുമായിട്ടുള്ള വിവാഹത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ

എത്യോപ്യൻ സഭയും, നമ്മുടെ സഭയും വി. കുർബ്ബാന സംസർഗ്ഗമുള്ള സഭകളാണ്. ഈ രണ്ട് സഭകളിലെ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് കാനോനികമായി തടസ്സങ്ങളില്ല. എന്നാൽ സാംസ്ക്കാരികമായി വളരെ ഭിന്നതകളുണ്ട്. അതിനാൽ വിശ്വാസത്തോടൊപ്പം സാംസ്കാരിക-സാമൂഹിക-സാഹചര്യങ്ങളും ഗൗരവമായി കണക്കിലെടുക്കണം. വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്ക് പലവിധ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകും. പങ്കാളികൾ രണ്ടുപേരും ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയുടെ അംഗങ്ങളാവുകയാണെങ്കിൽ സഭാപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാം. എന്നാൽ ഇത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്ക് മാതാപിതാക്കളും ബന്ധുമിത്രാദികളും ഒരു പക്ഷേ യാഥാസ്ഥിതിക സമൂഹവും അംഗീകാരം നൽകിയില്ലെന്നിരിക്കാം. ഈ എതിർപ്പുകളെ അതിജീവിച്ച് പള്ളിയിൽ വെച്ചായാലും അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ സിവിൽ നിയമപ്രകാരമാണെങ്കിലും വിവാഹിതരാകുന്ന ദമ്പതികളുടെ മുമ്പിൽ ഒട്ടേറെ വെല്ലുവിളികളുണ്ട്. പരസ്പരം തോന്നുന്ന ത്രീവമായ അനുരാഗത്തിൽ ഈ അന്തരങ്ങളെ അതിജീവിക്കാനാവുമോ? പ്രേമിക്കുന്ന കാലം ഭാവനയുടെതും വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും കാലമാണ്. പ്രേമത്തിന്റെ സമയം യാഥാർത്ഥ്യമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ചാൽ കുഴപ്പമുണ്ടാകും. വിവാഹശേഷം യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കാതെ നേരത്തെ ലഭിച്ച കാൽപ്പനിക ഭാവത്തിൽ നിലനിന്നാൽ അതും കുടുംബജീവിതത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

കുടുംബ ജീവിതത്തെ കേവലം വികാരപരമായി യുവാക്കൾ സമീപിക്കരുത്. സ്നേഹം തോന്നുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന സുഖാനുഭൂതികൾക്കപ്പുറമാണ് യഥാർത്ഥ ലോകം. അവിടെ ജീവിക്കാനുള്ള പക്വതയുണ്ടോ എന്ന് സ്വയം വിലയിരുത്തണം. വിവാഹം ദൈവം കൂട്ടിചേർക്കുന്നതാണ്. അത് ജീവിതാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കണം. ഏക ഭാര്യാ-ഭർത്തൃബന്ധം ദൈവകല്പനയാണ്. ആജീവനാന്തം വിശ്വസ്തത പുലർത്തണം. സുഖലോലുപതയും സമ്പത്തും പദവിയും കുടുംബത്തെ നിലനിർത്തുകയില്ല. അവിടെ വേണ്ടത് സ്നേഹവും, താഴ്മയും വിട്ടുവീഴ്ചയും ത്യാഗം സഹിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയുമാണ്. പ്രതിസന്ധികളിൽ പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്താതെ അന്യോന്യം താങ്ങി നിൽക്കുന്ന ബന്ധമാണ്. കുട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ കലഹിക്കാതെ

മാതൃകയോടെ അവരെ വളർത്തുവാൻ രണ്ടുപേർക്കും ഒരുപോലെ കടപ്പാടുണ്ട്. വൃദ്ധമാതാപിതാക്കളെയും സമൂഹത്തിലെ ബലഹീനരെയും ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിന് കടപ്പാടുണ്ട്. കുടുംബ ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലെ പക്വത എത്രമാത്രം. ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് ജീവിത വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളിൽനിന്നും സംസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഈ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ഒട്ടേറെ വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപാടുകളുണ്ടാവാം. വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണവും കാഴ്ചപ്പാടുകളുമായി ജീവിതത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോയാൽ പ്രശ്നങ്ങൾ രൂക്ഷമാവും. കുടുംബ ജീവിതത്തിന് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വമായി ഒരുങ്ങുക അത്യാവശ്യമാണ്. വ്യത്യസ്ത വിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്ന് വരുന്നവർക്ക് കൂടുതലായി അത് ആവശ്യമാണ്. അതോടൊപ്പം പക്വതയുള്ളവരിൽനിന്ന് നല്ല മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. കുടുംബജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ പരിഹാരങ്ങളും എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു പഠനം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക. (വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള അഞ്ച് ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരെ ഇതിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കാം.
2. പ്രേമവിവാഹങ്ങൾ വിജയമോ പരാജയമോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ക്ലാസ്സിൽ ഒരു ഡിബേറ്റ് സംഘടിപ്പിക്കുക.
3. കുടുംബജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്നതിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുമുള്ള പങ്ക് ക്ലാസ്സിൽ ചർച്ച ചെയ്യുക.

യൂണിറ്റ് അഞ്ച്

വിവിധ മതങ്ങളും എക്യുമെനിസവും

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

വിവിധ മതങ്ങൾ

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ, ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിവിധ മതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരും, വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിൽ വളർന്നവരും ഒക്കെ കൂടുതൽ അടുത്തിടപെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വൈവിധ്യാനുഭവം ഭാരതത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. മതങ്ങളുടെ സൗഹൃദ ചരിത്രം ഭാരതത്തിന്റെ വലിയ നന്മയാണ്. ഒരോ മതത്തിനും അതാതിന്റെ തനിമ അവകാശപ്പെടാമെങ്കിലും മതങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്തം അനിവാര്യമാണ്. ഈ പാഠത്തിൽ ലോകമതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പൊതു പഠനവും, ഭാരതമതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക പരിചയപ്പെടലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. മതബഹുലതയ്ക്കുള്ളിൽ ക്രൈസ്തവ തനിമയും സുവിശേഷ ദൗത്യവും എങ്ങനെ പാലിക്കണമെന്നതും ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാണ്.

1. മനുഷ്യനും മതാനുഭവവും

ചരിത്രാതീത കാലം മുതൽ മനുഷ്യരിൽ എതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മതാനുഭവം കാണുവാൻ കഴിയും. പ്രകൃതിയിലുള്ള ശക്തിപ്രതിഭാസങ്ങളെയോ (*ഉദാ:* അഗ്നി, കാറ്റ്), എല്ലാറ്റിലും വ്യാപരിക്കുന്ന ചൈതന്യത്തേയോ, ഒക്കെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായി. ഈ ആരാധനാ സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് മതരൂപങ്ങളായി വികസിച്ചത്. പിൽക്കാലത്ത് ചില ദുഷിച്ച ആരാധാന സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ അവയ്ക്കെതിരെ ഉണ്ടായ പരിഷ്ക്കരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ മതങ്ങളായി മാറിയ ചരിത്രവുമുണ്ട്.

2. മതരൂപങ്ങൾ - രണ്ട് ഗണങ്ങൾ

മതരൂപങ്ങളുടെ ആദ്യ ഗണത്തെ പ്രാഗ്മതങ്ങൾ, അഥവ പൗരാണിക മതങ്ങൾ (Primal or primitive religions) എന്നും രണ്ടാമത്തെ ഗണത്തെ വികസിത മതങ്ങൾ (Developed Religions) എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാം. പ്രാഗ്മതങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതിയോട് പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ട്. പക്ഷേ അവയ്ക്ക് ഒരു വികസന ചരിത്രമോ, വ്യവസ്ഥാപിത ഘടനയോ, സ്ഥാപകരോ, മതഗ്രന്ഥമോ, കൃത്യമായ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളോ, ഐക്യരൂപമുള്ള ആരാധനാസംവിധാനങ്ങളോ ഒന്നും പറയാനില്ല. ആദിവാസികളെന്നും ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരെന്നും ഒക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജനസമൂഹങ്ങളുടെ ഇന്നും പരിപാലിക്കപ്പെടുന്ന മതരൂപങ്ങൾ പ്രാഗ്മതങ്ങൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

വികസിത മതങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവയ്ക്ക് ചരിത്രപരമായ വികസനം, മത

സ്ഥാപകരോ പരിഷ്കർത്താക്കളോ ആയ മഹാത്മാക്കൾ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വിശ്വാസ പരവും ആചാരപരവുമായ പൊതു ഘടക ങ്ങൾ മുതലായവ ഉണ്ട്. “വികസിത” മത ങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന മതങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഏഷ്യൻ മതങ്ങളാണ്. ഏഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും രൂപം പ്രാപിച്ചവ യെന്ന അർത്ഥത്തിൽ അവയെ പാശ്ചാത്യ മതങ്ങളെന്നും, പൗരസ്ത്യമതങ്ങൾ എന്നും തരംതിരിക്കാം.

3. പാശ്ചാത്യമതങ്ങൾ

ഏഷ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറ് രൂപപ്പെട്ട മതങ്ങളെ പാശ്ചാത്യമതങ്ങൾ എന്നും സെമിറ്റിക് മതങ്ങൾ എന്നും വിളിക്കുന്നു. യഹുദമതം, ക്രൈസ്തവ മതം, ഇസ്ലാം മതം എന്നിവയാണ് അവ. നോഹയുടെ പുത്രനായ ശേമിന്റെ വംശപരമ്പരയിൽ നിന്ന് ഇവയുടെ ചരിത്രപരമായ ആരംഭം കുറിക്കുന്നതിനാൽ ആണ് ശേമ്യമതങ്ങൾ അഥവാ സെമിറ്റിക് മതങ്ങൾ എന്ന് വിളി ക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യമതങ്ങളേക്കാൾ കൂടു തലായി പാശ്ചാത്യമതങ്ങൾ അഥവാ സെമി റ്റിക് മതങ്ങൾക്ക് ഏകദൈവവിശ്വാസ ത്തിലുള്ള ഊന്നൽ മതഗ്രന്ഥ പ്രമാണി കത്വം, മതസ്ഥാപക പ്രാധാന്യം, മതപ്രച രണ വ്യഗ്രത മുതലായവ ഉണ്ടെന്ന് പറ യാറുണ്ട്.

4. പൗരസ്ത്യ മതങ്ങൾ

ഏഷ്യയുടെ പൗരസ്ത്യ ഭാഗത്ത് രൂപ പ്പെട്ട മതങ്ങൾ എന്നാണ് പൗരസ്ത്യ മത ങ്ങൾ എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രധാനമായി ഇന്നത്തെ ഇറാൻ (പഴയ പേർഷ്യ), ഇന്ത്യ, ചൈന, ജപ്പാൻ എന്നി വിടങ്ങളിൽ രൂപപ്പെട്ട മതങ്ങളെയാണ് പൗരസ്ത്യമതങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. പാഴ്സി മതം അഥവാ സൊരാഷ്ട്രിയൻ മതം, താവൊമതം, ഷിന്റോമതം എന്നിവ യെയാണ് പൗരസ്ത്യമതങ്ങൾ എന്നു പറ യുന്നത്. ഇവയിൽ പാഴ്സിമതം അഥവാ സൊരാഷ്ട്രിയൻ മതം ഇറാനിൽ (പഴയ പേർഷ്യ) ഉത്ഭവിച്ചതെങ്കിലും ഇന്ന് കുറെ യെങ്കിലും അനുയായികൾ അതിനുള്ളത് ഇന്ത്യയിലാണ്. ഹിന്ദു മതവും, ജൈനമതവും, ബുദ്ധമതവും, സിക്കുമതവും ഭാരതത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചവയായതുകൊണ്ട് ഭാരതമതങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. കൺഫ്യൂഷ്യമതവും താവോ മതവും ചൈനയിൽ ഉത്ഭവിച്ചതെ ങ്കിലും ഇന്ന് അവയ്ക്ക് ഒരിടത്തും തന്നെ കാര്യമായ പ്രചാരം ഇല്ല. ജപ്പാനിൽ ഉത്ഭ വിച്ച ഷിന്റോ മതം ജപ്പാനിലെ രാജകീയ മതമാണ്.

5. യഹൂദമതം മുതൽ ഷിന്റോ മതം വരെ

a) യഹൂദമതം

യഹൂദമതം അഥവാ എബ്രായമതം വളരെ പുരാതനമായ ലോകമതങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ആദ്യ മാതാപിതാക്കളായ ആദാ മിൽ നിന്നും ഹവ്വായിൽ നിന്നും ആരംഭി ക്കുന്ന മനുഷ്യചരിത്രവും, ഗോത്രപിതാ വായ അബ്രഹാമിൽ നിന്നും ആരംഭി ക്കുന്ന വംശചരിത്രവും മോശമുതലുള്ള പ്രവാചകന്മാരാൽ നയിക്കപ്പെട്ട ഒരു ദൈവിക തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ചരിത്രവും യഹൂദ ന്മാർക്കുണ്ട്. യഹൂദ മത ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി തോറ അഥവാ ന്യായ പ്രമാ ണത്തെ കാണാം. ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമം യഥാർത്ഥത്തിൽ യഹൂദമതഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ്. യഹൂദമതാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ഏകീകൃത കേന്ദ്രം യരുശലേം ദേവാലയ മായിരുന്നുവെങ്കിലും അത് ഏ.ഡി 71-ൽ തകർക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും നിർമ്മിക്കു വാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. യഹൂദന്മാർ ലോക ത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ചിതറിപ്പോ യെങ്കിലും യിസ്രായേൽ രാഷ്ട്രം 1948-ൽ രൂപീകൃതമായി. യഹൂദന്മാർ ഇപ്പോഴും മിശിഹാ അഥവാ രക്ഷകനുവേണ്ടി കാത്തി രിക്കുന്നു. ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും

ആദ്യത്തെ ഏക ദൈവ വിശ്വാസ പ്രസ്ഥാനമാണ് യഹൂദമതം.

b) ക്രൈസ്തവ മതം

പലമതങ്ങളിലൊന്നായി ക്രൈസ്തവ മതത്തെ കാണരുതെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിലും ചരിത്രപരമായ പഠനത്തിൽ ക്രൈസ്തവധർമ്മം ലോകമതങ്ങളിലൊന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ദൈവിക രക്ഷാപദ്ധതിയാണ് ക്രൈസ്തവ മതത്തിന്റെ കാതൽ. പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും ചേർന്ന ബൈബിളാണ് ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ പ്രമാണ ഗ്രന്ഥം. ലോകത്തിൽ അംഗസംഖ്യയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനവും ഇന്ത്യയിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനവും ക്രൈസ്തവ മതത്തിനാണ്. ക്രൈസ്തവർ പൊതുവേ ഓർത്തഡോക്സ്, കത്തോലിക്കാ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് എന്നീ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഈ ഒരോ വിഭാഗത്തിനും ഉപവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. മറ്റുള്ള വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി കത്തോലിക്കാ വിഭാഗം പൊതുവിൽ തലവനായി മാർപ്പാപ്പയെ അംഗീകരിക്കുകയും ഉപവിഭാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠാനപരമായ പ്രത്യേകതകൾ നിലനിർത്തികൊണ്ട് വിശ്വാസ ഐക്യം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

c) ഇസ്ലാം മതം

ഇസ്ലാം എന്ന അറബി പദത്തിന് അനുസരണയുടെ മതം എന്ന് സൂചനയുണ്ട്. എ.ഡി. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അറേബ്യയുടെ സമഗ്ര പരിഷ്ക്കാരത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ മതപ്രസ്ഥാനമാണ് ഇസ്ലാം. ഇസ്ലാം ഒരു നിത്യമത പ്രസ്ഥാനവും മുഹമ്മദ് അതിന്റെ അന്ത്യ പ്രവാചകനുമാണെന്ന് മുസ്ലീങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലും മനുഷ്യ സാഹോദര്യത്തിലും ഊന്നിയ ഈ മത പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ബിന്ദു ഖുറാൻ എന്ന മതഗ്രന്ഥമാണ്. ഇസ്ലാമിൽ രണ്ട് പ്രബല വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്: സുന്നികളും ഷിയാകളും. ലോകജനസംഖ്യയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്താണ് ഇസ്ലാം. ഇസ്ലാമിന്റെ ആഗോളപുണ്യ കേന്ദ്രമാണ് സൗദി അറേബ്യയിലെ മക്കാ. ഇവിടേയ്ക്കുള്ള തീർത്ഥാടനമാണ് ഹജ്ജ്.

d) പാഴ്സി മതം (സൊരാഷ്ട്രീയനിസം)

ബി.സി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഒരു മഹാത്മാവാണ് സെരോവാഷ്ടർ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാരംഭിച്ച മതപ്രസ്ഥാനമാണ് പാഴ്സി മതം അഥവാ സൊരാഷ്ട്രീയനിസം. പാഴ്സി മതത്തിന്റെ വേദഗ്രന്ഥമായി കരുതപ്പെടുന്നത് സൊരോവാഷ്ട്രറുടെ ഉപദേശങ്ങളായ ഗാഥകളാണ്. വിരുദ്ധ ശക്തികളായ അഹുരമാസ്ദ (നന്മ)യും അംഗ്രമന്യുവും (തിന്മ) തമ്മിലുള്ള നിരന്തരപോരാട്ടമായി ജീവിതത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട്, അഹൂരമാസ്ദയുടെ വശത്തു നിന്ന് വിജയം വരിക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് പാഴ്സി മതത്തിന്റേത്. പേർഷ്യൻ പ്രദേശത്ത് ഇസ്ലാം പ്രബലപ്പെട്ടതിനെതുടർന്ന് ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമാണ് കുറേ പാഴ്സികൾ ഉള്ളത്.

e) ഹിന്ദുമതം

ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും പ്രബലവും, ലോകജനസംഖ്യയിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനമുള്ളതുമായ മതമാണ് ഹിന്ദുമതം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹിന്ദു എന്ന പദത്തിന്റെ സൂചന ഭൂമിശാസ്ത്രപരമാണ്. സിന്ധുനദിയ്ക്ക് ചുറ്റുപാടുള്ള ഭൂവിഭാഗത്തെ അതിനു പടിഞ്ഞാറുള്ളവർ വിളിച്ചിരുന്ന പേരാണ് ഹിന്ദു എന്നത്. ഹിന്ദുമതം എന്ന പദപ്രയോഗം ഇന്ത്യയിലെ യൂറോപ്യൻ അധിനിവേശത്തോടെയാണ് പ്രചാരത്തിലായത്. ഹിന്ദുക്കൾ തന്നെ തങ്ങളുടെ മതപ്രസ്ഥാനത്തെ 'സനാതനധർമ്മം' എന്നാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആര്യന്മാരെന്നും ആര്യന്മാരല്ലാത്തവരെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജനവി

ഭാഗങ്ങൾ ഹിന്ദുമതപാരമ്പര്യത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വൈവിധ്യങ്ങൾ ഉള്ള മതമാണ് ഹിന്ദുമതം. ഹിന്ദുമതത്തിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം നാലു വേദങ്ങളും ആറ് വേദാംഗങ്ങളും നാല് ഉപാംഗങ്ങളും ആണ്. ഹിന്ദുമതത്തിൽ ധാരാളം അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും ഭക്തിപ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ട്. ഭക്തി പ്രസ്ഥാനങ്ങളായ ശൈവ, വൈഷ്ണവ, ശക്തി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ ഉപവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

f) ജൈനമതം

ബി.സി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന വർധമാന മഹാവീരന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ വളർന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് ജൈനമതം. ജൈനമതസ്ഥാപകനായി അദ്ദേഹത്തെ കരുതുന്നുവെങ്കിലും, ജൈനമതത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വീക്ഷണപ്രകാരം ജൈനമതം സനാതനമാണ്. അതിലെ സമീപകാല തീർത്ഥങ്കരൻ മാത്രമാണ് മഹാവീരൻ. ജൈനൻ അഥവ ജനിൻ 'വിജയിച്ചവൻ' ആണ്. കർമ്മ ബാന്ധവങ്ങളെയും പുനർജനനത്തെയും വിജയിച്ച് കൈവല്യം അണയുകയാണ് ജൈനമത ലക്ഷ്യം. ജൈനമത വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രധാനം പൂർവ്വ, അംഗ, ഉപാംഗ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്നവയാണ്. ജൈനമതത്തിന് ശ്വേതംബരർ എന്നും ദിഗംബരർ എന്നും രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ മൂന്ന് ദശലക്ഷത്തിലധികം ജൈനന്മാരുണ്ട്.

g) ബുദ്ധമതം

ബിസി. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഗൗതമബുദ്ധന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ വളർന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് ബുദ്ധമതം. ഔദ്യോഗിക വീക്ഷണപ്രകാരം ബുദ്ധമതവും സനാതനമാണ്. ബുദ്ധൻ എന്നാൽ ബോധി അഥവാ ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചവൻ എന്നാണ്. തൃഷ്ണ അഥവാ ആസക്തിയെ അതിജീവിച്ച് നിർവാണം അടയുവാനുള്ള ജ്ഞാനമാണ്, ബുദ്ധമതത്തിലെ നാല് ശ്രേഷ്ഠ സത്യങ്ങൾ നൽകുന്നത്. അവയെ വിശദമാക്കുന്ന മതഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ത്രിപീഠക എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ബുദ്ധമതം ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ചുവെങ്കിലും ഇന്ത്യയ്ക്ക് വെളിയിൽ അത് വ്യാപിച്ച് ശക്തി പ്രാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ അഞ്ചു ദശലക്ഷത്തോളം ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ഉണ്ട്. ബുദ്ധമതത്തിനും രണ്ട് പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്: ഹീനയാന, മഹായാന. ജൈനമതത്തിന്റെയും ബുദ്ധമതത്തിന്റെയും പൊതു പ്രത്യേകത അവ പുരാതന ഹിന്ദു ധർമ്മത്തെ അനാചാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ ഉളവായതാണെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഈശ്വര സങ്കൽപ്പമോ, ആത്മ സങ്കൽപ്പമോ ഇല്ലാത്ത മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളായി രണ്ടും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു.

h) സിക്കുമതം

ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ച മതങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അവസാനത്തേതാണ് സിക്കുമതം. എ.ഡി. പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച മതപരിഷ്കർത്താവായിരുന്ന ഗുരുനാനാക്കിന്റെ അനുയായികളാണ് സിക്കുകാർ. ഗുരുനാനാക്കിന്റെയും പിൽക്കാല ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ ചേർത്ത ഗുരുഗ്രന്ഥസാഹിബ് സിക്കുമതത്തിന്റെ ആദിഗ്രന്ഥമാണ്, പരിപാവനമായ മതസമ്പത്താണ്. ഏകദൈവ വിശ്വാസവും, വിശ്വസാഹോദര്യവും ഉയർത്തിപ്പറയുന്ന സിക്കുമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണ് അമൃതസറിലെ സുവർണ്ണ ക്ഷേത്രം. ഇന്ത്യയിൽ ജനസംഖ്യയിൽ നാലാം സ്ഥാനമാണ് സിക്കുമതത്തിന്.

i) കൺഫ്യൂഷ്യ മതം

ചൈനയിൽ ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് ആറാം

നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന താത്വികാചാര്യനാണ് കൺഫൂഷ്യസ്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദിവ്യ പുരുഷനായും നേതാവായും കണ്ട് അനേകം അനുയായികൾ ഉണ്ടായി. ആ പ്രസ്ഥാനം ഒരു മതപ്രസ്ഥാനമായി അറിയപ്പെട്ടു. ധാർമ്മിക പ്രമാണങ്ങളിലും ക്ഷേമരാഷ്ട്ര സങ്കല്പത്തിലും ആയിരുന്നു കൺഫ്യൂഷസിന്റെ ഊന്നൽ. കൺഫ്യൂഷ്യൻ ക്ലാസിക്കുകൾ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശസംഹിതകൾ വിളിക്കപ്പെട്ടു. പിൽക്കാല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനയിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം നിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ചൈനയിൽ ഇന്ന് ഒരു ഔപചാരിക മതമല്ല കൺഫ്യൂഷനിസം. പക്ഷേ ചൈനീസ് സംസ്കാരത്തെയും ജനജീവിതത്തെയും എന്നും ഭരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളായി കൺഫ്യൂഷ്യനിസം സജീവമാണെന്നും പറയാം.

j) താവോ മതം

താവോ എന്ന ചൈനീസ് പദത്തിന്റെ സൂചന പ്രപഞ്ചത്തെയും ജീവിതത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വം എന്നാണ്. ബി. സി. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചൈനയിൽ ജീവിച്ച ലാവോട്ട്സെ എന്ന ഗുരുവിന്റെ അനുയായികളാണ് താവോ മതപ്രസ്ഥാനമായി വളർത്തിയത്. താവൊ, തെ, ചിങ്ങ് എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങളിലൂന്നിയ ധാർമ്മിക പ്രമാണങ്ങളാണ് താവോയിസത്തിൽ ഉള്ളത്. പിൽക്കാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനയിൽ കൺഫൂഷ്യനിസത്തിന്റെ അനുഭവവും തുടർച്ചയും എങ്ങനെയെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവോ അതു തന്നെ താവോയിസത്തെക്കുറിച്ചും പറയാം.

k) ഷിന്റോ മതം

ജപ്പാന്റെ ഔദ്യോഗിക മതമാണ് ഷിന്റോ മതം. ഷെന്റാവോ എന്ന ചൈനീസ് പദമാണ് ഷിന്റൊ മത പ്രസ്ഥാനത്തിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടത് (പ്രസ്തുത പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ദൈവങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം എന്നാണ്.) ദൈവിക ആത്മാക്കളുടെ ആരാധനയാണ് ഷിന്റോ മതത്തിന്റെ പ്രധാന ആചാരം. ദൈവിക ആത്മാക്കളെ "കാമി" എന്ന് ജപ്പാനിൽ വിളിക്കുന്നു. ഷിന്റോ മതത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കാജികി എന്നും, നിഹോംകി എന്നും വിളിക്കുന്നു. സൂര്യദേവതയിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ആത്മാക്കളുടെ പിന്തുടർച്ചയിലാണ് ജപ്പാനിലെ രാജവംശം എന്നുള്ളതിനാൽ ഷിന്റോമതം ജപ്പാന്റെ രാജകീയ മതമായി കരുതപ്പെടുന്നു.

6. മതബഹുലതയും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസവും

ദൈവം ഒന്നേയുള്ളു. ആ ദൈവം എല്ലാവരുടെയും ദൈവം ആണ് (റോമർ 3:29). എല്ലാവരുടെയും നന്മയും രക്ഷയും ആ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രക്ഷയുടെ മുഖാന്തിരം യേശുക്രിസ്തുവാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള രക്ഷാനുഭവത്തിലേക്ക് എല്ലാവരും എത്തുവാൻ ദൈവം കാത്തിരിക്കുന്നു. അതിനായി ക്രിസ്തു ശിഷ്യർക്ക് ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതലയാണ് സുവിശേഷഘോഷണം. പക്ഷേ അത് നിർവ്വഹിക്കുന്നത് ക്ഷമയോടും സ്നേഹത്തോടും താഴ്മയോടും ത്യാഗമനോഭാവത്തോടും ആയിരിക്കണം. ഇവിടെയാണ് മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്തത്തിന്റെയും ആവശ്യം. ഭയപ്പെടുത്തുകയോ, വിധികൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുകയല്ല, മറ്റുള്ളവരിലും നന്മയുണ്ടെന്നും അവരിലും ദൈവം പ്രവർത്തിക്കും എന്നും ഉള്ള ധാരണയോടെ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിൽ ആഴമുള്ളവരായി ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കയത്രേ വേണ്ടത്. പ്രസ്തുത സാക്ഷ്യത്തിന് അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു സമീപനമാണ് അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 10:34-35. "ദൈവത്തിന്

മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ട് നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വനെ അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹി ക്കുന്നു."

ചോദ്യങ്ങൾ

1. ആഗോളവത്ക്കരണവും മതങ്ങളെക്കു റിച്ചുള്ള പഠനവും എങ്ങനെയാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?
2. പൗരാണികമതങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്? അവയുടെ പൊതു സ്വഭാവം എന്ത്?
3. പാശ്ചാത്യമതങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്? അവയുടെ പൊതു സ്വഭാവം എന്ത്?
4. പൗരസ്ത്യമതങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്? അവയുടെ പൊതുസ്വഭാവം എന്ത്?
5. ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വികസിത മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപന്യസിക്കുക?
6. സുവിശേഷ ദൗത്യം വിസ്മരിക്കാത്ത ഒരു മതസമീപനത്തെക്കുറിച്ച് ലഘു വായി പ്രതിപാദിക്കുക.
7. ഭാരതത്തിലെ മതബഹുലതയോട് സഭയുടെ പ്രതികരണം എന്തായിരി ക്കണം?

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

വിവിധ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ

1. യേശുക്രിസ്തുവും സഭയും

സഭയെ സ്ഥാപിക്കും എന്ന് യേശുക്രിസ്തു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരുന്നു (വി. മത്തായി 16:18). ആ സഭയുടെ ചരിത്രപരമായ സ്ഥാപനമാണ് പെന്തിക്കോസ്തി പെരുന്നാളിൽ യരുശലേമിൽ നടന്നത് (അപ്പോ പ്ര: 2) കർത്താവ് രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി സഭയോട് ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു (അപ്പോ. പ്ര 2:47). ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ച സഭ, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ പ്രകാശനമാണ്.അതിന് യേശുക്രിസ്തുവിനോട് ആന്തരികമായ ഒരു പ്രത്യേക ഐക്യമാണുള്ളത്. ഈ ഐക്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങളാണ്, സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാണെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയാണെന്നും ഉള്ള പരാമർശം. ഒരു കാര്യം സത്യം. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭ ഏകമാണ്.

2. ഒരു സഭയും വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങളും

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ ഏക സഭയ്ക്ക് പ്രാദേശികമായി ഉണ്ടായ സഭാസമൂഹങ്ങൾ തമ്മിൽ വിശ്വാസപരമായ ഐക്യം സൂക്ഷിക്കാൻ മാനുഷികമായ ബലഹീനതകൾ നിമിത്തം പിൽക്കാലത്ത് കഴിഞ്ഞില്ല. അതുമൂലം സഭയിൽ വിഭജനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെ വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു. സഭയുടെ വിഭജനം മനുഷ്യന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലവും ദൈവഹിതത്തിന് വിരുദ്ധവും ആണ്. പക്ഷേ, വിശ്വാസപരമായി തങ്ങളെടുത്ത നിലപാടുകൾ ശരിയാണെന്ന് ഒരോ സഭാവിഭാഗവും വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് വിഭജനം തുടർന്നും സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകസഭയുടെ ഐക്യം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഈ വിഭജനം തടസമായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് പ്രധാന വിഭജനങ്ങൾ ഉണ്ടായതെന്നും, ഏതൊക്കെയാണ് പ്രധാന ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ എന്നും, അവ തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തെന്ന് അറിയുന്നതുമൂലം പരസ്പരം കൂട്ടായ്മയ്ക്കും ഐക്യത്തിനും മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുവാനും അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും സാധിക്കും.

3. ഏകസഭയിലെ വിഭജന ചരിത്രം

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ആകമാന ക്രൈസ്തവ സഭ ഏക സഭയായും വിശ്വാസപരമായി ഐക്യമുള്ള പ്രദേശീക സഭാസമൂഹങ്ങളായും നിലനിന്നു. എന്നാൽ എ.ഡി 451 ലെ കൽക്കദോന്യ സുന്നഹദോസിൽ വച്ചാണ് വിശ്വാസപരമായ കാരണത്താൽ സഭയിൽ ആദ്യവിഭജനം ഉണ്ടായത്. യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവ, മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങൾ എങ്ങനെ വർത്തിച്ചുവെന്ന വിഷയത്തിൽ രണ്ട് പ്രബല വീക്ഷണങ്ങൾ തമ്മിൽ സംഘർഷമുണ്ടായി. രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളും ഏകസ്വഭാവവാദികളെന്നും, ഇരുസ്വഭാവ വാദികളെന്നും വിളിച്ചു വേർപിരിഞ്ഞു. ഇതിൽ ഇരുസ്വഭാവ വീക്ഷണ

മാണ് കൽക്കദോന്യ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ചത് എന്നതുകൊണ്ട് മറുഭാഗം പ്രസ്തുത സുന്നഹദോസിനെ തള്ളി. ഇങ്ങനെ കൽക്കദോന്യ വിരുദ്ധവിഭാഗം അന്നത്തെ അലക്സാന്ത്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കൽക്കദോന്യേതര സഭാ വിഭാഗമായും മറു വിഭാഗം റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കൽക്കദോന്യ വിഭാഗമായും മാറി. കൽക്കദോന്യേതര വിഭാഗം ഇന്നുവരെയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ നിലപാടിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ട്, ഇന്നത്തെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വിഭാഗമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിലാണ് അലക്സാന്ത്രിയൻ അഥവ കോപ്റ്റിക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, അന്ത്യോഖ്യൻ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, എത്യോപ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, അർമീനിയൻ സഭ, ഇന്ത്യയിലെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, എറിത്രിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ എന്നിവ. (വിശദമായ ലിസ്റ്റ് കാണുക.)

1. കോപ്റ്റിക് സഭ

ഇതിന് അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭയെന്നും, ഇഗുപ്തായ സഭയെന്നും പേരുണ്ട്. കോപ്റ്റിക് വംശികവും ഭാഷാപരവുമായി മുൻതൂക്കം ഉള്ളതുകൊണ്ട് കോപ്റ്റിക് സഭ എന്നു പറയുന്നു. വി. മർക്കോസിന്റെ (സുവിശേഷകൻ) സിംഹാസന പിന്തുടർച്ചയാണ് ഈ സഭയ്ക്കുള്ളത്. ഈജിപ്തിലെ കെയ്റോയിൽ ആസ്ഥാനമുള്ള കോപ്റ്റിക് പാത്രിയർക്കീസിന് പോപ്പ് എന്ന അഭിധാനം ഉണ്ട്.

2. അന്ത്യോക്യൻ സഭ

അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ പിന്തുടർച്ചയിൽ ഇന്ന് സിറിയയിലും, ലെബനോനിലും, ഇറാക്കിലും, തുർക്കിയിലും ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന സഭയാണിത്. ഇന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഒരു ബന്ധം ഈ സഭയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യയുമായി ഇല്ല. വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക പിന്തുടർച്ചയുള്ള സഭയുടെ ആസ്ഥാനം സിറിയയിലെ ദമസ്കോസിലാണ്. ഈ സഭയുടെ കീഴിലായിട്ടാണ് ഇന്ത്യയിലെ യാക്കോബായ വിഭാഗം സ്വയം കാണുന്നത്. സഭാ തലവൻ "അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

3. എത്യോപ്യൻ സഭ

ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അംഗബലമുള്ള സഭയാണിത്. എത്യോപ്യയിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർ (ഫിലിപ്പോസ് സ്നാനം നലകിയ എത്യോപ്യൻ ഷണ്ഡൻ മുതലായവർ) ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഒരു സഭയായിട്ടുള്ള ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് നാലാം നൂറ്റാണ്ട് മുതലാണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എത്യോപ്യയിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ച ഫ്രൂമെൻഷ്യസിന്റെയും എഡീഷ്യസിന്റെയും അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എത്യോപ്യയിൽ എത്തിയ ഒമ്പതു സിറിയൻ സന്യാസികളുടെയും വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യം എത്യോപ്യൻ സഭയ്ക്കുണ്ട്. ദീർഘകാലം കോപ്റ്റിക് സഭയുടെ ആത്മീയ മേൽവിചാരകത്വം എത്യോപ്യൻ സഭയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ തലവൻ "പാത്രിയർക്കീസ്" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. സഭാ ആസ്ഥാനം ആഡിസ് അബാബയിലാണ്.

4. അർമ്മീനിയൻ സഭ

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രാജാവടക്കം ഒരു രാജ്യം മുഴുവൻ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ചരിത്രമാണ് അർമ്മീനിയൻ സഭയ്ക്കുള്ളത്. അത്ഭുതപ്രവർത്തകനും പ്രകാശവാഹിയുമായ ഗ്രിഗറിയിൽ നിന്നാണ് അർമ്മീനിയ സുവിശേഷ വെളിച്ചം പ്രാപിച്ചത്. റഷ്യയുടെ ഭാഗമായിരുന്ന അർമ്മീനിയ, ലെബാനോൻ എന്നിവിടങ്ങിൽ ജനങ്ങളും സഭാ ആസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ട്. പ്രധാന ആസ്ഥാനം അർമ്മീനിയയിലെ എച്ചമിയാഡ്സിൻ

ആണ്. അവിടുത്തെ കാതോലിക്കായെ സുപ്രീം കാതോലിക്കായെന്നും, ലെബനോനിലെ പ്രദേശിക സഭാ തലവനെ സിലിഷ്യൻ കാതോലിക്കായെന്നും വിളിക്കുന്നു.

5. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക പൗരോഹിത്യ പിന്തുടർച്ചയിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ഇന്ത്യയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സഭയെക്കുറിച്ച് സഭാചരിത്രഭാഗത്ത് പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. സഭാതലവൻ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സഭയുടെ ആസ്ഥാനം കേരളത്തിൽ കോട്ടയത്ത് ദേവലോകം ആണ്.

6. എറിത്രിയൻ സഭ

എത്യോപ്യയിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ എറിത്രിയയിലെ സഭയാണിത്. സ്വതന്ത്ര സഭയെന്ന നിലയിൽ ഈ സഭ ചില പരീക്ഷണങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോകുന്നു. (രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ നിമിത്തം)

കൽക്കദോന്യ വിഭാഗം ഐക്യത്തോടെ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ തുടർന്നു. എന്നാൽ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട് എന്ന വിഷയത്തിൽ അവരുടെയിടയിൽ വിശ്വാസ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായി. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽ നിന്നും "പുത്രനിൽ നിന്നും" (ഫിലെയോക്കെ) പുറപ്പെടുന്നുവെന്നു നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ മാറ്റിച്ചൊല്ലുവാൻ റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസ് നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ അതിനോട് കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം വിയോജിച്ചു. അവരെടുത്ത നിലപാട് പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽ നിന്നും പറുപ്പെടുന്നു എന്ന നിഖ്യാ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിലെ പദപ്രയോഗത്തെ അതേപടി പരിരക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഫിലെയോക്കെ വിരുദ്ധ നിലപാടെടുത്തവർ ഇന്നുവരെയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ നിലപാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വിഭാഗമായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിന് ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെന്നും ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെന്നും പരിമിതമായ ഒർത്ഥത്തിൽ പേരുണ്ട്. ഈ ഗണത്തിൽ പ്രധാനമായും താഴെപറയുന്ന സഭകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

1. **കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ സഭ:** സഭാ തലവൻ എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. തുർക്കിയിലെ ഇസ്റ്റാംബൂൾ സഭാ ആസ്ഥാനം
2. **അലക്സാന്ത്രിയയിലെ (ബൈസാന്റയിൻ) സഭ:** സഭാ തലവന അലക്സാന്ത്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഈജിപ്തിൽ അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭാ ആസ്ഥാനം
3. **അന്ത്യോഖ്യയിലെ (ബൈസാന്റയിൻ) സഭ:** സഭാ തലവൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. സിറിയയിൽ ദമസ്കോസ് സഭാ ആസ്ഥാനം.
4. **യരുശലേമിലെ (ബൈസാന്റയിൻ) സഭ:** സഭാ തലവൻ യരുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ഇസ്രയേലിൽ യരുശലേം സഭാ ആസ്ഥാനം.
5. **റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. റഷ്യയിൽ മോസ്കോ ആസ്ഥാനം. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അംഗസംഖ്യ റഷ്യൻ സഭയ്ക്കാണ്.
6. **സെർബിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ സെർബിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. സഭാ ആസ്ഥാനം സെർബിയയിൽ ബെൽഗ്രേഡ്.

7. **റുമേനിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ റുമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. സഭാ ആസ്ഥാനം റുമേനിയയിൽ ബുക്കാറസ്റ്റ്.
8. **സൈപ്രസ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാതലവൻ സൈപ്രസ് ആർച്ച് ബിഷപ്പ്. സഭാ ആസ്ഥാനം സൈപ്രസിൽ നിക്കോഷ്യ.
9. **ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ ഗ്രീക്ക് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സഭാ ആസ്ഥാനം ഗ്രീസിലെ ആതൻസ്
10. **ബുൾഗാറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ ബുൾഗാറിയൻ പാത്രിയർക്കീസ്. സഭാ ആസ്ഥാനം ബുൾഗാറിയയിലെ സോഫിയ.
11. **പോളീഷ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ പോളണ്ടിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ. സഭാ ആസ്ഥാനം പോളണ്ടിലെ വാർസോ.
12. **ജോർജിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ ജോർജിയൻ പാത്രിയർക്കീസ്. സഭാ ആസ്ഥാനം ജോർജിയയിൽ തബ്ലിസി
13. **ചെക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ ചെക്കോസ്ലാവാക്കിയയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ. സഭാ ആസ്ഥാനം ചെക്കോസ്ലാവാക്കിയയിൽ പ്രാഗ്.
14. **ഫിൻലന്റ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ ഫിൻലന്റിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്. സഭാ ആസ്ഥാനം ഫിൻലന്റിൽ കുഒപിയൊ.
15. **അമേരിക്കൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാതലവൻ മെത്രോപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, സഭാ ആസ്ഥാനം ന്യുയോർക്ക്
16. **ജാപ്പനീസ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ:** സഭാ തലവൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ. സഭാ ആസ്ഥാനം ജപ്പാനിൽ ടോക്യോ.

പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാ വിഭജനത്തിനുശേഷം, റോമൻ പാത്രിയർക്കീസ് പാപ്പായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിലനിന്ന സഭാ വിഭാഗം റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ ആയി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ സഭാ വിഭാഗത്തിൽ ഒരു ആഗോള സഭയെന്ന വിധത്തിൽ റോമിലെ പാപ്പായുടെ കീഴിൽ തദ്ദേശീയ ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയുള്ള സഭാ ഭരണ സംവിധാനങ്ങളുണ്ട്. ഈ സഭാ വിഭാഗത്തിൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടോടെ മറ്റൊരു വിഭജനം നടന്നതിനെയാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം എന്ന് പറയുന്നത്. കാത്തോലിക്കാസഭയിലെ വൈദികനായിരുന്ന മാർട്ടിൻ ലൂഥർ സഭയിലെ അനാചാരങ്ങൾക്കെതിരെ എതിർപ്പുപ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ അനേകം പേരുണ്ടായി. അങ്ങനെയാണ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ഉണ്ടായത്. പിൽക്കാലത്ത് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങളിൽ തന്നെ അനേകം വിഭജനങ്ങൾ ഉണ്ടായതുമൂലം, നൂറുകണക്കിന് നവീകരണസഭകളോ സമൂഹങ്ങളോ ഇന്നുണ്ട്. ചില പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സമൂഹങ്ങളെ സഭകൾ എന്ന രീതിയിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ സെക്ടേറിയൻ വിഭാഗങ്ങൾ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ ക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിൽ യഥാക്രമം അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്, പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട്, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ട് എന്നീ കാലഘട്ടങ്ങളിലായിട്ട് മൂന്ന് പ്രധാന വിഭജനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

പ്രധാന ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളിലെ വിശ്വാസാചാരപരമായ ഏതാനും പ്രത്യേകതകൾ

a) ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ

1. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രന്റെ ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ഏക വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഐക്യസ്വഭാവം ഊന്നി പറയുന്നു.

2. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകളെ (നിഖ്യ, കുസ്തന്തീനോപോലീസ്, എഫേസൂസ്) മാത്രം അംഗീകരിക്കുന്നു.

b) ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ

1. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനിലെ ദൈവ മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തത ഊന്നിപറയുന്നു.
2. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് സുന്നഹദോസുകളും കൽക്കദോനും ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകൾ

c) റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ

1. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനിലെ ദൈവ മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തത ഊന്നിപറയുന്നു.
2. ആദ്യത്തെ ഏഴു സുന്നഹദോസുകൾ ഉൾപ്പെടെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകൾ
3. ഫിലെയോക്കെ അംഗീകരിക്കുന്നു. (നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുത്രനിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്ന് ചേർക്കുന്നത്)
4. കന്യകമറിയാമിനെ “അമലോത്ഭവ” എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു.
5. ആകമാന സഭയുടെ ഏക തലവനും പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയുമായി റോമാ പാപ്പയ്ക്ക് അപ്രമാദിത്തം കല്പിക്കുന്നു.
6. വൈദിക ബ്രഹ്മചര്യം നിർബന്ധം
7. വി. കുർബ്ബാനയിലെ വസ്തു മാറ്റ സിദ്ധാന്തം
8. ബൈബിളിന് എഴുപത്തിമൂന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ

d) പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ

1. ക്രിസ്തുശാസ്ത്രപരമായി കൽക്കെദൊന്യനിലപാട് (മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവപുത്രനിലെ ദൈവമനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തത ഊന്നിപ്പറയുന്നു) പിന്തുടരുന്നു.
2. അറുപത്താറു പുസ്തകങ്ങളുള്ള ബൈബിളിന്റെ ആക്ഷരിക ആത്മനിശ്വസിതാധികാരം ഊന്നിപറയന്നു.
3. വി. കുർബ്ബാനയെ ബലിയായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല.
4. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും, വാങ്ങിപ്പോയവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും രഹസ്യകുമ്പസാരവും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. യേശുക്രിസ്തുവും സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ സഭ ഏകമാണെന്ന് നൽകുന്ന സൂചനകൾ ഏതൊക്കെ?
2. എന്തുകൊണ്ടാണ് വിഭജനം സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്?
3. സഭയിലെ വിഭജന ചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നു പ്രധാന ഘട്ടങ്ങൾ ഏവ?
4. ക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിലെ നാലു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസപരമായ പ്രത്യേകതകൾ ഏതെല്ലാം?

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം

1. എക്യുമെനിക്കൽ എന്ന പദസൂചന

എക്യുമെനിക്കൽ എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലം "ഒയ്ക്കുമെനെ" എന്ന ഗ്രീക്ക് പദമാണ്. ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അധിവസിക്കുന്നിടം എന്നാണ്. അധിവസിക്കുന്നിടത്തിന്റെ ഐക്യം എന്ന സൂചനയോടെ ഈ പദം പ്രപഞ്ചത്തിന് മുഴുവനും, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനു മുഴുവനും, യവന ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നിടത്തിന് മുഴുവനും സഭയ്ക്ക് മുഴുവനും ഒക്കെയായി വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു തുടർച്ചയായി വിവിധ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം എന്ന് പേരായി. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനും അതീതമായി മനുഷ്യസമൂഹങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള നീതിപൂർവ്വമായ സഹകരണത്തിനും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമഗ്രതയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കൂട്ടായ യത്നത്തിനും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ പാഠത്തിൽ പ്രധാനമായും, ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്ന സഭാ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിനും ഐക്യത്തിനുമായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനമായിട്ടാണ് എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തെ സമീപിക്കുന്നത്.

2. ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലം

എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം തുടങ്ങിയത് പാശ്ചാത്യ ലോകത്താണ്. യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലെയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാ വിഭാഗങ്ങളിലാണ് അവ ആരംഭിച്ചത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ലോകത്ത് ആത്മീയ ഉണർവ്വ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ, സഭാ വ്യത്യാസങ്ങൾക്കപ്പുറമായ ആത്മീയ ഐക്യത്തിൽ ഊന്നി ബൈബിൾ പഠനത്തിനും, മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സേവന പദ്ധതികൾക്കും തുടക്കമിട്ടതോടെയാണ് എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം രൂപം പ്രാപിച്ചത്. അതിന്റെ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നത് നാല് കാര്യങ്ങളാണ്. 1. വിദ്യാർത്ഥി -യുവജന ആത്മീയ കൂട്ടായ്മ ഉന്നം വച്ച സംഘടനകൾ 2. മിഷണനറി പ്രസ്ഥാനം 3. ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും (Life and Work) എന്ന ക്രിസ്തീയ സാമൂഹ്യ സേവന പ്രസ്ഥാനം 4. വിശ്വാസവും സഭാ ക്രമവും (Faith and Order) എന്ന വിശ്വാസ ഐക്യ പഠന പ്രസ്ഥാനം

3. വിദ്യാർത്ഥി, യുവജന, ആത്മീയ കൂട്ടായ്മ ഉന്നം വച്ച സംഘടനകൾ

യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ക്രൈസ്തവ യുവജനങ്ങൾക്ക് ആത്മീയ നവോത്ഥാനം ആഹ്വാനം ചെയ്ത വ്യക്തികളുടെയും സമൂഹങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശക്തമായി. 1844-ൽ സ്ഥാപിതമായ Y.M.C.A (Young Men Christian Association) ഉം, 1854-ൽ സ്ഥാപിതമായ Y.W.C.A (Young Women Christian Association) ഉം അതേ കാലഘട്ടത്തിൽ സർവ്വകലാശാലാ കാമ്പസുകൾ കേന്ദ്രീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയ എസ്.വി.എം (Student's Volunteer

Movement), W.S.C.F (World Student's Christian Federation) മുതലായവയും സഭാവ്യത്യാസത്തിനതീതമായ പ്രാർത്ഥന പഠന സംരംഭങ്ങളിലേക്ക് യുവജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. ഈ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് യുവജനങ്ങൾക്ക് ദേശീയ, അന്തർദേശീയ തലങ്ങളിൽ നേതൃത്വവും വേദികളും ഉണ്ടായത് സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഐക്യത്തിന്റെ പാതയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രേരകമായി.

4. മിഷനറി പ്രസ്ഥാനം

ആത്മീയ ഉണർവ്വുപ്രസ്ഥാനങ്ങളും, യുവജന, വിദ്യാർത്ഥി കൂട്ടായ്മകളും പ്രചോദനം നൽകിയ ഒരു പ്രധാന മേഖല സുവിശേഷവത്ക്കരണത്തിന്റേതായിരുന്നു. മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിൽ സഭാവ്യത്യാസമില്ലാതെ സഹകരിക്കുവാനുള്ള സൊസൈറ്റികൾ രൂപം കൊണ്ടു. 1792-ൽ സ്ഥാപിതമായ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് മിഷനറി സൊസൈറ്റിയും, 1795-ൽ സ്ഥാപിതമായ ലണ്ടൻ മിഷണറി സൊസൈറ്റിയും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇതിനോട് ചേർന്ന് സംയുക്തമായ ബൈബിൾ പരിഭാഷ, ബൈബിൾ പ്രചാരണ പദ്ധതികളും രൂപംകൊണ്ടു. അങ്ങനെയാണ് 1804-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ആന്റ് ഫോറിൻ ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി സ്ഥാപിതമായത്. ഇതു കൂടാതെ ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട മിഷനറിമാരുടെ ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ സമ്മേളനങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ ഐക്യത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഊന്നിപറഞ്ഞു. ഇതിന്റെ വ്യക്തമായ ഉദാഹരണമാണ് 1910-ൽ എഡിൻബറോയിൽ കൂടിയ അന്തർദ്ദേശിയ മിഷനറി കോൺഫ്രൻസ്.

5. ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും (Life and Work)

ഒന്നും രണ്ടും ലോക മഹായുദ്ധങ്ങൾ വരുത്തിവച്ച ദുരിതങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിനായി ക്രൈസ്തവ സഭകൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ സംയുക്ത കർമ്മവേദിയാണിത്. ഇതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1914 മുതൽ നടത്തിയ അന്തർദേശീയ സമ്മേളനങ്ങൾ, ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനായി ഒരു സ്ഥിരം സംഘടന ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഊന്നി പറഞ്ഞു. അങ്ങനെയാണ് 1937-ൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ നടന്ന ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും സമ്മേളനം അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിൽ രൂപികരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

6. വിശ്വാസവും സഭാ ക്രമവും (Faith and Order)

വിശ്വാസകാര്യങ്ങളാണ് വിഭജിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട എന്ന നിലപാടിൽ നിന്ന്, തുറന്ന മനസ്സോടെ വിശ്വാസകാര്യം ചർച്ച ചെയ്താൽ അത് സഭൈക്യത്തിന് വഴിതെളിക്കും എന്ന നിലപാടിലേക്ക് സഭകൾ വന്നതിന്റെ ഫലമായി രൂപം പ്രാപിച്ച പ്രസ്ഥാനമാണ് വിശ്വാസവും സഭാ ക്രമവും എന്നത്. 1927 മുതൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം സജീവമാണ്. ചിലയിടങ്ങളിലൊക്കെ സഭകൾ ഐക്യത്തിലേക്കു വരുവാനും പൊതുവേ സ്വീകാര്യമായ രീതിയിൽ വിശ്വാസ കാര്യങ്ങൾ പുനർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും ഇതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1948-ൽ അഖില ലോകസഭാ കൗൺസിൽ (World Council of Churches - W.C.C) രൂപം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും എന്ന പ്രസ്ഥാനം തുടരേണ്ട എന്ന് തീരുമാനിച്ചുവെങ്കിലും വിശ്വാസവും സഭാ ക്രമവും ഒരു പ്രത്യേക സ്വതന്ത്ര സംവിധാനത്തോടെ ഒരു കമ്മീഷനായി തുടരുവാൻ തന്നെയാണ് തീരുമാനിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് വിശ്വാസവും സഭാക്രമവും എന്ന കമ്മീഷനിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുൾപ്പെടെ ലോകത്തിലെ മിക്ക സഭകളും ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

7. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ (World Council of Churches -W.C.C)

ലോകത്തിലെ വിവിധ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഒരു പൊതു സംഘടനയുണ്ടാകണം എന്ന ആദ്യ നിർദ്ദേശം 1920-ൽ ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് സഭാദ്ധ്യക്ഷനാണ് (എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ്) മുന്നോട്ടുവച്ചത്. 1937-ൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ കൂടിയ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കോൺഫ്രൻസാണ് അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ രൂപീകരിക്കുവാനുള്ള വ്യക്തമായ നടപടി എടുത്തത്. 1948-ൽ ആംസ്റ്റർഡാമിൽ (നെതർലന്റ്) വച്ചാണ് അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത്. മിക്ക പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളും, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുൾപ്പെടെ പല ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ സ്ഥാപകാംഗങ്ങളാണ്. സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിലെ ജനീവയിലാണ് അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ ആസ്ഥാനവും സെക്രട്ടറിയേറ്റും. സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനും പൊതുവായ സാക്ഷ്യത്തിനും ഉതകുന്ന വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും ചർച്ച ചെയ്യുവാനും ഒന്നിച്ചുള്ള കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിനും അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അംഗസഭകളുടെമേൽ യാതൊരു തീരുമാനവും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാൻ സഭാ കൗൺസിലിന് അധികാരമില്ല. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ സഭാ കൗൺസിലിൽ അംഗത്വമെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും സഭാ കൗൺസിലുമായി ചില മേഖലകളിലും വേദികളിലും (*ഉദാ:* ജോയിന്റ് വർക്കിംഗ് ഗ്രൂപ്പ്, വിശ്വാസം, സഭാക്രമം, കമ്മീഷൻ മുതലായവ) സഹകരിക്കുന്നുണ്ട്. ആറു മുതൽ എട്ടു വർഷം വരെയുള്ള ഇടവേളകളിൽ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന ആഗോള അസംബ്ലികൾ അഖിലലോക സഭാകൗൺസിലിന്റെ ഒരു വലിയ പ്രവർത്തനവും ആഗോള ക്രൈസ്തവ സഹകരണത്തിന്റെ വലിയ ആഘോഷവുമാണ്.

8. ഗ്ലോബൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഫോറം (ജി.സി.എഫ്)

അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിനേക്കാളും വിശാലമായ ക്രൈസ്തവ പൊതുവേദിയാണ് 2007-ൽ ആരംഭിച്ച ഗ്ലോബൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഫോറം. അംഗത്വപരമായും പ്രവർത്തനപരമായും സഭാ കൗൺസിലിനേക്കാൾ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വേദിയാണ് ജി.സി.എഫിനുള്ളത്. 2007 ൽ കെനിയയിൽ നടന്ന ആദ്യ സമ്മേളനത്തിൽ കത്തോലിക്കാ, ഓർത്തഡോക്സ്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാംഗങ്ങളോടൊപ്പം നിരവധി നവ ക്രൈസ്തവ ഉണർവ് സമൂഹങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളും പങ്കെടുത്തു. അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ അറിവിലും ആലോചനയിലും കൂടുതൽ വിശാലമായ സഹകരണമേഖലകൾ തേടിയാണ് ഗ്ലോബൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഫോറം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

9. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും

a) നേട്ടങ്ങൾ

1. ആഗോളതലത്തിലും, ദേശീയ അന്തർദേശീയ തലങ്ങളിലും ക്രൈസ്തവ സഹകരണത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും അവസരങ്ങളും വേദികളും ഒരുക്കുന്നു.
2. വ്യക്തമായ സഭൈക്യനടപടികൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സഹായിച്ചു. (*ഉദാ:* 1947 ലെ സി.എസ്.ഐയുടെയും (ചർച്ച് ഓഫ് സൗത്ത് ഇന്ത്യ) 1970 ലെ സി.എൻ.ഐയുടെയും (ചർച്ച് ഓഫ് നോർത്ത് ഇന്ത്യ) രൂപീകരണം
3. സഭകൾ തമ്മിൽ നിലവിലിരുന്ന തെറ്റുദ്ധാരണകൾ ലഘൂകരിക്കുവാനോ, നീക്കുവാനോ സഹായിച്ചു.
4. മതങ്ങൾ തമ്മിലും, പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ തമ്മിലും പൊതുനന്മയെ ലക്ഷ്യം

വച്ച് സഹകരണത്തിന്റെ മേഖലകളും സംവാദ വേദികളും സജ്ജീകരിച്ചു.

5. വിശ്വാസപരമായും, വൈജ്ഞാനികമായും സഹകരണ കാഴ്ചപ്പാടോടെയും, ഐക്യസമീപനത്തോടെയും പഠനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും സാധ്യമാക്കി. (*ഉദാ.* വിശ്വാസവും സഭാക്രമവും കമ്മീഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവിധ പഠനങ്ങൾ)
6. വേദശാസ്ത്ര പഠന മേഖലയിലും, അജപാലനമേഖലയിലും നിരവധി സംയുക്ത സംരംഭങ്ങളും അവസരങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. (*ഉദാ:* കേരളത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ്-മാർത്തോമ്മ-സി.എസ്.ഐ സഭകളുടെ സംയുക്ത (Federated Faculty for Research in Religion and Culture----FFRRC) ഫാക്കൽറ്റി.

7) സഭാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ സഭൈക്യചിന്ത വളർത്തുന്ന സംയുക്ത പ്രാർത്ഥനാവസരങ്ങൾ ഉണ്ടായി (*ഉദാ:* കത്തോലിക്കാ സഭയും അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലും സംയുക്തമായി) എല്ലാ വർഷവും നടത്തുന്ന സഭൈക്യപ്രാർത്ഥനാവാരവും, Y.M.CA, Y.W.C.Aകളുടെ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രാർത്ഥനാവാരവും

8) മാനവ ഐക്യത്തിനും പ്രാപഞ്ചിക സമഗ്രതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള ആഗോള സംരംഭങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിയുന്നു.

b) കോട്ടങ്ങൾ

1. സഹകരണ മേഖലകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ സഭൈക്യ ശ്രമങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കാര്യമായിട്ടൊന്നും കഴിയുന്നില്ല.
2. എക്യുമെനിക്കൽ സഹകരണത്തിന്റെ മറവിൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ സഭകളിൽ നിന്നും അജമോഷണം നടത്തുന്നു.
3. വിശ്വാസ ധാർമ്മികതാ കാര്യങ്ങളിൽ ലാഘവത്വ സമീപനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു എന്ന വിമർശനം നിലനിൽക്കുന്നു.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. 'എക്യുമെനിക്കൽ' എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രധാന സൂചനകൾ എന്തൊക്കെ?
2. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ഖണ്ഡിക എഴുതുക?
3. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന് വിദ്യാർത്ഥി-യുവജന സംഭാവനയെന്ത്?
4. എക്യുമെനിക്കൽ സംരംഭങ്ങൾക്ക് മിഷണറി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സംഭാവനയെന്ത്?
5. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ പ്രധാന മുൻഗാമി ''ജീവിതവും പ്രവർത്തന"വും (Life and Work) ആണ്: ചുരുക്കത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുക.
6. സഭൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്, "വിശ്വാസവും സഭാക്രമ"വും (Faith and Order) നൽകുന്ന സംഭാവനയെന്ത്?
7. അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രവർത്തനവും ലഘുവായി പ്രതിപാദിക്കുക?
8. ഗ്ലോബൽ ക്രിസ്ത്യൻ ഫോറം എന്നാൽ എന്ത്?
9. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രധാന നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുക?

പ്രോജക്ടുകൾ

1. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ അസംബ്ലികളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടും വിലയിരുത്തലും തയ്യാറാക്കുക - തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങളിലെ അസംബ്ലികളും ചേർത്ത് ഈ റിപ്പോർട്ട് ഒരു ഫയലാക്കി സൂക്ഷിക്കുക.
2. ന്യൂസ് പേപ്പറുകളിലും, ദൃശ്യമാദ്ധ്യമങ്ങളിലും വരുന്ന എക്യുമെനിക്കൽ വാർത്തകൾ ചേർത്ത് ഒരു വർഷത്തെയോ, കുറേ വർഷങ്ങളിലേയോ എക്യുമെനിക്കൽ ഡയറി തയ്യാറാക്കുക.
3. നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സംസ്ഥാനത്തെ/രാജ്യത്തെ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു പേപ്പർ തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പങ്കാളിത്തം

1. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിലൂടെ

ആധുനിക എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഓർത്തഡോക്സ് പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം പങ്കാളികളും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ആയതിനാൽ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പ്രസ്ഥാനമായി പലരും കരുതുന്നു. 1920-ൽ എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് (കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസ്) സഭകൾക്കയച്ച ഒരു ചാക്രിക ലേഖനം ഒരു ലീഗ് ഓഫ് ചർച്ചസ് (സഭകളുടെ പൊതുസമിതി) ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ആയത് വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യമാകയും ചെയ്തതാണ് അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ. 1920-ന് മുമ്പുതന്നെ യുവജനങ്ങളുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും എക്യുമെനിക്കൽ സമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രതിനിധികളായും, നേതാക്കളായും ഓർത്തഡോക്സ് സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് 1907-ലെ W.S.C.F (World Student's Christian Federation) ടോക്കിയോ സമ്മേളനത്തിൽ ഒരു ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാനായിരുന്നു പ്രധാന പ്രഭാഷകൻ. അതേ സംഘടനയുടെ 1911-ലെ ഇസ്റ്റാംബുൾ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയതത് എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് ആയിരുന്നു.

ഫെയ്ത്ത് ആന്റ് ഓർഡറിന്റെ ജനീവ (1920) ലൊസാൻ (1927) എഡിൻബറോ (1937) സമ്മേളനങ്ങളിലും, ലൈഫ് ആന്റ് വർക്കിന്റെ സ്റ്റോക്ക്ഹോം (1925), ഒക്സ്ഫോർഡ് (1937) സമ്മേളനങ്ങളിലും സജീവമായ ഓർത്തഡോക്സ് സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1937-ലെ എഡിൻബറോ ഫെയ്ത്ത് ആന്റ് ഓർഡർ സമ്മേളനത്തിൽ മലങ്കര സഭാ തലവൻ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഡെലിഗേഷന്റെ പങ്കാളിത്തം അന്നത്തെ ലോകവാർത്ത തന്നെയായിരുന്നു.

അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ പ്രാരംഭവർഷമായ 1948 മുതൽ എല്ലാ അസംബ്ലികളിലും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മറ്റു ചില ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും സ്ഥാപകാംഗങ്ങളായി പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. 1961 ലെ ന്യൂഡൽഹി അസംബ്ലിയിൽ വച്ച് റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും സഭാ കൗൺസിൽ അംഗത്വമെടുത്തതോടെ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് പങ്കാളിത്തം വളരെ ശക്തവും സജീവവും ആയി.

1948-ൽ ആംസ്റ്റർഡാമിൽ സമ്മേളിച്ച ആദ്യ W.C.C അസംബ്ലിയിൽ തന്നെ ലണ്ടനിലെ ഗ്രീക്ക് ഓർത്തഡോക്സ് ആർച്ച് ബിഷപ്പായിരുന്ന ജെർമാനോസ് പ്രസിഡന്റന്മാരിൽ ഒരാളായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അന്ന് W.C.Cയുടെ വനിതാ പ്രസിഡന്റായതും ഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗമായ മിസ് സാറാ ചാക്കോയാണ്. W.C.Cയുടെ ചരിത്രത്തിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ തവണകളിലും അദ്ധ്യക്ഷരിൽ ഒരാൾ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് കുടുംബത്തൽ നിന്നും മറ്റൊരാൾ ഇസ്റ്റേൺ

ഓർത്തഡോക്സ് കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ആകാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസും W.C.Cയുടെ പ്രസിഡന്റായിട്ടുണ്ട് (1983-1991)

W.C.Cയുടെ അസോഷ്യേറ്റ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും, ഡിവിഷൻ ഓഫ് എക്യുമെനിക്കൽ ആക്ഷന്റെ ഡയറക്ടർ ആയും സെൻട്രൽ കമ്മറ്റിയംഗമായും എക്സിക്യൂട്ടിവ് കമ്മറ്റിയംഗമായും, ഫെയ്ത്ത് ആന്റ് ഓർഡർ കമ്മീഷൻ അംഗമായും ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, അത്മായനായിരിക്കുമ്പോഴും വൈദികനായിരിക്കുമ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ W.C.Cയുടെ സ്റ്റാഫിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള മലങ്കരസഭാംഗങ്ങളാണ്. സി.ഐ. ഇട്ടി, ഫാ. കെ. സി ജോസഫ്, ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ് മുതലായവർ. ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസും ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജും, ഡോ. എൽസി ഫിലിപ്പും സെൻട്രൽ കമ്മറ്റിയിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഫെയ്ത്ത് ആന്റ് ഓർഡർ കമ്മീഷനിൽ അംഗങ്ങളായി ഫാ. ഡോ. വി. സി ശമുവേൽ, ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം, ഫാ. ഡോ. ബേബി വർഗിസ് എന്നിവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫെയ്ത്ത് ആന്റ് ഓർഡർ കമ്മീഷൻ അംഗമായും സ്റ്റാന്റിംഗ് കമ്മീഷൻ അംഗമായും ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. നേരിട്ടുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ ഡയലോഗുകളിലൂടെ

അഖില ലോക സഭ കൗൺസിലിലൂടെയല്ലാതെ തന്നെ നേരിട്ടുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ സംരംഭങ്ങളിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ പങ്കാളികളാണ്. ഒരേ സഭാ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായും ഇതര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരുമായും കത്തോലിക്കാ സഭയുമായും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളുമായും നേരിട്ട് എക്യുമെനിക്കൽ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന്റെ വിവരങ്ങൾ ഇതുപോലുള്ള ഒരു പ്രതിപാദനത്തിൽ ഒതുങ്ങുകയില്ലാത്തതിനാൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എക്യുമെനിക്കൽ ഡയലോഗുകൾ മാത്രം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു.

a) ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ തലവന്മാരുടെ സമ്മേളനം, ആഡിസ് അബാബ 1965

ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ തലവന്മാരുടെ ആഗോള സമ്മേളനം ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി 1965 ജനുവരിയിൽ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്ലി സലാസിയുടെ ആതിഥേയത്വത്തിൽ ആഡിസ് അബാബയിൽ സമ്മേളിച്ചു. പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരുന്നതതല ഡെലിഗേഷൻ പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്ക് പൊതുവായി ഒരു സൺഡേസ്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതി ഉണ്ടാക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ആയത് നടപ്പിൽ വരുകയും ചെയ്തു.

b) മലങ്കര സഭാ തലവന്മാരും കത്തോലിക്കാ സഭാ തലവന്മാരും തമ്മിലുള്ള ചരിത്ര പ്രധാനമായ കൂടി കാഴ്ചകൾ

1. 1964 ഡിസംബർ 3-ന് ബോംബേയിൽ വച്ച് പോൾ ആറാമൻ മാർപാപ്പയും ബസേലിയോസ് ഔഗേൻപ്രഥമൻ കാതോലിക്കായും തമ്മിൽ കൂടികാഴ്ച നടത്തി.
2. 1983 ജൂൺ 3-ന് വത്തിക്കാനിൽ വച്ച് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയും ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായും തമ്മിൽ കൂടികാഴ്ച നടത്തി.

3. 1985 ഫെബ്രുവരി 8-ന് കോട്ടയത്ത് വച്ച് ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയും ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായും തമ്മിൽ കൂടി കാഴ്ച നടത്തി.

c) ഓറിയന്റൽ - ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് അനൗദ്യോഗിക ചർച്ചകൾ

ഫാ. നിക്കോസ് നിസ്സിയോട്ടിസും, ഫാ. പോൾ വർഗീസും (ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്) മുൻകൈയ്യെടുത്ത് ആരംഭിച്ച ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് - ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ തമ്മിലുള്ള അനൗദ്യോഗിക ചർച്ചകൾ ഡെൻമാർക്കിലെ ആർഹൂസിലും (1964), ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ബ്രിസ്റ്റലിലും (1967), സ്വിറ്റ്സർലണ്ടിലെ ജനീവയിലും (1970), എത്യോപ്യയിലെ ആഡിസ് അബാബയിലും (1971) നടന്നു. ക്രിസ്തു ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായി നിലനിൽക്കുന്ന വ്യത്യാസങ്ങൾ വ്യാഖ്യാന രീതികളിലെ വ്യത്യാസങ്ങളാണെന്നും യാഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഒന്നു തന്നെയെന്നും അനൗദ്യോഗിക തലത്തിൽ ധാരണയായി.

d) ഓറിയന്റൽ - ഈസ്റ്റേൺ ഓർത്തഡോക്സ് ഔദ്യോഗിക സംയുക്ത വേദശാസ്ത്ര കമ്മീഷൻ

ഇരു വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഔദ്യോഗികമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സംയുക്ത വേദശാസ്ത്ര കമ്മീഷൻ 1988 മുതൽ സമ്മേളിക്കുകയും 1990-ൽ ജനീവയിൽ വച്ച് പരസ്പരം സ്വീകാര്യമായ ക്രിസ്തു ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ പ്രമാണരേഖ ഒപ്പ് വച്ച് തങ്ങളുടെ സഭകളുടെ ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിർഭാഗ്യവശാൽ പിന്നീട് ഇക്കാര്യത്തിൽ ആശാവഹമായ നടപടികൾ ഉണ്ടായില്ല.

e) ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് - റോമൻ കത്തോലിക്കാ അനൗപചാരിക ചർച്ചകൾ

പ്രൊഓറിയന്റെ എന്ന കാത്തോലിക്കാ സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1971 മുതൽ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി ക്രിസ്തു ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ അനൗദ്യോഗിക ചർച്ചകൾ നടന്നു. ഓസ്ട്രിയയിലെ വിയന്നയിൽ നടന്ന ചർച്ചകളിൽ ക്രിസ്തു ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായി പരസ്പര സ്വീകാര്യമായ നിലപാടുകൾ വ്യക്തമായി വന്നു. കൽക്കദോന്യ സുന്നഹദോസിൽ ഇരു വിഭാഗങ്ങളുടെയും പൂർവ്വികർ തമ്മിൽ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രസംബന്ധമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടായത് കൂടുതലും ഭാഷാപരമായ അവ്യക്തതകൊണ്ടും രാഷ്ട്രീയമായ വ്യത്യസ്ത പശ്ചാത്തലങ്ങൾകൊണ്ടുമായിരുന്നുവെന്നും യാഥാർത്ഥത്തിൽ ആശയപരമായി ഇരുവിഭാഗത്തിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാട് ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നും ധാരണയിലായി. ഈ ധാരണയുടെ ഔദ്യോഗികമായ നടപടികൾ വളരെ സാവധാനം നടക്കുന്നുവെങ്കിലും മറ്റു വിഷയങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇരുവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

f) മലങ്കര ഓർത്തഡോകസ് - റോമൻ കത്തോലിക്കാ സംയുക്ത വേദശാസ്ത്ര കമ്മീഷൻ

1983-ൽ റോമിൽ വച്ച് ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മ മാത്യൂസ് പ്രഥമനും ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയും തമ്മിലുള്ള കൂടികാഴ്ചയിൽ ധാരണയായ പ്രകാരം ഇരുസഭകളും പരസ്പര സഹകരണത്തിനും ഐക്യത്തിനുമായി സംയുക്ത വേദശാസ്ത്ര കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചു. 1989 മുതൽ എല്ലാവർഷവും നടക്കുന്ന ചർച്ചകളിൽ പരസ്പര ധാരണയുടെ പുതിയ മാന

ങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദേശീയവും പ്രാദേശികവും ആയ എക്യൂമെനിക്കൽ കൗൺസിലുകളിലൂടെ: എൻ.സി.സി. (നാഷണൽ കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസ്, കെ.സി.സി. (കേരള കൗൺസിൽ ഓഫ് ചർച്ചസ് മുതലായവയിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

3. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് പങ്കാളിത്തം - ഒരു വിലയിരുത്തൽ

എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ഓർത്തഡോക്സ് പങ്കാളിത്തം മൂലം ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിനും ഇതര പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും പല നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ ആധ്യാത്മികത, ആരാധനാവൈശിഷ്ഠ്യം, വേദശാസ്ത്രപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ മുതലായവയിൽ നിന്ന് ഇതര സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് പലതും പഠിക്കുവാനും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ആരാധനാപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾക്ക് ഇതരസഭകൾ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാക്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് പലതും ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾക്കും, സഭാ പാരമ്പര്യത്തിനും വില കൽപ്പിക്കുന്ന പുതിയ സമീപനങ്ങൾ ഇതര സഭകൾ എടുക്കുന്നതും മറ്റൊരുത്തമ സൂചനയാണ്. അതേസമയം, ഇതര സഭകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ മുൻവിധികൾ കൂടാതെ പല നന്മകളും കണ്ടെത്തുവാനുള്ള അന്വേഷണം ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്ക് കൂടുതലായിട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ അനുദിന ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോട് ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുവാനും ഇതര സമൂഹങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും, ബൈബിൾ പഠനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കൂടുതൽ തിരിച്ചറിവാനും, മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധ കുറയാതിരിക്കാനും, ഇതര സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങളുമായുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ സഹകരണം കൂടുതലായി ഇടയാക്കുന്നുവെന്നതും ഓർത്തഡോക്സ്സഭകൾ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടും ഉള്ള ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലെ ചില വൈദികർക്കും ആത്മായർക്കും ഉപരി പഠനത്തിനും ഗവേഷണങ്ങൾക്കും ഉദാരമായ സൗകര്യങ്ങൾ കത്തോലിക്കാ സഭയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകളും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു എന്നതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല.

ചോദ്യങ്ങൾ

1. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിലൂടെ, ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിന്റെ പശ്ചാത്തലവും ചരിത്രവും വിവരിക്കുക
2. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പാരമ്പര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വിശ്വാസപരമായ ചർച്ചകൾ ഏതൊക്കെ?
3. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് - കത്തോലിക്കാ സഭാ ബന്ധത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ചർച്ച, നടപടികൾ ഏതൊക്കെ?
4. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ എക്യുമെനിക്കൽ പങ്കാളിത്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമായി ഉപന്യസിക്കുക.
5. എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ സംഭാവനയും നേട്ടങ്ങളും വിലയിരുത്തുക.

യൂണിറ്റ് ആറ്

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ആരംഭവും സ്വഭാവവും

മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട സ്വത്ത് ജീവനാണ്. ജീവിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുവാനുമുള്ള അവകാശം ജന്മസിദ്ധവും അടിസ്ഥാനപരവുമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരും സ്വതന്ത്രരായി ജനിക്കുന്നു. അവർക്ക് തുല്യ അവകാശങ്ങളും അന്തസ്സും ഉണ്ട്. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും അർഹതയായി കരുതുന്ന അടിസ്ഥാന അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുമാണ് മനുഷ്യാവകാശങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നത്. സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം രൂപാന്തരത്തിന് വിധേയമായ പ്രകൃത്യാനുസരണ നിയമങ്ങളാണ് മനുഷ്യാവകാശങ്ങളായി പരിണമിച്ചത്. ദരിദ്രരെയും അഗതികളെയും ചൂഷണം ചെയ്യുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് വി. വേദപുസ്തകം. യേശുക്രിസ്തുതന്നെ ഇത്തരം ചൂഷണങ്ങൾക്കെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണം ഒരു ക്രിസ്തീയ പ്രമാണംതന്നെയാണ്.

വ്യക്തികളുടെ ജീവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സമത്വത്തിനും അന്തസ്സിനുമുള്ള അവകാശങ്ങളെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കാം. "മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ എന്നാൽ, ജീവൻ, സ്വാതന്ത്ര്യം സമത്വം, അന്തസ്സ് എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് ഓരോ മനുഷ്യനും ഭരണഘടന ഉറപ്പുനല്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ അഥവാ ഇന്ത്യയിലെ കോടതികൾക്ക് നടപ്പാക്കാവുന്ന അന്താരാഷ്ട്രാകരാറുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ എന്നാണ്. 1986-ലെ 'മനുഷ്യാവകാശ നിയമ'ത്തിൽ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ജീവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള, ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള, നിയമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തുല്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം തുടങ്ങിയ പൗരത്വരാഷ്ട്രീയ അവകാശങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള, തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള, ഭക്ഷണത്തിനുള്ള അവകാശം തുടങ്ങിയ സാമ്പത്തിക സാംസ്കാരിക അവകാശങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചുകിട്ടേണ്ടത് ഓരോ പൗരന്റേയും അവകാശമാണ്.

ചരിത്രം

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിന് വളരെ പഴക്കമുണ്ട്. മനുഷ്യന് ജന്മനാ ചില അവകാശങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് പ്രകൃതി ദത്തമാണെന്നുമുള്ള ഒരു തത്വം സിദ്ധാന്തമായി പ്രചരിച്ചത് 17-ഉം 18-ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജോൺ രാജാവിന്റെ ദുർഭരണത്തിനും സ്വേച്ഛാധി

പത്വത്തിനുമെതിരായി പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1615-ൽ തയ്യാറാക്കിയ അവകാശപത്രമാണ് മാഗ്നാ കാർട്ടാ. പൗരസ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യത്തെ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു ഇത്. നാടുവാഴികൾ, പുരോഹിതർ, പ്രഭുക്കന്മാർ എന്നിവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭമായിരുന്നുവെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ രാജാവിന്റെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനെതിരെ ഉയർന്ന ആദ്യത്തെ വെല്ലുവിളി എന്ന നിലയിൽ ഇതിന് ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ രേഖയിൽ ഒപ്പുവെയ്ക്കാൻ രാജാവ് നിർബന്ധിതനായി. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളാണ് മാഗ്നാ കാർട്ടയിലുള്ളത്. തുടർന്നുണ്ടായ 1628-ലെ ദി പെറ്റീഷൻ ഓഫ് റൈറ്റ്, 1689-ലെ ബിൽ ഓഫ് റൈറ്റ്സ് എന്നീ രേഖകളും മാഗ്നാ കാർട്ടയും ചേർന്നതാണ് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണഘടനയുടെ ബൈബിൾ. ബ്രിട്ടണിലെ നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയായ സാമാന്യനിയമങ്ങളിലും മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടും. ഇവയെ മറികടക്കാൻ രാജാവിനോ പാർലമെന്റിനോ അധികാരമില്ല.

തുടർന്ന് അമേരിക്കൻ ഭരണഘടന ഈ ബിൽ ഓഫ് റൈറ്റ്സ് (Bill of Rights) ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടാണ് പൗരാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഭേദഗതികൾ പാസാക്കിയത്. 1776-ൽ അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം നടന്നപ്പോൾ മനുഷ്യാവകാശം നിഷേധിക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും എല്ലാ മനുഷ്യരും സമന്മാരാണെന്നും അന്യാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത അവകാശങ്ങൾ ഉള്ളവരാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 1789-ൽ സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാഹോദര്യം എന്നീ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉയർത്തിയ ഫ്രഞ്ചുവിപ്ലവം മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലെ പ്രധാന പോരാട്ടമാണ്. രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പേ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഭരണഘടനാനിയമത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കിത്തീർക്കാൻ പല രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞു.

മനുഷ്യന്റെ ചങ്ങലകളില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്തയാണ് ഇത്തരം പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളത്. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളോടുള്ള ആദരവാകണം സമാധാനത്തിന്റെ അടിത്തറ എന്ന ചിന്ത ലോകവ്യാപകമായി ഉണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളായി ലോകസമാധാനവും മനുഷ്യാവകാശം സംരക്ഷണവും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

'മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ' എന്ന പേര് പ്രചാരത്തിൽ വന്നത് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതോടെയാണ്. 1948, ഡിസംബർ 10-ന് പാരീസിൽ ചേർന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പൊതുസഭ (General Assembly) പാസാക്കി അംഗീകരിച്ചതാണ് മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം. (Universal Declaration of Human Rights). മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ആധികാരിക രേഖയാണിത്. സർവ്വവിധ വിഭാഗീയതകൾക്കും അതീതമായി മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും വ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യം വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം.

മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾ

മനുഷ്യന് ലഭിക്കേണ്ട അടിസ്ഥാനപരമായ പരിഗണന ലഭിക്കാതെ പോകുന്ന അവസ്ഥയാണ് മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനമായി കണക്കാക്കുന്നത്. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം, മതസ്വാതന്ത്ര്യം, തുല്യപരിഗണന എന്നിവ ലഭിക്കാതെ പോകുന്ന അവസ്ഥയും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളിന്മേലുള്ള കട

ന്നുകയറ്റമാണ്. കരുണ ലവലേശം പോലു മില്ലാതെ നടക്കുന്ന ക്രൂരമായ ശാരീരിക മർദ്ദനവും മൂന്നാം മുറകളും മാനസിക പീഡനങ്ങളും മനുഷ്യാവകാശലംഘന മാണ്. പോലീസ് മർദ്ദനം, ലോക്കപ്പ് മരണം, വെടിവയ്പ് തടവുകാരോടുള്ള മനുഷ്യത്വ രഹിതമായ പെരുമാറ്റം എന്നിവയും മനു ഷ്യാവകാശലംഘനമാണ്. ആരോഗ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഉപജീവനമാർഗ്ഗം, തൊഴിൽ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ മേഖലകളിലും മനു ഷ്യന് അന്തസ്സായി ജീവിക്കുവാനുള്ള അവ കാശമുണ്ട്. ഇവ നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മനുഷ്യാവകാശലംഘനമായിത്തീരും.

യഥാസമയം വൈദ്യസഹായം കൊടു ക്കാതിരിക്കുക, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങ ളിൽ വൻതുക വാങ്ങി നിയമനം നടത്തുക, യഥാർത്ഥ യോഗ്യതയുള്ളവർക്ക് നിയമനം നിഷേധിക്കുക, സ്ത്രീകളെയും പുരുഷന്മാ രെയും തുല്യരായി കാണാതിരിക്കുക, മനു ഷ്യനെ വില്ക്കുകയോ അടിമയായി ഉപ യോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുക, സാധാരണ ജീവിതം ദുസ്സഹമാക്കിത്തീർക്കുക, സ്ത്രീ കൾക്കുനേരെയുള്ള വിവേചനപരമായ പെരുമാറ്റം, വ്യക്തികളുടെ സ്വകാര്യജീവി തത്തിൽ അനാവശ്യമായി ഇടപെടുക, ടെലിഫോൺ സംഭാഷണം ചോർത്തുക ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങ ളാണ്. അതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവനോ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനോ സമത്വാവകാശത്തിനോ അന്തസ്സിനോ ഭംഗം ഉണ്ടായാൽ മനുഷ്യാ വകാശ ലംഘനമായി കണക്കാക്കും.

അഴിമതി മൂലമുള്ള മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങൾ വളരെ വലുതാണ്. പൗരന്മാ രുടെ പ്രാഥമിക ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹി ച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനാവശ്യമായ പൊതു മുതൽ ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ പോക്കറ്റി ലെത്തുന്നതും വ്യക്തിപരമായ ധന സമ്പാ ദനത്തിന് ഭരണതലത്തിൽ ഒത്താശ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതും കടുത്ത മനുഷ്യാ വകാശ ലംഘനമാണ്.

മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനത്തിനെതി രായി വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാടു കളാണ് കോടതികൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണം വെറും പ്രസ്താവനകളിൽ ഒതുക്കാവുന്നതല്ല. ഉചിതമായ തീരുമാനങ്ങൾ നീതിപൂർവ്വം നടപ്പാക്കേണ്ട മേഖലയാണിത്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ബാധ്യ തയെപ്പറ്റി വ്യാപകമായ അവബോധം അനിവാര്യമാണ്.

പാർലമെന്റ് അംഗങ്ങൾക്കും ന്യായാ ധിപന്മാർക്കും മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിന്റെ സമസ്തവിഭാഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണമെന്ന മഹായജ്ഞത്തിൽ പങ്കാ ളികളാകുവാൻ ബാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾക്കെതിരെ സമൂഹമനഃസാക്ഷി ഉണർത്തുക എന്ന താണ് പൗരധർമ്മം. അതിന് ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകണം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ എന്നാൽ എന്ത്?
2. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ചരിത്രപശ്ചാ ത്തലം വിശദമാക്കുക?
3. വിവിധ മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക?
4. എങ്ങനെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ സംര ക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും?

പ്രൊജക്ടുകൾ

1. സമീപപ്രദേശത്ത് നടന്ന ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യാവകാശലംഘനത്തെപ്പറ്റി പഠിച്ച് അതിന് എന്ത് നടപടി സ്വീകരിച്ചു എന്നു ചർച്ച ചെയ്യുക.
2. കഴിഞ്ഞ ഒരു ആഴ്ചയിലെ പത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് അതിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തി ട്ടുള്ള മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുക.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

അടിസ്ഥാനമനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ: ഭരണഘടനയിൽ

ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ മാനവരാശി നേരിടേണ്ടിവന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തം രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ക്രൂരവും പൈശാചികവുമായ മനുഷ്യക്കുരുതികൾക്കും പീഢനങ്ങൾക്കുമാണ് ലോകം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. 1940-ൽ വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിലും റൂസ്വെൽറ്റും അറ്റ്ലാന്റിക് സമുദ്രത്തിൽ നങ്കൂരമടിച്ചിരുന്ന ഒരു യുദ്ധകപ്പലിൽവെച്ച് നടത്തിയ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധമായ അറ്റ്ലാന്റിക് ചാർട്ടർ രൂപം കൊള്ളുന്നത്. അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് റൂസ്വെൽറ്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാവിലോകം കരുപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടത് നാലു മൗലിക സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടെ മൂശയിലാണ്.

(1) അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം
(2) മതസ്വാതന്ത്ര്യം
(3) ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം
(4) ഭയത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം

ഭാവിതലമുറകൾ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ യുദ്ധഭീഷണി ഒഴിവാക്കുകയും സമാധാനം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാനവരാശിയുടെ മുഴുവൻ രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു പുതിയ ലോകസംഘടന ഉണ്ടാകണമെന്ന ബോധ്യം സാർവ്വദേശീയതലത്തിലുണ്ടായി. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ഗ്രേറ്റ്ബ്രിട്ടൻ, USSR, ചൈന മുതലായ വൻശക്തികൾ അതിനു മുൻകൈ എടുത്തു. അതിന്റെ ഫലമായി സാൻഫ്രാൻസിക്കോയിൽ 50 രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നു. 1945 ഒക്ടോബർ 24-ാം തീയതി ഈ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ചേർന്ന് ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായ ചാർട്ടറിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഒക്ടോബർ 24 ഐക്യരാഷ്ട്രദിനമായി ആചരിച്ചുപോന്നു. ലോകസമാധാനവും സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യസമൂഹത്തിനാകമാനം പുരോഗതിയും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതനിലവാരവും കൈവരുത്തുക എന്നതാണ് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ പ്രഖ്യാപിതലക്ഷ്യം. ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം, അവകാശസമത്വം എന്നിവയെ ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ സുഹൃദ്ബന്ധം പുലർത്തേണ്ടത് അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളോടും മൗലികസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളോടും ആദരവ് വളർത്തുക എന്നുള്ളത് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാണ്. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും മനുഷ്യത്വപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരസ്പര സഹകരണത്തോടെ പരിഹരിക്കുക എന്നുള്ളതും പൊതു ലക്ഷ്യമാണ്. ഈ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സിരാകേന്ദ്രമായാണ് ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയെ മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെ പാർലമെന്റ് എന്നു വിളിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാവകാശ പ്രഖ്യാപനം

മൗലികമനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കും സാർവ്വത്രികമായ അംഗീകാരവും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയും ലഭിക്ക

ണമെങ്കിൽ സാർവ്വലൗകിക മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം നടത്തണമെന്ന് ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന തീരുമാനിച്ചു. ഈ സംഘടനയുടെ പ്രധാനഘടകമായ സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക സമിതിയാണ് മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. 1948 ഡിസംബർ 10-നാണ് ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന അംഗീകരിച്ച മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നത്. ഡിസംബർ 10-ന് മനുഷ്യാവകാശദിനമായി ആചരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ ചരിത്രപ്രധാനമായ വിളംബരത്തിൽ മുപ്പതോളം വകുപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ജീവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സുരക്ഷിതത്വത്തിനുമുള്ള അവകാശം, അടിമത്വത്തിൽനിന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ മോചനം, ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പീഢനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം, നിയമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തുല്യത എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. ന്യായപൂർണ്ണമായി വിചാരണകോടതി തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്നതുവരെ നിരപരാധിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടാനുള്ള അവകാശം കൂടാതെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം, വിശ്വാസ സ്വാതന്ത്ര്യം, സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൗലികമായ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകമാണ് കുടുംബം. അതിനാൽ കുടുംബത്തിന് സമൂഹത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും പരിരക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം, കുടുംബാരോഗ്യം, കുടുംബക്ഷേമം എന്നിവയ്ക്കും മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു അന്തർദ്ദേശീയ സാമൂഹികക്രമത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും പ്രഖ്യാപനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിനു പുറമേ അന്തർദ്ദേശീയ തലത്തിൽ ഉടമ്പടികൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്റർനാഷണൽ കവനന്റ് ഓൺ സിവിൽ ആന്റ് പൊളിറ്റിക്കൽ റൈറ്റ്സ്, ഇന്റർനാഷണൽ കവനന്റ് ഓൺ എക്കണോമിക്സ്, സോഷ്യൽ ആന്റ് കൾച്ചറൽ റൈറ്റ്സ് എന്നീ ഉടമ്പടികളും 1966-ൽ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയെല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനും സമൂഹത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ അഭ്യുന്നതി ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കും ഊന്നൽ നല്കുന്നു.

ഈ പ്രഖ്യാപനവും ഉടമ്പടികളും അനുസരിച്ചുള്ള അവകാശസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കണമെങ്കിൽ അതാത് രാജ്യങ്ങളിൽ അവരുടേതായ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കണം.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന

ഇന്ത്യയെ ഒരു പരമാധികാര സോഷ്യലിസ്റ്റ് മതേതര, ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്കായി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും എല്ലാ പൗരന്മാർക്കും സമത്വവും നീതിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുകയും സാഹോദര്യം വളർത്തുകയുമാണ് ലക്ഷ്യമെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ ആമുഖത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജീവൻ, സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, അന്തസ്സ് എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഭരണഘടനയുടെ മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ മൗലിക അവകാശങ്ങളായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം, സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം, നിയമത്തിനുമുമ്പിൽ സമത്വം, നിയമത്തിന്റെ തുല്യമായ സംരക്ഷണം, മതവിശ്വാസത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സാംസ്കാരികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് മൗലിക അവകാശങ്ങൾ.

ഭരണഘടനയുടെ 21-ാം അനുഛേദത്തിൽ, ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പൗരനും അവന്റെ

ജീവനോ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമോ നിയമത്തിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ നിഷേധിക്കരുത് എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായി ഭരണഘടനയുടെ 21-ാം അനുച്ഛേദത്തെ കണക്കാക്കാം. അന്തസ്സായി ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശമാണ് ഇത് ഉറപ്പുനല്കുന്നത്.

ഓരോ വ്യക്തിക്കും മനുഷ്യജീവി എന്ന നിലയിൽ ചില അവകാശങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ട്. ഇത്തരം അവകാശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയോ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെയോ ഹിതത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുള്ള അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാണ് ഭരണഘടന ഊന്നിപ്പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഭരണഘടന ഉറപ്പുവരുത്തിയിട്ടുള്ള മൗലിക അവകാശങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോഴും അവയുടെ വ്യാപ്തി നിർണ്ണയിക്കുമ്പോഴും അന്താരാഷ്ട്രമനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെയും ഉടമ്പടികളുടെയും ആത്മസത്ത കണക്കിലെടുക്കാറുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ഉറപ്പുനല്കുന്ന മൗലിക അവകാശങ്ങളും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. ഇതിന് അവകാശബോധവും നിതാന്ത ജാഗ്രതയുമുള്ള സമൂഹം അനിവാര്യമാണ്.

മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണ നിയമം

മൗലിക അവകാശങ്ങൾ ധ്വംസിക്കപ്പെട്ടാൽ ഹൈക്കോടതികളെയും സുപ്രീംകോടതികളെയും സമീപിച്ച് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നേടാമെങ്കിലും മനുഷ്യാവകാശലംഘനങ്ങൾ ദിനംപ്രതി വർധിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഈ അവകാശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകസംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു. കുറ്റകൃത്യങ്ങളും ആക്രമങ്ങളും പെരുകുന്നു. ക്രൂരവും മനുഷ്യത്വരഹിതവും അപമാനകരവുമായ പീഢനങ്ങളിൽനിന്ന് എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഒരുപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ മാത്രം കൈകാര്യംചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യകത എല്ലാവർക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഒരു സുപ്രധാന കാൽവെപ്പാണ് മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണനിയമം. 1993 സെപ്തംബർ 28-ന് മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു.

മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷനുകൾ

മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണത്തിനും ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ, സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ മനുഷ്യാവകാശ കോടതികൾ എന്നിവ നിലവിൽ വന്നു.

ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ

ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷന്റെ രൂപീകരണം നടത്തുന്നത് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റാണ്. ദേശീയ കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ഇന്ത്യൻ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പദവി വഹിച്ചിരുന്ന ആൾ ആയിരിക്കണം. ചെയർമാന് പുറമേ മറ്റ് നാല് അംഗങ്ങൾകൂടെ കമ്മിഷനിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ദേശീയ കമ്മീഷന്റെ പ്രധാന കാര്യാലയം ഡൽഹിയിലാണ്.

അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും

1. മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക, ആവശ്യമായ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുക, പൊതുരേഖകൾ ആവശ്യപ്പെടുക, ഇതരകോടതികളിൽനിന്നോ ഓഫീസുകളിൽനിന്നോ മൊഴി എടുക്കുക, നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്തുക.
2. മനുഷ്യാവകാശലംഘനം സംബന്ധിച്ച കോടതി നടപടികളിൽ കക്ഷി ചേരുക.

3. ജയിലുകൾ, സംരക്ഷണാലയങ്ങൾ, പുനരധിവാസകേന്ദ്രങ്ങൾ, ചികിത്സാല യങ്ങൾ മുതലായവ സന്ദർശിക്കുകയും അവിടങ്ങളിലെ അന്തേവാസികളുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക.
4. ഭരണഘടനാപരവും നിയമപരവുമായി നിലവിലുള്ള മനുഷ്യാവകാശ രക്ഷാ സംവിധാനങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണവും ഫലപ്രാപ്തിയും വിലയിരുത്തി യുക്ത മായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക.
5. മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾ, അതി ക്രമങ്ങൾ, ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുത ലായവ സംബന്ധിച്ച് നിരീക്ഷണം നടത്തി പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.
6. മനുഷ്യാവകാശം സംബന്ധിച്ച അന്തർ ദ്ദേശീയ കരാറുകൾ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ മുതലായവ വിശകലനം ചെയ്ത് പ്രായോ ഗിക നടപടികൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.
7. മനുഷ്യാവകാശം സംബന്ധിച്ച ഗവേ ഷണപഠനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ

ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മിഷൻ പ്രവർത്തിക്കു ന്നുണ്ട്. ഗവർണർ ആണ് സംസ്ഥാന മനു ഷ്യാവകാശ കമ്മീഷനെ നിയമിക്കുന്നത്. ഹൈക്കോടതിയിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പദവി വഹിച്ചിരുന്ന ആളായിരിക്കണം സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷന്റെ ചെയർമാൻ. കേരളത്തിലെ കമ്മീഷന് ചെയർമാനെ കൂടാതെ നിലവിൽ രണ്ട് അംഗങ്ങൾ കൂടി യുണ്ട്.

അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും

ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ അതേ അധികാരങ്ങൾ തന്നെയാണ് സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുള്ളത്.

മനുഷ്യാവകാശ ധ്വംസനങ്ങൾ നടക്കു മ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് മനുഷ്യാ വകാശം ലംഘിക്കപ്പെട്ടതായി ബോധ്യപ്പെ ട്ടാൽ നഷ്ടപരിഹാരം നല്കുന്നതിനായി കമ്മീഷന് ഭരണകൂടത്തോട് ശുപാർശ ചെയ്യാം. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശു പത്രികൾ, ജോലിസ്ഥലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ യിലൊക്കെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളെ പരിശോധിച്ച് അന്വേഷണം നടത്താൻ കമ്മീഷന് അധികാരമുണ്ട്.

മനുഷ്യാവകാശ കോടതികൾ

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്കെതിരായ കുറ്റ കൃത്യങ്ങൾ വേഗത്തിൽ വിചാരണ ചെയ്ത് തീർപ്പു കല്പിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക കോടതികൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് നിയമ ത്തിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജില്ല യിലും ആ ജില്ലയിലെ സെഷൻസ് കോട തിയെ പ്രത്യേക കോടതിയാക്കാം. അതിന് സർക്കാരിന്റെ വിജ്ഞാപനം വേണം. ഹൈ ക്കോടതി ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ സമ്മതവും ആവശ്യമാണ്. പ്രത്യേക കോടതിയിൽ കേസ് വാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറെയും നിയമിക്കാം. ഇത്തരം പ്രത്യേക കോടതികൾ മനുഷ്യാവകാശ കോടതികൾ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ ലക്ഷ്യ ങ്ങൾ വിവരിക്കുക?
2. മനുഷ്യാവകാശപ്രഖ്യാപനംവിശദമാ ക്കുക?
3. മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണനിയമം വിശദമാക്കുക?
4. വിവിധ മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷനുകൾ ഏതെല്ലാം? അവയുടെ അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും വിവരിക്കുക.
5. മനുഷ്യാവകാശ സംരക്ഷണത്തിന് ഭരണഘടനയും മറ്റു നിയമങ്ങളും എങ്ങനെ നടപ്പാക്കുവാൻ കഴിയും. ചർച്ച ചെയ്യുക.
6. അടുത്ത മനുഷ്യാവകാശദിനത്തിൽ മനു ഷ്യാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവത്ക രണം നടത്തുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പ്രോഗ്രാം തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

മനുഷ്യാവകാശവും വിലപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവനും

ജീവൻ ദൈവീകദാനമാണ്. ജീവന്റെ കാവൽക്കാരാണ് മനുഷ്യർ. എന്നാൽ സൃഷ്ടിയുടെ മകുടമായ മനുഷ്യജീവന്റെ മൂല്യം മനുഷ്യൻ മറന്നുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അക്രമങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, കൊലപാതകങ്ങൾ, അപകടങ്ങൾ തുടങ്ങിയവമൂലം എത്രയെത്ര ജീവനാണ് ദിനംപ്രതി പൊലിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പം ഗർഭച്ഛിദ്രം, ഭ്രൂണഹത്യ എന്നിവ വഴി എത്രയോ കുഞ്ഞുജീവനാണ് ദിവസവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത്. ജീവൻ പരിരക്ഷിക്കേണ്ടത് മനുഷ്യാവകാശമാണ്. ഒപ്പം ജീവിത വിശുദ്ധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയണം.

വിവാഹം എന്ന പരിശുദ്ധമായ കൂദാശയിലൂടെ ഒന്നാകുന്ന സ്ത്രീയും പുരുഷനും ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുന്നതാണ് കുടുംബം. സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ഏറ്റവും ചെറിയ പതിപ്പാണ് കുടുംബം. ദൈവികമായി വിവാഹകൂദാശയിലൂടെ യോജിപ്പിക്കുന്ന ദമ്പതികൾക്ക് ദാനമായി ലഭിക്കുന്ന ദൈവീക സൗഭാഗ്യമാണ് മക്കൾ. ദൈവമാണ് അവർക്ക് ജീവൻ നല്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു എന്നുമാത്രം. ഭൂമിയിൽ ഉരുവാകുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ മകനോ മകളോ ആണ്. ദൈവകൃപയിലാണ് ഓരോ കുഞ്ഞും വളരേണ്ടത്. അതിനാൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന ജീവനെ വളർത്തുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്.

ഭ്രൂണഹത്യ (Feticide)

ആത്മാവും ശരീരവുമായി അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞിനെ ഭ്രൂണാവസ്ഥയിൽ വിദഗ്ദ്ധ പരിശോധനയിലൂടെ ലിംഗനിർണയം നടത്തി മനഃപൂർവ്വം അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന നീചകർമ്മമാണ് ഭ്രൂണഹത്യ. അമ്മയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും രക്തവും ഭക്ഷണവും സ്വീകരിച്ച് ഗർഭപാത്രത്തിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞിന് മനുഷ്യസഹജമായ വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളരുന്ന മനുഷ്യവ്യക്തിതന്നെയാണ് ഗർഭാവസ്ഥയിലുള്ള ഭ്രൂണം. ഇതേ ഭ്രൂണത്തെ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽവച്ചുതന്നെ കൊല്ലുന്നത് പ്രകൃതിക്കും ഈശ്വരനുമെതിരെയുള്ള കൊടുംപാതകമാണ്. ജീവിക്കുവാനുള്ള കുഞ്ഞിന്റെ അവകാശത്തെയാണ് ബോധപൂർവ്വം നിഷേധിക്കുന്നത്.

പവിത്രമായ ഭ്രൂണത്തെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വച്ച് ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊന്ന് ധാരാളം പ്രതിഫലം പറ്റുന്ന ഡോക്ടർമാരും ആശുപത്രികളും ഇന്നിന്റെ ശാപമാണ്. പെൺഭ്രൂണത്തെ കൊലക്കത്തിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാൻ മനഃസാക്ഷിയില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കളുടെ എണ്ണവും ഏറിവരുന്നു. പെൺകുഞ്ഞു ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ വിവിധ തരത്തിൽ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ ക്രൂരതയും ഞെട്ടിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്. സുഖവും സ്വാർത്ഥതയും തേടുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറ ഇത്തരം അനീതികൾക്ക് കൂട്ടുനില്ക്കുകയാണ്. 'അമ്മേ' എന്ന് കരയാൻപോലും

അവസരം നല്കാതെ ഗർഭാവസ്ഥയിലായ ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് കൊലപാതകം തന്നെയാണ്.

പെൺകുട്ടി കുടുംബത്തിന് സാമ്പത്തിക ബാദ്ധ്യതയാണെന്ന ധാരണയും സ്ത്രീധനം വിവാഹച്ചെലവുകൾ തുടങ്ങിയ ബാധ്യതകളും പെൺഭ്രൂണഹത്യയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു. ഗർഭാവസ്ഥയിൽ ലിംഗ നിർണയം നടത്തുന്നത് നിയമപരമായി ശിക്ഷാർഹമാണ്. എങ്കിലും നിരവധി ആശുപത്രികളും സ്കാനിങ് കേന്ദ്രങ്ങളും പണം ഈടാക്കി നിയമത്തിന്റെ പഴുതുകളിലൂടെ ലിംഗനിർണയം നടത്തുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതസുഖത്തോടും പണത്തോടും ആഢംബരത്തോടുമുള്ള അത്യാർത്തിയാണ് ഇതിനെല്ലാം പ്രേരണ.

ഗർഭച്ഛിദ്രം (Abortion)

ഗർഭച്ഛിദ്രം എന്നത് ഗർഭാവസ്ഥയിലുള്ള കുഞ്ഞിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇത് സ്വമേധയായോ മനഃപൂർവ്വമായോ ആകാം. അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ വളരുന്ന കുഞ്ഞിനെ മനഃപൂർവ്വം നശിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഭ്രൂണഹത്യപോലെ തന്നെ ശിക്ഷാർഹമാണ്. മതിയായ വളർച്ചയില്ലാതെയോ മറ്റു ശാരീരികമായ അസുഖങ്ങൾകൊണ്ടോ ചിലപ്പോൾ സ്വയമേ ഭ്രൂണം നഷ്ടപ്പെട്ടുപകാറുണ്ട്.

അവിവാഹിതബന്ധം, ബലാത്സംഗം എന്നിവയിലൂടെ ഗർഭം ഉണ്ടായാലോ അതുപോലെ ഗർഭിണിയുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമെന്ന സാഹര്യത്തിലോ കുഞ്ഞിന് ബുദ്ധിമാന്ദ്യമോ അംഗവൈകല്യമോ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാലോ നിയമപരമായി ഗർഭച്ഛിദ്രം നടത്താവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താൻ പാടുള്ളതല്ല.

മാരകമായ ഗർഭച്ഛിദ്രമുറകൾ നടത്തുമ്പോൾ ഗർഭപാത്രത്തിന് ഗുരുതരമായ മുറിവേല്ക്കുകയും ഭാവിയിൽ നടുവേദനയും രക്തസ്രാവവും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കൂടാതെ നിരാശ, കുറ്റബോധം, ഇവ വർദ്ധിച്ച് മാനസികരോഗമായി മാറുന്നു. വിശപ്പ്, ഉറക്കം എന്നിവ നഷ്ടപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിന് സ്ത്രീകൾ നിത്യരോഗികളായി മാറുന്നു. താൻകൊന്ന കുഞ്ഞിന്റെ പിടച്ചിലും കരച്ചിലും മരിക്കുംവരെ അമ്മയുടെ മനസാക്ഷിയെ മുറിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ ഗർഭത്തിൽ ഉരുവാകുന്ന ജീവനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. സ്നേഹമാണ്.

സങ്കീ 127:3 മക്കൾ യഹോവ നല്കുന്ന അവകാശവും ഉദരഫലം അവൻ തരുന്ന പ്രതിഫലവും തന്നെ."

മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെന്ന് വി.വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവം ദാനമായി തന്ന മക്കളെ ദൈവീകരായി വളർത്തുവാൻ മതാപിതാക്കൾക്ക് കടമയുണ്ട്. അതിന് മക്കൾ ഭാര്യാ-ഭർത്തൃ ബന്ധത്തിൽ നിന്നുളവായ ഉല്പന്നമായോ വംശാവലി നിലനിർത്താനുള്ള കണ്ണിയായോ മാത്രം കാണാതെ സൃഷ്ടികർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെന്ന ബോധ്യം ഉണ്ടാകണം. ജീവനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട നാം ഒരിക്കലും ജീവന്റെ കൊലയാളിയാകാൻ പാടില്ല. ജനിക്കാൻ അർഹത നേടി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഭ്രൂണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത് കൊലപാതകം തന്നെയാണ്. കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഇത്തരം ഹീനകർമ്മങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും ന്യായീകരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

ദൈവീകമായി ലഭിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ പരിപാലിക്കുവാൻ ദൈവകൃപയിൽ വളർത്തുവാൻ കഴിയണം. ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവണതകളെ ശക്തമായി പ്രതിരോധിക്കുവാനും അനീതിയും അസാന്മാർഗ്ഗികവുമായ ജീവിതരീതികളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം

ശ്രദ്ധിക്കണം. ക്രിസ്തീയജീവിതം നയിക്കുന്നവർ ബോധപൂർവ്വമായ ഇത്തരം ഹീന കർമ്മങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. അതിനാൽ മനുഷ്യജീവനെ അതിന്റെ ഉത്ഭവത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽ അതീവശ്രദ്ധയോടെ സംരക്ഷിക്കണം.

ജീവൻ പരിപോഷണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (Pro-life Movement)

ജീവനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ് പ്രോലൈഫ് മൂവ്മെന്റ്സ്. ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിലനിർത്തുന്നതിനുമുള്ള ബോധനം, പരിശീലനം, കൗൺസിലിങ്, മാർഗനിർദ്ദേശം എന്നിവ ലഭ്യമാക്കിയാണ് പ്രോ ലൈഫ് പ്രവർത്തനങ്ങൽ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നത്. ഗർഭച്ഛിദ്രം, ഭ്രൂണഹത്യ, ബാലവേല, സ്ത്രീപീഡനം തുടങ്ങിയ ജീർണ്ണിച്ച സംസ്കാരങ്ങളെ സമൂഹത്തിൽനിന്നും തുടച്ചുനീക്കുന്നതിന് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വലിയ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രോ ലൈഫ് എന്നാൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള നിയമപരമായ മൗലിക അവകാശത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെയും ജീവനെയും തകർക്കുന്ന എല്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങളെയും നിയമപരമായി നേരിടുവാൻ ഇത് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ സഭകൾ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളായി മാറണം. ജീവൻ നശിപ്പിക്കുന്ന 'മരണ' സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും ജീവൻ നിലനിർത്തുന്ന സമൃദ്ധിയായ ജീവനിലേക്കുള്ള ക്രിസ്തുവിലേക്ക് നമുക്കു വളരാം. ജീവൻ നല്കുന്നത് ദൈവമാണ്. ജീവൻ നല്കാൻ കഴിയാത്ത നമുക്ക് ജീവനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. നമുക്ക് ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാകാം. ജീവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നവരായിത്തീരാം...

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എന്ത്?
2. ഗർഭച്ഛിദ്രം, ഭ്രൂണഹത്യ ഇവ വിശദമാക്കുക?
3. എന്തുകൊണ്ട് പെൺഭ്രൂണഹത്യകൾ വർദ്ധിക്കുന്നു ഇവയെ എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ കഴിയും?
4. പ്രോ-ലൈഫ് മൂവ്മെന്റ് എന്നാൽ എന്ത്?
5. 'സമൂഹത്തിൽ ജീവന്റെ സംരക്ഷണം' എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു സെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കുക.
6. ഗർഭച്ഛിദ്രത്തിന്റെ ദൂഷ്യവശങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്ന ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കി അവതരിപ്പിക്കുക.
7. ഗർഭിണികളായ അമ്മമാർക്കും ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഒരു പ്രാർത്ഥന തയ്യാറാക്കുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും (Rights and Responsibilities)

അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളാണ്. എവിടെ അവകാശമുണ്ടോ അവിടെ കർത്തവ്യങ്ങളുമുണ്ട്. അതിനാൽ അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും പോലെതന്നെ തുല്യപ്രാധാന്യം കർത്തവ്യങ്ങൾക്കും ഉണ്ട്. അവകാശങ്ങളുടെ പരിമിതിയും കടമകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും മറക്കരുത്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും സമൂഹത്തോട് ചില കടപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്. പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ന്യായയുക്തമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവ പാലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ് വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം അർത്ഥവത്താകുന്നത്. സമൂഹത്തിന്റെ ധാർമ്മികതയും പൊതുവായ ക്ഷേമവും പൊതുസമാധാനക്രമവും പലപ്പോഴും വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാതെ വരാം. അതിനാൽ അന്യരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും സംക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ചില പരിമിതികൾ കൂടിയേ തീരു. സമൂഹത്തിന്റെ ഭദ്രതയെ ബാധിക്കത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തരുത്. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ നന്മയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മിൽ സമന്വയിപ്പിക്കാതെ ഒരു ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിന് നിലനില്ക്കാനാവില്ല. അതിനാൽ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്കും ന്യായമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ രാഷ്ട്രത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം വളരെ വിലപ്പെട്ട അവകാശമാണ്. പക്ഷേ, പൊതു സമാധാനക്രമത്തിനും ധാർമ്മികതയ്ക്കും സദാചാരത്തിനും വിരുദ്ധമായി അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന അവകാശം വിനിയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. അതുപോലെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മറവിൽ അന്യവ്യക്തികളുടെ അന്തസ്സിനു കോട്ടം വരുത്തുന്ന പ്രസ്താവനകളും ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. അതിനാൽ ഒരു പൗരൻ എന്ന നിലയിൽ അവകാശങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ രാഷ്ട്രത്തോടും സമൂഹത്തോടുമുള്ള കടമകൾ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരവും ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാനും നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളും സംസ്കാരവും സംരക്ഷിക്കുവാനും നാം ബാധ്യസ്ഥരാണ്. മതം, ഭാഷ, പ്രദേശം എന്നീ വിഭാഗീയ ചിന്തകൾക്കതീതമായി എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക നാം അനുകരിക്കണം. പ്രകൃതിയെ അതിന്റെ തനിമയിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കുംകൂടി അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും അവയെ പരിപാലിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ് എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. മതമൈത്രി നിലനിർത്തുവാനും സാമൂഹ്യതിന്മകളെ വേരോടെ പിഴുതെറിഞ്ഞ് നല്ല സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയണം. ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിതത്തിൽ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന നല്ല മാതൃക നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പിൻതുടരണം. ഒപ്പം എല്ലാവർക്കും തുല്യനീതി ഉറപ്പാക്കുകയും വേണം.

ബാലവേല

കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ജോലിയെടുപ്പിച്ചും ഭിക്ഷാടനം നടത്തിയും ജീവിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളും ഏജന്റുമാരും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. ഉത്സവസ്ഥലങ്ങളിലും വഴിയോരങ്ങളിലും ഭിക്ഷയാചിച്ചു തളർന്നുകിടക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളും, ബാല്യത്തിൽ കളിച്ചും ചിരിച്ചും വളരേണ്ടതിനുപകരം കഠിനമായ ജോലി ചെയ്യാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന എത്രയോ കുട്ടികളും നമ്മുടെ ചുറ്റുവട്ടങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയും. ചെറിയ കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കുന്നത് കുറ്റകരമാണ് എങ്കിലും ഇത്തരം പ്രവണതകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

അനാഥരായ കുട്ടികളും ജീവിതസാഹചര്യം മോശമായ കുട്ടികളുമാണ് ഇത്തരം പീഡനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുന്നത്. കുട്ടികളെ തട്ടിയെടുത്ത് ഭിക്ഷാടനം, മോഷണം എന്നിവയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന സാമൂഹികവിരുദ്ധരും ഇന്നിന്റെ ശാപമാണ്. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ആരോഗ്യവും സംരക്ഷണവും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസവും ലഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. അതിനുള്ള നിയമങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്.

14 വയസ്സിൽ താഴെയുള്ള കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനെയാണ് 'ബാലവേല' എന്നു പറയുന്നത്. കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ബാലവേല ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നത് കഠിനമായ കുറ്റകൃത്യമാണ്. നിർമ്മാണമേഖലകളിലും ഫാക്ടറികളിലും ഹോട്ടലുകലിലും ചെറുകിട വ്യവസായശാലകളിലും മറ്റും കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് അമിതമായി പണിയെടുപ്പിക്കാറുണ്ട്. തുച്ഛമായ പ്രതിഫലം കൊടുത്തു കൂടുതൽ ജോലിയെടുപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്നതുകൊണ്ടാണ് ബാലവേലയെടുപ്പിക്കുവാൻ തൊഴിലുടമകൾ തയ്യാറാകുന്നത്. ശരിയായ വിശ്രമമോ ഭക്ഷണമോ ലഭിക്കാതെ ഇത്തരം കുഞ്ഞുങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. കൂടാതെ മോശമായ പെരുമാറ്റവും കഠിനമായ അധ്വാനവും ക്രൂരമായ മർദ്ദനവും കുട്ടികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

കുട്ടികൾക്കു ലഭിക്കേണ്ട പോഷകാഹാരമോ ശരിയായ ജീവിതശീലങ്ങളോ ഇവർക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. സ്നേഹവും പരിലാളനവും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഇവർ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും തെറ്റായ ശീലങ്ങൾക്കും അടിമകളായിത്തീരാറുണ്ട്.

ബാലവേല നിരോധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ശരിയായ നിയമബോധനവും പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ശരിയായ ബോധവത്കരണവും അനിവാര്യമാണ്. കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ അതിനെ തടയാനും അതിനെതിരെ അധികാരികൾക്ക് പരാതി നല്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയണം. നമ്മെപ്പോലെ മറ്റു കുട്ടികൾക്കും ജീവിതസൗകര്യവും സുഖവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം.

ബാലനീതി

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവി കുട്ടികളിലാണ്. അവർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്താണ്. കുട്ടികളുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ വികാസം ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടത് സമൂഹത്തിന്റെ കടമയാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും നിയമങ്ങളും കുട്ടികളുടെ സമ്പൂർണ്ണസംരക്ഷണം ഉറപ്പുനല്കുന്നു. എന്നാൽ കൗമാരപ്രായത്തിൽ ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിലേക്കു വഴുതിവീണ് കുടുംബത്തിനും സമൂഹത്തിനും രാജ്യത്തിനുംതന്നെ തീരാശാപമായി ജീവിതം നശിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികൾ കുറവല്ല. ബാലപീഢനം, ചൂഷണം, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് പ്രേരണ, സാമൂഹ്യവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് അവരെ നയിക്കുക, കുട്ടികളോട് മൃഗീയമായ രീതിയിൽ പെരുമാറുക ഇവയെല്ലാം ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

16 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകാത്ത ആൺകുട്ടിയും 18 വയസ്സ് തികയാത്ത പെൺകുട്ടിയുമാണ് 'കുട്ടി' എന്ന നിർവചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ശിഥിലമായ കുടുംബാന്തരീക്ഷം, രക്ഷകർത്താക്കൾ കുട്ടികളോട് കാട്ടുന്ന ക്രൂരതകൾ കുട്ടികളുടെ മാനസികവും ശാരീരികവും വൈകാരികവുമായ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കാത്ത രക്ഷാകർത്താക്കൾ, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ തെറ്റായ ജീവിതമാർഗ്ഗം, കള്ളവാറ്റ്, ചൂതുകളി, മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ അനാശാസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം കുട്ടികളെ മാനസിക അസംതൃപ്തിയിലേക്കും തെറ്റായ വഴികളിലേക്കും നയിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളിൽ കുറ്റവാസന സാധാരണമാണ്.

വേദനിക്കുന്ന ഇളംമനസ്സും അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത വ്യക്തിത്വവും സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന ഹൃദയവും അരക്ഷിതത്വബോധവും കുട്ടികളിൽ വെറുപ്പ് ഉളവാക്കുകയും അവർ വീടിനെയും മാതാപിതാക്കളെയും അവഗണിക്കുകയും ക്രമേണ ദുഷിച്ച സാഹചര്യത്തിലേക്ക് വഴുതി വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുവാനും തെറ്റായ ജീവിതരീതിയിൽനിന്നും കുട്ടികളെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിനും അവരെ ഉത്തമ പൗരന്മാരാക്കി മാറ്റുന്നതിനുമുള്ള സംവിധാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നിയമമാണ് 1986-ൽ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് പാസാക്കിയ 'ബാലനീതിനിയമം' (Juvanile justice Act) 2000-ൽ ഈ നിയമം സമഗ്രമായി പുതുക്കി. കുട്ടികളെ പീഢിപ്പിക്കുകയോ വഴിയാധാരമാക്കുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ മറ്റുതരത്തിൽ ദ്രോഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കുറ്റകരമാണ്. ഇപ്രകാരം കുട്ടികളെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരുടെ പേരിൽ കർശനമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വകുപ്പും ബാലനീതിനിയമത്തിൽ ഉണ്ട്. അതുപോലെ കുട്ടികളോട് ക്രൂരത കാണിക്കുകയോ അവരെ യാചകവൃത്തിക്ക് ഉപയോഗിക്കുകയോ അവർക്ക് മയക്കുമരുന്ന് നല്കുകയോ ഹോട്ടലുകളിലും തൊഴിൽശാലകളിലും പണി എടുപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും കുറ്റകരമാണ്.

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങളും അന്തസ്സും കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. അവർക്ക് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസവും ആരോഗ്യപരിരക്ഷയും ഉറപ്പാക്കേണ്ടതും സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുചുമതലയാണ്. കുട്ടികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പ്രവണതകൾക്കും അനീതികൾക്കുമെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുവാനും അവരെ സംരക്ഷിക്കുവാനും നമുക്കു ശ്രമിക്കാം.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
2. ബാലവേല എങ്ങനെ നിരോധിക്കുവാൻ കഴിയും?
3. ബാലനീതി വിശദമാക്കുക.
4. എന്തുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ തെറ്റായ ജീവിതരീതികളിലേക്ക് പോകുന്നു?
5. നിങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു ബാലവേല ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടാൽ അതിന് എതിരെ എന്തു നടപടികൾ സ്വീകരിക്കും?
6. 'നിയമവും കുട്ടികളും' എന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

യൂണിറ്റ് ഏഴ്

വിവിധ തത്വസംഹിതകളോടുള്ള ക്രിസ്തീയ സമീപനം

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

ഗാന്ധിജിയെ പരിചയപ്പെടുക

ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം

മോഹൻദാസ് കരംചന്ദ്ഗാന്ധി 1869 ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതി ഗുജറാത്തിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പകാലത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രലോഭനങ്ങളും തിന്മകളും അതിജീവിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായ ധാർമ്മികബോധത്തോടും സമൂഹത്തോടുള്ള ആഴമേറിയ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയോടുംകൂടി അദ്ദേഹം വളർന്നു. നന്നേ ചെറുപ്പകാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം കസ്തൂർബായെ വിവാഹം ചെയ്തു. ലണ്ടനിലെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം അദ്ദേഹം ഒരു നിയമജ്ഞനായി. 1893 മുതൽ 1914 വരെ ഔദ്യോഗികജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അദ്ദേഹം ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭാരതീയരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി കൂടുതൽ സമയവും ഊർജ്ജവും ചെലവഴിച്ചു. ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ വെള്ളക്കാരായ അധികാരികളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളും അപമാനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനിയെ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 46-ാം വയസ്സിൽ ഭാരതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരികയും രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും പാവങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനുംവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിന് നേതൃത്വം നല്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മതഭ്രാന്തൻ 1948 ജനുവരി 30-ാം തീയതി വെടിയുതിർത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. ഒരു രാഷ്ട്രീയവിശുദ്ധന്റെ വിജയപ്രദമായ ജീവിതത്തിന്റെയും സംഭാവനകളുടെയും മനോഹരമായ വിവരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'എന്റെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ' എന്ന ആത്മകഥ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടപ്പാട്

ഭാരതീയപാരമ്പര്യത്തോടും വിശിഷ്യ മതങ്ങളോടും ഗാന്ധിജി വളരെ ആഴത്തിൽ കടപ്പെട്ടിരുന്നു. മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭഗവത്ഗീത അദ്ദേഹത്തെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണങ്ങളും ഗാന്ധിജിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ 'The kingdom of God is Within You' എന്ന കൃതിയും ജോൺ റസ്കിന്റെ 'Unto the Last' എന്ന കൃതിയും ഗാന്ധിജിയെ വളരെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ മതങ്ങളെക്കുറിച്ചും അർപ്പണബോധത്തോടെ അദ്ദേഹം പഠിച്ചിരുന്നു. മാതാവിൽനിന്ന് ഭക്തിയുടെ പാഠങ്ങളും പിതാവിൽനിന്ന് അന്യമതങ്ങളോടുള്ള തുറന്ന സമീപനവും അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു.

സത്യാന്വേഷണവും ജ്ഞാനവും

ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിന് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും യുക്തിയും ബുദ്ധിയും പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. സമഗ്രദർശനത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇവയിലൊന്നിനെയും അപ്രധാനമായി കണ്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഇവയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവിന്റെ പരിമിതികളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വളരെ ബോധവാനായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിന് കേവലം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടോ യുക്തികൊണ്ടോ കഴിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യുക്തിക്ക് പരിമിതികൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്. ഗാന്ധിജിക്ക് വിശ്വാസം എന്നത് ആറാമിന്ദ്രിയം പോലെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മനഃസാക്ഷിയുടെ ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദം ശ്രവിക്കുവാൻ ജീവിതത്തിൽ അച്ചടക്കം അനിവാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും യുക്തിയും ബുദ്ധിയും ശുദ്ധീകരിച്ച് വയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവ് വികലമായിത്തീരും. സത്യാന്വേഷികൾ കർശനമായി ധാർമ്മികമായ പവിത്രതയും ജീവിതവിശുദ്ധിയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വളരെയധികം ശഠിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നല്കുന്നതിന് സഹായിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അറിവ് അർത്ഥവത്താകുകയുള്ളൂ.

സത്യത്തെക്കുറിച്ച്

ഗാന്ധിജി, തന്നെ വിനയാന്വിതനായ സത്യാന്വേഷി എന്നു സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുകയും സത്യം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും അനുസ്യൂതമായി ജീവിതത്തെ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താപദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ സത്യമായിരുന്നു. ഗാന്ധിജി, ദൈവം എന്നതിന് സത്യം എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവം സത്യമാണ് എന്ന ഉൾക്കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തിപരമായ അനുഭവമായിരുന്നു. കേവലസത്യവും ആപേക്ഷികമായ സത്യവും തമ്മിൽ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. മനുഷ്യന് കേവലസത്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആപേക്ഷികമായ സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരും കേവലസത്യമന്വേഷിച്ച് കണ്ടുപിടിക്കണം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സത്യത്തിൽ ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമേ ദൈവത്തിൽ താദാത്മ്യപ്പെടുവാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടങ്ങളെ "സത്യഗ്രഹമായി" (Truth force or soul force) ഗാന്ധിജി അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നു. സത്യം അനുഭവിക്കുന്നതിന് ഹൃദയവിശുദ്ധി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. മനഃസാക്ഷിയുടെ ശബ്ദമായ സത്യം കേൾക്കുവാൻ ശുദ്ധവും അച്ചടക്കവുമുള്ള ജീവിതം വേണമെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. സത്യം ആത്യന്തികതയും അഹിംസ അതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗവുമാണ്.

അക്രമരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച്

ഗാന്ധിജി അഹിംസയുടെയും അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠനായ പ്രവാചകനായിരുന്നു. പ്രാചീന മതാത്മകജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം അഹിംസ എന്ന തത്വം സ്വീകരിച്ചു. ഇത് വീണ്ടെടുത്ത് ആധുനികഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയ ശക്തിയായി മുന്നോട്ടു വളർത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടു. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽ അഹിംസ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റരീതികൾ ഉപകരിച്ചു.

ചിന്തകളിലും വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും മറ്റുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽനിന്നും മുറിവേല്പ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നും അകന്നുനില്ക്കണമെന്നത് അഹിംസയുടെ

ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. ഗാന്ധിയുടെ ചിന്തയിൽ അഹിംസ എന്നാൽ അനീതിക്കും ചൂഷണത്തിനുമെതിരെയുള്ള ശക്തമായ സമരമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വ്യംഗമായി അനീതി സമൂഹത്തിൽ തുടരുന്നത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാവും. ഒരു വ്യക്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലഹീനതകൾ കൊണ്ടോ ഭീരുത്വം കൊണ്ടോ അക്രമകാരിയല്ലെങ്കിൽ അതു നന്മയല്ല. ഗാന്ധിജി വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്—അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തം ബലഹീനർക്കും ഭീരുക്കൾക്കുമുള്ളതല്ല. അത് ധൈര്യമുള്ളവർക്കും ശക്തർക്കുമുള്ളതാണ്. ഏറ്റവും ധൈര്യശാലി മറ്റുള്ളവരെ കൊല്ലാതെയും മുറിവേല്പിക്കാതെയും കൊല്ലപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും കാരണം മറ്റുള്ളവരെ മുറിവേല്പ്പിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്ന് സ്വയമറിയാൻ സാധിക്കും. (ഹരിജൻ 20 ജൂലൈ 1937).

സാർവ്വലൗകികസാഹോദര്യം

മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ ദർശനത്തിന്റെ പ്രധാന അടിസ്ഥാനം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരമായ വിശ്വാസമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ എല്ലാവരും സഹോദരിസഹോദരന്മാരാണ്. നമ്മളിലെല്ലാം ദൈവം വസിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം ശക്തമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. "നാം പലരാണ്, എന്നാൽ നമ്മളെല്ലാവരും ഒന്നാണ്'' (The Collected works of Mahatma Gandhi Vo. 44, P. 82)

എണ്ണമറ്റ ശാഖകളിലും ഇലകളിലും ഒരേ ജീവൻ സംക്രമിക്കുന്ന ഒരു വലിയ വൃക്ഷത്തോട് അദ്ദേഹം മനുഷ്യവംശത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നിറത്തിലോ വലിപ്പത്തിലോ സമ്പാദ്യങ്ങളിലോ സ്ഥാനമാനങ്ങളിലോ ഉള്ള വൈജാത്യങ്ങളെ മറികടന്നുകൊണ്ട് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഒരേ ആത്മാവിനെ പങ്കിടുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയും തൊട്ടുകൂടായ്മക്കെതിരായും നിലകൊള്ളുന്നതിന് സാധിച്ചു. സത്യത്തിൽ ഗാന്ധിജിക്ക് ഈ ഐക്യചിന്ത മനുഷ്യർക്കിടയിൽ മാത്രമല്ല എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു.

'സർവ്വോദയ' എന്ന ആശയം

സർവ്വോദയ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാവർക്കും അഭ്യുന്നതി എന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും നന്മ ഉണ്ടാകുക എന്നതാണ്. സ്നേഹത്തിലും മാനുഷികമൂല്യങ്ങളിലും കേന്ദ്രീകൃതമായതും സ്വയംഭരണംനടത്തുന്നതും ചൂഷണം ചെയ്യാത്തതുമായ സഹകരണസംഘം എന്നർത്ഥം. ചുരുക്കത്തിൽ സർവ്വോദയ എന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വപ്നപദ്ധതി 'എല്ലാവർക്കും പുരോഗതി' എന്നതാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ ഈ ദർശനം ഏറ്റവും അർഹമായതിന് അതിജീവനം എന്ന ആശയത്തിനും കൂടുതൽ ഉപഭോഗം നടത്തുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ സന്തോഷം എന്ന ചിന്തയ്ക്കും വിപരീതമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം സമൂഹത്തിലെ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും എല്ലാവരുടെയും ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും വളർച്ചയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സമൂഹത്തിലെ ദളിതരെ, തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടരെ ഹരിജൻ അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യർ എന്നു വിളിച്ചു.

ധാർമ്മികമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ വിജയകരമായ അന്ത്യത്തിലെത്തുവാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. ലോകത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി ഗാന്ധിജി ശുപാർശചെയ്തത് നിഷ്കാമകർമ്മം ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതസന്ദേശം പരിത്യാഗവും ആഹ്ലാദവും എന്നതായിരുന്നു. സർവ്വോദയ എല്ലാവർക്കും വിശേഷിച്ച് ദരിദ്രർക്കും

തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കും സേവനം ചെയ്യുന്നതിന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഈ സേവനത്തിന്റെയൊക്കെയും ഉദ്ദേശം മനുഷ്യന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ ദൈവികയാഥാർത്ഥ്യവത്കരണമായിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണം

ഗാന്ധിജി ആഴമേറിയ പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യനായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണമായിരുന്നു. പലവിധ വെല്ലുവിളികൾക്കും പ്രതിസന്ധികൾക്കും ഇടയിലും അസാധരണമായ സമാധാനം അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഈ സന്തോഷത്തിന്റെ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതമായിരുന്നു. മറ്റൊരു നേട്ടമായി അദ്ദേഹം ഉയർത്തിക്കാട്ടിയത് പ്രാർത്ഥന ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് അഭിനിവേശങ്ങളുടെമേൽ ജയം നല്കുമെന്നത്രേ. അസ്തിത്വത്തിന്റെ തന്നെ അത്യാവശ്യമായതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചു. "ഭക്ഷണമില്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യന് പല ദിവസങ്ങൾ നിലനില്ക്കുവാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ഒരു നിമിഷംപോലും പ്രാർത്ഥനയില്ലാതെ നിലനില്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (Young India, 15-12-1927)

ഉപസംഹാരം

ഗാന്ധിജി ശ്രേഷ്ഠമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു. ഭക്തി, ജ്ഞാനം, കർമ്മം എന്നിവയെല്ലാം അത്ഭുതകരമായി സംയോജിപ്പിച്ച് ജീവിതത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുകയും വെല്ലുവിളികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമായി മാറുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതത്തിന്റെ ധന്യതയും ചുറ്റുപാടുമുള്ള ലോകത്തിന്റെ ധന്യതയും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. ഇന്നത്തെ ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിനും മൂല്യപ്രതിസന്ധിക്കുമിടയിലും 'എന്റെ ജീവിതമാണ് എന്റെ സന്ദേശം' എന്ന വാക്കുകളിലൂടെ ധാർമ്മികമൂല്യാധിഷ്ഠിതമായ മനുഷ്യജീവിതത്തിന് ഗാന്ധിജി ഇന്നും ലോകത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ ചുരുക്കി വിവരിക്കുക.
2. സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് എന്തായിരുന്നു?
3. ചുരുങ്ങിയ വിവരണം തയ്യാറാക്കുക.
   1. അക്രമരാഹിത്യം
   2. സർവ്വോദയ
4. 'പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണം' എന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ ആശയം വിശദമാക്കുക.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

മതമൗലികവാദം

മതങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത് മനുഷ്യനെ മാനവീകരിക്കുവാനും ജ്ഞാനസമ്പന്നനാക്കുവാനുമാണ്. എന്നാൽ വിദ്വേഷവും അക്രമവും സമൂഹത്തിൽ വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ പലരും മതങ്ങളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മതമൗലികവാദം എന്നാൽ അവരുടെ മതത്തെ മുറുകെപിടിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റു മതങ്ങളെ വെറുക്കുന്നതാണ്. അത് സംഘട്ടനങ്ങളിലേക്കും അക്രമത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നതിന് കാരണമാകുന്നു. വർഗ്ഗീയതയും മതഭ്രാന്തും ഈ ആശയംതന്നെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു പേരുകളാണ്. ഈ അപകടകരവും സ്വയം കേന്ദ്രീകൃതവും സങ്കുചിതവുമായ ലോകദർശനം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മതഭ്രാന്തന്മാരും തീവ്രവാദികളും എല്ലാ മതങ്ങളിലുമുണ്ട്. മതമൗലികവാദം ഇതരമതങ്ങളുടെ നിലനില്പിനെ തന്നെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ അവർ സമൂഹത്തിൽ ഇതരമത സമൂഹങ്ങളുട ഐക്യതയിലുള്ള നിലനില്പിന് മുൻകൈ എടുക്കുന്നുമില്ല.

വിശ്വസ്തതയും മതമൗലികവാദവും ഒന്നല്ല

അവരവരുടെ മതങ്ങളോട് വിശ്വസ്തതയും സ്ഥിരതയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് തെറ്റല്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ വിശ്വസ്തത അവരവരുടെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി മതങ്ങളുടെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കും. അവരവരുടെ മതത്തോടു വിശ്വസ്തരായി നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ മറ്റു മതങ്ങളെ തുറന്ന സമീപനത്തോടെ കാണുകയും അവരോടു സഹകരിച്ച് സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഇത് ക്രിസ്തുവിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠിപ്പിക്കലിനോടുമുള്ള ആഴമേറിയ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയോടുള്ള ലയനവുമാണ്.

മൗലികവാദവും ഇതര മതങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പും അക്രമവും

ദൈവം സ്നേഹവും ക്ഷമയുമാണ്. മതങ്ങളുടെ പേരിൽ ലോകമെങ്ങും അക്രമം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മതഭ്രാന്തന്മാർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭീകരമായ വർഗ്ഗീയാക്രമണങ്ങളും തീവ്രവാദങ്ങളും സാധാരണയായി ടെലിവിഷനിലൂടെയും പത്രമാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും ജനങ്ങൾക്ക് അറിയുവാനും കാണുവാനും സാധിക്കുന്നു. വിഭജനത്തിന്റെ കാലംമുതൽ ഭാരതത്തിൽ മതപരമായ സംഘർഷങ്ങളും അക്രമങ്ങളും കൂട്ടക്കൊലകളും പല മതകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും ഭവനങ്ങളുടെയും തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ട്.

1992 ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി യു.പി.യിലെ അയോദ്ധ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന ബാബറി മസ്ജിദ് ചില മതഭ്രാന്തശക്തികൾ രാമന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം പണിയണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പൊളിച്ചത് ആധുനികഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ നിർണ്ണായകനിമിഷമായിരുന്നു. ഈ രാമക്ഷേത്ര പ്രസ്ഥാനക്കാർ ബാബറി മസ്ജിദ് തകർത്തതുമൂലം വർഗീയവിഭാഗീയത വർദ്ധിക്കു

കയും കഠിനമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെത്തുടർന്നു അക്രമങ്ങളുടെയും കൂട്ടക്കൊലകളുടെയും ചില സംഭവപരമ്പരകൾ നടന്നു. 2002-ൽ ഗുജറാത്തിൽ ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരമായ ഗോധ്ര സംഭവവും നടന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരുള്ള മതവുമായി ബന്ധമുള്ള വർഗ്ഗീയവാദികളാൽ ആയിരക്കണക്കിന് മുസ്ലിങ്ങളുടെ കൂട്ടക്കൊല ഇതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായി. പിന്നീട് ഭീകരമായ അന്യായം 2008-ൽ ഒറീസ്സയിലും രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നേരെ ഉണ്ടായി. HIV/AIDS പോലെ വർഗ്ഗീയതയുടെ വൈറസ് രാജ്യം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗീയതയിൽനിന്ന് മാറിനിന്നിരുന്ന ദക്ഷിണഭാരതത്തിലും ഈയിടെയായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും മതത്തിന്റെ പേരിൽ അക്രമവും വർഗ്ഗീയസംഘട്ടനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.

മൗലികവാദത്തിന്റെയും വർഗ്ഗീയ കലാപത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങൾ

a) ഫാസിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രം

ഹിറ്റ്ലറുടെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ നാസികളുടെ ഫാസിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഭാരതത്തിലേക്ക് ഭാരതീയമായ രീതിയിൽ ഹൈന്ദവമൗലികവാദികളായ ഹെഡ്വാർ, സവർക്കർ, ഗോൾവാക്കർ തുടങ്ങിയ നേതാക്കൾ കൊണ്ടുവന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ ബഹുലമായ സാംസ്കാരികസവിശേഷതയ്ക്കുനേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു ഹൈന്ദവം എന്ന ഏകസംസ്കാരം എന്ന പുരാവൃത്തത്തെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാക്കുവാൻ ഇവർ ശ്രമിച്ചു. പ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ ഭാരതത്തിൽ മതപരമായ ബഹുലത ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഹിന്ദുമതമൗലികവാദികളായ ധാരാളംപേർ ഇപ്പോഴും ചിന്തിക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവമതവും ഇസ്ലാംമതവും വിദേശമതങ്ങളാണെന്നും അവയുടെ അനുയായികൾക്ക് അതിനാൽ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ജനതയ്ക്ക് തുല്യമായ പൗരത്വത്തിന് അവകാശമില്ല എന്നുമാണ്. ഈ മാതിരിയുള്ള വിദ്വേഷപ്രചരണം, തെറ്റായ അറിവുകൾ, മാനസിക ഭയം തുടങ്ങിയവയാൽ ഹൈന്ദവരുടെ വിവിധ സംഘടനകൾ സമൂഹത്തിൽ വർഗ്ഗീയവാദത്തിനു ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

b) "രാഷ്ട്രീയ"ത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം

മതപരമായ വികാരങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയക്കാർ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ സംലയനത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ചെലവിൽ അവരുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം ശക്തി നേടുക എന്നതത്രേ.

c) സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങൾ

ഒരു മതസമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികാഭ്യുന്നതി ഇതരസമൂഹങ്ങളിൽ അസൂയയും പകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവർക്കെതിരെ ഒറീസയിലെ ഖണ്ഡമാൽ ജില്ലയിൽ നടന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു കാരണം ദളിത് ക്രൈസ്തവരുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ മുന്നേറ്റമാണ്.

d) മതംമാറ്റൽ പ്രശ്നം

ഭാരതീയ ഭരണഘടനയിൽ ഏതൊരാൾക്കും തന്റെ മതം പഠിപ്പിക്കുവാനും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അവകാശമുണ്ട്. ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ സുവിശേഷീകരണം കൊണ്ടുപോലും ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യയുടെ 30% ൽ താഴെ മാത്രമേ ക്രൈസ്തവരുള്ളൂ അവരുടെ സംഖ്യ കഴിഞ്ഞ കുറേ പതിറ്റാണ്ടുകളായി വർദ്ധിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ മൗലികവാദികൾ ഈ കാര്യം ഒരു വലിയ കാര്യമായി എടുത്ത് ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മതംമാറു

ന്നതിനെതിരായി ബില്ല് പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രൈസ്തവ സുവിശേഷകരും അവരുടെ കടുംപിടുത്ത മനോഭാവത്തെ ക്കുറിച്ചു പുനരാലോചിക്കണം. മറ്റു മത ങ്ങളെ കുറ്റം പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള അക്രമ കാരിയായ സുവിശേഷീകരണവും വലിയ തോതിലുള്ള മതംമാറ്റവും മതമൗലിക വാദമാണെന്നുള്ളതും മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ള വരെ പ്രകോപിപ്പിക്കുമെന്നും തിരിച്ചറി യണം

മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത

പല ആളുകളും അവരുടെ മതത്തെ ക്കുറിച്ച് നന്നായി അറിയാവുന്നവരും മറ്റു മതങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളെക്കു റിച്ച് അറിവില്ലാത്തവരുമാണ്. ഈ ന്യൂനത മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് തെറ്റായ ധാരണകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ഫലമായി മറ്റുള്ളവരോടു വിദ്വേഷം പുലർത്തുന്ന തിനും കാരണമാകും.

പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ

തെറ്റായ ആശയങ്ങളും പക്ഷപാതസ്വ ഭാവമുള്ളതും വിദ്വേഷപരവുമായ ആശയ ങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിന് വിവി ധമതങ്ങളുടെ ഔപചാരികവും അനൗപ ചാരികവുമായ സംവാദങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അവസരം ഉണ്ടാക്കണം. സത്യം നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കും. വിവിധ മതങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനാക്കൂട്ടങ്ങൾ, തീർത്ഥാടനങ്ങൾ, ഒരുമിച്ചുള്ള ക്യാമ്പുകൾ തുടങ്ങിയവ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതിന് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണ്. അവരവരുടെ മതത്തിൽ ആഴമേറിയ വിശ്വാസമുള്ള വർക്കേ ഇത്തരം പരിപാടികൾക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയു ള്ളൂ. പല മതവിഭാഗങ്ങളിലെ മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം അന്യോന്യം മന സ്സിലാക്കുവാനും സമൂഹത്തിൽ നന്നായി സേവനം ചെയ്യുവാനും അവസരം ഒരുക്കും. വർഗ്ഗീയവാദത്തിന്റെ തീവ്രത മനസ്സിലാക്കു വാൻ ഇതിനുവേണ്ടി കുറച്ചുപുസ്തക ങ്ങളോ ലേഖനങ്ങളോ മാത്രം പ്രസിദ്ധീ കരിച്ചാൽ പോരാ. കൂടുതൽ കൂടുതൽ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രോത്സാ ഹിപ്പിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധി ക്കുകയുള്ളൂ. സിനിമ സംവിധായകർ, കലാ കാരന്മാർ, എഴുത്തുകാർ, പത്രപ്രവർത്തകർ തുടങ്ങിയവർക്ക് അവരുടെ സർഗ്ഗശക്തി സമൂഹനന്മയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ച് സമാ ധാനം വളർത്തുന്നതിന് പ്രധാന പങ്ക് വഹി ക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി 'റാം കി നാം' (1991) 'ഫാദർ സൺ ആന്റ് ഹോളി വാർ' (195) എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഡോക്യു മെന്ററികളിലൂടെ ഭാരതത്തിലെ പ്രശസ്ത ഡോക്യുമെന്ററി സിനിമ സംവിധായകൻ ആനന്ദ് പട്വർധനെപ്പോലെയുള്ളവർ വർഗ്ഗീയകലാപത്തിന്റെ മനഃശാസ്ത്രരമായ വശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഒരു വിഭാഗക്കാ രുടെ കേവല ജല്പനംകൊണ്ട് സമാധാന ത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രം കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത് വിവിധ സൃഷ്ടിപ രമായ രീതികളിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ വിശാലമായ സമൂഹത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുകയുള്ളൂ.

പൗരസ്ത്യസംസ്കാരത്തിൽ അധ്യാപ കർക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുക്കന്മാർക്ക് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനമുണ്ട്. സമൂഹത്തിൽ അന്ധകാരമുണ്ടാക്കുന്ന വിഭാഗീയ ശക്തി കളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യുന്നതിനും സമൂഹ ത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തി ക്കുന്നതിനും ഇവർക്ക് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയുണ്ട്. ക്രൈസ്തവർ ഈ രാജ്യ ത്തിന്റെ ജനസംഖ്യയുടെ ചെറിയ വിഭാ ഗമേ ഉള്ളൂവെങ്കിലും സഭകൾക്ക് ധാരാളം വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ട്. നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങ ളിലൂടെ ഈ ദൗത്യം നേടുന്നതിന് ആത്മാർ ത്ഥമായി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

മതങ്ങൾക്കും ലോകമെങ്ങുമുള്ള മാനവകുടുംബത്തിനുമുള്ള പഞ്ചശീൽ

ലോകത്തിലെ ദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിനു രാജ്യം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മനുഷ്യർ പുറത്തേക്കുവന്ന് ലോകമതങ്ങൾ തമ്മിൽ ഐക്യവും സഹകരണവും സംജാതമാക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കണം. ഈ അവസരത്തിൽ അഭിവന്ദ്യ പൗലോസ് മാർ ഗീഗോറിയോസ് തിരുമേനി മതങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിർദ്ദേശിച്ച പഞ്ചശീൽ (അഞ്ചു ശൈലികൾ) താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം

1. പരസ്പരബഹുമാനം

മതങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ഓരോ വ്യക്തിയേയും മറ്റു മതങ്ങളെയും തന്റെ മതത്തോടൊപ്പം ബഹുമാനിക്കുവാനും പകയോടെ മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരിക്കുവാനും ഓരോ മതത്തിലെയും നന്മ പഠിക്കുവാനും സാധിക്കണം.

2. വിവേചനമില്ലായ്മ

മതേതര ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രധാന ആശയംതന്നെ ഒരു പുരുഷനെയോ സ്ത്രീയെയോ അവന്റെയോ അവളുടെയോ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം ചെയ്യരുതെന്നാണ്.

3. മറ്റുള്ളവരുമായി സംവദിക്കുകയും അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക

സ്വയം പര്യാപ്തമാണെന്ന തോന്നൽ ഓരോ മതത്തിനുമുണ്ടാകാം. മറ്റു മതങ്ങളിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് അവരവരുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ പഠിക്കുവാനും രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഓരോ മതത്തിലെയും നേതാക്കന്മാർക്കും ചിന്തകന്മാർക്കുമെങ്കിലും ഇതര മതങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിശാലാന്തരീക്ഷം വേണം.

4. സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കണം

മതസൗഹാർദ്ദത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാരുടെ ഒരു ദേശീയശൃംഖല ജാഗ്രതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് മതപരമായ സംഘർഷം ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചും ജാഗ്രത പുലർത്തുകയും വേണം.

5. സമൂഹത്തിന് മതങ്ങൾ തമ്മിൽ സഹകരണാധിഷ്ഠിതമായ സേവനം

വിവിധമതങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടുത്തരവാദിത്തത്തോടെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താവുന്നതാണ്. (Paulose Mar Gregorios, Religion and Dialogue. P 167-170)

സംവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന് ക്രൈസ്തവർക്കുള്ള യുക്തി

ഇതരമതവിഭാഗങ്ങളുടെ അനുയായികളുമായി സംവാദത്തിലേർപ്പെടുവാൻ ക്രൈസ്തവർക്ക് പല തരത്തിൽ കാരണമുണ്ട്. മറ്റു മതങ്ങളിലെ ദൈവികചിന്തയെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേരണ അവരിലേക്കു നല്കുവാനും അവരുടെതന്നെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുവാനും സൃഷ്ടിപരമായ ഐക്യം മാനവജാതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുവാനും സമൂഹത്തിൽ ഉദ്ഗ്രഥനം ഊട്ടിഉറപ്പിക്കുവാനും സാധിക്കും. അതിലെല്ലാമുപരിയായി ഈ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ക്രൈസ്തവസ്നേഹം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. സംവാദങ്ങൾ മൂലം ക്രിസ്തുവിനോട് ആഴമേറിയ സമർപ്പണവും എല്ലാവരോടും തുറന്ന സമീപനവും ആവശ്യപ്പെടുന്നതാണ്. സൈദ്ധാന്തികചർച്ചകളുടെ പരിമിതികളിൽ നില്ക്കാതെ സംവാദങ്ങൾ എല്ലാ അതിരുകളെയും ഉല്ലം

ഘലിച്ചുകൊണ്ട് സകലവിധസൃഷ്ടിപരമായ പങ്കുവയ്ക്കലിനും സഹകരണത്തിനും സമൂഹത്തിന്റെ സേവനത്തിനുമായുള്ള താണ്. ഈ പോരാട്ടത്തിന് ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

'സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും' (വി. മത്തായി 5:9)

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. 'മതമൗലീകവാദം' എന്നാലെന്ത്? ഈ പ്രവണതകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങളേവ?
2. മതമൗലീകവാദം വർഗ്ഗീയ കലാപത്തിന് കാരണമാവുന്നു എന്ന് തെളിയിക്കുക.
3. മതമൗലീകവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾ വിവരിക്കുക.
4. മതമൗലീകവാദം മൂലമുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏതാനും മാർഗ്ഗങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ ചർച്ച ചെയ്ത് കണ്ടെത്തുക.
5. മതസൗഹാർദ്ദം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിന് സ്വീകരിക്കാവുന്ന 'പഞ്ചശീൽ' ഏവ?
6. നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് വിവിധ മതവിഭാഗക്കാർ പരസ്പരം സഹവർത്തിത്വത്തിൽ കഴിയുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ അതിന് കാരണമായി നിങ്ങൾ കാണുന്ന പ്രത്യേകതകൾ എന്തെല്ലാം?

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

സാമൂഹ്യപ്രത്യയശാസ്ത്രം

ദൈവം മനുഷ്യരെ തന്റെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ നിറം/ലിംഗം/തൊഴിൽ/പാരമ്പര്യം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവേചനം നിലനില്ക്കുന്നു. അതേസമയംതന്നെ സമൂഹത്തിൽ നീതിയും ഗുണനിലവാരവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള എതിർശ്രമങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലെ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാർ, ഭാരതത്തിലെ ദളിതർ, ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സ്ത്രീകൾ എന്നിവർ സാമൂഹികവിവേചനത്തിന്റെ വേദന അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. ആധുനിക കാലത്ത് ധാരാളം സാമൂഹികപ്രവർത്തകരും പ്രത്യയശാസ്ത്രവക്താക്കളും വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സമൂഹത്തിലെ ഒരുകൂട്ടം ആളുകൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വിവേചനം പൊതുശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ മുൻകൈയെടുത്തു.

ദളിത് പ്രശ്നങ്ങൾ

ദളിത് എന്ന നാമവിശേഷണം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് താഴ്ന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെയും പുറജാതിക്കാരുടെയും തകർന്ന അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്ന് ഭാരതത്തിലെ വിവിധ സമൂഹങ്ങളിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട ആളുകൾ ദളിത് എന്നറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്ന് അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്ന അടിച്ചമർത്തലും അടിമത്വവുമാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ദളിതരുടെ അടിച്ചമർത്തൽ

കഴിഞ്ഞ മൂവായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് വർഷത്തോളമായി ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്ന് ദളിതർ അടിച്ചമർത്തപ്പെടൽ അനുഭവിച്ചുവന്നു. ഇത് ആരംഭിച്ചത് ആര്യന്മാരുടെ ഭാരതത്തിലേക്കുള്ള വരവോടുകൂടിയാണ്. ഭാരതത്തിലെ തനതു വർഗ്ഗത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാനും അടിമകളാക്കുവാനും ആര്യന്മാർ മതപരവും മനഃശാസ്ത്രപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ശരിയായ അവബോധം ലഭിക്കുവാൻ ആര്യന്മാർ എഴുതിയ ചരിത്രത്തിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഒരു പുനർവായന നടത്തേണ്ടതാണ്.

ഋക്‌വേദത്തിലെ പുരുഷസൂക്തകീർത്തനമനുസരിച്ച് ദൈവം തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ നാലു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് നാലു ജാതികളെ സൃഷ്ടിച്ചു. തലയിൽനിന്ന് പുരോഹിതവർഗ്ഗമായ ബ്രാഹ്മണരെയും കൈകളിൽനിന്ന് യോദ്ധാക്കളായ ക്ഷത്രിയരേയും തുടകളിൽനിന്ന് കച്ചവടക്കാരായ വൈശ്യരെയും പാദങ്ങളിൽനിന്ന് സേവനം ചെയ്യുന്നവരായ ശൂദ്രരേയും. ഈ നാല് വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത എല്ലാവരെയും പുറജാതികൾ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി ദളിതർ ഈ വിഭാഗത്തിൽപെടുന്നവരാണ്.

എ.ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രചിക്കപ്പെട്ടതായ മനുസ്മൃതി ദളിതരുടെ അടിച്ചമർത്തലിന് നിയമസാധുത്വം നല്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ മാനുഷികമായ വ്യക്തിത്വംപോലും നിരാകരിച്ചു.

സാമൂഹികമായ ഉണർവ്വ്

ദളിതരുടെ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടി ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കളായ കബീർദാസ്, തുളിസിദാസ് എന്നിവരുടെയും നേതൃത്വനിരയിലുണ്ടായിരുന്ന ജ്യോതിബാ ഫുലേ, ബി.ഡി. അംബേദ്കർ മഹാത്മാഗാന്ധി തുടങ്ങിയവരുടെയും സംഭാവനകൾ എടുത്തു പറയത്തക്കവയാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ 16-ാം വകുപ്പ് ദളിതരുടെ സാമൂഹികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ ആവശ്യകത ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭരണഘടനയിലെ ഈ വകുപ്പ് തൊട്ടുകൂടായ്മ എന്ന ആചാരം നിർത്തലാക്കുകയും അത് നിയമപരമായി ശിക്ഷാർഹമാക്കുകയും ചെയ്തതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. എന്നാലും ഇന്നും സാമൂഹികജീവിതത്തിൽ ദളിതർക്ക് നീതിപൂർവ്വമായ സമീപനവും തുല്യതയും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദളിത്‌വേദശാസ്ത്രം

ദളിതർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അടിച്ചമർത്തൽ ദാരിദ്ര്യം, പീഢനം, നിരക്ഷരത, അനീതി മനുഷ്യന്റെ അന്തസ്സിന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും നിരാകണം എന്നിവയെ തരണം ചെയ്യുവാൻ 1980കളിൽ കുറെ ദളിത് ക്രൈസ്തവചിന്തകർ വേദശാസ്ത്രപരമായി ഈ വിഷയം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ ഗൗരവമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ആദ്യകാലത്തെ ദളിത്‌വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഏ.പി. നിർമ്മൽ, എൻ.ഈ. പ്രഭാകർ, ബിഷപ്പ് എം. അസാരെ, കെ. വിത്സൻ, വി. ദൈവസഹായം ജെയിംസ് മാസ്സേ തുടങ്ങിയവരാണ്.

ദളിത് വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ദളിതരുടെ വീക്ഷണത്തിൽതന്നെ ചരിത്രത്തിന്റെ പുനർവായനയും എഴുത്തും അനിവാര്യമാണെന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഇസ്രായേൽ ജനതയെ വിമോചിപ്പിച്ച ദൈവംതന്നെ അവരുടെ മക്കളെ തലമുറതലമുറയായി തങ്ങളുടെ പൂർവ്വചരിത്രം പഠിപ്പിക്കണമെന്നും എങ്ങനെയാണ് അവർ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് വിമോചിതരായതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു. (ആവർത്തനപുസ്തകം 6:20-25) ദളിത് ക്രൈസ്തവരുടെ പൂർവ്വകാലം ഓർക്കണമെന്നും എങ്ങനെയാണ് ദൈവം അവരെ ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽനിന്ന് ഒരു ജനമായി ഉയർത്തിയതെന്നും അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് പരാമർശിക്കുന്നു. (1 കൊരി 1: 26-28).

സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംമുതൽ വി. വേദപുസ്തകം മനുഷ്യവംശത്തോടുള്ള, വിശിഷ്യാ മർദ്ദിതരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൃഢബന്ധത്തിന്റെ രേഖയാണ്. എങ്ങനെയാണ് കഷ്ടപ്പെടുന്നവരും പീഢിതരുമായ ഇസ്രായേല്യരെ രക്ഷിക്കുവാനായി ദൈവം ഭൂമിയിലേക്ക് കടന്നുവന്നതെന്ന് പുറപ്പാടിൽ (പുറ 3:7,8) നാം വായിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ മനുഷ്യവംശവുമായി ഐക്യദാർഢ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രനായി ലോകത്തിലേക്കുകടന്നുവന്ന് ദളിതരുമായി ഐക്യദാർഢ്യത്തിലെത്തി അവർ തുടർച്ചയായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അടിമത്വവും പീഢനവും മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ആ നല്ല മാതൃക സ്വീകരിച്ച് ദളിതരുമായി ചേർന്ന് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പങ്കിടണം.

ഫെമിനിസം

ഫെമിനിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് സ്ത്രീവിമോചനം എന്നോ സ്ത്രീപ്രത്യയശാസ്ത്രം (സ്ത്രീപക്ഷചിന്ത) എന്നോ പറയാം. ഇത് സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് നീതിയ്ക്കും തുല്യതയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള പ്രചാരപ്രവർത്തനമാണ് ഈ പ്രചാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിവിധ സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങളായ സ്ത്രീകളുടെ തുല്യവേതനം, സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതയാതനകൾ, സന്താനോല്പാദനത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങൾ, ഗാർഹിക പീഢനം, ലൈംഗികാക്രമണം, പ്രസവാവധി

തുടങ്ങിയവയ്ക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നു. ഫെമിനിസം അടിസ്ഥാനപരമായി സ്ത്രീകളുടെ അടിച്ചമർത്തലിനെതിരെയുള്ള പോരാട്ടമാണ്.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽനിന്ന് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭംവരെയുള്ള സ്ത്രീകളുടെ യാതനകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണ് ഫെമിനിസത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തെ അലയടി. വെർജീനിയ വുൾഫ്, എലിസബത്ത് സ്റ്റാന്റൺ തുടങ്ങിയവർ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സ്ത്രീനേതാക്കളാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ബെറ്റി ഫ്രീഡന്റെ 'The Feminine Mystiques' എന്ന ഗ്രന്ഥം സ്ത്രീകളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു.

ഫെമിനിസം കൂടുതലും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തിയത് പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിലാണ്. ഇപ്പോൾ സ്ത്രീകളുടെ ക്ലേശങ്ങൾ ഏതാണ്ട് സർവ്വലൗകിക ചിന്താപദ്ധതിയാണ്. ഇത് സ്ത്രീകൾക്ക് കൂടുതൽ വേതനത്തോടുകൂടിയ വിശാലമായ തൊഴിലവസരങ്ങളും സർവ്വകലാശാല വിദ്യാഭ്യാസവും ലഭിക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളിലും വിവാഹസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും സ്വത്തവകാശത്തിലും സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വന്തമായ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ കുടുതൽ അവകാശമുണ്ടായി.

ഫെമിനിസ്റ്റ് വേദശാസ്ത്രം സ്ത്രീപക്ഷത്തുനിന്നുകൊണ്ട് പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചും ശീലങ്ങളെക്കുറിച്ചും തിരുവെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചും മതത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും പുനരാഖ്യാനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഫെമിനിസ്റ്റ് വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചിലത് മതപരമായ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുക, പുരുഷമേധാവിത്വഭാവങ്ങളെ പുനരാഖ്യാനം ചെയ്യുക, ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഭാഷ പുനർവായിക്കുക, തൊഴിലും മാതൃത്വവും ചേർന്ന് സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുക, മതപരമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ത്രീ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പഠിക്കുക തുടങ്ങിയവയാണ്. ഫെമിനിസ്റ്റ് ക്രൈസ്തവവേദശാസ്ത്രം കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ വിമർശബുദ്ധിയോടെ സമീപിച്ചു. കാരണം അത് സ്ത്രീകളോടുള്ള പിതൃദായകത്വമേധാവിത്വചിന്തയോടുകൂടിയ സഭയും സംസ്കാരവും ആണ്. സ്ത്രീകളുടെ വ്യക്തിത്വം, ദൈവസാദൃശ്യത്തിലുള്ള അവളുടെ സൃഷ്ടിപരത പ്രവചനപങ്കാളിത്തം അദ്ധ്യാപനം, നേതൃത്വം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വേദപരവും വേദേതരവുമായ വശങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് രണ്ടാമത് ചെയ്തത്. ആത്യന്തികമായി എല്ലാ വേദശാസ്ത്രപഠിപ്പിക്കലും സ്ത്രീപക്ഷാനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. റോസ്മേരി റൂഥർ, എലിസബേത്ത് എസ്ഫോറൻസ്, ലെറ്റി റസ്സൽ എന്നിവർ അറിയപ്പെടുന്ന വേദശാസ്ത്രകളിൽ കുറച്ചുപേർ മാത്രമാണ് "അതിൽ യെഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല; ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല: ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ. (ഗലാ 3: 28)

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ദളിതരുടെ ഉന്നമനത്തിന് എന്തെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നാണ് ദളിത് വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിർദ്ദേശം?
2. വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ സ്ത്രീ എങ്ങനെയാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു ചർച്ച ചെയ്യുക.
3. ഫെമിനിസത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു അവലോകനം നടത്തുക.
4. ഗലാത്യർ 3:28 എല്ലാ മേഖലകളിലും പ്രസക്തമാണോ? ചർച്ച ചെയ്യുക.

അദ്ധ്യായം നാല്

സാമ്പത്തികപ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ

മുതലാളിത്തം

മുതലാളിത്തം അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്ര വ്യാപാര സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥ എന്നതുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വിപണി ആശ്രയിച്ചുള്ള ഉൽപ്പാദനവും ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ സ്വകാര്യ ഉടമസ്ഥതയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായ ഒരു സമ്പത്ഘടനയാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥ വളർച്ച പ്രാപിച്ചത് വ്യവസായ വിപ്ലവത്തോടുകൂടിയാണ്. ഉൽപ്പാദന വർദ്ധനവും ഉൽപ്പാദകരുടെ അധികതയും മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥതിയുടെ പ്രധാന അടയാളങ്ങളാണ്. ആഡം സ്മിത്തിന്റെ 'വെൽത്ത് ഓഫ് നേഷൻസ്' (1776)ൽ ക്ലാസിക്കൽ മുതലാളിത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് മനോഹരമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കേന്ദ്ര തത്വം മത്സരങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രണമാണ്. മുതലാളിത്ത പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം തന്നെ ഏറ്റവും അർഹമായതിന്റെ അതിജീവനമാണ്.

അഗോളീകരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഗോളീകരിക്കപ്പെടുന്നത് മുതലാളിത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രവും സംസ്കാരവുമാണ്. ലാഭത്തിന്റെ തലം പരമാവധിയാക്കുക എന്നതാണ് ബഹുരാഷ്ട്രകമ്പനികളുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. ഉയർന്ന വിപണന സാദ്ധ്യതയുള്ളവരെ ലക്ഷ്യമാക്കി വികസ്വര രാജ്യങ്ങളിലും ഇവർ ആഡംബര വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ ആർത്തി ശമിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് അവരുടെ പ്രധാന താൽപര്യം. പലവിധമായ ഉടമ്പടികളിലൂടെ ഗവൺമെന്റിനെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയും തത്ഫലമായി സാമൂഹികക്ഷേമത്തിനുള്ള പ്രതിബദ്ധതയിൽ നിന്നും അവർ പിന്നോക്കം പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുമൂലം പലപ്പോഴും ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകൾ ചെറിയ വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളേയും വ്യവാപരശാലകളേയും വിഴുങ്ങുകയും അവർ കുത്തകകളായി മാറി വില വർദ്ധനവിന് വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസം

സോഷ്യലിസം എന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു സമ്പത്ത് വ്യവസ്ഥയാണ്. ഇത് സാമൂഹിക ഉടമസ്ഥാവകാശം അല്ലെങ്കിൽ ഉൽപാദനവഴികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. സമ്പത്ഘടനയുടെ സഹകരണാധിഷ്ഠിതമായ നിർവ്വഹണം നടക്കുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം വരവിന്റെ വിതരണവും സാമൂഹിക നിയന്ത്രണത്തിലായിത്തീരും. ഈ രീതി നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള രാഷ്ട്രീയമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ് സോഷ്യലിസം.

ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ പലവിധമായ രാഷ്ട്രീയതത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ചെറിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ തുടങ്ങി വളരെ വിപ്ലവകരമായ ചലനങ്ങൾ വരെ കടന്നുവരും. ആധുനിക സോഷ്യലിസം ആരംഭിച്ചത് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബൗദ്ധികവും തൊഴിൽപരവുമായ ആളുകളുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ്. ഇത്

വ്യവസായീകരണത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിലെ സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെയും അവസ്ഥയെ വിമർശിച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ സോഷ്യലിസം എന്നത് മുതലാളിത്തത്തിന് വിപരീതമായതും സാമൂഹിക സ്വത്തവകാശത്തിനുള്ള ഒരു എതിർക്രമവുമായിരുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റുവാദികൾ ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ ദേശസാത്കരണത്തിനും വിതരണത്തിനും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു.

സാമൂഹിക സോഷ്യലിസം എന്നത് രാഷ്ട്രീയമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ്. ഇത് മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്ന് സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള സമാധാനപരമായ ഒരു മാറ്റമാണ്. ഇത് മാർക്സിസ്റ്റ് സാമൂഹിക പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ നിരാകരിക്കുകയും നീതിപൂർവ്വമായ ഒരു സമൂഹം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ നീക്കം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹിക ജനാധിപത്യം ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ ആരംഭിച്ചത് 1870-ൽ ജർമ്മനിയിലാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തോടെ സാമൂഹിക ജനാധിപത്യ ഗവൺമെന്റുകൾ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ അധികാരത്തിൽ വന്നു. സാമൂഹിക ജനാധിപത്യത്തിൽ സംസ്ഥാന നിയന്ത്രണം സംസ്ഥാന ഉടമസ്ഥതയിലല്ലെങ്കിലും വികസനവും സാമൂഹിക നീതിയും ഉറപ്പാക്കി.

ഇന്ന് പല ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ വിശിഷ്യ പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ വ്യവസായങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഓഹരിക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളും തൊഴിലാളികളും ചേർന്നാണ്. ഇതിനെ വ്യവസായ ജനാധിപത്യം എന്നു പറയാം. ഇരുകൂട്ടരും വ്യവസായങ്ങളുടെ വിജയം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാകയാൽ ഇത് ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു സംഘാടകത്വമാണ്. ഇത് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ കൂടുതൽ നിയന്ത്രണത്തിലല്ലാതെയുള്ള നേരിട്ടുള്ള ജനാധിപത്യ രീതിയാണ്. ട്രേഡ് യൂണിയനുകളും തൊഴിലാളികളുടെ കൗൺസിലും അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളുടെ കൂടുതൽ പ്രതിനിധീകരിക്കും എന്നതിലും സംശയമില്ല.

മാർക്സിസം

കാൾമാർക്സും ഫ്രെഡറിഡ് എംഗൽസും വിഭാവനം ചെയ്ത മാർക്സിസം പ്രസിദ്ധമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രവും സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവുമാണ്. ചെയ്യുന്ന തൊഴിലിന്റെ ഫലം അവർക്ക് ആസ്വദിക്കുവാനുള്ളതാണെന്നാണ് മാർക്സിസം അല്ലെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളികൾ അവർ ചെയ്യുന്ന തൊഴിലിന്റെ ഫലങ്ങൾ കരഗതമാക്കുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ടവനും പണക്കാരനും തമ്മിലുള്ള വിടവ് ഇല്ലാതാവുകയും സാമ്പത്തിക വേർതിരിവുകൾ മാറുകയും ചെയ്യും. മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ചരിത്ര പുരോഗമനം സംഘർഷങ്ങളിലൂടെയാണ് എന്നത്രേ. മുതലാളികളും ഉടമസ്ഥരും ദരിദ്രരും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം ഒരു വിഭജനാതീതമായ സമൂഹം നേടിയെടുക്കുവാൻ സഹായിക്കും. അങ്ങനെ സമ്പന്നരെന്നും ദരിദ്രരെന്നും വിഭജനമില്ലാത്ത ഒരു സമൂഹമായിരിക്കും അത്യന്തിക ലക്ഷ്യം. മാർക്സിസ്റ്റുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് മുതലാളിത്തത്തിൽ നിന്നും സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് അനിവാര്യമാണെന്നത്രേ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹം എതിർശക്തിയായ മുതലാളിത്തത്തേക്കാൾ ഭേദമാണെന്ന് മാർക്സിസ്റ്റുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

1883-ൽ മാർക്സിന്റെ മരണശേഷം ലോകത്തിലെ വിവിധ സംഘടനകളും മാർക്സിസത്തെ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും രാജ്യനയത്തിന്റെയും സൈദ്ധാന്തിക അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിച്ചു. താഴെ പരാമർശിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളുടെയും ഗവൺമെന്റുകൾ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ മാർക്സിസത്തോട്

ചേർന്നു. അൽബാനിയ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, അംഗോള വനിൻ, ബൾഗേറിയ, ചിലി, ചൈന, റിപ്ലബ്ലിക്ക് ഓഫ് കോംഗോ, ക്യൂബ, ചെക്കോസ്ലോവോക്യ കിഴക്കൻ ജർമ്മനി, എത്യോപ്യ, ഗ്രനേഡാ, ഹംഗറി ലാവോസ്, മോൾഡോവ, മംഗോളിയ, മോസാംബിക്, നേപ്പാൾ, നിക്കാരഗ്വാവ, വടക്കൻ കൊറിയ, പോളണ്ട്, റൊമാനിയ, റഷ്യ, യു.എസ്. എസ്.ആറും അതിന്റെ റിപബ്ലിക്കുകളും, തെക്കൻ യെമൻ, യൂഗോസ്ലോവിയ, വെനിൻ സ്വല, വിയറ്റ്നാം ഇതുകൂടാതെ ഭാരതത്തിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളായ കേരളം, ത്രിപുര, പടിഞ്ഞാറൻ ബംഗാൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റുകൾ നിലവിൽ വന്നു. പക്ഷേ പിന്നീടുണ്ടായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ പലപ്പോഴും മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. വെനീസ്വല, നിക്കാർഗ്വാവ, ചിലി, മോൾഡോവാ, ഭാരതത്തിന്റെ തന്നെ ചില സ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യരീതിയും ബഹു പാർട്ടി തെരഞ്ഞെടുപ്പും നടക്കുന്നു.

മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങൾ തൊഴിലാളികളുടെ അവസ്ഥയിൽ വലിയ തോതിൽ പ്രായോഗികമാക്കിയത് റഷ്യയിൽ വ്ളാഡിമർ ലെനിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ 1917 ലെ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവമായിരുന്നു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെ തുടർന്ന് മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രം മിക്കവാറും സോവിയറ്റ് പട്ടാളത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ ലോകമെങ്ങും വിപ്ലവാത്മക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് സാക്ഷ്യമായി. ചിലർക്ക് ആത്യന്തികമായി അധികാരം നേടുവാനും അവരവരുടെ ഇംഗിതത്തിനനുസരിച്ച് മാർക്സിസ്റ്റ് അവസ്ഥയെ സംജാതമാക്കുവാനും സാധിച്ചു. സ്വന്തമായി അധികാരത്തിലേറിയ പല മാർക്സിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും ഒടുവിൽ കുമിഞ്ഞുകൂടിയ സമ്പത് വ്യവസ്ഥയുടെ സേച്ഛാധിപത്യ സ്വഭാവമുള്ള ഭരണസംവിധാനമായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ മാർക്സിസം പ്രായോഗികമാക്കുകയാണോ അതോ യഥാർത്ഥ മാർക്സിസത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് രാജ്യം ഭരിക്കുകയാണോ എന്ന സംവാദത്തിന് തന്നെ വഴി തുറന്നു.

1991–ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തന്നെ ചിതറപ്പെടുകയും പുതിയ റഷ്യയും അതിനോട് ചേർന്നുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കുകളും മാർക്സിസവുമായി ചേർന്ന് താദാത്മ്യപ്പെടുന്നത് അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ഇത് സംഭവിച്ചു. അതോടുകൂടെ വിപ്ലവകരമായ മാർക്സിസം അല്ലെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസം പൊതുവേ ലോക രാഷ്ട്രീയത്തിലെ മുൻപന്തിയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ ശക്തി എന്ന നില അവസാനിച്ചു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ജനാധിപത്യപരമായ സോഷ്യലിസം അല്ലെങ്കിൽ പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ പുതിയ ലിബറൽ മുതലാളിത്തം സ്ഥാനം പിടിച്ചു. പരിസ്ഥിതി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയുമായി മാർക്സിസം ചേർന്നു. സൈദ്ധാന്തികർ മാർക്സിസം, സോഷ്യലിസം, പരിസ്ഥിതി വിജ്ഞാനം, പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണ പ്രസ്ഥാനം എന്നിവയോട് ചേർന്നുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ പരിസ്ഥിതി സോഷ്യലിസം എന്നു പറഞ്ഞു. ചരിത്രപരമായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റുകളുടെ സ്വഭാവ പ്രത്യേകത എന്തെന്നാൽ ആസൂത്രിത സമ്പത്ത് ഘടനയിൽ ഉല്പാദനവിഭവങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ആക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭൂപരിഷ്ക്കകരണവും വ്യവസായങ്ങളുടെ ദേശസാത്കരണവും സമ്പത്വ്യവസ്ഥയുടെ പുനക്രമീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രചരണവുമാണ്.

സമ്പത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്രത്തിലേക്ക്

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലിലൂടെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ദരിദ്രർക്കും അവശ്യക്കാർക്കും ധനം പങ്കിടുവാനാണ്. ആത്യന്തികമായി

ഉടമസ്ഥൻ ദൈവമാണെന്നും പാർശ്വവത്ക രിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആവശ്യങ്ങളോടു താദാ ത്മ്യപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും സുവി ശേഷത്തിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം, സെന്റ് ബേസിൽ തുടങ്ങിയ പ്രാചീനകാല ക്രൈസ്തവ എഴുത്തുകാരും ആധുനിക കാല വേദശാ സ്ത്രജ്ഞന്മാരായ അഭിവന്ദ്യ പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, അഭിവന്ദ്യ ഗീവറു ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്നിവരും വളരെ ശക്തമായി വിശ്വാസവും സാമൂ ഹിക നീതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഊന്നി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസവും സുവിശേ ഷവും നഷ്ടപ്പെടാതെ ക്രൈസ്തവർ വിമർശന ബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രത്യയ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തി നീതിയും സമാധാനവുമുള്ള സമൂഹത്തി നായി കൂട്ടായി യത്നിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. സോഷ്യലിസം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശി ക്കുന്നതെന്ത്?
2. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രസക്തി എന്ത്?
3. സമ്പത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തെക്കുറി ച്ചുള്ള അഭി. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഒസ്താ ത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആശയ ങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കുക.
4. മാർക്സിസവും ക്രിസ്തീയതയും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തുക.